

ПРИГОТОВЛЕННЯ

Пророцтво Захарії показує як Єгова і Його вороги приготовляються до остаточної війни, і описує велику битву і закінчення її славною перемогою, установленням миру на землі і доброї волі між людьми, і як ймя Єгови па віки прославиться:

Написав: Й. Ф. Рутерфорд

Автор:

Сотворення, Визволення,
Примирення, Правительства,
і інших книжок.

Preparation—Ukrainian

Видавці

WATCH TOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY
International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Також

London, Toronto, Strathfield, Cape Town, Berne, Copenhagen

В ЧЕСТЬ
ЄГОВИ СИЛ

Славного Воеводи

Ся Книжка Присвячена

“І тоді виступить Господь і
в’оружиться проти тих на-
родів, як було колись в’ору-
жувався у день бою. ” — За-
харії 14: 3.

“Засьпівайте Господеві пісню
нову! Він бо сотворив чудеса;
правиця Його і сьвяте рамя
Його дали побіду йому. ” —
Псальма 98: 1.

Copyrighted 1933
J. F. Rutherford.
Made in the United States of America

З. 414-2. ЛКФ «Атлас».

ПЕРЕДМОВА

ІМЯ ЄГОВИ мусить бути знаним усім сотворінням. 'Єгова сил — се моє ймя.' (Ерем. 10: 16, *А. П. В.*) Се значить, що Він Всемогучий Бог війни, котрий володіє силами, котрих не зможуть побідити усі вороги. Він воює по справедливості в цілі оправдання свого ймя й для добра всіх сотворінь, що бажають справедливості. Він сотворив небо й землю і всю повноту її, і всі живі сотворіння отримують життя з Його ласкавої руки. Отже се дуже важне для всіх сотворінь, щоб вони знали Єгову.

Предвидівши наперед, що прийде час коли всі сотворіння мусять вибрати собі шлях йти за Сатаною й вмерти, або бути послухними Єгові й жити, тому Всевишній велів зробити записку своїх замірів. Роблячи сю записку, Він уживав вірних і правдивих людей, котрі цілковито посьятилися радісно служити Йому. (2 Петра 1: 21) Між такими святими пророками був ужитий Захарія. Пророцтво записане Захарієм відноситься до будований храму в Єрусалимі через Зарубабеля, де Єгова поклав своє ймя. Зарубабель був типом на Ісуса Христа, Голову і Будівничого храму Єгови або царської палати. Сповнення сього пророцтва сконечности взяло місце по приході Ісуса Христа до храму Єгови в цілі суду і підчас коли позатипічний храм був у процесі будовання. Для сієї причини прийшов Богом назначений час щоби ті, що любять і служать Богу, зрозуміли пророцтво Захарії. Між

декотрими переймаючими правдами, се пророцтво відкриває слідує:

По вигнанню Сатани з неба, Ісус Христос, в товаристві з своїми ангелами, оглянув річи на землі, головнo відносно організації “Християнства” і своїх вірних і правдивих людей. Тоді зачалось приготування до великої й остаточної битви, знаної як “Армагедон”. Єгова повідомив Сатану, щоб він був готовий до тієї битви.

Щоби приготувати своїх людей, Єгова рукою Ісуса Христа виводить їх з неволі організації Сатани і зачинає відкривати їм важні правди, котрі приносять велику потіху й мир для вірних. Всіх вірних Він провадить до свого храму і помазує їх. Тоді Господь дає довідома помазаному останкові, що вони мусять бути цілковито й всеціло послушні Йому, щоби вони були приготувані мати часть у великій битві, яка вскорі наступить.

Те пророцтво відкриває напрям Єгового гніву проти організації ворога, і певну судьбу погуби яка чекає всіх противників Бога. Він велить своїм вірним свідкам нести свідоцтво про се людям різних народів, щоб дати їм нагоду вибрати кому вони бажають служити.

Те пророцтво вказує на Ісуса Христа як на великого пророка, священника й Царя, котрий побідоносно був представлений яко правильний Володар землі, і як Його прихід витають вірні з окликами й великою радістю. Свідки Єгови були вислані розказувати народам землі сю і інші важні правди, й їх свідоцтво вельми гніває ворога. Наслідок сього є, що люди розділюються. Вірний останок на землі є цілковито відді-

лений від усіх інших, щоби вони були чисті й цілковито посвячені Єгови і вірно виконували їх задачі як Його представителі на землі.

Те пророцтво показує, що дві противні собі армії зібрались до війни. Армія Єгови під управою Ісуса Христа, знов армія Сатани під управою Гога. Тоді Єгова виходить, щоби руководити битвою. Він представлений яко стоячий на горі, і коли Він ступить своїми ногами, гора розділюється, творячи велику долину між тими двома горами. Із між тих двох гір виходять воєнні колесниці Всемогучого, котрі біжать до війни, і тоді настає опис найстрашнішої війни.

Битва великого дня Всемогучого Бога принесе визволення і цілковите знищення беззаконня. Тоді послухні цілковито посвятяться Богу, і тоді настане той довго-ожиданий-період вічно-триваючого миру і добробуту.

Єгова тепер велить давати се свідоцтво народам землі. Ісус Христос — великий Свідок, і Він припоручив вірному останку, котрий становить членів Його організації, роботу доручування сього свідоцтва на землі. Ціль свідоцтва є та, щоби людям дати нагоду стати по стороні Єгови і жити, і щоби ймя Всевишнього було знане і цілковито оправдане. Кожда особа, що бажає жити, повинна вважно застановитися над пророцтвами які є пояснені в сій книжці.

ПРИГОТОВЛЕНИЯ

ПРИГОТОВЛЕННЯ

ГОЛОВА 1

ОГЛЯДИНИ

ЄГОВА тепер приготує людей, що люблять Його, до найбільше подивляючої події в історії чоловіка. Через більше чим шість тисяч років здавалось, що обставини цілковито були несприятливі для тих, що старались робити добро. Тепер для тих, що стали по стороні Єгови, явилась велика правда, що скорим ходом наближається час небувалого добробуту і благословенств для роду людського. Ті, що пильно стараються зрозуміти правду яку ставиться перед них, є піднесені понад теперішні сумні обставини сього світа і бачуть безперечний доказ, що час визволення уже наближився.

Протягом усіх минулих віків хитрий ворог замотав людей, наложив на них несправедливість і гнет, запровадив їх у пропасть, наповнив їх дні горем і переполохом, а при кінці завів їх у смутку до гробу. Той самий ворог, Сатана, уживав всякого можливого средства, щоби знеславити велике ім'я Сотворителя Єгови і відвернути чоловіка від Нього. Сей ворог давно тому сформував організацію котра складалась із фальшивої, зводничої релігії, зашипив у серцю чоловіка забобони і страх, і затягнув множество людей у свої релігійні теняти. Він сотворив вели-

ку комерційну систему, уживав її для рабован-
ня людей з їх чесної праці, і до зіпсуття політич-
ного чинника, що ніби на позір володіє, і ужи-
вав сього політичного чинника, примусити лю-
дей остатися підданими йому. Вершок сієї лу-
кавої організації прийшов у семій світовій дер-
жаві, котра инакше є названа “Християнством”,
і котра то світова держава зводничо і фаль-
шиво взяла імя Христа Божого і кинула най-
більшу зневагу й сором на імя Єгови. Та кінець
такому лукавстві й зневазі мусить прийти, і те-
пер серця чесних людей радуються, бо вони ба-
чуть, що вже прийшов той вершок часу, коли
цілковита зміна в користь добра возьме місце.

Єгова заявив, що Він замірив оправдати своє
святе імя в Армагедоні; тому та битва називаєть-
ся в Його Слові як “битва в день Бога Всемогу-
чого”. Організація Єгови, символічно предста-
влена через гору Сион, є місцем зібрання Його
війск; для того се місце називається “Армаге-
дон”. Там Він виступить і буде воювати за своїх
людей. (Зах. 14: 13) Воєнну силу Єгови прова-
дитиме Ісус Христос, котрий тепер є Царем над
царями, уживаючи своєї царської власти. (Одкр.
17: 14; 19: 11-14) Спевністю, Єгова не потребує
приготовлятися до сієї великої битви, але треба
було приготувити декотру часть Його органі-
зації і післати їй повідомлення, що Він — Бог,
і що Він замірив знищити ворога котрий знева-
жив Його імя і стягнув терпіння і смерть Йо-
го сотворіння. Правління справ сього світа му-
сить цілковито перейти з під контролі Сатани в
руки Ісуса Христа, котрий є правильним волода-
рем землі. Через многі століття Сатана був

“князем сього світа”, і тепер він не хоче зречися престола; отже його сила і організація має бути цілковито знищена. Єгова є довго терплячий і не скорий до гніву. (2 Мойс. 34: 6) Він дав ворогові всяку нагоду доказати його визов і його хвальбу, що він зможе поставити все людство проти Бога. Але час мусить прийти для Єгови ділати, і коли Він виразить свій гнів, тоді всі будуть знати, що Він є Всевишній Бог. Перед виконанням своїх присудів проти ворога Він посилає пересторогу і повідомлення, і се становить часть Його приготування.

В давно минулих століттях Єгова, через свого святого духа, порушив був чесних людей написати те, що Він замірив сповнити в будучім часі, і тепер сі пророцтва сповняються. Між сими чесними і Бого-боязливими людьми, що писали пророцтва, був Захарія, правнук пророка Адди. Се було десь у 520 році перед Христом, коли Захарія отримав перше видіння від Єгови і зачав писати пророцтво. Більше чим 2, 400 років по тім те пророцтво зачало сповнятися. В той час Світова Війна, котра зачалась у 1914 р., прийшла до закінчення, і володіючі сили сього світа старались знайти плян для відбудовання (світа). Володарі “Християнства” отримали доказ, що сатанський світ скінчився і що прийшов час на розпочаття царства Божого під правлінням Христа. Та сема світова держава замість звернути увагу на сей доказ, то вона установила субституцію царства Божого, що є гидотою і спустошенням в очах Божих.

Видіння Захарії прийшло від Господа в нічній порі. В тім видінню він бачив громаду лю-

дей, що їхали, на конях. Проводар тієї громади їхав на червонім коні, а ті, що їхали за ним, їхали на червоних, теркатих і білих конях. Се було небесне видіння представляючи річи які мали статися в будучім часі на землі. Ся громада небесної і інноти стримала свої коні при горі Оливній, у тіні гаю миртів. Із сього відповідного місця головний провідник оглянув уважно місто Єрусалим, підчас коли інші їздки з його групи їздили сюди й туди і збирали інформації і тоді вертали до свого головного провідника і до-ручували йому ті інформації. Інформація яку він самий отримав з оглядин, і його помічників, наповнила сього гетьмана справедливим гнівом. В тім видінню Єрусалим виглядав неначе потоптаний, а Жиди були цілковито байдужні, щоби привести його до властивого стану. Головний гетьман зараз зачав приготовляти свої сили до великої війни, котра представляла найбільшу війну яка була між народами землі.

Минуло кільканайцять років від коли головний їздець зачав приготовлятися до війни, і в тім часі лише мале число людей звернули увагу на сю роботу. Ся робота приготування не була виконана потайно але отверто і явно, бо гетьман навіть доручив повідомлення своєму противникові і взивав його приготувитись до великої битви, і тоді Він сказав ворогові виразно які будуть наслідки тієї битви. У тім видінню пророк бачить бговову і ворожу могучу армію збираючися до війни і людей беручи свої позиції в одній або другій мілітарній силі. Рішаюча година прийшла і дві могучі армії кинулися одна проти другої, І наслідок був, що проводар, кот-

рий стояв в тіні гаю миртів і сидів на червоному коні, виніс побіду.

Те видіння перше відкриває, що гетьман І його помічники роблять оглядини Єрусалиму. Те місто символічно представляло Божий завітуючий люд у теперішнім “Християнстві”, котрим є головно Англо-Американська імперіялістична система, люди котрі є посередно в угоді з Богом. Сі оглядини також відносяться до всіх тих, що зробили угоду чинити волю Божу; а те, що наступить, обнімає всі класи в світі.

Факти добре знані тепер відкривають, що робота приготування, що є сповненням пророчого видіння, зачалась в 1918 р. і поступала вперед через п'ятнацять років, і тепер година приближається до страшного удару озброєних сил. Пророк Захарія представляв маленьку громаду людей на землі, котрі цілковито посвятилися Богу і котрій то громаді вірних одиниць Бог Єгова дав виrozumіння пророчого видива. В той самий час Єгова положив на тій громаді свідків, взятих для Мого імя, обов'язок і великий привилей інформувати інших людей на землі про те видіння і його значіння. Сим одиницям дано приказ доручувати повідомлення володарям світа, повідомляючи їх, що має настати яко сповнення того пророчого видіння, і також дати довідома усім людям доброї волі, щоби вони знайшли спосіб утечі в той час великої різанини, яка в скорі возьме місце.

Ціле пророцтво Захарії, над котрим тепер застановляємось і котре тепер відкривається, дрозжить серцем кожного хто має щире бажання бачити справедливе правительство установлене

на землі. Підчас коли се пророцтво і його сповнення обнимає всі сотворіння тепер на землі і котрі є посередно в угоді з Богом Єговою, то лише мале число зрозуміють і оцінять його. Духовенство “Християнства” і визначні з отар, противники проголошення Божого царства і пімсти, і “лукавий слуга” кляса, “чоловік гріха”, і “син погибелі” (2 Сол. 2: 3), не лише не зрозуміють пророцтва і його пояснення, але будуть трактувати його з погордою і насмішкою. Знов з другої сторони ті, що цілковито посвятилися Єгові, і є вибрані бути Його свідками, і ті, що є доброї волі із котрих складається кляса Йонадаба (4 Цар. 10: 15-23); і також “велика громада” (Одкр. 7: 914), —сі всі будуть оцінювати пророцтво і його значіння.

Сталося се в 1914 р., що Князь Мира встав і скинув Сатану з неба. (Дан. 12: 1; Одкр. 12: 1-9) В 1918 р., сей могучий князь прийшов до храму Єгови щоб чинити суд, і від того часу датується приготування. “Ось, наступає, пустошник на тебе. ” (Наума 2: 1) Сі пророчі слова означують, що могучий Польовий Начальник є тепер присутний і приготується до великої битви. До свого помазаного останка на землі Єгова тепер каже: “Хорони твої замки, стережи шляху, узброюй поясницю, збирай до купи потугу. Бо Господь приверне величність Яковову, як і величність Ізраїлеву; ви бо, пустошники, спустошили їх, і виноградне віття їх вигубили. ” (Наума 2: 1, 2) Божі люди були приведені до єдності і тепер вони “приносять жертву Господеві в праведності” без перестанно; і так вони приготувані виконувати їх часть. Сей факт, що Єго-

ва предсказав через свого пророка прихід битви Армагедону і що Він приготується до неї, сей дальний факт, що Він дав зрозуміти сі пророцтва своїм помазанникам, є доказом, що час битви вже близький і для того се пророцтво є дуже інтересне для помазанників.

Відносно Його воєнної організації і приготування “в той день” пророк Єгови каже: “Ось, щити силачів його червоніють; в кармазині військо; колесниці огнем блищать, як ідуть у битву, а списи лісом філюються. ” (Наума 2: 3) Божа організація є запалена огнем ревности щоби оправдати його велике ім’я, і для того та організація блищить наче огнем. Дальше, Єгова каже: “Я дав приказ тим, що їх вибрав; я покликав сильних, щоб довершили гнів мій, радіючи славою, яку даю їм, ” (Ісаї 13: 3) Тоді Єгова говорить до ворога І каже йому приготуватись і остерігає його о наслідках: “Черпай же воду на весь твій час облягу; скріпляй замки в себе; лізь у грязиво й міси глину; будуй піч й випалюй цеглу. Та там таки й пожере тебе огонь, посіче меч, й поїсть тебе, мов та гусеи, хоч би намножився гусенню, нагромадив люда, як сарани. Більш у тебе купців, ніж зір на небі, стало; та ся сарана розсіється — розлетиться хутко. Князі твої, мов сарана, гетьмани — як рій мушки; як похолодне, ховаються в щілинах мурів, а зійде сонце, — вони розлетілись, і не будеш знати, де вони гніздились. ” — Наума 3: 14-17.

Господь дальше запевняє, що ся битва принесе остаточний кінець. “Що ви задумали проти Господа? Він довершить пагубу, й лихо вже не повториться. ” — Наума 1: 9.

Ворог знає, що його час короткий, і для того він приготується скоро до битви. (Одр. 12: 12) Продовжуючи далі свою методу ошуства і зводництва, хитрости, хвальби і підхлібства Сатана стягає до купи свої торговельні, політичні, воєнні сили і поліцію, і тоді устами свого гіпокритичного духовенства каже людям, що сей безбожний союз є знарядом для спасення світа. Сатана уживає різних чинників своєї організації щоби відтягнути людей всіх народностей, а головні із “Християнства”, від Бога у свою грішну загороду. Англо-Американську систему, з котрої головні складається “Християнство”, Сатана уживає за свого головного слугу на землі, і для того в Писаннях ся система називається “фальшивим пророком”; і через сю звірську систему Сатана промовляє й ошукує людей. “І бачив я із рота змія, і з рота звіря, і з рота лжепророка три нечисті духи, подібні до жаб. Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. І зібрав їх в одно місце, що зветься по єврейськи Армагедон.” — Одр. 16: 13, 14, 16; гл. *Світло* кн. 2., - стр. 42.

Ось так Сатана приготується до великої битви, і в той самий час він уважно робить спис вірних послідователів Ісуса Христа. Проти них він формує конспірацію, ціль котрої є, захопити сих вірних свідків Божих і знищити їх. (Пс. 2: 3, 4; 82: 2-5) Ся конспірація вже сформована, і отвертіділа виконуються проти Божих помазанників у границях “Християнства”, І се даліше доказує, що “Християнство” є знарядом

Сатани. Причина задля котрої він старається знищити сих вірних одиниць Богу є та, щоби перешкодити їм доказати їх невинність взглядом Бога, і щоби сим чином вони не сталися частию Його народу; і тому що Єгова уживає їх для повідомлення світа о своїм замірі знищити організацію ворога. Єгова велить своєму пророкові промовляти відносно своїх свідків сими словами: “Оповістити се проміж народами, готуйтеся до війни, розбудіте завзяте у хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Рушайте, народи, зійдіть на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи з відусюди.” — Йоїла 3: 9, 12.

Х Р А М **(Захарії, Голова 1)**

Храм або святиня Божа мусить бути установлена і очищена перед цілковитим оправданням імени Єгови, і ся робота є частию приготування до битви великого дня Всемогучого Бога: Через якийсь час перед отворенням храму для суду, Ісус Христос звертав свою увагу на посвячених одиниць на землі, щоби приготувати дорогу перед Єговою і привести сих посвячених на час і до місця суду; і відносно сього протягу часу Єгова каже: “І приготує Він дорогу передо мною.” (Мал. 3: 1) Коли ся робота скінчилась, тоді Ісус Христос негайно прийшов до храму: “Ось Він йде, говорить Господь Саваот.” Від того часу аж до битви Армагедону писання називають сей період часу “день Його приготування”.

Писання указують, що ті два періоди є відділені й відріжені в сім, що час ‘приготовлений дороги перед Єговою’ кінчиться із приходом Ісуса Христа до храму; а “день його приготування” зачинається в часі приходу Ісуса Христа до храму. Посвячені мусіли бути приведені перед Господа в цілі іспиту, і мусіли бути випробувані і суджені, і вірні мали бути приведені в храм і помазані, Се — часть роботи в “день Його приготування”. Се було представлено через відбудовання типічного храму в Єрусалимі. Пророча книга Захарії описує сю роботу приготування й битви в великий день Всевишнього Бога і обставини які будуть існувати при кінці тієї битви. Все се було написано наперед для тієї цілі, щоби дати силу вірному останкові Божих помазаних людей тепер на землі Єгова достарчив надто много доказів про сю точку і ми повинні вважно застановлятись над усіма такими доказами. Сю книжку власне видаємо для тієї цілі.

Коли в писаннях явиться вираз “Господь сил” або “Єгова сил”, то се головно відноситься до Єгови яко Начальника і Його мілітарної сили, котру Він уживає до вираження Свого гніву проти ворогів. Завважте, як слова пророка відносно приходу Ісуса Христа, звучать: “Ось, Він йде, говорить Єгова сил.” (Мал. 3: 1, *А.П.В.*) Відносно відбудовання храму, як про се пророкував Захарія, приказ звучить: “Так говорить Єгова сил: Обернітесь до мене, то й я обернусь до вас, говорить Єгова сил небесних.” (Захар. 1: 3, *А.П.В.*) Великий Бог бою приготовляється до остаточної війни, і ті, що в його організації, пильно шукать інформації відносно того.

Кир, царь Перський, під провідництвом Єгови, видав був декрет для відбудовання храму в Єрусалимі. Останок із Жидів повернув із неволі і зачав сю роботу відбудовання, але задля опозиції, через шіснацять років не робили нічого коло відбудовання храму. В той час по Кирі наступив був Дарій; цар Перській. У другім році царювання Дарія Бог вислав своїх двох пророків, Аггея і Захарію, щоби побудити Жидів до роботи коло храму. Захарія зачав пророкувати два місяці пізніше чим Аггея, або восьмого місяця другого року в часі царювання Дарія. (Захар. 1: 1; Гл. *Оправдання*, Том 3, стр. 109, *анг. вид.*) Захарія був сином Берехія, котрий був сипом пророка Авдія. Отже Захарія був правнуком того пророка. Писання також показують, що Захарія був священником. (Неєм. 12: 1-4, 12-16) Імя Захарія значить “кого Єгова памятає”. Захарія представляв Божого слугу клясу на землі при кінці світа, котрого Бог памятає і котрого Він зробив живим каменем у своїм храмі, котрий то храм є Його будівлею для оправдання Його великого ймя. Імя Берехія значить “кого Єгова благословить”. Часом Захарія називався “син Авдія”, тому що він був сином другої генерації. (Ездри 5: 1) “Авдія” значить “начасі; народжений в день празнику; люблячий; відповідний”. Ми знаємо, що Єгова все робить у відповіднім часі.

Не вподобалась була Єгові служба тих їзраїльтянів, І для того Він велів пророкові Захарії сказати: “Обернітесь до мене, говорить Господь Саваот . . . Не будьте ж такі, як отці ваші. ” (Захар. 1: 2-5) Їх отці дозволили що в храмі, котрий

був збудований через Соломона, повстав не порядок, був опоганений ідольськими служеннями, і тепер повернувши з вавилонської неволі показали таке саме недбальство до Божих справ, дозволивши храмові в Єрусалимі стояти опустошеним. (Аггея 1: 4) Сі слова пророка Захарі служать неначе осторога для всіх народжених з духа і котрі стали недбалими до задач які Господь положив на них. (Захар. 1: 6) Ісаїя пророкував про подібні негодовання зі сторони Єгови відносно Його посвячених людей на землі. (Іса. 6: 1-9; 12: 1) Се одна із причин чому Господь Єгова післав приказ щоби очистити своїх людей, т. є клясу храму; і ся робота значить очищення й відложення на бік усіх упертих і бунтівників. Всі мусять знати, що Єгова — Бог І що Його ім'я буде оправдане; і ся робота мусить зачатися від дому Божого. (Мал. 3: 1-3; Езек. 20: 1, 37, 38; 33: 33) Ся робота очищення й приготування мусить бути виконана нім настане остаточна битва; отже се є частию роботи дня приготування.

ВИДІННЯ

На двацять четвертого дня одинацятого місяця котрий сходиться з нашим новочасним місяцем лютим, пророк Захарія мав видіння. Десь у тім часі мав настати час “на пізний дощ”. Три місяці перед тим часом пророкував був Аггея і по двацять четвертім дню девятого місяця того самого року, як здається, Аггея перестав пророкувати, або що найменше нема жадної записки про його дальші пророкування; але від того

часу Захарія виключно займався роботою яка мала бути виконана в храмі.

Відносно того видіння пророк сказав; “Бачив я в ночі видиво: чоловік на червоному коні стоїть проміж миртами в зеленій долині, а за ним коні червонобурі, теркаті й білі. ” (Захар. 1: 8) Се, що він бачив те видиво нічною порою, представляло час коли ‘на землі буде темрява а поморок між народами’. (Іса. 60: 2) “Чоловік на червоному коні” був ангел Господень, котрий був утілений і до котрого інші ангели приносили звіти наслідків їх оглядин. (Захар. 1: 11) Він їхав на червоному коні, що було символом кровавої війни. (Ісаї 63: 2) Чоловік на червоному коні очевидно представляє Ісуса Христа, Проводаря і Польового Начальника Єгової воєнної організації. — Пс. 45: 4.

ОГЛЯДИНИ

Прийшов час на оглядини! Чоловік на червоному коні “став”, себто, застановив свого коня, і се сходиться із періодом часу коли “на небі стало тихо”, що представляло час, коли між кінцем періоду Ілії (Мал. 4: 5, 6), а початком періоду Елисея була безактивність в роботі церкви, (Одкр. 8: 1; *Світло* 1, стр. 99, *анг. вид.*) Їздець на червоному коні “стоїть проміж миртами в зеленій долині”. Інший переклад сього тексту каже “у тіні” або “в тінні місці”. Очевидно той провідник став з своїм конем при боці Оливної гори у тіні дерев, і з котрої то точки він оглядав місто Єрусалим. В той самий час мирти росли при боці Оливної гори. (Неєм. 8: 15) Се було відповідне місце для їздця застановити свого коня,

і сей факт, що він застановив свого коня між миртами, показує, що се був відповідний час для Єгови повернути до своїх людей, привернути їм свою правду, і зібрати їх до себе. “Мирт” значить жнива, час привернення і радости, (*Вартова Башта*, 1931, стр.149, *анг. вид.*; *Охоронення*, стр. 19, *анг. вид.*) Се малоб зазначити час сповнення сього пророцтва, а іменно, коли Господь збирав свій нарід до себе приготворяючи їх у храмі суду. — Пс. 50: 5; Іса. 41: 19; 55: 13.

Чоловік на червоному коні оглядав місто Єрусалим, котре представляло Божих завітуючих людей. Місто Єрусалим в той час мусіло виглядати дуже сумне після опису даного через пророка. (Неєм. 2: 11-15) Загальний надзиратель сил Єгови мусів бути переповнений гнівом, коли він поглянув на спустошений Єрусалим. Рівнож коли Ісус Христос прийшов в 1918 р., розглянути визнаних людей Божих і установити храм, то Він поглянув із гнівом на спустошену землю, часть Божої організації, т. є завітуючих людей Всевишнього. Слова Ісаїї при сій точці здається відповідні і виражують гнів Господень: “День бо помсти мав я на умі, і настав рік визволення людей моїх. ” (Іса. 63: 4) Се зазначає час початку сповнення Захарійового пророцтва.

Загальний начальник сил Єгови в той самий час переглянув сатанську земну організацію: “Він встав і змірив землю. ” Се що Він бачив дальше збільшило Його гнів і у своїм часі побільшило Його ревність до. знищення сього лукавого світа. “Глянув—і затремтіли народи, ” (Аввак, 3: 6) Се є день приготвлення Єгови. (Наума 2: 3) Стоячи позад чоловіка на “черво-

ному коні там були і інші їзди на червонобурих конях, таркатих і білих”. Се показує, що головний начальник був в товаристві з іншими чиновниками армії Єгови і що вони також робили оглядини і приносили їх звіти до їх гетьмана. (Захар. 1; 11) Тут безперечне заключення є, що ті їзди в товаристві з Господом Ісусом представляли Його святих ангелів, котрі співтоваришили Йому в часі суду. (Мат. 25: 31) “Й вбачив він, як гора навкруги Елисея була заповнена кіньми й поломяними колесницями. ” (2 Цар. 6: 17) Ті (коні) представляли воєнну організацію Єгови. “А війська, що на небі, йшли слідом за Ним на білих конях, з’одягнені у виссон білий і чистий. ” — Одкр. 19: 14.

Захарія поспитав Господа, що означували ті люди і коні, і ангел, розмовляючи з ним, пояснив йому: “І спитав я: Хто вони, пане мій? і сказав мені ангел, що розмовляв із мною: Я скажу тобі, хто вони. ” (Захар. 1: 9) Се питання було поставлене для користи вірного останка тепер на землі, і ангел Господень приніс їм потрібну інформацію яко відповідь на їх питання. (Одкр. 1: 1) Се є доказом, що пояснення пророцтва не походить від чоловіка, але що Господь Ісус, голова Божої організації, посилає потрібні Інформації для своїх людей через своїх святих ангелів. “Тоді озвався чоловік, що стояв проміж миртами, й сказав: Се ті, що їх Господь послав пройти землю. ” (Захар. 1: 10) У видінню вони представляли силу Єгови яку Він уживає для вираження свого гніву проти ворога. (Одкр, 14: 20) Із сією силою свідки Єгови співтоваришать тепер на землі.

Сатана і його лукаві агенти йдуть по світі і вишукують Божих людей і чинять зло їм, а сі їздці на конях Захарійового видіння приглядаються організації Єгови і виконують Його заміри. Господь тепер звернув своє лице або ввагу на річи землі, і робить оглядини організації ворога й також організації Єгови. Очі Господні приглядаються всьому на землі. (Захар. 4: 10; Одкр. 5: 6) Сі їздці на конях наче коні Господні. — 4 Мойс. 10: 31.

Один із під-начальників приніс своєму гетьманові звіт, кажучи: "Вони ж заговорили до ангела Господнього, що стояв проміж миртами й сказали: Пройшли ми землю й ось, вся земля заселена й спокійна. " (Зах. 1: 11) Зміст їх звіту був, що вони знайшли організацію Сатани самолюбною, і в стані само-гречною і не дає жадного взглядення на царство Боже під правлінням Христа. Сей звіт мусів наступити зараз по закінченню світової війни і коли агенти Сатани шукали средства і ратунку щоби завести мир на війною-пошарпаній землі. Вони не звернули уваги на Боже царство, але вони сиділи спокійно і спочивали і вповали на Лігу Народів, Світовий суд, мирові угоди, і тим подібні річи, щоби тримати організацію Сатани в посіданню світа. Розуміється, вони не дали жадної помочи Божим людям проголошувати правду, але обходились із ними з погордою. Сей опис відноситься до різних частей сатанської організації на землі від 1918 до 1922 року. Але Божий останок став на свої ноги і зачав робити.

При закінченню звіту сих підначальників озвався ангел Господень і сказав; "Господи Все-

держителю! докіль будеш ти немилосерден до Єрусалиму й городів Юдиних, що гнівишся на них вже сімдесять років? ” (Зах. 1: 12) Се сходиться із обставинами які були між Божими людьми від 1918 р. до 1922 р., можливо перед загальною конвенцією в Сідер Пойнт, Огайо. Тоді то Господні завітуючі люди побачили, що Христос великий загальний начальник прийшов до храму і вони закричали: “О Господи, спаси, Господи, благаю тебе, пошли щасну долю! ” (Пс. 118: 25) Се було в 1922 р., що Божі завітуючі люди стали свідомі свого недбальства відносно відбудовання позатипічного храму. В той то час Господь післав свої слова потіхи для них і вони радувалися, бачучи, що гнів Єгови був відвернений від них, (Іса. 12: 1-4; 61: 1-3) “І відказав Господь ангелові, що розмовляв ізо мною, словами благими, словами відрадними. ” — Зах. 1: 13.

Отримавши добрі і потішаючи слова від Господа, Захарії було сказано проголошувати: “І сказав мені ангел, що розмовляв іззо мною: Вісти голосно й скажи: Так говорить Господь Саваот: Я жалую Єрусалима й Сиона великою ревністю. ” (Зах. 1: 14) Ся прокламація або вість мусить бути проголошена про Божу пімсту проти ворогів І про потіху для Його людей. Єгова поклав своє ім'я на своїх посвячених людях, котрі представляють Його правдиві інтереса і котрим Він дав часть в роботі оправдання свого імя. Отже Він показує свою ревність, вернувши свою велику ласку для Сиона. (Зах. 8: 1-3; Пс.. 102: 16) Для сієї причини Єгова постарався о визволення своїх людей із неволі в 1919 р. Підчас Світо-

вої Війни агенти Сатани, а головню Англо-Американська імперіялістична система, знущалась над Божими вірними людьми, що невподобалось Єгови; для того Він велів своєму пророкові сказати: “І палаю великим гнівом, проти тих спокійних народів, бо як я легко, гнівався, вони збільшили зло.” (Зах. 1: 15) Се було “Християнство”, то єсть, Англо-Американська імперіялістична система, що сталась не тільки байдужна до Божого царства і сполягала на свою власну силу для піднесення народів, але вона спричинила більше терпіння, а головню Божим людям. Господь також сказав: “Покинув я дом мій, відцуравсь од насліддя мого; що мені було найлюбійше, подав на поталу ворогам моїм/ (Ерем. 12: 7) Замість щоби “Християнство” було милосердне до тих, що проповідували євангелію Божого царства (в той час вони проповідували зі страхом і трепетом), то “Християнство” радувалось в каранню завітуючих людей Єгови і сим спричинило ще більше терпіння. Від того часу ті самі агенти Сатани дальше воюють проти Божих помазанників. Пророцтво Езекиїла описує злість “Християнства” проти Божого останка, —Гляди Езекиїла 25; *Оправдання*, кн. 2. стр, 9, *анг. вид.*

Приготовляючися покарати ворожу організацію, Єгова посилає Свого “Післанця завіту” Ісуса Христа, щоби зібрати разом своїх людей, збудувати клясу храму і зробити їх відповідними для своєї роботи. “Тим же то так говорить Господь: Повернусь ізнов милосердно до Єрусалиму: в йому одбудується мій храм, говорить Господь Саваот, та й простягнуть будівельний шнур

через Єрусалим. ” (Зах, 1: 16) Бачучи се, останок Єгови повинен бути дуже ревним і не спускати своїх рук в роботі задля опозиції ворога. Господь заявляє, що Його храм буде збудований навіть серед “тісних часів”. (Дан. 9: 25) Лінія простягнута через Єрусалим, означає міру поступу роботи котру Єгова виконав, будуючи свою організацію від 1922 р. Він висказав свій замір потішити і зміцнити своїх людей. “Далій оповісти й скажи: Так говорить Господь сил небесних: Городи мої попереповнюються знов добром, і потішить Господь Сиона, й вибере собі знов Єрусалима. ” — Зах. 1: 17.

Єгова дав успіх своїй організації, припоручивши останкові свідоцтво Ісуса Христа, інтереса царства на землі і задачу виконувати роботу Елисея. Він виляв Свого духа на них і привів їх до Своєї організації, і дозволив пити їм вино з Господом Ісусом Христом в Його організації. “Оттак потішить Господь і Сиона, потішить всі розвалища його, і оберне пустиню його у рай, і степ в сад Господень; радощі й веселощі будуть у йому пробувати, похвали й пісні гомоніти. ” (Іса. 51: 3) Коли Сион відбудується, тоді всі в нім мусять славити Єгову. “Ти встанеш, змилосердишся над Сионом; час бо вже, помилувати їх, прийшов бо назначений час. Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй. Щоб звіщати імя його на Сионі й хвалу його в Єрусалимі.” (Пс. 102: 13, 16, 21) Єгова об'явив слово Своім людям положивши Свою вість правди в їх уста і післав їх доручувати своє свідоцтво. — Іса. 51: 16.

Потішивши своїх власних людей в Сионі, Єгова тепер каже їм про вороги які підуть проти них. “І підняв я мої очі й дивлюсь: ось чотири роги. ” (Захар. 1: 18) Роги символічно представляють средство для карання інших. (Езек. 34: 21; 5 Мойс. 33: 17) Аж до часу пророцтва Захарії, існували чотири диявольські світові держави, котрі накладали різні карання на людей, що служили Богу Єгові. Пророцтво тут указує, що мали повстати чотири інші світові держави, а іменно, Греція, Рим, Англо-Американська імперіялістична система, котра є “Християнством”, і Ліга Народів, котра є восьмою світовою державою, і що вони будуть даліше противитися Божому помазаному народові. (Одкр. 17: 11) Ангел Господень сказав Захарії, що сі роги, се держави котрі розкинуть Божих людей. (Зах, 1: 19) Сі “чотири роги” також зручно представляють усю силу сатанської організації, котра знущається над Божими людьми і котра дійшла до вершика лукавства у семій світовій державі.

Число “чотири” у св. Письмі символічно представляє цілковитість, як чотирикутник. “Потім показав мені Господь чотири ремісники, ” (Зах. 1: 20) Загально, те слово “ремісники” відноситься до тих, що будують. Число “чотири” символічно представляє цілковиту армію Господню, котра збиває роги бугаям сатанської організації, і торощить їх. Позаяк пророк питав о пояснення відносно чотирьох будівничих, то ангел Господень сказав: “І поспитав я: Що вони йдуть робити? а він відказав так: Оті роги так порозкидали Юду [Божих вірних людей], що ніхто не здоліє піднести голови своєї [в 1918 р. і

1919 р.]: а сі [будівничі] прийшли, щоб їх полякати та позбівати роги в народів, що підняли рога проти Юдиної землі, щоб її порозмітувати. ” (Захар. 1: 21) О сі средства постарався Бог, щоби побідити ворога, як се Гедіон зробив у своїм часі. (Суд. 8: 12; Іса. 19: 16; Езек. 30: 9) Ся лукава орда Сатани підноситься, щоби розкинути і знищити тих, що представляють Єгову, котрих представляв Юда, і Господь Бог замірив знищити тих убійників і для того Він приготується. Єсли би свідки Єгови були полишені без інструкції або духової поживи, вони булиб знеохочені і понижені і утікли би перед ворогом. Тепер же Єгова навчає Своїх вірних людей і дає їм потіху і заохочення, щоб вони мали надію на цілковиту побіду через Ісуса Христа, і так Він приготує їх для роботи оправдання.

ГОЛОВА 2

УТІШЕННЯ

(Захарії, Голова 2)

ЄГОВА є Отець милосердя і Бог всякої потіхи, тому що Він потішає своїх людей після їх потреби. (2 Кор. 1: 3-5) Помазанникам в припоручено потішати тих на землі, що сумують і вповають на Єгову. Се утішення уділяється для тих, що мають уші до слухання, що Єгова — Бог і що Його царство є средством для цілковитої помочи й благословенства людства. Найбільшим утішенням для помазанників є знати Єгову і розуміти Його заміри й їх споріднення до Всевишнього, і сей привилей є даний їм тепер через Єгову і Ісуса Христа, Голову організації храму.

У попередній голові ми застановлялись над видінням Захарії у котрім Єгова сил заявив, що Єрусалим мав бути розмірений. Тепер пророк Захарія мав інше видіння: “І споглянув я знов і бачу: ось чоловік, і має в руці міряльного шнура.” (Захар. 2: 1) У сім видиві чоловік, котрий явився із міряльним шнуром в його руці, був молодиком, як се про нього сказано в четвертім верші; отже тут він представляв ту саму клясу згадану в пророцтві Йоїла, т. є “молодців, що бачили видіння”. (Йоїла 2: 28) У тім видінню той молодий чоловік представляв вірних і ревних одиниць, котрі явилися перед Господом у Його приході до храму щоб судити. Тоді про-

рок Захарія спитав о замір того чоловіка: “Я спитав: Куди ти йдеш? а він сказав мені: Розмірати Єрусалим, щоб знати, який він заширокий Й який задовгий. ” (Зах. 2: 2) Ось так він представляє Божих вірних людей, котрі застановляються над його пророцтвами, щоби упевнитися яка має бути їх теперішня робота в Його організації. Сі не сполягають лише на тім, що було сказано іншими людьми відносно Божого Слова, але вони йдуть до “закона” і до “свідоства” і студіюють його, щоб вони могли знайти, що Бог має до виконання через своїх помазаних людей. (Іса. 8: 20) Той молодий чоловік, представляючи вірного останка, не шукає помилок ані не критикує Божої організації і не осуджує її, але старається пізнати, що він мусить робити в гармонії з Єговою, щоб отримати з Його рук добробут і благословенства. Такий є властивий напрям вірного останка на землі. Се далше показано словами Езекиїла, що він завважав глибину вод текучих із храму. — Езек. 47: 3-6.

Господь припоручив своїм ангелам задачі й інтереса царства, що включає передання інформації Божим помазанникам на землі для їх помочи й потіхи. Хотяй ми не можемо розуміти як сі ангели передають сю Інформацію, однак ми знаємо, що Писання і факти показують, що се вони виконують. (Мат. 25: 31; Юди 14, 15; Зах. 14: 5) Се заключення є вповні поперте слідуючими словами Захарійового пророцтва: “Аж ось виступив ангел, що розмовляв із мною, другий же ангел вийшов зустріч йому. І сказав той до його: Біжи й скажи сьому молодцеві так: Одкрито стоятиме Єрусалим через множество

людей і скоту у ньому” (Захар. 2: 3, 4) Тоді ангелові Господньому був даний приказ щоби він спішив і розказав вість потіхи для святих на землі, що були в стані запитання. Многі пригадують собі тепер, як в 1919 році, коли вірні знайшлися в смутку, і Господь дав своїм людям виrozumіння образу Ілії і Елисея (1 Цар. 19: 13-21; Мал. 4: 5, 6), котрого вони не могли зрозуміти через довгий час, що принесло їм утішення. В той то час вони пізнали, що перед ними була ще велика робота до виконання на славу Господню, і се принесло їм велику радість. Пізнійше, на конвенції Божих людей в 1922 році, ангел Господень промовив до “молодого чоловіка” кляси, себто так сказати, до тих, що були сильні в Господі, і приніс інформацію їм; і сим вірним було дозволено побачити видіння, себто, зрозуміти Слово Боже, Ті що оцінили Божу ласку якою вони були наділені, від тоді поступають вперед у виrozumінню пророцтв, котрі принесли їм велике утішення.

Той “молодий чоловік”, котрим є вірний останок Єгови на землі, був поінформований, що Єрусалим має бути засилений яко місто без мурів “для множества людей і скоту в нім”. Жінка Єгови, т. є Сион, маючи болі мусить породити синів “останок її насіння” і сим збільшити число в Божій організації, (Іса. 66: 8; Одкр. 12: 17; Мих. 5: 3) Приказ даний був, “розшири місце намету твого” бо “потомки твої загорнуть (народи) ”. (Іса. 54: 2, 3) Те пророцтво відноситься до часу коли царство народиться і коли те місто буде приведенне під правління великого Князя Мира. Ся інформація, котру дехто зачав

оцінювати в 1914 р., була дійсною потіхою і приготувляла їх до більших річей які наступили опісля, а головню відносно брання участі в оправданню Єгового імя. “Місто без мурів” не значить, що Божя організація буде без охорони, але що Єгова є її охороною. (Зах. 2: 5) Всі нечисті мусять бути виключені з між людей згаданих у четвертім верші. (Іса. 52: 1) Се значить, що тих в угоді з Єговою, і що відповіли на поклик до царства, і що були в той час на “шляху” (Іса. 35: 8), є дуже мале число; але в Божім власнім часі всі духом народжені мусять вступити на “шлях” і прийти до Божої організації. Отже се пророцтво мусить відноситись й включати також тих, що належать до “великої громади” кляси. (Одр. 7: 9-14) Коли сі будуть приведені, тоді вони будуть становити велику громаду в Божій організації котрої ніхто з людей не міг полічити.

“Множество скоту” представляє багатство Божої організації. Бог создав скот і повзаючогося гада і дав чоловікові царство над ними; отже слово “скот” в Єрусалимі здається символічно представляє тих, що остаточно будуть приведені до Єгової організації на землі і котрі будуть під розпорядженням “Помазанника”, так як “вівці” кляса Єгови, про котру описує Ісус Христос, (Мат. 25: 31-40) У своїм часі вони мусять вступити на “шлях” і прийти до Божої організації. Всі люди на землі, котрі отримають життя, будуть піддані Єговому помазаному “чоловіку”, Ісусу Христу. (Пс. 8: 4-7) Сей образ показує тут велике побільшення Божої організації. Чоловік котрому дозволено пізнати правду і кот-

рий відмовляється вважати на ню є “подібний до зьвіря погибаючого”. (Пс. 49: 12, 20) Такі люди не перевищають зьвіря. - Еккл. 3: 18, 19, “Множество скоту” може добре представляти тих, що є ‘попечатані на чолі’, через помазану клясу, і котрі будуть переведені через “велике горе”. Вони є названі як кляса “Йонадаба”, котрі пізнійше вийдуть на шлях, І котра то кляса є також описана як ‘мільйони тепер живучих ніколи не помруть’. Про сих одиниць пророк писав, що вони будуть охоронені. (Езек. 9: 4; 14: 13, 17, 19, 21; Іса. 49: 20, 21) Сі мусять бути назначені через “чоловіка в лляній одежі, із писарським приладом при його боці”.. Сі пророцтва, будучи зрозумілими, приносять утішення для помазаників Єгови, що вони інформують їх, що є велика робота до виконання, в котрій вони мають привилей брати участь если вони будуть вірні, і що ся робота принесе оправдання імени Єгови. Усі, що вступили на той “шлях”, як згадано повисше, мусять бути поінформовані нім прийде Армагедон, і сю роботу Єгова припоручив своєму помазаному останку, даючи їм привилей приносити “овочі” Свогого царства і нести його иншим, щоби вони могли пізнати, що Він є Всемогучий Бог. Ся робота на полю Єгови є тією блаженною річею і виконується в мирі і з радістю.

Се пророче видиво Захарії відкриває, що Божий храм або святиня буде збудована І очищена і що самий Єгова буде посеред і понад Своєю святою організацією, отже Єгова є цілковитою охороною її. “І сам я, говорить Господь, буду йому поломяним храмом, і прославлю себе

посеред його. ” (Зах. 2: 5) Останок Єгови не буде вповати на охорону таку як дадуть тайна поліція, армія і фльота, але буде вповати на охорону від Господа, котрий є їх дійсним муром і твердинею. Він є муром цілковитої охорони для тих, що знаходяться в Його організації, і огненным муром знищення для тих, що знаходяться осторонь і є в противенстві. Всякий, хто старається увійти до Божої організації в який інший спосіб чим “воротьми” або “дверми”, Ісусом Христом, той знайде, що се неможлива річ. Він не може перелазити муру. (Йоана 10: 1-9) Для ворогів “наш Бог є пожираючим огнем”. (Жид. 12: 29) Для Його організації Єгова є повною охороною, “Кругом Єрусалиму гори; так і Господь кругом народу свого, від нині по віки. ” (Пс. 125: 2) Се пророцтво відноситься головно до теперішнього часу і відкриває, що Єгова дасть потрібну охорону для своїх людей котрим Він дав своє ім'я, і для того Його ім'я є їх сильною твердинею. — Прип. 18: 10.

Слава цілої організації є самий. Єгова. “Я буду славою серед неї. ” Тепер палата Єгови будується, і Він є світлом і славою її. Се пророцтво відкриває, що храм Єгови мусить бути відбудований і що він буде мешкати в своїм святім храмі, серед своєї організації. В нім не буде слави жадного сотворіння, такого як провідник, або вибраних старших або ‘більше святих чим ти’ що виробляють характер. Ані не буде чтитися, славити ані хвалити людей, без різниці чи ті люди жили в минувшині чи в теперішнім часі. Єгові буде віддана всяка слава за правду і за роботу виконану через ню. Слава Божих по-

мазаних людей буде в імені й силі Єгови. “І не потребує город той сонця, ані місяця, щоб сьвітити в ньому, бо слава Божа осьвітила його, а сьвітильник його— Агнець” (Одкр. 21: 23) “Коли Господь відбудує (Сион), явиться в славі своїй.” (Пс. 102: 16) “Встань, заясній, Єрусалиме; зійшло бо сьвітло твоє, і слава Господня зійшла над тобою.” (Іса. 60: 1) “Од голосу Господнього злягає ланя, і опаде лісове листе; і все в храмі його — все говорить: виличне! ” (Пс, 29: 8) Причина для сього є зазначена в пророцтві Езекиїла. — Езек. 43: 4; *Оправдання 3*, стр. 244, *анг. вид.*

Край Вавилон лежав напівніч від краю Палестини, що була заселена Жидами, і називався “краєм півночним”. (Ерем. 25: 9) Вавилон був символом сатанської організації, а головню “Християнства”; і всі, що будуть приготовані до битви в великий день Бога Всемогучого і будуть на Божій стороні, мусять полишити диявольську організацію. В гармонії із сим, пророцтво Захарія каже: “Гей, гей утікайте ж із півночної землі, говорить Господь: Я бо вас порозвівав, ніби на всі чотири вітри, говорить Господь” (Захар. 2: 6) Іще від загальної конвенції Божих людей в 1919 році, поклик все лунає: “Вийде мій народи із неї.” (Одкр. 18: 4) По тім, як Божі помазані люди дізналися, що Сатана був скинутий з неба, і побачивши його організацію, вони з більшою ревністю чим коли вперед кричать проти сієї лукавої організації і перестерігають людей, щоб вони вийшли із неї і ставали по стороні Єгови. Переслідування які впали на Божих людей підчас Світової Війни, а головню через Ан-

гло-Американську імперіялістичну систему “Християнства”, Єгова обернув їх на свою власну славу, через побільшення роботи свідництва по цілім світі. На се робить натиск пророцтво Захари. “Я бо вас порозвівав, ніби на всі чотири вітри. ” Єгова постарався о средства і спосіб і вислав своїх свідків до всіх народів -“Християнства”, і на весну в 1933 році, спільна робота свідництва була дана у сімдесять восьмох народах землі. Приготовлення людей до великої битви Армагедону поступає вперед.

Коли Ізраїльтяни повернули із Вавилону до Єрусалиму, тоді вони не задля самолюбної цілі взялись “будувати дом Господень, що в Єрусалимі”. (Езри 1: 5) Коли Захарія отримав видіння і зачав пророкувати, тоді більше чим вісімнацять сот літ минуло від збурення Вавилону; а однак він пророкував кажучи: “Утікай, Сионе, ти, що пробуваєш у дочки Вавилонської. ” (Зах. 2: 7) “До Сиона втікайте, ви поселені Вавилона,” (Ром. з боку) Зібрання останка до Сиона, Божої організації, було не для відпочинку або безчинности, але щоби приготувити їх до роботи несення свідництва Єгови аж до часу Армагедону. Отже Божі помазані люди мусять бути цілковито віддані й відріжені від сатанської організації. Зібрання останка Сиона зачалось по тім, коли організація Сатани була скинута з неба; і тоді повстав крик про Вавилон, яко іще існуючий тоді, показуючи, що той крик, після пророцтва, мусить йти вперед в теперішнім часі перед настанням битви Армагедону. Отже така є теперішня робота останка; і ми дивимось на те про-

роцтво в процесі сповнення підчас приготування великого дня Всемогучого Бога.

Ісус Христос є оправдателем Єгового імя, і Бог післав Його до народів, а головню до “Християнства”, котре переслідувало помазанників. “Так бо говорить Господь сил небесних: Задля слави послав мене він до народів, що вас обдерали; хто бо торкається до вас, торкається об зіницю ока мого.” (Зах. 2: 8) *Ротердам* переложив сей текст так: “Для своєї власної слави [Єгова] післав мене до народів, що обдерали тебе.” Англо-Американський імперіялізм складається з народів з котрих більшість переслідували свідків Єгови, і між сими то народами “свідокство Ісуса Христа” мусить бути доручене, і се робиться в честь імени Єгови. Ісус Христос провадить клясу “слуги”, велить їй доручувати свідокство Єгови, котре було припоручене Ісусу Христу, а через Нього останкові. (Одкр. 12: 17) Се є робота приготування до великої війни, тому що Єгова велить дати свідокство перед тим, нім Він зачне битву. Слава імені Єгови є нарушена, отже свідокство мусить бути доручене. “Тим же то скажи домові Ізрайлевому: Так говорить Господь Бог: Не задля вас я се вчиню, доме Ізраїля, а задля сьвятого імені мого, що ви знеславили перед тими народами, куди поприходили.” — Езек. 36: 22; Пс. 115: 1, 2; Іса. 66: 18, 19.

Ісус виразними словами заявив, що Він пошле своїх ангелів і вони позбирають всіх, що роблять беззаконня. (Мат. 13: 41) Се є робота очищення святині, щоби вірні могли бути приготувані виконувати роботу Єгови і віддатися вповні інтересам царства. Доконавши сього, вірні,

становлять останка, і є вельми дорогі для Господа і котрих Він ласкаво любить, і для того Єгова говорить про них, як про “зіницю ока свого”. Очі Єгови глядять на останка, і хто зобіжає їх, той зобіжає очі Бога Єгови. Тих, що служать Богу Єгові вірно, Він охоронить і приготує їх до війни. “Мої очі на вірних землі, щоб були коло мене. Хто ходить правою дорогою, той нехай служить мені.” (Пс. 101: 6) З довірям останок каже: “Сохрани мене, як зіницю ока; в тіни крил твоїх стережи мене. Від безбожників нападаючих на мене, від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене, ” (Пс, 17: 8, 9) Тих, що затримують їх невинність до Бога, Він хоронить їх. — 5 Мойс. 32: 10.

Єгова постійно обдарює ласкою вірних свідків, і для них ся ласка є великим утішенням. Підчас коли Господь потішає Своїх людей, Він повідомляє їх, що Він поперевертає столи на сатанську організацію, а головню на ту часть організації на землі, що переслідує вірного останка. “І ось, я підніму на них руку мою, а стануть вони здобиччю невольникам своїм, і зрозумієте, що се — Господь сил небесних послав мене. ” (Зах. 2: 9) Інший переклад сього тексту звучить: “Ось бо я потрясу рукою моєю над ними. ” (А. П. В.) “Ось: глянь! я потрясу рукою моєю над ними, і вони стануться наче грабіжю їх власних рабів, і ти [гіпокритичне ‘Християнство’] будеш знати, що Єгова післав мене. ” (Рот.) Се пророцтво показує, що сей присуд Єгови проти гонителів Його людей буде виконаний проти них, тому що вони дуже знівечили імя Єгови. Підчас Світової Війни Англо-Американська імперіялістична си-

стема, котра є “Християнством”, ограбила свідків Єгови і знищила роботу Ілїї, Тепер Єгова каже: “Глянь бо я потрясу моєю рукою над ними,” Се Його рука суду, що знищить їх. (Мойс. 32: 41) Єгова післав Своїх свідків нести Своє свідоцтво для “Християнства” і сим чином служити їм, а “Християнство” в заміну знущалось над свідками Єгови, що принесло зневагу для Господа, Для того Господь приказує Своїм слугам відносно ворога, кажучи: “Віддайте їй, яко ж вона віддавала вам; і подвоїть їй у двоє по ділам її; і в чаші, котрій вона мішала, мішайте їй у двоє.” — Одкр. 18: 6.

Люди сатанської організації, а головню володіюча кляса “Християнства”, як пастирі і головні з їх отар будуть знати, що Єгова сил післав Своїх свідків до них. Бог дасть до відома сим гіпокритам, що Він післав Свого Суддю і Післанця до храму в 1918 р., і що від того часу Він уживав Своїх покірних і вірних представителів на землі нести правду до володарів світа, і що вони відкинули правду і тепер отримають їх справедливу заслужену кару. Єгові не подобається, щоби славити людей за таку роботу; отже Він дав приказ, щоби Його люди співали хвалення Богу: “Співайте Господеві, бо Він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі!” (Іса. 12: 5) Світова організація Єгови є згадана під символом жінки, названа Сионом, котра породила Його царство або головну організацію. Се включає тих з останка на землі, що затримають свою невинність до кінця. Отже організація царства є властиво названа “дочкою Сиона” Членам головної організації є сказано співати хвалення

Єгови за чудові рiчи якi Вiн вдiяв. “Викликуй же радiсно й веселись, дочко Сионова! ось бо я, прийду й осядусь посеред тебе, говорить Господь. ” (Зах. 2: 10) Царство народилося в 1914 році, а дiти Сиона народилися в 1918 році, коли суд зачався в домі Божiм. Всi що так народилися i котрi були вiрними є навчені Богом i мають великий мир, i для того вони спiвають i радуються. Тепер помазанники бачуть, що Єгова прийшов до Своєї святинi через представництво Свого любого Сина, i тому їх радiсть не знає границь. Єгова є у своїм святiм храмі, i се є причиною радості для всiх, що люблять Його явлення. (Аввак. 2: 20; 2 Тим. 4: 8) Се є “славне явлення великого Бога i Спаса нашого Ісуса Христа”. (Тита 2: 13) Се значить для вiрних, що вони є вiльнi i що вони будуть служити Богу після Його волі, а не після волі якогось сотворіння. Для того вони радуються в Господі й живуть вигiдно й безпечно в Його храмі.

Той “день Господень” починається від розпочаття царства, i для останка вiн датується головнo від 1918 року. Для дальшого утiшення своїх вiрних людей Єгова через свого пророка Захарію каже: “І прийдуть тоді многі народи до Господа, й будуть моїм народом; i я оселюсь посеред тебе, й зрозумієш, що мене послав до тебе Господь сил небесних. ” (Захар. 2: 11) Організація народів землі, котра тепер володіє, буде знищена i ніколи не буде прилучена до Господа. “Многі народи” згадані тут вiдносяться до людей рiжних народностей, котрi приймуть вiсть правди І стануть по стороні Бога й Його царства; i се як раз те, що многі тепер роблять. Ся

кляса людей була представлена через Йонадаба, котра прилучилася до Егуя, увійшовши до його колесниці. (2 Цар. 10: 15, 16) З тими, що “будуть прилучені до Господа в той день”, буде заключена “велика громада”, котра вийде з між усіх народів. (Одкр. 7: 9) Всі, що прийдуть до Божої організації, мусять бути заключені в тім пророцтві. (4 Мойс. 18: 2, 4; 1 Мойс. 29: 34) Всі сі стануться людьми Божими, тому що вони стануть по стороні Єгови у великім спорі. Ріжниця зроблена між сими людьми а тими, котрих Бог взяв “для свого імя”, і про сих останніх пророцтво згадує як про “святинню” Єгови.

Останок тепер знає, що Єгова післав свого Післанця до храму і що Він дав вірним вирокуміти значіння того пророцтва. Се значить, що останок не може дармувати, але що. він мусить виконувати приписану йому роботу своєю силою. “Тоді скажуть Єрусалимові: Небійся, а Сионові: Нехай не опадають руки в тебе! Господь, Бог твій, посеред тебе; у нього сила, рятувати тебе; він радістю радуватись буде тобою, буде милувати по своїй любові, буде зза тебе веселитись веселостю великою. ” (Софонії 3: 16, 17) Останок не може сповнити Божих приказів через так зване “вироблення характера”, він мусить робити більше чим се. Останок йде на поле битви, і мусить бути пильним підчас коли він в дорозі, вважаючи на всі прикази Більшого Мойсея, Ісуса Христа, — Діян. 3: 22, 23.

Останок тепер становить клясу на землі представлену через Юду (“хвалення”), тому що він співає хвалення Єгови, і відносно нього пророк каже: “І посяде Господь Юду, як своє наслідде

на святій землі, й вибере собі знов Єрусалим. ” (Зах. 2: 12) Угода царства була зроблена з поколінням Юди; і ті, що були покликані до царства й прийняті в угоду царства, і котрі вірно дотримують умовини тієї угоди, належать до Єгови. (5 Мойс. 32: 9) Єгова прийняв їх у насліддя відколи відбудував Сион яко палату і місце свого урядового пробутку, у котрім то часі Він зробив Ісуса Христа головним угольним каменем Сиона, І тоді Він породив своїх дітей через свою жену. — Іса. 28: 16; 54: 13; 66: 8; Пс. 132: 13; 33: 12.

“Свята земля”, згадана в сім пророцтві, є також названа “землею святини”. (*Ром.*) Присутність Божого любого Сина у храмі освячує або робить святою сю землю, або так сказати, освячує стан останка на землі. Той храм є представлений через Езекиїла яко уміщений серед “святої землі”. (Езек. 45: 1-3) Єрусалим, се ім’я дане Божій організації, котра є представлена символічно через жінку (Іса, 54: 6, 7) Тепер же після пророцтва Захарії Єгова “вибере Єрусалим знов”. Се зазначає час коли організація Єгови народить дітей, і се значить, що всі такі будуть навчені Богом у храмі і будуть мати великий мир і будуть приготовані до часу Армагедону і того, що наступить.

Сотворіння сатанської організації через століття вихвалялися і плели нісенітниці, але тепер прийшов час для Єгови судити, і тому Він каже: “Умовкни ж, усяке тіло, перед Господом! він бо підіймається з сьвятого пробутку свого. ” (Зах. 2: 13) Урядові чинники сатанської організації зухвально стараються контролювати мовою

свідків Єгови, вихваляються своєю високою властю і рішають що люди мають слухати. Далше, вони вдають і вкладають різні марні і гидкі пляни для привернення слабого, світа. Вони відмовились звернути увагу на вість Єгови, І ось день на жертву сатанської злої організації вже прийшов, і Єгова каже: “ Замокни перед лицем Господа Бога! день бо Господень уже близько. Господь наладив уже жертву [з сатанської організації] на заколення, назначив, кого має до неї покликати. У жертвний же день Господь навідає карою князів укупі з царськими синами й усіма тими, що вдягаються в чужоземню одіж. ” (Соф. 1: 7, 8) Диявольські слуги є одягнені в одежи, котрі показують, що вони є членами його організації. Много людей на землі сьогодні, а головно володарі, дають себе пізнати сим, що вони стають по стороні Диявола, і вони будуть пожертвовані.

“А Господь — у храму своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним! ” (Аввак. 2: 20) Від 1918 року Єгова, через свого представителя Ісуса Христа, був присутний у Своїм храмі в цілі суду. Але ніхто із сих хвальків не буде могли встояти. День гніву Єгови вже прийшов. (Пс. 76: 7, 8) Само-поважні члени сатанської земної організації далше хваляться й кричать, щоби сим чином зробити натиск на свою власну важність. Для того Господь каже до них: “Тим то вискажи їм всі слова сі й скажи: Господь загримить з висоти й з пробутку святості своєї дасть голос свій почути; страшно загремить він на оселю свою; наче ті, що в тискарні грона топчуть, закричить він на всіх живучих на землі. ” (Ерем.

25: 30) Свідки мусять безперестанно і відважно голосити вість царства. Се муситься зробити, та не в дусі боязливим, але отвертою й щирою, мовою, і в той самий час вповати всеціло на Господа. Чому хто-будь із свідків Єгови. мав би просити о позволення у котрої будь часті сатанської організації проповідувати євангелію царства? Се війна Єгови й Він не буде просити о жадне позволення. Його вірні сини цілковито вповають і є послухні Його приказам, Єгова зібрав і приготував свою армію і каже “І підйму синів твоїх... проти твоїх синів, земле ти Йонська [насіння Вужа], та й зроблю тебе [Сионе] мечем у силача.” - Захар. 9: 13,14.

Єгова тепер показує своїм олюбленим, що Він приготував свої сили до битви великого дня. Отже нехай жадний чоловік, котрий хоче затримати свою невинність до Бога, не страхається ніякого чоловіка але “зворушуйтесь і не грішіть! Роздумуйте в серцях ваших по постелях ваших, і втихомирітесь”. (Пс. 4: 4) Се значить, що жадне сотворіння не повинно перебігати Господа і виконувати свої власні погляди, але мусить уважати на руку Господню і точно поступати після приказів Господа Бога. Великий пророк Єгови, Ісус Христос, дає приказ, і нехай кождий бажає отримати признання від Єгови і буде послухний тому великому Пророкові. (Діян. 3: 23) В будучині відбудеться не лише боротьба, але найбільша війна зі всіх віків. Ті, що непохитно остануться по стороні Єгови, будуть безперестанно тішитися миром і потіхою підчас походу до війни.

ГОЛОВА 3

ПОМАЗАННИК

(Захарії, Голова 3)

ЄГОВІВ Священник — се Його олюблений Син Ісус Христос. Він займає становище священника, що приносить в офіру членів свого тіла, котре то становище було представлене через Аронове священство. Він є царським священником, і в сім уряді Він був представлений через Мелхизедека, “священника на своїм престолі”. У своїм часі Єгова післав свого Сина, великого Священника й Суддю, царювати серед Його ворогів, і в той час Він сказав до Нього: “Клявся Господь, І не пожалує того: Ти сьвященник по віки по постанові Мелхизедека. Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву свого. ” (Пс. 110: 1-5) Ісус Христос займає становище жертвуючого священника, тим що Він приносить в офіру членів свого тіла, І займає уряд священника по чині Мелхизедека, приготворяючи членів свого тіла до великої війни.

У старім Завіті ім'я “Йозія” значить Ісус через котрого спасення приходить від Єгови, і про котрого много говорить у третій голові пророцтва Захарії, і що відноситься до Божих помазаних людей. Третя голова пророцтва Захарії є пояснена дещо в Третій Книзі *Оправдання*, стор. 139-152 [анг, вид.] Позаяк ся голова відноситься до приготвлення Божого останка до битви великого дня, для того тут дальше застановляємось над нею. В сій голові пророцтва, Йозія

представляє тих, що були покликані до царства і відповіли на поклик, і котрі стали перед Ісусом Христом на суд і приготування, щоб вірні могли мати місце в храмі. “Йозія первосвященник” представляє Ісуса Христа, жертвуючого священника, котрий поставив на суд тих, що зробили з Богом угоду через жертву. В тім образі Ісус Христос є представлений як “ангел Господень”, або “післанець угоди” і Суддя. Він яко Священник Єгови по чині Мелхизедека перепроваджує суд над завітуючими людьми Єгови, відділює невірних і приводить вірних до храму і помазує їх, щоби вони приносили жертву Єгові в праведності. — Мал. 3: 1-3.

Ангел, що розмовляв з Захарієм (1: 9), пояснив йому видіння сими словами: “І показав мені первосвященника Ісуса (Йозію), що стояв перед ангелом Господнім, та й сатану, що стояв праворуч його, щоб його винувати. І сказав Господь [через ангела] до сатани: Нехай загрозить тебе, сатано, Господь, нехай загрозить Господь, вибравший собі Єрусалим! Хиба він не головня, вихоплена з огню? Ісус [Йозія] же був у замазаній одежі, стоячи перед ангелом. ” — Зах. 3: 1-3.

В сім пророцтві “первосвященник Йозія” представляв Ісуса Христа, котрий привів “Йозію”, своїх будучих членів тіла, до храму перед “ангела” Єгови, і котрий там судить “Йозію” людей Божих, і рішає хто буде становити часть храму. (Рим. 14: 1, 12) Лукавий, Сатана, є показаний як противник; і факти показують, що хто не має властивого стану серця, той піддається під його вплив, стає невірним, і відходить на бік і прилу-

чується до Сатани. (Мат. 13: 41; 24: 48-51) Від того часу “Йозія” представляє головно останок, що є признаний і помазаний. Господь яко представитель Єгови, погрозив Сатані і сказав йому, що ті, що були вірні аж до тієї точки, становлять останок, і вони наче “головня вихоплена з огню”, що значить, що вони перейшли через огонь і вийшли здорові й чисті. (Мал. 3: 1-3) Се було рішуче опрокинення Сатани коли Ісус Христос, великий Суддя, урядово рішив, що декотрі із завітуючих людей затримали їх невинність до Єгови і сим чином доказали, що Сатана — брехун.

Йозія був у Вавилоні де всьо було нечисте, і тому його одежа була замазана. (Іса. 28: 8) В часі коли прийшло се видіння, Йозія утік з Вавилону і перебував в Єрусалимі яко будівничий храму. В сім видінню Йозія показаний яко одягнений в замурану одежу, котра то нечистота мусіла бути віднята в часі коли він був признаний. (Іса. 4: 3, 4) Сю роботу очищення зробив “огонь перехоплення” і “зілле очищуюче”. (Мал. 3: 2) “Ангел Господень”, Ісус Христос, великий Суддя, тепер сказав: “Поздіймайте з його замазану одіж! а йому сказав: Дивись, я зняв із тебе неправедність твою, й вдягаю тебе в одіж сьвяточну.” (Зах. 3: 4) Ось так показано очищення тих, що стали на суд перед Господом у храмі; і вони отримали иншу одежу, показуючи, що вони були признані для роботи в храмі й зроблені частю організації Єгови.

У тім видиві показано кидар. Кидар — се окраса на голову, і те саме єврейське слово є переложене на “корона”. Той, що має її на голові,

значить, що він займає якесь урядове становище в організації Господній, і що він помазаний. “І говорив далій: Вложіть йому на голову чистий кидар! і вложили йому на голову чистий кидар, і наділи ризи на його; ангел же Господень стояв. (Зах. 3: 5) Се показує, що вірний останок В часі суду є привидений до храму, помазаний і назначений на становище служби в організації Єгови. (Йова 29: 14; Іса. 62: 3) Се, що останок був одягнений в одежу, значило, що він був привидений під “ризидсправедливостид” і признаний в членид головної організації Всевишнього. (Іса. 61: 10; По. 45: 8) Се, що там стояв післанець завітуд, ангел Божий, означувало Його признання тих, що Він привів до храму і що Він є їх охороною й помічю; І що се становило докід Сатані. Тід, що були приведені до храму, останок, потребували наущення І просвітчення. “І заповів [наущив або свідкував клясід останка] ангел Господень [Єгови] Ісусовід.” — Зах. 3: 6.

Тід, що знаходяться тепер у храмі, мусять бути всеціло послушні Христовід, Більшому Мойсейовід, і тому Єгова сил говорить до них через свого Головного Представителя, свого ангела: “Як ходитимеш дорогами моїми й будеш пильнувати сторожі моєї, то будеш судити дом мій й наглядати над моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять оттут.” — Зах. 3: 7.

В сій частид пророцтва останок кляса в храмі отримала інструкції, приготувляючи їх до служби в організації Єгови. Вони мусять ступати слідами Ісуса Христа, т. є бути цілковито посвячені Богу Єговід. “Пильнувати сторожі моєї” значить “слухати (виконувати) у всьому, що глаго-

лати ме вам”. (Діян. 3: 22, 23) Такий стан річей мусить настати і мусять стрінути його й виконувати ті, що бажають мати часть в присудах, т. є в проголошенню присудів Єгови проти зводничого “Християнства” і інших частей організації Сатани. Ось таку то честь Єгова дає своїм вірним. (Пс. 149: 9) Отже вірні мусять брати участь в проголошенню присудів Єгови проти ворога. Дальше Єгова каже до останка: Если будете вірними, будете “наглядати над моїми дворами”. Вірні ніколи не вийдуть з храму, але “приступати муть до мене, щоб служити мені, й будуть стояти перед лицем моїм. Вони будуть ввійти в сьвятиню мою й приступати до стола мого та пильнувати сторожі моєї. ” (Езек. 44: 15, 16) “Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він жити ме у дворах твоїх. Наситимось добром дому твого, сьвятощами храму твого. ” —Пс. 65: 4; 84: 10; 92: 13; 135: 2, 3.

Тоді Господь каже до останка: “І я тобі дам місце приступу меж тими, що стоять оттут” (*анг. вид.*); себто, місце з Ісусом Христом в Його святій організації: Ось така буде остаточна і вічна нагорода вірних.

Єгова тепер говорить до організації храму, включаючи Ісуса Христа, і членів Його тіла, і до вірного останка на землі, і каже: “Слухай же уважно, ти первосьвященниче Ісусе, ти й товариші твої, що засідають перед тобою, — сі мужі знаменні: Ось, я приведу слугу мого, ПАГОНЦЯ. ” (Зах. 3: 8) Сі річи були написані наперед для помочи і потіхи останка на землі, і се є особливий привилей тепер навчитися і зрозуміти се пророцтво. Тепер проголошується дуже важ-

на річ, нащо звертається особлившу увагу. А та особливша вість є, що царство Єгови народилося, і що Він увів у храм Ісуса Христа, “служу мого, ПАГОНЦЯ”. Вкоротці, се значить що Єгова представив Ісуса Христа в храмі, яко Післанця й великого Екзекутивного Чиновника, І се становить “явлення слави великого Бога і Спаси нашого Ісуса Христа”, (Тита 2: 13) Ті, що колись були в угоді о царство, але згорділи і думали про себе за високо, ніколи не могли побачити, що Господь Ісус явився в храмі Єгови. Вони відкинули се проголошення сього пророцтва Єгови, і, злучившись з Сатаною, пійшли до “лукавого слуги” кляси. Вони тримаються переказів людських, і їх одежа осталась замазана; і про сих Господь каже: “Хто поганий, нехай ще опоганюється.” — Одкр. 22: 11.

“ПАГОНЕЦЬ”—се Ісус Христос, прославлений Син і потомок, себто, первенець, єдино народжений Син Єгови; і яко первосвященник, Він є ПАГОНЦЕМ Єгови. (Іса. 55: 3, 4) Члени тіла Христового—се “віття” того ПАГОНЦЯ. —Йоана 15: 1-8.

Ісус Христос, помазаний і установлений Царь Єгови, — се Камінь про котрого згадує пророк: “Ось, і камінь, що кладу перед Ісусом; на сьому камені семеро очей; і виріжу на йому начерки його, говорить Господь сил небесних, І зітру гріх землі сієї одного дня.” (Захар. 3: 9) Він є Основним Каменем храму, головної організації Бога Єгови. Єгова вивів ПАГОНЦЯ і положив Камінь у приході Господа Ісуса до храму. (Аггея 2: 15; Іса. 28: 16; Захар, 4: 7; Пс. 118: 22; Дан. 2: 44) Противники ‘вдарились ногою об камінь’,

і той камінь розбив їх; але вірний останок кляса (Йозия) приступила радісно до того Каміня. (1 Петр. 2: 4-8) Єгова положив сього Каменя перед клясою Йозії в 1918 році, але Його вірні люди не були повідомлені о сім аж в 1922 року. (Гляди *Вартова Башта*, 1922 р., сторон. 324, 332; 1926, сторона 310) Коли клясу Йозії повідомлено о заложенню Каменя, тоді вона мусіла вважно застановитися над сим, щоби ‘побачити Царя’. (Захар. 9: 9; Мат. 21: 5) “Вважайте на Посланика і Сьвятителя визнання нашого, на Христа Ісуса. ” (Жид. 3: 1.) Єгова звертає увагу на се, тому що се дуже важне для його людей, як і для всього сотворіння взагалі.

Усі очі будуть глядіти на той Камінь, котрий дав много свідоцтв, що Єгова — Всемогучий, Всевишній, і що Його ймя буде тривати по віки. Се представлено словами, “на сьому камені (було) семеро [символічних] очей”. Очі Єгови бачать той Камень, тим що тому Камені довірено найбільшу зі всіх задачей, т. є оправдання Єгового ймя, чого Він доконає у битві великого дня Бога Вседержителя. Для Єгови сей Камень “дорогий”; і се, що Його очі дивляться на Нього, Показує, що той Камень має Його признання й повне попертя. (Захар. 4: 10; Пс. 110: 5) Єгова вирізав на сьому Камені начерки. (2 Мойс. 39: 6). Тим що Ісус Хрнстос є назначений на Перзосвященника Єгови по віки, Він є і Головою головної Організації Всевишнього.

Єгова уживає свого любого “Каменя” для осушення всякого беззаконня з вселенної. “І зітру гріх землі сієї одного дня”; і сей день — се день котрий Єгова сотворив. (Пс. 118: 22-24) В той

день і перед цілковитим осуненням беззаконня Єгова приготує свого останка яко людей “для свого ймя” й висилає їх проголошувати своє ймя і свою ціль і сим поінформувати людей землі. Він найперше осуває всяку неправду або чинителів беззаконня з між своїх завітуючих людей, і сим чином Він очищує свою святиню. Се Він зачав робити із приходу Ісуса Христа до храму, і се буде продовжаться аж святиня очиститься її всі слуги Його будуть приносити “жертви в праведності”. Тоді Він висилає сю очищену клясу храму приносити Йому жертви хвалення і свідоцтво в праведності, і коли ся робота скінчиться, Єгова великий Бог бою знищить всяку несправедливість на землі рукою свого могутого Екзекутивного Чиновника. Згадана земля відноситься в першій мірі до стану Божих завітуючих людей, і сих Він очищує і приводить їх до своєї святині й під ризи праведности.

Яко наслідок осунення всякого беззаконня з між Його завітуючих людей, вони ввійшли в добробут. “Того часу, говорить Господь сил небесних, буде одно одного закликати під виноград і фіговину.” (Захар. 3: 10) Ті, що перебувають в тій землі, або в стані очищення від беззаконня, заохочують один одного до приносу безперестанної жертви хвалення Всевишньому. (Іса. 12: 4; Жид. 13: 15) “В той день, говорить Єгова сил, будете запрошувати свого ближнього під виноград і фіговину.”—*А. П. В.*

Боязкі й літні будуть головно потребувати такого запрошення й заохочення. Виноградина й фігове дерево вжиті тут як символ мира, охорони, спокою і радости в ласці Господній. (1 Цар.

4: 25; Йоїла 2: 21-23) Фигове дерево головно представляє солодощі й добрі овочи. “Та смоква (Фіга) відказала їм: мої солодощі й дорогі ягоди мої. ” (Суд. 9: 11) Виноградина більше представляє службу царства, що веселить серце: “Виноградина ж відказала їм:... соковину мою, що звеселяє й богів і людей. ” (Суд. 9: 13; Йоана 15: 1-8) Господь щастить службі свого царства більше від коли святиня стала очищена, тому що правдиві й вірні вповають на Господа і не блазняться. ‘Під Його виноградиною і фиговиною’ ніхто не буде лякатися. (Мих. 4: 4) Перебуваючи в сім стані, вони приготавляють ся до битви великого дня Бога Вседержителя.

ПРОСВІТЧЕННЯ

(Захарії, Голова 4)

Просвітчення виходить від Єгови через Ісуса Христа і дається його вірним помазанникам на землі в храмі, і се приносить, великий мир і утішення для них. Захарія знов говорив з ангелом Господнім, що показує, що останок отримує поучення через ангелів Господніх. Останок не чує голосних звуків (від ангелів), тому що сього непотрібно. Єгова постарався о Свій власний спосіб для передання думок до уму Своїх помазанників. Для всіх, що знаходяться поза організацією Єгови, Його організація є тайною. До Захарії представляючи останка, ангел Господень сказав: “І спитав мене, Що бачиш? Я відказав: Бачу сьвітильника, —ввесь із золота; зверху в його кубочки на оливу й сім лямп на йому, а також сім дудочок до наливання в лямпи, що

на йому, А коло його дві оливи і, одна праворуч од кубочка, а друга ліворуч.” (Захар. 4: 2, 3) У тім видиві показано останка, що він даліше отримує докази про організацію Єгови й про їхню роботу в ній. Як се показано в першій верші, то Божі завітуючі люди ‘задрімали і заснули’ на час. (Захар. 4: 1; Мат. 25: 1-5; Одкриття 8: 1) У 1919 році вони зачали вставати, за яких три роки вони пробудились цілковито; і від того часу ті, що вповні посвятилися Єгові, могли бачити далеко наперед, інші ж снили сні і осталися в темряві. — Одкриття 3: 18; 2 Петра 1: 9; Йоїла 2: 28.

Захарі я бачив золотий світильник, символ просвітчення і радості. Значіння тієї частини видива є, що в часі сповнення його, отворився храм Божий в небі для просвітчення тих, що посвятилися Єгові. (Одкр. 11: 19) Посудина на верху свічника містила в собі олій, котрий давав світло й був символом помазання через духа Божого; і тоді ті, що припiali те помазання, могли бути просвітчені про “глибші річи”, котрі вперед не були зрозумілі; яко ж написано: “Нам же Бог відкрив Духом своїм, бо Дух усього досліджує, навіть і глибокостей Божих.” (Кор. 2: 10) “Та помазання, котре ви прийняли від Нього, у вас пробуває, і не потрібуєте, щоб хто учив вас; а як те саме помазання навчає вас про все, і воно правдиве й не брехня, то яко ж воно навчило вас, пробуйте в тому.” (1 Йоана 2: 27) “Сім дудочок до сім лямпів” символічно представляло совершенні средства для помазання і просвітчення. “Сім лямпів” представляли цілковите духове світло. Світильник яко цілисть пред-

ставляв організацію або роботу свідочтва для просвітчення всіх тих, що посвятилися Єгови й пізнали Його замір й Його царство. Се видіння святого світильника є пророцтвом для свідків Єгови в теперішнім часі й котре тепер сповняється на їх радість в Господі.

Два оливні дерева на обидвох боках світильника представляли останок людей Єгови, себто, вірних свідків. “Се два помазані оливою, що стоять перед Владикою всієї землі. (Зах. 4: 14) Що вони представляють свідків Єгови, то се попирають слова в Одкриттю 11: 3, 4. Факти показують, що сі дві часті свідків Єгови отримали помазання від Єгови, а іменно, (1) ті, що були вірними в часі приходу Господа Ісуса до храму в цілі суду, і котрі є представлені через Ноему (Рути 1: 2) й Мардохея (Естери 2: 5), І котра то кдясa безсумніву отримала помазання в 1922 році; і (2) тих, що опісля прийшли до Господа й були вибрані й помазані і котра то кляса була представлена через Естер і Руту. Будучи з одного родинного “дерева” (оливного), вони вдійсности становлять одну клясу, а іменно, останок, свідків Єгови, і всі чинять одну річ, т. є несуть просвічаючу вість Господню для тих, що бажають пізнати Єгову і Його царство. Всі вони доглядають “добра” або інтересів царства і становлять два-талантових і п'ять-талантових слуг, а іменно, “вірного і розумного слугу”. (Мат. 25: 14-23; 24: 45-47) Вони мають оливу в собі, тому що є ‘учасниками кореня і соку оливного дерева’, — Римлян 11: 17.

Помазанники Єгови, представлені через Захарію, питають: “Проти чого вони [сі річи] добро-

дію? ”, сим показують, що вони шукають божественного пояснення Божого Слова і не шукають заключення чоловіка, ані не сполягають на сні чоловіка. Той ангел сказав до Захарія: “Хиба ти не знаєш, що воно? А я відповів: Ні, добродію, не знаю. ” (Захарії 4: 4, 5) Божі завітуючі люди, представлені через Захарію, не могли розуміти сих річей, аж Ісус Христос прийшов до храму. Сей факт, що тс пророцтво відноситься до храму й показує приязнь між Захарієм і ангелом, доказує, що ангели Господні у храмі є ужиті для просвітчення й потіхи помазанників і щоби приносити їм відсвіжаючі правди. Члени останка, будучи чесними й правдивими, мусять сказати: Ми не знаємо; і Господь просвітчує їх, посилаючи своїх ангелів для тієї цілі.

Завважмо, що ангел властиво оціняє свою позицію в тій організації. Чоловік, що вважає себе за мудрого й дуже важного, сказав би: “Я розкажу тобі, тому що я вчений і знаходжусь у цій. ” Той же ангел не говорив нічого про своє власне пояснення або научення, але дав всяке признание Богу Єгові. “Тоді озвався він і сказав мені: Се - Господнє слово до Зоробабеля, і значить: Ні військом, ні силою вашою, тільки моїм духом, говорить Господь сил небесних. ” (Зах. 4: 6) Велика лекція в тім є, що всяка пошана й слава належиться Єгові, котрий своєю силою докопує свої заміри й робить гостину для своїх людей. Се зміцняє віру для людей Божих, і вони не сумніваються чи вони йдуть властивою або невластивою дорогою. Ті, що йдуть за наукою людською і дають славу чоловікові, не є

просвітчені, і тому не є навчені Богом. Останок повинен завважати таких одиниць і оминати їх.

Більшість з останка на землі посідає дуже мало сили або майна, але брак сих річей не повинен знеохочувати їх. Вони не можуть доконати нічого лише духом Божим. Той світильник і оливні дерева учать ту саму лекцію. Свідки Єгови видають тепер світло Єгови лише тому, що вони знаходяться в Його організації і посідають Його духа. Правдива сила, яка порушує їх нести свідокство, се “золота олива” (верш 12), що є дух Єгови. Се свідокство Єгови було припоручене Ісусу Христу, котрий знов припоручив часть його своєму вірному останкові. (Одкриття 12: 17) Храм не може бути викінчений аж поки робота свідокства не скінчиться, тому що брання співучасти в тій роботі буде клясу храму й доказує хто є вірним аж до кінця.

Само-важні й самолюбні, “вибрані старші”, ставлять себе в смішну позицію, стараючися перешкодити поступаючій вперед роботі, себто стараються стримати роботу відбудовання храму приготовляючогося на великий день битви. Такі противники є представлені через релігійних перекінчиків, Самаританів, котрі називали себе Божими людьми; так і противники тепер називають себе, та вдійсности вони попирають сатанську організацію. Ангел Господень каже до противників: “Хто ж ти, велика горо, перед Зоробабелем? Ти — низина, а він положить углового каменя при веселих викликаннях: Ласка, ласка на ньому!” — Захарія 4: 7.

Релігійна кляса людей представлена через Самарійців збудувала організацію, котра проти-

виться Божій організації і її роботі на землі. Ся противна організація віддає честь чоловікові або людям і йде за наукою чоловіка, а не за наукою Господньою, і чинячи се, вона поповняє “гріх Самарії”. (Амоса 8: 14) Вона робить себе частию Вавилону, котрий є організацією Сатани, і та організація говорила і далше говорить: “У *Вартовій Башті* нема правди від коли помер перший основний редактор, і від того часу правда не відкривається вже.” Таке заявлення є зухвалою зневагою Єгови. Господь сронічно промовляє до сих хвальків яко до “великої горн”, себто, до великих у їх власних очах. Вони противляться Більшому Заробабелю, Ісусу Христу, будівничому храму. В Його організації є вірні члени, котрі є останком тепер на землі, тому що вони є помазаною клясою храму; і сьому то останкові “велика гора” противиться. Се пророцтво заявляє, що та горда “велика гора” станеться “рівниною” перед Зоробабелем, Ісусом Христом, що значить, що вона буде повалена. До свого великого Будівничого храму, Ісуса Христа, Єгова каже: “Я зроблю тебе валом зубчастим, новим, гострим; молотитимеш гори, розтирати горби на мілкий порошок. Всякий видол нехай заповниться, а всяка гора й горб нехай униз подадуться, всякі закруги нехай униз подадуться, всякі закруги нехай випростуються, й місця нерівні вирівнюються.”—Ісаїї 41: 15; 40: 4.

Головним каменем храму є Ісус Христос. Пророцтво виразно заявляє, що він буде викінчений. Се взяло місце при остаточнім заложенню “головного угольного кменя” у приході Ісуса Христа до храму в цілі виконання суду в 1918 р.

(Псалма 118: 22, Ісаї 28: 16) В той час Він був представлений перед Єгову як правильний Царь землі. Члени тіла Христового на землі є ужиті, щоб нести сю інформацію для інших. Вірні свідки несуть сю інформацію “із громовим гуком”, і се вдійсности зачало виконуватися в 1922 р., на загальній конвенції, коли то тисячі, зібрані разом, побачили Царя, що Він прийшов до храму, і встали й крикнули: “Голосіть Царя й Його царство! і від того часу вони постійно без страху і радісно дають свідоцтво. — Ісаї 12: 6; Захарії 9: 9

Єгова дав ласку й славу своєму Камені, й Його свідки се заявляють: “Ти красотою понад синами людськими; люба врода розлилась на губах твоїх; тому благословив тебе Бог по віки. ” (Псалма 45: 2) “Бо Господь Бог—сонце й щит; Господь дасть ласку і славу, та й не уйме добра тим, що живуть в чистоті.” (Псалма 84:

11) Вірний останок подивляє той Камінь як найкрасший зі всіх сотворінь, як цілковито олюблений й найбільший володар якого коли світ мав. Вони не прославляють чоловіка і не дають йому признання, але тому що Бог дав честь своємулюбому Синові, тому і Його свідки викликають в честь Його Сина. “Благословенний той, що в ім'я Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас. ” (Псалма 118: 26) Се є подивляюче діло Єгови, котре Він зробив для оправдання свого імя; отже тут признання дається Всевишньому. — Йоана 5: 23; 2 Солунян 1: 10.

Єгова буде уживати своїх помазанників до виконання Його замірів без огляду на всяку опо-

зицію; і се Він виразно запевнив через свого пророка: “Як руки Заробабелеві заклали основи під сей дом, так його руки й скінчать його, й зрозумієте, що Господь сил небесних послав мене до вас.” (Захар. 4: 9) На весну 535 року перед Христом, Зоробабель поклашав основи храму. (Езри 3: 8-10) Шіснацять років пізніше Зоробабель поклашав основи під храм на ново. (Аггея 2: 18) Та робота була виконана попри всяку опозицію. Ісус Христос, будівничий храму Єгови, уживає своє маленьке число представителів на землі і зачав роботу Елісея по своїм приході до храму чинити суд; і зачавши її, Він докінчить попри всяку опозицію, (Филип. 1: 6) Він не глядить на лице чоловіка, але дозволяє лише тим мати частку у будованні храму, котрі цілковито посвятилися Єгові й котрі є послужні Єговому великому Пророкові. У своїй часі Він скінчить сю роботу. (Езри 5: 1, 2; 6: 14, 15) Сю роботу Ісус Христос виконує для оправдання імені Єгови, і в сім останок буде вповній гармонії із ним.” — Йоана 17: 21-23; Ефесян 4: 12-14.

Як Голіат погордив малим зростом Давида, котрий виступив боротись із ним (1 Сам. 17: 22-51), так і Сатана і всі його послідователі погорджують маленькою силою Божої організації на землі. Сатана й вся його орда погорджує організацією Єгови, і многі, що називають себе в теперішній правді, а належать до “синагоги Сатани”, також противляться. (Одкриттю 3: 9) Сі насміхаються й погорджують маленьким останком, котрий вдійсності є малий числом і в фізичній й фінансовій силі. Вони не можуть розуміти, що не багатством, ані силою, ані впливом,

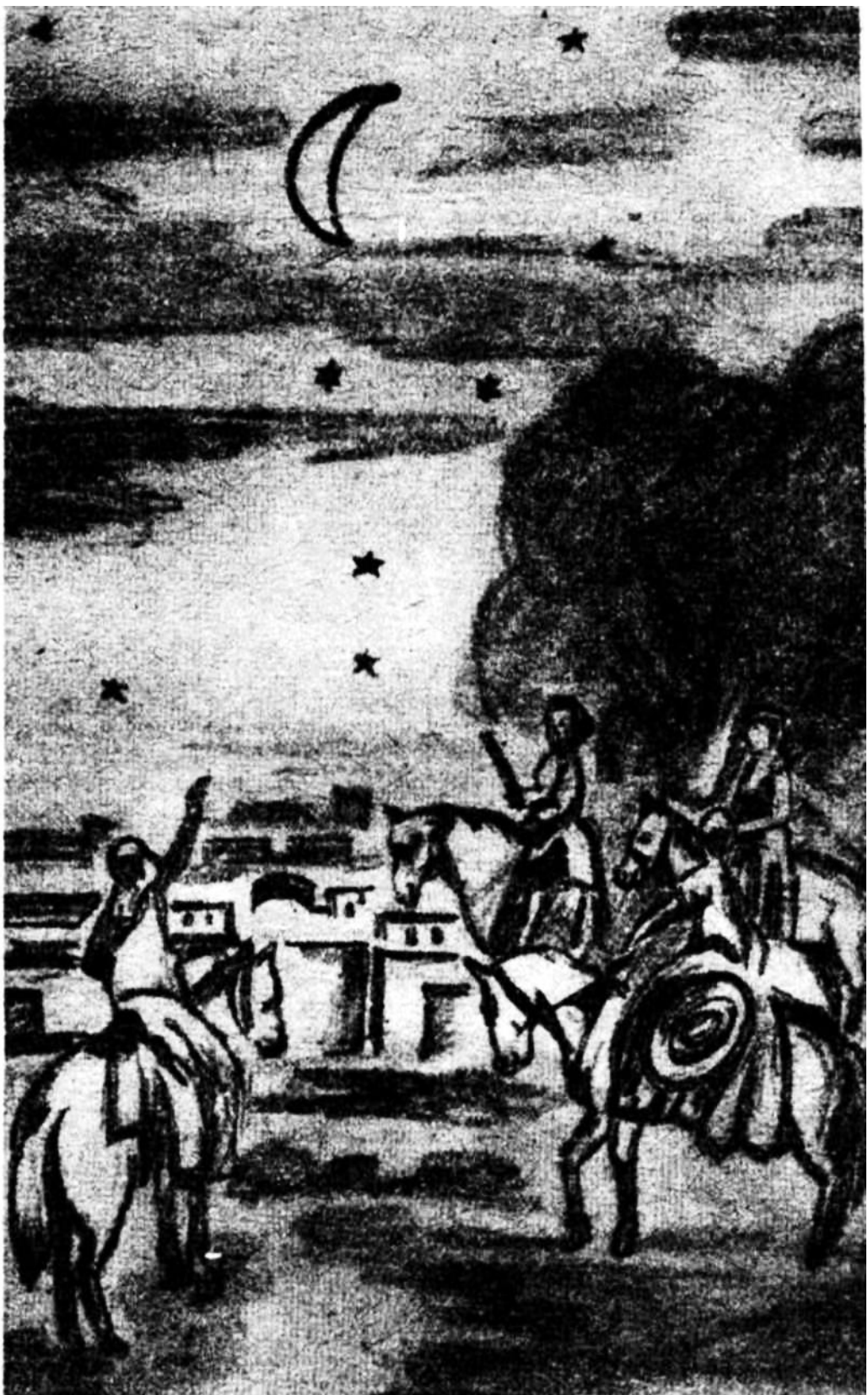
виконується робота, але духом Божим. Вподобалось бо Богу покликати “погорджених” до Своєї служби. — 1 Коринтян 1: 28.

Чи сі ругателі коли прозрятъ і будуть радуватися? Вони побачуть наслідки Господньої роботи, але тішитися вони не будуть. “Хто ж би маловажив день сей, коли, радіючи, тоті семеро дивляться на будівельну вагу в руках у Зоробабеля? — очі Господні, що обіймають зором увесь круг земний. ” (Захарія 4: 10) Сей текст ясно говорить, що звершені очі Господні побачуть укінчений храм; для того сі звершені очі світять радістю. Єгова знає що Він буде мати маленьку вірну клясу на землі, що затримає свою невинність аж до окінчення храму й оправдання його ймя, й се веселить Його і серце Ісуса Христа. Ті сім Господніх очей глядять на поступ роботи і бачуть виконання її. (5 Мойсея 11: 12; 2 Паралипомена 16: 9; 1 Царів 8: 29) Після *Уповажненої Версії*, той текст не значить, що Зоробабель мав вагу І також сім очей в своїй руці. Сім очей, се Єговові очі або цілковите видіння ваги в руці великого Будівничого, котрий радується, що Його помазанники оправдують Його ймя.

Отримавши пояснення через ангела Господнього, Захарія знову спитав про значіння “двох оливин”, що стояли, по обох боках світильника, і про “дві галузки оливні, що золотими дудочками виливають із себе золоту оливу. ” (Захарія 4: 11, 12) Се повторення питання показує, що кляса Захарії досліджує Слово Боже у світлі добре знаних фактів, бажаючи зрозуміти пророцтво. Той світильник здається представляє сіючу-світло організацію Єгови на землі, і се

ЙОГО ЗЕМНА ОРГАНІЗАЦІЯ (Захар. 4: 11-14)   Сторона 63

заключення є поперте словами Ісуса: “Покайся і перві діла роби; а то прийду... і двигну сьвічник твій. ” (Одкриття 2: 5) Се представляє клясу “мудрих дівиць”, котрі мають оливу у своїх каганцях; і котрі “вийшли на зустріч своєму Женихові”. (Маттея 25: 7-9) Яко “дерева праведности”, і тому живуть, що ‘посаджені коло ріки вод’, вони тримають свої лямпи засвічені живі й горючі. Тут чудо являється в тім: Оливний олій загально дістають із здушення овочу; але в сім случаю він є взятий із пня дерева. В такий спосіб сі “дерева праведности” видають овочі царства. Вони впускають оливу до світла-несучої організації і оживляють його там на славу Єгови й Його Царя. “Олива ж відказала їм: Чи то ж занедбаю свою мастину, якою прославляють Бога. ” — Суддів 9: 9, *переклад Анг.*

Пророк сказав ангелові, що він не знав значіння того, і ангел відповів: “Се два помазані оливою, що стоять перед владикою всієї землі. ” (Захарія 4: 13, 14) Сі є два передові пророки у будованню храму, а іменно, первосвященники Йозия і Зоробабель, котрі представляють Ісуса Христа у двох позиціях як жертвуючого Священника і великого Екзекутивного Чиновника Бога Єгови, Будівничого храму. Яко такий Він стоїть за Єговою, Богом всієї землі. Усі Його помазані члени стоять із ним І радуються великою радістю й великим миром і утішенням, тому що всі мають часть в оправданню імени Єгови.

ГОЛОВА 4

ПРОКЛЯТТЯ ПІМСТИ

(Захарії, Голова 5)

ЄГОВА написав свої присуди довго перед часом виконання їх, і тепер Він відкриває їх своїм помазанникам, щоби проголосити їх. Свідки Єгови є остро критиковані за їх виразні промови про гнів Єгови проти організації Сатани. Духовенство і їх союзники, включаючи й “лукавого слугу” клясу, кажуть, що свідки Єгови повинні бути стримані від “обчернення інших релігій”. Вони не знають, що останок не представляє жадное “релігії”, як се загально люди розуміють, але вони представляють Господа Бога. Ті, що кажуть, що вони в правді, але противляться роботі свідоцтва Господнього яка тепер поступає вперед на землі, кажуть, що таке критиккування організації Сатани не потрібне й мильне. Однак така злобна критика не похитає вірних, але вони побачуть, що Єгова положив відвічальність на Своїх свідках голосити про Його пімсту, повідомляючи ворога й остерігаючи тих, що бажають пізнати дорогу праведности.

Пророк Захарія, у пятій голові, записав видіння про летючий написаний звиток. “І спитав він у мене: Що ти бачиш? а я кажу: Бачу летючий писаний звиєць, двайцять локот задовжки й десять локот завширшки. ” (Захарія 5: 1, 2) Звиток — се написана історія. (Ездри 6: 2) Що Захарія бачив, то се були записки присудів Єго-

ви проти ворога. (Захарів 5: 3) Один бік записки був вимірений проти злодіїв, а другий проти брехунів. Не був він захований в якійсь заплісненій касі, але літав як літак скоро до своєї дестинації. “Як ластівка у своїм леті, так і без причини прокляття ке присідає. ” (Приповісті 26: 2, *анг. перекл.*) Однак тут є добра й достаточна причина, отже прокляття приходить скоро. Ся вість є написана в Слові Божім і називається “зміст книги”. (Псальма 40: 7) Щоби помочи Захарії, теперішньому останкові, зрозуміти значіння його, Єгова дав “видючі очі”, т. є вирозуміння. (Приповісті 20: 12) Розмір того “звитку” був: п'ятнацять стопнів широкий, трицять стопнів довгий, що є досить великий розмір для звитку. Був він розвинений й розпростертий; інакше не міг бути змірений з обидвох боків. Сей розмір рівнається до обшару “святая” у наметі в пустині (2 Мойс. 40: 17-28), і піддає думку, що та вість відноситься до всіх, що визнають себе за представителів Бога в краях “Християнства”.

ПРОКЛЯТТЯ

Прокляття — се урочисте й невідкликане заявлення судьби проти тих, що добровільно переступили Божий закон. “Летючий звиток”, написаний на обох боках, містить вість Божої пімсти проти переступників угоди. “І промовив він до мене: Се прокляття, що виходить на всю країну: кожен, що краде кривдить, буде вигублений, як се написано на одній стороні; так само хто ложно кленеться, буде вигублений, як написано на другій стороні. ” (Захарія 5: 3) Він (той звиток), не міг йти по землі, аж поки Господь Ісус

не прийшов до храму чинити суд. Факти показують, що він зачав виходити в 1922 році, коли то повстав у храмі “великий голос”, кажучи до сімох ангелів: “Йдіть і вилийте чаші гніва Божого на землю. ” (Одкриття 16: 1) Релігійний елемент “Християнства” вдає, що він є в угоді з Богом Єговою, тому що він прийняв ім'я Ісуса Христа, і також що він уповає на Слово Боже. Се головню відноситься до духовенства, котре вкратило Слово Боже й взяло ключ знання. (Луки 11: 52) “Тим же то встану я на пророки (фальшиве духовенство), — говорить Господь, — що один ув одного крадуть слово моє. ” — Еремія 23: 30.

Духовенство і їх союзники в “Християнстві” “переступили закони [Божі]; змінили устави; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанесь людей. ” (Ісаїї 24: 5, 6; Малахія 4: 5, 6) Вони відвернули много людей від Бога, як Абессалом, котрий покрав серця людей, і так вони зробили, щоби прислужитися Дияволу. (2 Самуїла 15: 6) Те прокляття також виповіджене проти “лукавого слуги”, “сина погибелі” й “чоловіка гріха”. (2 Сол. 2: 3) Сі добровільно покрали з Божої організації слабших одиниць і звернули їх до диявольської громади. “Коли знайдеться такий чоловік, що украв [із Божої організації] кого зміж братів твоїх, зміж синів [духових] Ізрайлевих, та й неволить його або продасть його, так смерть тому злодієві. ” (5 Мойсея 24: 7) Се пророцтво, що є частю угоди Божої зробленої з Ізраїльтянами в Моаб, відноситься голов-

но до тих, що відповіли на поклик до Царства, і се є показано через факт, що угода о царство була представлена через угоду зроблену в Моаб. (4 Мойсея 1: 5; Гл. *Вартову Башту*, 1933, стор. 163) “І в зажерливості придуманими словами вас підходити муть. ” (2 Петра 2: 3) “Лукавий слуга” кляса сформував спілку із духовенством, щоби противитися вістці царства. (Псальма 50: 18; Приповісти 29: 24) Прокляття виповіджене проти сих злодіїв — знищення.

Се прокляття Ісус Христос виголосив коли прийшов до храму судити. (Малахія 3: 5) ‘Криво-присяжники’, се ті, що зробили угоду чинити волю Божу і опісля поламали її. (Псальма 24: 4; 3 Мойсея 19: 12) Господь дав пересторогу тим криво-присяжникам. (Екклезіяста 8: 2) Се є гріхом для кого-будь практикувати релігію, що ігнорує Бога Єгову; але коли чоловік каже, що він шанує Єгову й йде слідами Ісуса, і вживає сього як покривала для свого гіпокрицтва, то се вже найбільше зло. Релігія, так мильно названа “Християнством”, була принята через сему світову державу, і через століття духовенство того “з’організованого Християнства” гіпокритично вдавало за учителів Слова Божого, говорило лож слабим як і иншим, і уживало текстів з св. Письма яко покриття для свого фальшивства, і вони добре знають, що вони присягнули фальшиво. Рівнож і ті, що увійшли в угоду чинити волю Божу й відповіли на поклик до царства, і котрі противлять ся проголошенню вістки о царстві — такі ложно присягнули перед Богом Єговою. Прокляття одвідає домівки сих лукавих

одиниць так певно, як ангел Господень одвідав кожний дім в Єгипті. — 2 Мойсея 12: 23, 29.

“Я допущу те прокляття, говорить Господь Саваот, і ввійде воно в господа злодія і в господа того, що моїм імям ложно божитья, й оселиться воно в домівках, вигубить їх укупі з їх деревяною й камяною роботою.” (Захарія 5: 4.) Прокляття знайде злочинців де б вони не були, хотай вони можуть казати: “Хто нас бачить?” Єгова не лишить їм ніякого способу втечі. Вість прокляття досягає їх через радіо, телефони й літературу, і йде до їх сховку й замітає їх місця й “сховиська льжи. ” Сей факт, що пророк каже, що прокляття лишиться серед їх домівки, показує, що вони скрайно лихі й будуть знищені. — Еремії 23: 29.

Противники правди не будуть вірувати в те, що тут написано. Лишень ті, що підносять свої очі до неба із вірою в Бога йдуть в послушенстві слідами Ісуса Христа, сим дано видіння й виробуміння його.

“І вийшов ангел, що розмовляв із мною, й промовив до мене: Підведи очі твої й подивись, що се за проява? ” (Захарії 5: 5) Ангел Господень тепер відкриває останкові сталі місця лукавства. Сатана зачав свою гіпокритичну релігійну організацію на рівнені Синеар, котра то організація символічно була представлена через жінку Сатани, котрої є імя “Вавилон”. Ся диявольська гіпокритична організація всякого часу краля Слово Боже й мильно уживала його й також краля людей від служби Божої й принесла збір сотворінь, котрі фальшиво присягали перед Богом. Сі релігійні ошуканці, що зневажили

імя Єгови, мають бути перенесені до їх вічної домівки.

Пророк дальше питає ангела: “Що се? А він відказав: Се виходить мірка, й додав: се образ їх у всій країні. ” (Захарії 5: 6) Ось так пророцтво показує, як річ виглядає в очах Єгови, котрий рішає й вимірує присуди. Ефа, се велика міра, і символічно представляє міру чогось, отже се пророцтво значить, що Єгова замірив або присудив, і що ся міра є велика проти осуджених.

Та ефа мала накривку із тяжкого матеріялу, що був подібний до олива, а в середині тієї ефи сиділа жінчина. (Захарії 5: 7) Та накривка була зроблена із підлійшого матеріялу й була подібна до срібла, отже представляла гіпокрицтво, котре так успішно практикується через агентів диявольської релігії; і та підла покришка їх буде знищена. (Еромії 6: 29; Езек. 22: 18) Сила Єгови піднімає сю покришку або покривало й показує, що знаходиться в середині ефи, в котрій показала жінка. Очевидно та жінчина була жінкою Диявола, себто, його гіпокритична організація— “Вавилон”. Ся організація породила злодіїв і брехунів і інших беззаконників. (Одкриття 17: 3, 5) Організація Сатани є цілковито лукава. Відносно жінки, що сиділа на ефі, ангел сказав: “І промовив він: Отся — то сама безбожність, і пхнув її в ефу, та й накрив оловяною покришкою. ” (Захарії 5: 8)- “Безбожність” в сім тексті значить “беззаконність”, і головнo відноситься до кляси людей, котрих Господь визбирав з між своїх завітуючих людей. (Маттея 13: 41) Се головнo відноситься до “чоловіка гріха”, “сина погибелі”, і до всього духовенства, котре

каже, що служить Богу, але вдійсности служить Дияволіві. Та покришка була піднесена, відкриваючи сю лукаву жінку, й тоді вона знову була попхнута в середину ефи й покришкою була накрита й замкнена. Ось так Господь запакував її для перенесення там де вона належить. Вона не має місця в святій землі, т. є серед Божих людей, але була взята до її власного місця, котре пізніше ангел Господень пояснив Захарії.

Господень спосіб визбирання й перенесення сієї гіпокритичної товпи, котра є осередком всякого беззаконня, тепер відкритий: “І зняв я очі свої й побачив: аж ось проявились дві жінчини, й вітер дув у крила їм, а крила в їх були, наче в кані; й підняли вони ефу та й понесли її між землею й небом. ” (Захарії 5: 9) Безсумніву ці дві жінчини були слугами Господа Бога й великого Судді в Його храмі. Будучи жінчинами, вони є піддані “чоловікові Ісусу Христу”. (1 Коринтян 11: 3) Отже вони зручно представляють ангелів, котрих Господь уживає для зібрання лукавих і тримання їх від храму. “Пошле Син чоловічий ангели свої (символічно представлені через ті дві жінчини), й позбирають вони з царства Його все (що було в лінії до царства), що блазнить, і всіх, що роблять беззаконне, та й повкидають їх ув огню піч: там буде плач і скреготання зубів. ” (Маттея 13: 41, 42) Те пророцтво каже: “І вітер дув у крила їх”, що означає, що сила Божа була з ними для скорого виконання присудів. Се, що вони мали крила, означало, що вони є сотворіння скорого лету в присудах, а що вони мали крила як каня, значить, що вони знають час суду й що час суду вже прий-

шов. “І бузько під небом знає час перелету свого;... люде ж мої (люде з іменни, що є беззаконними) не знають про Господень розпорядок. ” (Еремії 8: 7) Бузько летить дуже високо, і пророцтво каже, що “підняли вони ефу тай понесли її між землею й небом”, і перенесли сю стару жінку, котра є уособленням беззаконня, скоро до її місця вічної домівки.

Де ж тоді та “безбожність”, представлена через мешканця ефи, належить? Се питання було представлено через Захарію у десятім верші, на котре то питання ангел Господень відповів: “Він же відказав мені: Щоб наготовити їй пробуток у Синеар-землі, й як осядеться вона там, то поставиться на своїй підставці. ” (Захарії 5: 11) Земля Синеар, се місце де Сатана зачав свою організацію, щоб відвернути людей від Єгови через лож і крадіж; отже та земля представляла почин беззаконня. “І сталось, як мандрували вони від схід сонця, що знайшли поділліє в Синеар землі, та й осілись там. І мовляли: Нумо споруджувати місто із баштою, щоб її верх був до небес, і зробімо собі пам'ять, щоб не розпорошитись нам по всій землі. ” (1 Мойсея 11: 2, 4) Завітуючі люди Божі були забрані в неволю в землю Синеар. (Даниїла 1: 1, 2) Та з часом Єгова привернув останка своїх людей так, як тепер Він привернув свого вірного останка, випровадивши його із сатанської організації, й привів його до своєї організації. “І буде ще в той час: Господь простягне знов руку свою, щоб вернути до себе останок люду свого. ” — Ісаї 11: 11.

Бистрі післанці Єгови летять, як бузьки, несучи беззаконних або лукаву клясу назад до при-

писаного місця для тієї товпи, і те місце, приготоване для неї, було символічно представлене через землю Сенеяр. “Пробуток”, як се слово ужите тут, до котрого та жінка “безбожність” була взята, представляє стан вічно-триваючої смерти. “Глибокий гріб — домівка моя. ” (Йова 17: 13) “Всі царі в народів, всі спочивають, кожен в честі у своїй домівці. ” (Ісаїї 14: 18) Домівка значить місце до перебування, і в сім образі показує беззаконство призначене до стану на вічне знищення. Сим, що Єгова прокляв сю лукаву організацію Сатани, Він оправдав своє святе ймя, і показує які будуть наслідки у великій війні. Безбожність буде знищена на віки. — Псальма 145: 20.

ВОЄННА ОРГАНІЗАЦІЯ

(Захарії, Голова 6)

ЄГОВА СИЛ — се всемогучий Бог Бою. Він назначив час на війну і час на мир і через виповідження війни Він установить вічно-триваючий мир між сотворіннями. Піславши Ісуса Христа царювати серед ворогів Його, зараз потім наступила війна в небі, й Ісус Христос побідив. В той час поле воєнного руху було перенесене па землю, і сили до великої боротьби мусять бути приготовлені. У першім видінню пророка появилась громада мужів на конях під провідництвом їх Гетьмана, котрим був Ісус Христос, і перша робота яка мала бути виконана, то се вважне розглянення річей на землі перед розпочаттям діяльностей. Коні символічно представляють воєнний знаряд, і та поступаюча вперед армія кінноти, оглядаючи землю, показує, що Господні сили приготовляються до найбільшої війни на землі.

Підчас будовання храму, Захарії було дано знову видіння воєнної організації Єгови. Се значить, що коли Ісус Христос збирав до себе правдивих послідувателів в храм Божий, то сим вірним одиницям Він дав видіння Єгової великої організації. Тут пророк знов поглянув і розказує що він бачив. “Знов підвів я очі мої й дивлюсь, аж се — чотири колесниці виходять із провалу між двома горами гори ж були мідяні. ” (Захар. 6: 1) “Колесниці” — се символ Єгової

воєнної організації, а що там було чотирі колесниці, то значить, що Божа організація — справедлива, вповні оружена відперти ворога й цілковито побідити й знищити його. “Ось бо Господь прийде в огні, а колесниці його — мов той вихор, щоб пролити гнів свій й досаду й кару свою огнем палаючим. Господь бо буде огнем та мечем своїм всяку плоть судити, й багато буде Господом побитих. ” (Ісаїї 66: 15, 16) “Скачуть по верхах гір із гуком, наче від козів, із тріском поломя огненного, як солону пожерає, — се нарід потужний, все до бою готовий. ” (Йоїла 2: 5; Аввакума 3: 8) Сі воєнні колесниці, вийшовши споміж двох мідяних гір, символічно представляють, що вони є дуже сильні; і мідь показує, що вони є понад земну якість, отже понад людські, вислані Єговою, і для того в жадний спосіб не є частю сатанського земного правительства. Ті колесниці представляють воюючу організацію Єгови під провідництвом Ісуса Христа.

Ті в огні не запаляться, як се станеться з сатанською організацією. (Еремії 51: 25) Воююча організація Єгови в огні битви буде сіяти ясністю як ноги Ісуса Христа, як се Йоан бачив у видінню. “А ноги Його подібні до міді, наче в печі розпаленої; а голос Його, як шум многих вод.” (Одкриття 1: 15) “І ангелові церкви в Тиятирі напиши: Се глаголе Син Божий, що має очі свої, як полемінь огняна, і ноги Його подібні міді. ” (Одкриття 2: 18) Даниїл й Езекиїл мали видіння о сім Могучім (володарю) і сказали, що Його руки й ноги були подібні до ясної міді. (Даниїла 10: 6) “Чоловік із виду наче блискача

мідь. ” (Езекиїла 40: 3) Ті всі “мідянні гори” разом представляють всесвітню організацію Єгови і також головну організацію Його, котра йде з воєнними знарядями потім, як війна в небі скінчилась. Се із тієї “гори” або всесвітньої організації, що “камінь був вирубаний без помочи рук” (Дан. 2: 34, 45); і тоді той камінь або головна організація, помазаний Царь, ріс і стався “великою горою і наповнив всю землю”, і для того се є головна частина організації Єгови.

Ті кіньми-тягнуті воєнні колесниці появились в той самий час, і всі йшли одна побіч другої. Маючи навазі, що Жиди читають із права наліво, то се образ мавби указувати, що перші коні й колесниці, яких можна було завважити, були на далекому правому боці. “У першій колесниці були коні червоні, у другій вороні, у третій колесниці коні білі, а в четвертій коні теркаті, дужі. ” (Захарії б: 2, 3) Ті колесниці, що їх тягнули коні, показують приготування, похід й забрання позиції до великої битви. Коні з правого боку “червоні”, а в семім верші вони названі “дужі”. Другу колесницю тягнули коні вороні, третю із лівого боку від середини тягнули білі коні, а четверту тягнули “теркаті, дужі” коні. В *Американській Поправленій Версії* сей верш також говорить про “теркаті, дужі коні”, що знаходились на самому краю з лівого боку і поступали на південь, і сим чином вони відріжені від вороних, із краю правого боку.

Пророк питав ангела о значіння сих коней й колесниць, на що той відповів: “І відповів ангел і сказав мені: Се чотири вітри небесні виходять стояти перед Владикою всієї землі. ” (Захарії

6: 4, 5) Вони представляли організацію Єгови Бога, котрий “робить своїх ангелів духами”. (Пс. 104: 4, *анг. перек.*) Се представляло організацію в цілості, тому що вона була представлена через число чотири, і також що вона — небесна, включаючи останка на землі, котрі “сediaть разом в небесних місцях в Христі Ісусі”. (Ефесян 1: 3; 2: 6) Вірний останок в храмі був визволений ‘від сили темряви й перенесений в царство Єгового дорогого Сина’. (Колосян 1: 13) Господь через своїх ангелів зібрав останка разом від 1918 року “від чотирох вітрів од кінців неба до кінців його”. (Маттея 24: 31; Захарія 2: 6) Сі чотири духи були признані перед Єговою, і вони добровільно служать Йому по сей день. (Псальма 110: 3) Вони виходять з перед присутності! Господа, так як сім мужів, котрих описується в девятій голові пророцтва Езекиїла.

Вавилон знаходився на північ від Палестини, і тому називався “півночною землею”. (Захарія 2: 6, 7; Еремії 10: 22) Земний Вавилон був збудований вісімнадцять років перед тим, нім Захарія зачав пророкувати; отже те пророцтво мусить відноситися до організації Сатани котра носить імя Вавилон, і відноситься головню до “Гога із землі Магога”, про котрого пророкував Езекиїл. (Езекиїла 38: 2, 15; 39: 2) Захарія бачив, що “вороні коні (котрі тягнули другу колесницю) йдуть у землю на північ”. (Захарія 6: 6) Той відділ Господньої армії стає вряди приготавляючися до нападу на сили диявольської організації, котрі то сили знаходяться під провідництвом сатанського князя, Гога, і вирушують до акції. “А білі (коні, котрі тягнули третю колесницю) йдуть

позад них. ” (Захарія 6: 6) Ті дві кіньми-тягнуті колесниці, що напали на північній край, доказують, що дві армії під двома царями разом напали й знищили буквальний Вавилон. “Розділено царство твоє й віддано Мидіям та Персам. ” (Даніїла 5: 28) Армія Гога складається з двох дивізій, видимої й невидимої, обидві котрі зробили змову проти помазаних людей Божих, але Господня армія нападе на них і знищить їх. Дві колесниці, перша й друга, йдучи, проти ворога, представляли тут посвячених Єгови, наниятих знищити “землю”. (Софонії 3: 8) “Я дав приказ тим, що їх вибрав я покликав сильних, щоб довершили гнів мій, радіючи славою, яку даю їм. Поприходили здалека [із неба, і не належать до жадної часті сього світа], від краю неба і Господь [провадить свою армію] і знаряддя гніву його, щоб збурити весь край. Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути грішників на ній. І Вавилон, царство окрасу, гордощі в Халдеїв, поверне Бог у ніщо, як Содом-Гомору. ” — Ісаїї|13: 3, 5, 19.

Теркаті коні потягнули їх воєнні колесниці до позиції на південну лінію битви: “Теркаті ж йдуть у землі полуденні. ” (Захарія 6: 6) Ті коні тягнули четверту з ряду колесницю, і в четвертім верші того пророцтва вони є названі “теркаті, дужі”. Едом або Ідумея (північна часть його називалась також Теман), Єгипет і Етопія, — всі знаходяться на південь від Святої Землі. Отже ті пророцтва мусіли відноситися до позатипів тих країв, тому що ті краї були побіджені перед виповідженням пророцтва Захарії. У тім пророцтві Едом або Ідумея представляли “лука-

вого слугу” клясу, “чоловіка гріха”, “сина погибелі”; і Єгипет представляв сатанську видиму організацію, котра складається з торговельного, політичного і релігійного елементу; а Етопія представляла наняту всенну армію. Всі вони впадуть в Армагедоні, бо сили Єгови вже забирають позиції, щоби виконати атак. (Еремії 25: 15, 16) Пророцтво Езекиїла показує, що та нанята орда злучиться з силами Гога і нападуть на завітуючих людей Єгови. Се показує злучення сил ворожих з півночі й полудня проти помазанників Господних. — Езекиїла 38: 3-5.

Дужі коні в семім верші представляють останка Божих помазанників на землі. Вони є ті самі про котрих згадується в другім верші як про “червоні коні”. В *Американській Поправленій Версії* ті коні є названі “дужі”, а в перекладі Роттердама говориться про них, як про “темно червоні”. Се не були теркаті коні (про котрих говориться в третім верші), що тягнули четверту колесницю. Ті “темно-червоні” коні, про котрих говориться у другім і семім верші, тягнули першу колесницю із правого боку і були перші на котрих звернули увагу завітуючі люди Божі, і се згаджується з фактами. Вони представляли останок Божих людей на землі, котрі також були представлені через Езекиїла під символом “чоловіка в линяній одежі із писарським приладом при боці його”, котрий розкинув горючий жар по місті. (Гл. Езекиїла 9 і 10.) Ті коні, що тягнули першу колесницю, символічно говорять: Робота свідоцтва, або ‘положення знака на чолах’ мусить бути виконана перед битвою великого дня. “А дужі вийшли й намагались йти,

щоб перебігти землю; і повілів він: Ійдіть, пробігайте землю! І пробігли землю. ” (Захарія 6: 7) Сей факт, що ті копії змагались “перебігти землю” доказує, що вони були охочі в день потуги Царя, готові виконати прикази йдучи по цілій землі, проповідуючи євангелію царства. (Маттея 24: 14; Псальма 110: 3) Ангел Господень сказав до останка: “Ійдіть, пробігайте землю”; се значить, що вони мусіли бути заняті в роботі свідочства. Се був їх знак, щоб йти.

Завважте, як Господь через своїх ангелів кермує рухами своїх людей, і то часом без їх відомости. Сталося се 8-го вересня, 1922 р., що люди Єгови довідалися, що Ісус Христос прийшов до храму чинити суд, і що було много роботи до виконання для тих, до котрих Господь велів сказати слідуєчі слова: “Чи ви віруєте, що Господь тепер присутний у храмі й судить народи землі? ” Тоді многі зібрані воскликнули: “Так! ” В той час бесідник продовжав: “Чи ви віруєте, що Царь слави зачав своє царювання? ” “Так! ” відповіли зібрані. “Тоді вертайтесь на поле, о ви сини Всевишнього Бога!... Несіть сю вість далеко й широко. Світ мусить довідатися, що Єгова — Бог, і що Ісус Христос є Царь над царями й Пан над панами. Настав день над усіма днями. Ось Царь зацарював! Ви є благовістниками Його! Тому голосіть, голосіть, голосіть про Царя й Його царство! ” (*Вартова Башта*, 1922, стор. 337, *анг. вид.*) В послушенстві до Божого приказу вірний останок пійшов і перейшов землю проголошуючи вість царства, й ще тепер виконує сю роботу. Останок питав як довго ся робота має продовжатися, й Господь відповів, що вона мусить

продовжатися аж до дня Всемогучого Бога. (Іса. 6: 11) Армія Господня вже в дорозі й день війни наближився.

Той відділ армії, що йде проти ворога в північному краю, виконує головну частку цієї роботи. “Тоді покликав мене й так промовив до мене: Дивись! ті, що вирушили в північні землі, заспокоїли гнів духа мого на землі північній.” (Зах. 6: 8) Ті воєнні колесниці, що їх тягнули чорні й білі коні, йшли проти Гога в Магог землю, і вподобались Єгови; показуючи, що той відділ Його армії оправдає Його ймя. “Ті... заспокоїли гнів духа мого.” Вони задоволили духа Єгови, тому що вони виконали Його пімсту на організації Сатани. (Езекиїла 39: 6) Сю роботу вони зроблять потім, як робота свідництва через земний відділ закінчиться.

Той відділ, представлений через теркаті коні, що йшли до полудневого краю, т. є на земну частку сатанської організації, виконує свою частку до вподоби Єгови; але відділ, котрий нищить невидимого ворога, Гога й всіх в землі Магога, виконує головну езекутивну роботу. Земний відділ сатанської армії —се лише союзник Гога й є в змові з ним. По упадку його організації, Сатана, той вікодавний Вуж, буде звязаний і смертю умире. (Одкриття 20: 1-3) Все се мусить бути зроблено перед тим, нім ймя Єгови буде цілковито оправдане. Голова, тіло й фіст організації Сатани мусять бути знищені й тоді Єгова буде вдоволений. (Езекиїла 5: 13; 16: 42; 21: 17; 24: 13) Сей факт, що проводар армії накликає голосним і виразніш приказом до сього відділу, що настунав на Гога, показує, що та армія рути-

ла до акції й що крик війни розходись. Все се доказує, що свідки Єгови на землі не є тими, що знищать диявольську організацію, але що вони мусять давати свідоцтво нім велика боротьба направду зачнеться. Останок не міг би виконати роботи знищення ворога, хочай би він ніс свідоцтво й мільйони років. Останок прикладає свої власні старання й виконує роботу після волі Божої, а потім наступить велика війна. Тут при сій точці те видіння змінюється.

ОПРАВДАТЕЛЬ

Ті, що стались членами організації Єгови й що вірно виконують їх часть в оправданню його ймя, можуть властиво бути названі оправдателями. Ісус Христос є Головою й Гетьманом, і через се ставсь великим Оправдателем. Робота, яку виконують земні члени Його організації, є вже назначена; однак пророк Божий звертає тут увагу на громаду храму, на Голову й тіло, очевидно для потіхи й заохочення останка на землі. Як колись будівничі Єрусалимського храму були в неволі й стали увільнені, так і тепер ті, що мають часть в будованню правдивого храму й котрі ще знаходяться на землі, були колись в неволі, і тепер вони приносять усе своє, представлене через срібло й золото, для ужиття відносно роботи коло храму. “І надійшло слово Господнє до мене: Возьми з дарів у тих, що прибули з неволі, у Хелдая, Товії й Едая, та й іди того ж дня в господу Йосії Софонієнка, що прийшов із Вавилону. ” (Захарії 6: 9, 10) Невільники повернули й прийшли до Сиону, т. є до Божої організації.

Імена дані в сім верші пророцтва є значучі: “Хелдая” [“Сила”], мабуть той самий чоловік у чотирнадцятім верші називався “Гелем” і значить “світський; витривалий; довго живучий”; ім’я “Едая” значить “Єгова взнав; Єгова дбає”. Значіння цих згаданих імен відноситься колективно до останка. Останок, будучи у світі й маючи тим-часове існування тут, не є частию світа, але він переживє Армагедон і тому називається довго-живучим. “Товій” значить угодник Божий, тому що він вірно служить йому; і “Едая” означає, що Бог не лише знає останка, але й дбає й хоронить його. Ті три згадані мужі прийшли із Вавилону й очевидно були післані як делегати через тих Жидів, що залишилися в Вавилоні, а прийшли вони там, щоби приглянутись роботі коло храму котра тоді розпочалась. Тоді Захари дано розказ йти до дому Йосії й там виконати певні речі для Йосії первосвященника й зробити їх в присутності цих трох мужів і з цього вони мали дати звіт своїм братам, що залишилися в Вавилоні. Очевидно, що дід Йосії був вибраний й ужитий для тієї цілі, тому що храм в той час ще не був викінчений. Дід той був помешканням священника оснований через Єгову (що ймя “Йосія” значить), і добре представляє священничий дід Єгови, останка, члени котрих тепер знаходяться в тайнім пробутку Господа, захищені й охоронені Ним.

Коли та делегація була зібрана до дому Йосії, Захарії було сказано: “Там возьми срібла й золота та й пороби вінці й вложи на голову Ісусові Йоседекові, первосвященникові. ” (Захар. 6: 11) Здається, можливо те срібло й золото

було зібране або подароване через тих трьох мужів, тому що десятий верш каже: “Возьми з дарів тих. ” Згідно з сим в одинацятім верші читаємо: “Там возьми срібла й золота. ” Сей факт, що та делегація із трьох мужів прийшла кільканацять років потім, як первий останок повернув з Вавилону, і потім як робота храму розпочалась, піддає думку, що ті три мужі представляли ту саму клясу котру представляли Естир і Рут. (Гл. 15 верш.) Згідно із сим, члени вірного останка кляси, котрі є розкинені по цілій землі, і через се знаходяться у світі, але не зі світа, приходять й представляють себе Господеві й жертвують їх данину на працю Єгового Царя й Його царства, і се було представлено через ужиття яке Захарія зробив із срібла й золота, котре принесли йому.

Захарія зробив “вінці [вінець, *Рот.*]” і положив його на голову Йозії первосвященника, сим представляючи корону на голові Ісуса Христа. (Пс. 21: 3) Се, що Захарія поклав вінець на голову, представляло, що останок звертає увагу на факт, що Христос є увінчаним Царем і вже прийшов. Се останок зробив по приході Господа Ісуса до храму, а головно по 1922 р., коли то вони воскликнули: “Господь — у храмі своїм; голосіть Царя й Його царство! ” Тепер можна бачити, що Єгова увінчав Ісуса в 1914 р., і останок несе свідоцтво о тій правді, як се Хелдея, Товія і Едея у своїм повороті несли свідоцтво тим людям, що осталися в Вавилоні. Єгова тепер дає приказ, що би “усі шанували Сина, як шанують Отця”, (Йоана 5: 23) Се було символічно пред-

ставлено через їх пожертвовання срібла й золота.

Захарії дано приказ, щоби він промовляв до первосвященника у присутності тих трьох мужів для їх користі, котрі там були яко свідки й котрі представляли останок тепер на землі. “І скажи йому: Так говорить Господь Саваот: Ось, муж — ім'я йому ПАГОНЕЦЬ, він виросте з свого кореня й збудує храм Господеві.” (Захарії 6: 12) В часі коли Христос був положений (в Сионі) яко Камінь в меншій мірі, Пилат сказав: “Ось, чоловік!” (Йоана 19: 5) В часі коли Ісус Христос помазаний Царь, Камінь, був положений в цілості, Єгова сказав: “Ось муж — ім'я йому ПАГОНЕЦЬ.” Ісус Христос є Пагонцем Єгови. Не був се Заробабель з дому Давидового увінчаний, а первосвященник Йозія. Се є доказом, що натуральний дім Давида був лише типом і що ПАГОНЕЦЬ є прямим Паростком Єгови, Його головним Начальником і великим Первосвященником по чині Мелхизедека. Сталося се в 1914 р., що Єгова післав свого ПАГОНЦЯ із Сиону. Сей “паросток” не має ніякого значіння в очах земних володарів, але Він сияє в храмі Єгови й оправдає йм'я Його.

Слова в пророцтві “з свого кореня” означають “із Сиону”, себто, із всесвітної організації Єгови, із котрої Ісус Христос є взятий і наставлений Головою столичної організації, і що Він виросте із верху її. (Езекиїла 17: 22-24) Сей пророчий образ головно показує, що по увінчанню Ісуса як Царя Єговою, і по скиненню Сатани з неба, Він мусить прийти до храму Єгови яко увінчаний Царь і яко первосвященник і яко Суд-

дя дому Божого. Тут Він вводить вірних у храм і приготує їх до роботи оправдання Єгового ймя. Ті свідки Єгови, представлені через трьох мужів, мусять нести свідоцтво до людей світа, і се що вони тепер роблять.

Зоробабель й Йозия первосвященник представляють одну й ту саму особу, а іменно, Ісуса Христа, котрий є священником на своїм престолі й займає уряд представлений через Мелхизедека. (Жидів 7: 1) “Так, він збудує дом Господень і увінчається славою, й засяде й володіти ме на престолі своїму; буде ж піп і сьвященником па престолі своїму, й буде ж рада мира між сим і другим (престолом).” (Захарія 6: 13) Яко будівничий храму, Він — одягнений в маєстатисть, честь і славу, і Він несе на собі припоручення й відвічальність яко великого Оправдателя ймя свого Отця. “Й буде Він престолом слави домові отця свого. І буде на йому висіти вся повага батькового дому. ” (Ісаїї 22: 23, 24) Ісус Христос займає два уряди як цар і як священник, між котрим нема спору, тим то написано: “Й буде рада мира між сим і другим (престолом). ” Рада й ціль обидвох сих урядів є мир. Яко жертвуючий священник Він є дорогою для чоловіка до примирення з Богом. (Ефес. 2: 14) Яко царський священник, Він викінчив роботу примирення в небі; а яко Божий Царь Він володіє й знищить Сатану й Його організацію, котра через довгий час спричиняла неспокій на землі, однак Він установить “мир на землі і добру волю між людьми”. Він — “Царь Салемський”, що значить “Царь Мира” (Жид. 7: 2); а дадуть імя йому: Дивний, Порадник,... Князь

мира.” (Іса. 9: 6, 7) Він — Оправдатель і приносить вічно триваючий мир через боротьбу.

Захарів зробив з подарованого срібла й золота вінець для первосвященника, що послужило як пам'ятка вірності й посвяти тих, що зробили ті дари. “Вінці ж будуть на спомин про Хелема, Товія, Едая й Хена Мофонієнка в домі Господньому.” (Захарія 6: 14) Сі люди показали їх вірність через се, що вони вийшли з Вавилону до Господнього дому в день коли храм заледви зачав будуватися. (Аггея 2: 3) Господь показує своє оцінення їх посвяти й також Йозії, сина Софонії, котрий позволив свого дому на сю оказію. Ті люди представляли вірного останка, котрі мають спільність з Ісусом Христом в славі наділений Йому через Єгови, і для котрих то вірних Він схоронив “вінець праведности”. (2 Тимотея 4: 8) Се вони отримають коли явиться головний Пастир. (1 Петра 5: 1-4) Вони мусять бути все вірними, дивлячись, щоб ніхто з людей не взяв їх вінця. Се зроблено на пам'ятку в храмі Єгові, показуючи, що ті чотири згадані мужі є пошановані признанням в святині Єгови, і також, що останок є тепер зібраний разом до Христа й в той самий час стався наслідником царства й спів-наслідником з Ісусом Христом. Се символічно представлено через вінець.

Робота сих мужів не скінчилась на тім, що вони подарували срібло й золото. Вони мусіли свідкувати о вінчанню Йозії й слухати слів пророка, і тоді їм припоручено повернутися назад й нести свідоцтво іншим про те, що вони навчилися. Се показує, що останок, котрого сі мужі представляли, мусить бути зайнятий роботою

свідoctва, т. є свідкувати иншим, і то від того часу від коли він стане просвітчений. Сей факт можна поперти заключаючими словами пророцтва, а іменно: “І ті, що далеко живуть, приходити муть, помагати при будові храму Господнього, й визнаєте, що мене послав Господь сил небесних до вас; і станеться те, коли щиро слухати мете голосу Господа, Бога вашого. ” (Захар. 6: 15) Ті, що прийшли з далека, се одиниці, що були взяті до храму по другім виляттю святого духа й котрій то клясі припоручено давати свідoctво. (Іса. 43: 6, 7; Пс. 147: 2; Маттея 24: 31) Ті, що так були зібрані разом, прийшли й виконували службу храму. Вони зайняли місця инших, що могли бути в храмі й були заняті в роботі Ілїї, але котрі занедбали й спотекнулись на великий Камінь і говорили про вироблення характеру, ті були відложені на бік. В Єрусалимі були і такі одиниці, що заключили що прийшов був час жити в прикрашених будинках, а храм полишити пустинею. (Аггея 1: 4) Вони представляли тих одиниць, що отримали “відпочинок” в тім, що Господь дав своїм людям перед приходом Ісуса Христа до храму, і котрі стратили нагоду дістати місце служби в храмі; а ті, “що з далека”, увійшли замість первих у той блаженний привилей служити в храмі.

Сей факт, що Єгова достарчив всякої потрібної помочи для будовання храму в гармонії з пророцтвом Захарїї, доказує, що Захарія був правдивим пророком післаний Господом. Ось так Єгова оправдав своє Слово і тепер оправдує своїх свідків перед “Християнством”, і в сей спосіб Його свідки мають часть в оправданню

Єгового імя. Свідки Єгови не потребують журити ся коли і як многі обіцяні річи сповняться. Если вони будуть послушні тому, що Господь дає їм, то вони побачать сповнення замірів Єгови. “Коли щиро слухати мете голосу Господа, Бога вашого”; що значить, що останок тепер мусить бути пильний у виконуванню роботи котру Єгова дає їм до виконання, без взгляду на се, що інші можуть робити. Храм буде викінчений в своїм часі й ймя Єгови буде оправдане; але ті, що тепер знаходяться в храмі, мусять бути послушні, если вони хотять остаточно мати участь в оправданню Єгового Слова й імя.

ГОЛОВА 6

ПОСЛУШЕНСТВО

(Захарії, Голова 7)

К ЛЯСА святині Єгови мусить перше навчитися послушенства, нім вона може мати часть в оправданню Його великого ймя.

Бог дає своїм завітуючим людям своє Слово і дає виrozumіння його в своїм часі, щоби їх навчити, і тоді вони мусять чинити Його волю. До тих, що зробили з Ним угоду, Він каже: “Схаменись (учись, *анг. перек.*), Єрусалиме, щоб не одвернулась від тебе душа моя, щоб не зробив я тебе пустою, землею, що ніхто не живе в ній.” (Ерем. 6: 8) Сі слова Еремії відносяться до тих одиниць на землі, що зробили угоду чинити волю Божу. Мудрий чоловік се той, що пильно старається пізнати волю Божу, як се вона зазначена в Його Слові, і довідавшись тоді спішить, щоб виконати її. Лише слухати те, що Його Слово говорить, не є достаточним: “Чи бачиш, що віра допомагала ділам його, а ділами звершилась віра? ” (Якова 2: 22) Се показує, що ті знаходяться в стані зведення, хто бере букву Слова а не духа його, і хто відмовляється чинити те, що Бог приказує. Формалізм у служенню букві Слова не подобається Єгові, тому що се кпини, а “з Бога насьміятись не можна.” — Галат 6: 7.

Коли Ісус Христос явився чинити суд і взяти вірних до храму, то факти й Писання показують, що тоді було дві кляси перед Ним: одна, що ви-

конувала формалізм, прибираючи побожний вигляд, любуючись прилюдно молитися і пости-ти, щоби показати себе добрим перед другими і яко такі, що виробили себе до стану бути відповідними в царстві; і друга й відмінна кляса, се та, що сталась покірною й смирною й вірною в тім, що вона навчилась відносно волі Божої, і чинячи сю волю з радістю, вона ніколи не сплягала на свою силу або діла. Та перша згадана кляса — непослушна, а та друга — послужна. Сі дві кляси мусять бути розділені, щоби вірні могли приготувитись до роботи в храмі й для оправдання імени Єгови відносно битви великого дня. Сі обидві кляси стоять перед судещим, пожертвовавши своє право жити як людські сотворіння. Але тепер щось важнішого виринуло: Вони мусять статися послужними. “Чи Господеві такі радощі з усепалень і заколених жертв, як із покори Господньому повілінню? Ні, покора лучша за жертви, й послух дорожший від баранячого товщу; бо непослук, се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідолопоклонність за те, що ти викинув слово Господнє, відкинув і він тебе, щоб не був ти царем.” (Самуїла 15: 22, 23) Пророцтво Захари, доручене відносно будовання храму, показує клясу, послужну й непослужну. Розділення між сими двома клясами бере місце, послужна є пригтовлена й принята до храму, і має часть в оправданню Єгового ймя.

Отворення семої голови пророцтва Захарії відкриває певних людей з Ізраїля, котрі були вислані із міста Бетелю молитися й промовляти перед будівничими храму. Се сталося більше

чим два роки перед тим, нім храм був укінчений, що доказує, що сі люди не були вислані молитися в храмі; і для того сей текст в *Уповажненій Версії* (анг.) не є властиво переложений. Властивий переклад сього тексту є: “У четвертім році царя Дарія, надійшло слово Єгови до Захарії, на четвертий день девятого місяця, Хаслева. Послано з Бетелю Сарецера й Регем-Малеха, і їх чоловіків, бламати ласки в Єгови. ” (Захарії 7: 1; 2, *А. П. В.*) В єврейській мові вираз “дім Божий” значить “Бетель”. Значіння сього тексту тут є, що ті люди були післані з міста Бетелю до Єрусалиму. Вони повернули з останком з Вавилону, і тепер вони замешкали в Бетелю. (Езри 2: 8; Несмії 7: 32; 11: 31) Сі два чоловіки, Сарецера і Регем-Малеха, носили чужосторонні імена або титули, хотяй самі жили в той час у святій землі, і се піддає думку, що вони не були в цілковитій гармонії з розпорядженням Єгови щодо виконання Його роботи. Отже ті люди зручно представляють ту клясу визнаних послідователів Христа, котра чула правду й брала участь в роботі Ілії й котра робила галас, що вона належить до дому Божого, т. є Бетелю.

Десь у 1918 році й опісля появилась громада одиниць, що снила сні, приписуючи собі теперішню правду і що вона була в лінії до царства. Ті обидва чоловіки, вийшовши з Бетелю, як повисше згадано, показали їхнім напрямом ділання, що вони не трималися точно Господньої правди й служби. Рівнож і кляса котру вони представляли трималась старих формів установлених людьми, як на пр. днів, місяців, пор і літ. (Галат 4: 10) Вони не відступили цілковито від

організації Сатани, але даліше думають, що вони повинні підчинятися політичним силам, що володіють краєм, і відмовляються розказувати правду про сих яко приналежних до сатанської організації, щоби часом не відвернути когось від того, що вони називають “правдою”. Вони йдуть “помолитись перед лицем Господнім”; і се указує на клясу людей, що віддається головно так званому “богослуженню”, радіючи співати гимни і розказувати про свої чесноти і про свою посвяту до якогось героя віри, але вона не має дійсної посвяти й ревности до служби Господа Бога, як се Він приказав робити. Вона навіть називає “християнськими братами” гіпокритичне духовенство, котре становить часть диявольської організації. Позаяк вона не належить до Божої організації, то можливо, що вона може називати і гіпокритів “християнськими братами”. Не дивно, що вона уникає говорити критично про сатанську організацію. “Горнуть ся птиці однакового піря.” — Анг. приповідь.

Йосія первосвященник, Захарія й Аггей пророки, виконували в той час роботу при храмі, коли сі люди, котрі виглядали дуже побожними, прийшли там і показали себе. Безсумніву вони мали довгі, добре намащені бороди, побожний вигляд і промовляли з великою повагою й побожністю до священників в храмі, і коли промовляли, проляли кілька крокодилячих сліз. “І спитали съвященників, що служили в дому в Господа сил небесних та в пророків: Чи маємо в пятому місяці плакати й постити, так як уже багато літ досі чинили? ” (Захар. 7: 3) Коли вони були у Вавилоні, вони сиділи й плакали, і від то-

ді вони ще трималися сильно формів, і даліше проливали слези, хотяй вони були приведені до їх краю. Вони не оціняли Божої доброти, але думали, що вони мусіли проливати слези й вдавати за добрих людей. Через шістьнацять років вони бачили спустошену святиню і що нічого не було зроблено коло неї, а однак вони даліше проливали слези по певній мірі часу, щоби інші могли сказати: “Ось се побожні люди!” Та єсли б вони були дійсно щирі й посвячені люди Божові, вони булиб давно пробудились, перестали плакати, одважно й ревно стрінули ворога й радісно працювали коло відбудовання храму на Божий розказ.

Так і річ малась із повисше згаданою клясою по 1916 р., а головно по 1918 р. Є такі одиниці, що були випроваджені з Вавилону, або організації Сатани, і котрим дано правду, яка голосилась перед тим часом, але тому що один чоловік, їх земний проводар, був забраний від них, то вони сказали: “Нема більше правди, і ми будемо сидіти разом і розмовляти про минувшість і оплакувати те, що стратили.” Господь чудово представив всі річи які переходять тепер, і се Він зробив для тієї цілі, щоби помочи вірним побачити ріжницю між гіпокритами а ревними слугами Божими, щоби вірні вельми скріпились і приготувились йти вперед у битві великого дня.

Ті мужі прийшовши до Єрусалиму, питали священників і пророків чи вони повинні плакати в п'ятім і семім місяці й відділити ся, як се вони робили через многі роки. Семий день пятого місяця був день у котрім Вавилон знищив Єрусалим і святиню. (2 Царів 25: 8, 9) Тепер вони по-

бачили, що вірні люди відбудували храм; але бачучи, що ті вірні люди не плакали, а працювали з радістю, тому ті побожні гіпокрити очевидно хотіли докорити будівничим до певної міри через таке питання і в той самий час показати себе дуже Добрими. Та Господь сказав, що вже більше не треба буде постити й плакати, але що піст пятого місяця обернеться в радість і веселість. — Захар. 8: 19.

Від коли Господь Ісус прийшов до храму Єгови, і зібрав вірних разом, тоді настав час радості; але ті ‘сновиди’, що тримаються переказів людських, даліше постять і ридають, і на правду вони мають свою нагороду, що є похвала від них самих. (Мат. 6: 16) Теперішні ридателі не бачуть, що Господь Ісус прийшов до храму. Се показує, що храм не існує для них, що вони не бачуть храму, і не належать до нього, і тому не є народжені з Божої організації й не є навчені Ним. Єсли б вони були зібрані до Господа й помазані, вони побачилиб сі великі чудові правди, котрі Господь тепер відкрив своїм вірним. Вони пересталиб практикувати всяку поверховну форму посту й ридання. ‘Усі бо в храмі прославляють Господа, і Господь є силою їх. ’ — Пс. 29: 9; Неєм. 8: 10.

Тоді Єгова дав своєму пророкові вість, котра мала бути доручена сим “стародавним ридателям. ” “І надійшло до мене слово Господа сил небесних. ” (Захар. 7: 4) Се, що Захарія отримав слово, знаходить паралель у більшім світлі, яке прийшло для вірних по 1922 році. Завважте тепер з радістю деякі з сих чудових річей, які Господь приніс клясі храму по 1922 році. Вподо-

балось Господеві вжити *Вартову Башту* як средство для передавання вістки для Його завітуючих людей; і від 1923 року, Господь зачав приносити вість радості для своїх голодних людей і вони навчились перший раз, що значить “радість Єгови — сила твоя.” (Неєм. 8: 10, *А. П. В.*) Тоді в місяці лютім того самого року Господь відкрив своїм людям, що чаша вина в Спомині представляла радість яка повстала із приходу Царя і царства. (*Вартова Башта*, 1923, стр. 56, *анг. вид.*) Тоді, перший раз прийшло властиве вироблення приповіді про таланти, котра включала радість Господню. (*Вартова Башта*, 1923, стор. 35, 71) Тоді рівнож зрозуміли і приповідь о дівицях, показуючи, що олій представляв радість і радість перебуває в них з ласки Божої. (*Вартова Башта*, 1923, стр. 296, *анг. вид.*) Від тоді Єгова все посилає свої блискавиці освічуючи храм, і кляса храму радувалась й збільшала свою ревність й енергію в його службі.

Знаючи, що Господь Ісус знаходиться в храмі, тому всі в храмі радуються. Се булоб цілковито невластивим для них тепер плакати, і через се саме невгодно перед Господом. Тим то Господь приказав Захарії промовити до сих “стародавних ридателів” ось так: “Коли ви в пятому й сьомому місяці все сімдесять років постили й плакали, так чи ви постили справді мені?” (Захарії 7: 5) Ся божественна вість поради й інструкції була і є до всіх Божих завітуючих людей, т. є до тих, що займають відвічальні позиції як і до всіх інших, включаючи Мардохея й Ноеми клясу, і також клясу Естери і Рути, що прийшли до пізнання правди пізнійше. Ся часть

пророцтва показує, що всі із них виконували річч до певної міри, котрі не були властиві. Вони жалували й плакали в минулім часі; але тепер від коли Господь є в храмі своїм, вони не повинні більше постити ані плакати, тому що се час радости.

Вже самі слова пятого вершика того пророцтва показують, що піст у “пятім і семім місяці” мусів бути само-наложений яко спомин знищення Єрусалиму. (2 Царів 25: 25, 26) Нема бо ніякого доказу, щоби Єгова через своїх пророків протягом сімдесять років неволі наложив сі пости на вигнаних. Вони установили ті пости за порадою людей. Рівнож многі формальности, які виконували завітуючі Божі люди, були установлені через людей, і відносно котрих слова апостола дуже пасують: “Коли ж оце ви вмерли з Христом для первотин світа, то чого мов би ще живі в сьвітї, про закон суперечитись (‘не займай’, ‘ані вкуси’, ‘ані доторкуйся’), що все на погибель через надужиток по заповідям і наукам людським? Воно має вид премудрости в самовольній службі й покорі й непощаді тіла, (а) не у шанобі до ситости тіла.” — Колосян 2: 20-23.

Ті, що сьогодні сьнять сні й постять, йдуть за наукою людей таких, що “виробляють характер”, такі угаджують свому власному тілу й иншим людям; і вони думають, що, чинячи се, вони приготовляють себе до неба, і показують себе в очах инших за добрих людей. Вони стримуються від річей котрих не заборонив Єгова, але в той самий час вони піддаються річам забороненим Ним. Отже їх піст не був установлений Єговою. Неприродне життя, самокарання себе не

подобається Єгови, але активність у несенню оwoчів Його царства, як се Він приказав робити з ревністю й радістю, подобається Йому. (Мат. 21: 43) Хто віддається “формі побожності” і звертає почування свого серця до себе або до якого иншого сотворіння, той не може подобатися Богу. Поверховна побожність, се насмішка, на таких Господь не закриває своїх очей.

Тоді Єгова через свого пророка каже до тих само-званих, побожних сновидів і балвохвалів, що коли вони їли й пили в часах добробуту, то се вони робили не на те, щоби вживати своєї сили в службі Господній, але для їх власної самолюбної користи. “Або коли ви їли й пили, так хіба ви не про себе їли й пили? Чи не сі ж самі слова проголошував Господь через попередних пророків, як іще Єрусалим був люден і зупокоєн із городами своїми навкруги, та як полудненні країни й низина були залюднені?” — Зах. 7: 6, 7.

Перед 1916 роком ті, що зробили угоду з Єговою, були в стані добробуту через якийсь час. Та велике нещастя й поневолення до сатанської організації прийшло в 1917 і 1918 році. Опісля ті, що снили сни, котрі тепер стались противниками, плакали й ридали, і ще далше плачуть, тому що ‘останна воля умерлого чоловіка не була точно виконана’, думаючи, що хтобудь з людей має право ограничити Божу роботу. Єгова через свого пророка каже до них, що замість триматися слів і опінії умерлого чоловіка, то вони повинні студіювати пророцтва, котрі були наперед написані для потіхи й помочи й поучення Божих людей, і що вони повинні кормитися на сих, словах Господніх і пильно виконувати

Його прикази. Господь велів пророкові Ісаїї писати відносно тієї самої кляси. (Ісаїї 58: 4, 5) *Вартова Башта* звернула була увагу на се пророцтво, і налягала на літеплих і ридаючих, щоб вони пробудились й стали послухними до приказів Господніх. Але вони дальше ідуть своєю власною путею й не зважають на Слово Боже. — *Вартова Башта*, 1929, стор. 131, 137, (анг. вид.)

Тепер прийшов час проповідувати правду й останок мусить звернути свою увагу на всі заповіді Господні. (Діяння 3: 22, 23) Єсли вони хочуть оминути велике нещастя й не потрапити в неволю сатанської організації і через се впасти в Армагедоні, то вони мусять поступати після Слова Божого, як се воно є зазначене через Його пророків і котре то Слово було написане для спеціальної помочи й потіхи кляси храму. Кожний член храму повинен тепер ходити в обрізанню (серця) і бути вповні послухним Господеві.

Божим завітуючим людям є припоручено голосити присуди наперед написані й ділати по справедливості до інших. “І надійшло слово Господнє до Захарії: Так говорить Господь Саваот: Чиніте правду на суді, й доказуйте любов та милосерде кожен до свого ближнього. (Зах. 7: 8, 9) Тим одиницям, що згодилися чинити волю Божу, є сказано, щоб вони не показували односторонности ані не вивисшали ім'я чоловіка. (Пс. 50: 20; Луки 16: 15) Кожний член тіла Христового повинен показати милосерде й співчуття до всіх братів і до всіх посвячених. Сього Господь Бог вимагає. (Михея 6: 8) Використувати брата в самолюбний спосіб, се велика гидо-

та в очах Божих. “Не тіснить удови й сироти, заволоки та злиденника, й не мисліть у вашому серці зла одно одному. ” (Захар. 7: 10) Підозрівати й злорічити проти брата, значить показати духа “чоловіка гріха”, що становить зло проти помазанника Божого, і хто творить таке зло, той знайдеться в клясі “лукавого слуги”. (1 Сол. 5: 15) Ті люди, що прийшли до Бетелю до будівничих храму, постили, та не на славу Божу, але для самолюбної причини; і лекція для тих, що тепер знаходяться на землі й котрі навивають себе послідувачами Ісуса Христа, є що вони посвятили себе для радісної служби Господа, а не на те, щоб постити.

Ізраїльтяни були дуже туго-ший тим, що вони не хотіли бути послušними; і за се вони часто терпіли. Їх напрям і поступки й карання є записані яко “взір” для нашої користи, щоб ми могли поступати властивим напрямом: “Вони ж не хотіли на се вважати, одвертались від мене й затулювали собі уші, щоб не чути. ” (Захар. 7: 11) Се не лише історична записка того, що сталося 2, 500 років тому назад, але та історія точно пає роботі яку виконує “Християнство” і “лукавий слуга” кляса від 1922 року. Многі, що називають себе дітьми Божими, замість охочо підкласти свої плечі до колеса з іншими у вивисненню ймени Єгови, то вони спротивилися роботі царства й даліше противляться сильним словом і ділом. “І запікали серця свої, щоб не слухати закону й слів, що Господь Саваот посилав Духом своїм через прежні пророки; за те ж і досяг їх великий гнів Господа сил. ” (Захарії 7: 12) Вони заперли свої уші до правди й звер-

нули своє серце проти праці царства. Гнів Божий прийшов на Ізраїля за їх непослушенство; і се представляло, що у битві великого дня Всемогучого Бога подібна кара впаде на противників.

“Християнство” не хотіло слухати (правди) в часі періоду роботи Ілій, і тепер даліше завзято відперає правду; і “лукавий слуга кляса тепер робить союз з іншими членами сатанської організації й стає в опозиції до Божого царства, і тому коли вони будуть кликати до Бога, то Він не почує їх голосу.” Через те ж і бувало: як він накликав, а вони не слухали, так само й вони взивали, а я не слухав, говорить Господь сил. ” (Захар. 7: 13) “Премудрість говорить по улицах, піднімає свій голос по майданах; приникніть ід мойму картанню: Ось я пролию на вас духа мого, звіщу вам слова мої. Тоді кликати муть мене, — та не озвуся; з досьвітку шукати будуть, — та не знайдуть мене. За те, що знанне ви зненавиділи й страху Божого не прийняли. ” — Прип. 1: 20, 23, 28, 29.

Єгова розкинув Ізраїльтянів у великім горю, допустивши на них знищення. (Захар. 7: 14) Се було типом на “ велику громаду ” (Одкр. 7: 9-14), котра сталась наче “попустошений наслідник” (Ісаїї 49: 8) “Велика громада” не зважає на Слово Боже і тому є понижена, але у своїм часі вона буде увільнена. Однак ті, що вийшли з Вавилону і були просвічені й покликані до царства і дістали привилей в праці храму, й котрі тоді стали літеплыми й непослушними, то оскільки більша кара чекає їх! (Одкр. 3: 14-18; 1 Петр. 4: 17; 2 Петра 2: 12, 13) Хто робить поверховну фор-

му задля самолюбства й практикує гіпокрицтво, той отримає справедливу відплату із рук Господа. Ті ж, що з радістю слухають Господа, отримають признання Його.

РЕВНІСТЬ ЄГОВИ ДО СИОНА

(Захарії, Голова 8)

Єгова поклав своє ймя на Єрусалимі, і ради свого ймя Він привів назад вірних. Так і тепер Він став ревний до Сиона, своєї організації. Для того є написано в пророцтві: “І надійшло слово Господа сил небесних, таке. Так говорить Господь Саваот: Я був повен ревної любови до Сиону, тим то й запалав великим гнівом за його.” (Захар. 8: 1, 2) Потім, як Сатана був скинутий знеба на землю, настало велике переслідування Божої організації. “Християнство” відкинуло Ісуса Христа як Царя, і задля сього гнів Єгови буде виражений проти “Християнства”. Вскорі Його гнів загориться і Він виступить в обороні Сиона. (Ерем. 25: 12) Потім, як “царь вавилонський” (т. є Сатана) і “той нарід” (невидима часть сатанської організації) були скинуті з неба з великим шумом, тоді ревність Єгови порушила Його, щоби зробити приготування й остаточно покарати лукаву організацію, котра то кара впаде в Армагедоні.

Єгова дав своє слово, що Його жена має породити насіння, котре знищить ворога. (1 Мойс. 3: 14, 15) Через шість тисяч років здавалось, що та обітниця була забута. Протягом того часу небесна часть Єгової організації була подібна до вдови. Через свого пророка Єгова заявив:

“На час невеликий покинув я був тебе; тепер же з великою любовю приймаю тебе.” (Іса. 54. 5-8) В 1914 році Господь вернув ласку своїй небесній організації, символічно представлений через “жену”. Щодо земної частини своєї організації, Єгова повернув аж в 1918 році, коли то Його Післанець прийшов негайно до храму. (Мал. 3: 1) В гармонії з сим Захарія пророкував: “Так говорить Господь: Обернуся до Сиона й буду пробувати в Єрусалимі, й звати меться Єрусалим городом правди, а гора Господа сил небесних — горою святаю.” — Захар. 8: 3.

Устами інших пророків Єгова об'явив свій замір, що Він поверне ласку Сионові, і се що Він зробив. (Пс. 102: 13-16) В Сионі Його вірний останок знайшов пристань. (Ісаїї 14: 32; 24: 23) “І прийде Одкупитель Сионові й синам Яковим, — тим, що навернуться од безбожності — говорить Господь. А се завіт мій з ними, говорить Господь: Дух мій, що на тобі [Христі, більшому чим Ісаїї], і слова мої, що я вложив в уста тобі, не одступлять від уст твоїх і од уст потомства твого [останок, представлений через трох синів Ісаїї], ані од уст синів внуків твоїх [кляси Рути, невістка кляси Ноеми) від тепер і по віки, говорить Господь. (Ісаїї 59: 20, 21; Мих. 4: 7, 8; Ісаїї 33: 5, 6) Сей пророчий обіт Єгова сповнив для своїх вірних на землі й зробив їх своїми свідками.

Організація Єгови, представлена символічно через Єрусалим, показала успіх аж опісля. Вона буде називатися ‘Городом правди’, т. є організацією довіря й стійності, перше через земного останка, клясу Юди, а тоді через кдясу Йонада-

ба, а в своїм часі через “велику громаду”. Але ангел Господень визбирає геть усіх блазнителів і чинителів беззаконня. (Одкр. 22: 15) “Подивитися на Сиона, — се місто съвяточних зборів наших, а очі твої побачать Єрусалим, пробуток мирний, незрушимий намет; стовпи його ніколи ніхто не вирве, і одна поворовка не пірветься. Там Господь великий у нас витає, замість рік та перекопів широких; туди не ввійде ніяке веслове судно, ані корабель не перейде. Бо Господь — суддя наш, Господь — законодавець наш, Господь царь наш; він спасе нас.” — Ісаї 33: 20-22.

Єгова буде вічною пристанею утечи для своїх людей, і ніхто зі “сторонних” із з’організованою армією не перейде через Єрусалим. (Йоїла 3: 16, 17, 27) Божий останок людей бачить сі благословенства, і радується; і до нього Єгова каже: “Не будеш дознавати лиха .... Не бійся, а Сионові: Нехай не опадують руки в тебе!” (Соф. 3: 14-17) Єгова післав свого великого Суддю до храму; і тому “Господь ставсь законодавцем нам, і “дивний порадник”, і тому Його організація буде називатися вірним городом праведности. (Іса. 1: 26; 30: 20) Ті народжені з Сиона є навчені Богом і мають великий мир і радість. — Соф. 3: 13.

Многі пророцтва показують, що багато людей побачать Божу організацію перед Армагедоном і признають, що Єгова жадним чином не є відвічальний за сі терпіння й беззаконства, які тепер існують на землі, і що царство Єгови — правдивий ратунок для світа. Прийшов день великої неволі для всіх, що воюють проти Бога. І прийшов день добробуту, радости й благословенств

для тих, що стануть по стороні Єгови й остануться правдивими і непохитними до Нього. Люди прийдуть з радістю до Сиону, до царства, і звеселять Царя. — Ерем. 31: 23; Пс. 48: 1, 2; Йоїла 3: 17.

Вісімнайцять років потім, як останок повернув з Вавилону, отсе пророцтво було висказане: “Так говорить Господь Саваот: Знов сидіти муть по майданах Єрусалимських діти й баби, кожне з костуром у руці задля довгого віку свого. І повно буде по городських майданах хлопят і дівчат, що гратимуться по улицах. ” (Захар. 8: 4, 5) Се пророцтво не могло відноситися до тих, що снили сні, про котрих згадується в пророцтві Йоїла (Захар. 2:28) як “старці”, бо Єгова є проти тих, що пророкують фальшиві сні і розказують про них і зводять людей через свою лож; сих Єгова очищує. (Ерем. 23: 32) Отже пророцтво Захарії показує символічною мовою, що в пізнім віку церкви, т. є при кінці світа, Бог поверне свого останка до своєї організації й тоді вони будуть плодючі. (Пс. 37: 25; 92: 14, 15) Вірний останок буде пробувати в Божій організації, будучи мабуть в старім віці, і він буде мати охорону і не буде відрубаний від неї через ворога. — Псальма 31: 23.

Мардохей і Ноема були обоє старі коли Естер і Рут відогравали ту драму: а “хлопята і дівчата по улицах” піддають думку, що Естер і Рут кляса була представлена яко члени останка. Сі молодці були діти Сиону; отже спевністю вони представляють часть останка. (Ісаїї 66: 8; Пс. 113: 9; Пс. 127: 3-5) При сповненню сього пророцтва Сион сказав: “Хто ж мені їх [Естер і

Рут] клясу наплодив? я ж бо й бездітня була й неплідна. ” (Іса. 49: 19-22) Веселі діти граються на улиці. Ті пророчі слова, що діти граються на улиці, показують, що вони є безжурби, в довірю й радуються, в Господі. “Сини Сиона да зрадуються Царем своїм! Да хвалять ім'я його хором при тимпанах. ” — Пс. 149: 2, 3.

Ті благословенства зілляті на Сиона в теперішнім часі є чудові, і вірні бачуть, що вони походять від Господа. “Так говорить Господь сил: Коли се здавати меться дивним ув очах останків з народу в тоті дні, то хиба ж воно дивне й у моїх очах? говорить Господь сил небесних. ” (Зах. 8: 6) Для Єгови ніщо неможливим. Сповнення сього пророцтва залежало від факту, що Єгова привернув ласку Сионові й привів своїх вірних людей до храму, котрі доказали своє послушенство і вірність до храму, помазавши їх і просвітивши їх; і вони воскликнули: “Від Господа се сталося; дивно се в очах наших. ” — Пс. 118: 23.

Люди Єгови є ті, що радо слухають Його, і Він охороняє їх і благословить їх: “Так говорить Господь Саваот: Ось, я повизволяю люд мій із земель восточніх і з земель від заходу сонця; і поприводжу їх, та й будуть жити в Єрусалимі, й будуть вони моїм людом, а я — Богом у правді й справедливості. ” (Захар. 8: 7, 8) Щоби спасти їх, Він перше установив свого Царя, викинув Сатану і його організацію з неба, спинив Світову Війну задля своїх вибраних, і тоді вислав своїх послужних свідків приготованих і озброєних представляти Його в дальшому приготуванні до Армагедону. Останок живе безпечно, тому що він схоронився в імені Єгови. (Прип. 18: 10) Він

вже більше не віддає пошани і слави людям, а покланяється і служить Єгови.

Вірний останок — се люди Єгови взяті для Його ймя. Вони мають роботу до виконання й мусять уживати сю вість і божественні средства в службі Господній. “Так говорить Господь сил: Кріпите руки ваші, ви, що в сих днях чуєте сі слова з уст пророків, що були при засновинах дому Господа сил небесних, щоб храм будувати.” (Захар. 8: 9) Се ті, що чують і оціняють пророцтва, котрі Єгова отворив і пояснив для своїх людей в сім дню; вони мусять бути сильні й активні. Се — їх привилей помагати слабшим зрозуміти, себто зміцнити їх слабі руки. (Іса. 35: 3) Робота храму тепер виконується, і Господь старається о потрібну поживу для свого останка, щоби вони були сильні в Нім і в потузі сили Його.

Се сталося в 1922 р., що Божі люди довідалися, що Христос прийшов до храму, і лише від того часу вони могли оціняти роботу царства. “До того бо часу не було ніякої користі ні людям ані користі з роботи скотом; хто виходив і хто ввійшов, не був безпечен од ворога, та й допустив я ворогування між людьми одного проти одного.” (Захар. 8: 10) Захарія тут не пророкував про теперішню депресію яка існує в сатанській організації, але про обставини, які настали між Божими людьми перед 1922 роком. Перед тим часом вони не застановлялися поважно над зорганізованою службою; отже не було для них заняття або активної служби. До того часу не було дійсного мира. Тоді до певної міри був страх, тому що вони піддались під комерційний і по-

літичний елемент сатанської організації й признали його за “висші влади”; (Рим. 13: 1) і для того не було миру. Вироблення характеру було головною наукою, про котру то справу головно розбирали “вибрані старші”, котрі бажали сияти в очах інших, а роботу служби вони відкладали на заді. Тоді вони не виконували дійсної роботи. Тоді Божим людям перешкаджали “Самарітани”, котрі далше поповняють “гріх Самарії”, слухаючи слів людей більше чим Єгови. Диявол ужив сих “Самаританів” і інших чинників сатанської організації, щоби вони гнобили й страхали Божих людей. В їх зібраннях або клясах була також боротьба, де надуті “вибрані старші” панували над Божим насліддєм. Сих треба було осунути з Божої святині нім єдність могла вповні істнувати. Навіть потім, коли вони стали очищені, то декотрі із противників далше перешкаджали роботі свідків Єгови; але вірні будуть непохитно йти вперед і не будуть зважати на опозицію, оминаючи тих, що стараються шкодити.

В часі коли Захарія пророкував, тоді основи храму були зложені й робота поступала вперед через два роки. Се указувало на час від 1922 року, а головно від 1926 року, котрий то час зазначив почин благословенств. (Дан. 12: 12) “Нині ж я не той до останку люду сього, говорить Господь сил. ” (Захар. 8: 11) Ті “прежні часи” були дні недбальства. Але коли завітуючі люди зрозуміли, що Єгова мав роботу для них до виконання, тоді обставини між ними змінились і добробут настав. “Посів бо рости ме в супокою; виноградина давати ме плод свій і земля врод-

жай свій, та й небо давати ме росу свою, й усе те оддам у посідання послідові люду сього. ”— Захар. 8: 12.

Завважте, як Єгова сповнив се пророцтво через Ісуса Христа, великого Будівничого храму. Безпеченство й добробут згадані через Захарію точно сходяться із пророцтвом Аггея 2: 19 і Ісаїї 30: 23. Отже тепер є подостатком поживи для тих, що бажають споживати її. Сей духовий покарм Господь ласкаво дозволяє поміщувати у виданнях *Вартової Башти* й ставити його так, щоб всі могли осягнути, що люблять Бога. “Те насіння” процвітало, наслідок з чого прийшов мир, який перевищує всяке поняття чоловіка.

Єгова виводить овоч через свій “виноградник”. (Іса. 27: 2, 3; Йоапа 15: 1, 2) Останок радується нести сей овоч до їх братів і до всіх, що хотять слухати. В той самий час останок ‘пє з овочу нового вина’, і віддає честь Цареві й Єгові. (Мат. 26: 29; Луки 22: 18) Господь благословить, працю свого останка в будованню краю або організації, і сам побільшив їх овочі на славу Господню. — Мал. 3: 11.

Обітниця, що “небо давати ме росу свою” символічно каже, що тоді не буде бракувати правди, але що Господь буде достарчувати останкові всіх потрібних річей. Господь поставив на своїм столі подостатком свіжого, життя-підтримуючого покарму для останка і дасть їм велику радість і мир. У минулім часі майже пів місця у *Вартовій Башті* було взяте на “Світогляд із Башти”, пояснюючи річи відносно світла: але від 1924 року сі річи зникли і все місце було дане для правди відносно Єгового царства; і се ласкаве розпоряд-

ження Господа тримало Його вірних людей відсвіженими. “Нехай же як дощ лється наука моя, як роса промова моя, як річні краплі на траву, як буйний дощ на билину. Бо ім'я Господа прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому! ” (5 Мойс. 32: 2, 3) Тепер Його люди пізнали, що правди подані в 5 Книзі Мойсея відносяться головню до Божих людей, котрі були приведені до храму. Ті, що в Христі, були приведені до єдності, котра то єдність “як роса Єрмонська, що на горби Сиона спадає; там бо післав Господь людям благословенне і життє повіки. ”—Пс. 133: 3.

Єгова через свого пророка Захарію обіцяв: “Усе те віддам у посіданне послідові люду сього” і направду Він сповнив сю обітницю і далше сповняє. Робота на щиро зачалась в 1922 році, котрий то рік зазначив почин спеціальної роботи очищення храму в приготовленню до більшої роботи опісля. (Йоїла 2: 23-28) Послушні Єгові далше радуються й прославляють Його підчас виконування роботи в храмі, безогляду на се, що ворог може казати або робити, знаючи добре, що вони мають охорону від Єгови і в Його імени вони є безпечні.

Єгова уживав своїх людей яко знаряд для благословення інших: “І буде так, що, як ви, доме Юдин і доме Ізраїлів, були прокляттем у народів, так я спасу вас, і будете благословеннем; то ж не бійтесь; кріпіте руки ваші! ” (Захар. 8: 13) Се, що тут згадується про дім Юдин і Ізраїлів, показує, що те пророцтво сповнилося в часі єдності в Христі. Задля їх непослушенства вони були під Божим прокляттем і мешкали між по-

ганами, котрі також проклинали їх. Такий то стан був духових Ізраїльтянів перед 1922 роком, коли Бог гнівався на свій завітуючий нарід за се, що вони були непослушні й недбалі. Тоді Його гнів відвернувся. (Іса. 12: 1) Тепер вірні радуються проголошуючи про Його діла й ймя, і для того прокляття вже не буде більше спочивати на них. (Одр. 22: 3) Пильність у проголошенню вістки Єгового царства є дійсним благословенством для многих людей, а головню для кляси Йонадаба. “І буде тоді останок із Якова посеред многих народів росою од Господа й дощем на траву, та й не буде спускатись на чоловіка, не буде покладати надію на синів Адамових. І в гніві та в досаді помщуся над народами непокірливими.” — Мих. 5: 7, 15.

Єгова приготує своїх людей до битви великого дня, і для того Він приказує їм не боятися. “Слухай Ізраїлю! Ви йдете тепер до бою з вашими ворогами, нехай не мліє ваше серце, не лякайтесь і не полохайтесь і не жахайтесь перед ними.” (5 Мойс. 20: 3) Гог припровадив всі свої сили у змову, і вони звернули свої сили проти “захованих”, людей Єгови; однак ті, що вповають на Єгову цілковито, не потребують боятися. (Пс. 27: 1; 118: 6; Соф. 3: 16; Жид. 13: 6; 1 Йоанна 4: 17, 18) Тому останок в сей день суду є одважний в проголошенню вістки о царстві й буде дальше чинити без огляду на всяку опозицію.

Перед 1918 роком Єгова велів голосити тодішню правду на часі, і “Християнство” мало нагоду знати вість про царство. Підчас коли робота Ілїї в той час так виконувалась, а головню в 1918 році, то над вірними Господніми людьми знущало-

ся “Християнство”. Між Божими завітуючими людьми в той час були “вибрані старші”, котрі відмовилися служити Богові, і задля їх невірності треба було вичистити їх геть, щоби вірні могли бути приготовані для виконання Божих замірів. “Так говорить Господь сил небесних: Як постановив я був покарати вас, коли батьки ваші гнівали мене, говорить Господь Саваот, тай не відмінив того. ” (Зах. 8: 14) Господь не змінив сього, але зробив роботу очищення, щоб мати громаду одиниць, котрі б “приносили жертву праведности”. (Мал. 3: 1-4; Езек. 20: 38-45) Суд мусів зачатися від дому Божого і продовжатися аж храм очиститься, і тоді беззаконня скінчиться. — 1 Петр. 4: 17; Езек. 21: 24, 25.

Від 1922 року, а головно від 1926 р., Єгова дав успіх своєму “вірному слугі” клясі. “Так само постановив я нині зробити добро Єрусалимові й Юдиному домові; не бійтеся! ” (Захар. 8: 15) Се Єгова зробив тому, що прийшов час на оправдання Його імя, а ке тому що останок заслужив собі на сі благословенства. (Езек. 36: 21-23) Коли народилось “хлоптко” (Одкр. 12: 5), значить царство зачалось, тоді прийшов час ласки для Сиона і настав час прославити й оправдати ймя Єгови. — Пс. 102: 13; Іса. 63: 4.

Єсли останок бажає остатися в храмі й бути співучасником добрих річей, котрі Єгова приготував в сім часі, то вони мусять виконувати те, що Він приказує їм. “Отже які вчинки вам чинити: Говоріте одно одному правду та й судіте по правді й задля спокою в воротах ваших. ” (Зах. 8: 16) Сього приказу Господнього не можна сповнити через розказування Божим людям про

“вироблення характеру” або через які інші промови, котрі звучать прекрасно. Бесідники мусять говорити правду, але не таку правду, що чоловік своїми власними силами може приготувати себе до царства небесного; ані забавляючи своїх слухачів, він не може виконати Божі заміри. Він мусить бути послухний Господу Богу й Господу Ісусу Христу. Будучи приведенний до точки єдності, кождий мусить проповідувати вість царства і правди о котру постарався Господь. “Та й одягнутися у нового чоловіка, сотвореного по Богу в праведности і сьвятости правди. Тим же, відкинувши лож, говоріть правду кожен до ближнього свого; бо ми один одному члени. ” (Ефес. 4: 24, 25) Вони мусять голосити новочасну правду, а не ту, котрої вони навчилися підчас періоду Ілії. Вони мусять бути щирі, указуючи на правдиві кваліфікації послідователя Христа, на його припорушення, і його відвічальности, голосячи правду про царство і ясно розказувати правду відносно ворога, як се приказав Бог.

Хто не хоче слухати Єгового великого пророка в сій й иншій важній справі, буде знищений. Гіпокрицтво вже не буде толеруватись. (Діян. 3: 22, 23) Треба розказувати про присуди Єгови, тому що Він так приказав. Остерігайтесь усякого спору, але будьте пильні в розказуванню правди; яко ж написано: “Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим, що люблять Тебе! Ради дому Господа Бога нашого, всякого добра тобі бажаю. ” (Пс. 122: 6, 9) “Коли ж ви гризете й заїдаєте один одного, то гледіть, щоб не були пожерті один від одного. ”

(Галат 5: 15) Вірний останок буде тримати єдність у Христі й буде радісно поступати вперед в армії Господа Бога. (Ефес. 4: 13; Фил. 1: 27) Невірність до Господньої організації є гидотою в очах Божих. (Іса. 58: 1) Кождий її член є відвічальний до Господа і мусить поставити себе (своє я) на заді, а звернути точну увагу на інтере́са царства. “Не мисліть у вашому серці нічого лихого одно одному та й не любуйтеся у лъживій присязі, се бо все я ненавиджу, говорить Господь.” — Захар. 8: 17.

Єгова дав відповідь на питання поставлені мешканцями Бетелю. (Захар. 7: 2, 3) Піст четвертого місяця був установлений на пам'ятку упадку Єрусалиму й поневолення царя. (2. Цар. 25: 3-5) Піст п'ятого місяця був на спомин знищення святини; піст сьомого місяця пригадував час цілковитого спустошення (2 Цар. 25: 8, 9, 25, 26); а піст десятого місяця се був час, коли Езекиїл отримав вість, що місто було збурене. (Езек. 33: 1) Відносно сього Єгова сказав: ‘Тепер не час на ридання але час на радість і веселість для дому Юдиного, і час на веселий празник [веселі зібрання, *Рот.*].’ Для того говорить Господь:

“Так говорить Господь сил небесних: Пости в четвертому, п'ятому, сьомому й десятому місяці переміняються домові Юдиному в радощі й в веселі празники; тільки ви полюбіть правду й мир.” (Захар. 8: 19) Коли від 1917 р., до 1919 року прийшов клопіт, то Божий завітуючий нарі́д повинен був прийняти його з радістю, тому що Єгова дозволив на се, щоби Його замір був виконаний. Спевністю, що по 1919 році, хто любить Господа, то не буде жалувати за тим, що

сталось. Хто ж не робить так, той знову “кладе основи каюння од мертвих діл” і не йде, до ‘звершенности’. (Жид. 6: 1) Замість слухати Господа і ходити у світлі яке Він дав своїм людям, то многі “ридателі” лише обходили дні, місяці, пори й часи, і збирались на урочисті зібрання, що би оплакувати спомин смерти того, хто у минувшій часі провадив їх, і тоді вони молилися: “Боже благослови його спомин. ” Вони також старались підтримати мертву роботу Ілїї, мертві каміння пираміди, і інші річи, всі котрі не були до вподоби Господеві.

Та прийшов час і храм мусів бути відбудований, отже прийшов час забути все минуле, і з радістю виконувати роботу яку Єгова приказав виконувати, виглядаючи оправдання Його імя. Господь сказав: “Тому то любіть правду і мир. ” Се значить єдність і мир у виконуванню волі Божої, а не мир який приходить через примирення з ворогом. (Жид. 12: 14) Вірні й правдиві відповіли послушно на прикази Господні. Великі й малі конвенції служби, “всесвітні періоди свідоцтва”, відбувалися на честь і славу Єгови, і се проти упертости ворога, в таких місцях як Плейнфільд, Бергенфільд і Азбурі Парк, Н. Дж., і в інших місцях, що є доказом їх вірности й посвяти до Єгови. Се послушенство вони виконали з радістю й у великій мірі. Се не були празники ридання. Останок радується в правді, що Єгова дальше старається о них і тим, що Він дав їм, головно від 1922 року.

Обітниця Єгови дана через Захарію є, що многі, котрі були під контролею сатанської організації, прийдуть і будуть шукати правди з рук

ПОЧАТОК БИТВИ (Захарії 6; 1-6)

Господніх представителів. (Захар. 8: 20) Божа головна організація станеться домом молитви для всіх народів або людей, що колибудь отримають життя. (Іса. 56: 7) Ся правда мусить дістатися до ушей многих людей, щоби вони могли поставити себе по стороні Господа, і се вони мусять зробити перед Армагедоном. Се було предсказано в молитві Соломона. (1 Цар. 8: 41-43) В пророцтві Захарії 8: 21, 22 є сказано, що многі люди прийдуть до пізнання правди і будуть розказувати її иншим. Кляса представлена через Йонадаба тепер слухає і каже словами пророка: “Я пійду також” і буду розказувати иншим про царство, не із заздрости або спору, але з доброї волі, щоби помочи иншим. (Филип. 1: 15-17) Ся часть пророцтва показує, що многі люди ріжних народностей, як японській, фінській, індійській і инші, почують євангелию царства. Факти показують, що ся часть пророцтва є тепер в процесі сповнення. Вість царства друкується в шісдесятьох ріжних мовах, а свідки Єгови й Його царства знаходяться у сімдесятьвосьмох краях землі. Ті, що чують і приймають правду, більше не моляться до священників, проповідників і рабинів, але шукають правди в храмі Єгови. Се тепер є в процесі сповнення. — Ісаїї 2: 3; Михея 4: 2.

“ДЕСЯТЕРО”

Число “десять” символічно представляє цілковитість річей приналежних до землі, або всі річи, і в сей спосіб се слово є ужите в слідуючім пророцтві: “Так говорить Господь сил небесних: У ті часи буде так, що десятеро з усяких ріжно-

мовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чуди, що з вами Бог. ” (Захар. 8: 23) “Ті часи” уже тепер прийшли; і “ріжномовні” відносяться до людей, що становлять клясу Йонадаба, без огляду на народність, і вони починають шукати правди царства. (2 Цар. 10: 15-23; Пс. 68: 31; Іса. 55: 5. 6) Пола одежи сягає аж до ніг, отже слова пророцтва, “ухопляться за полу Юдея”, означають “ноги” Христа, котрі прославляють й оправдують ім’я Єгови, тому що се є значіння слова “Юда” або “Жид”. Ісус Христос — “Лев з покоління Юдиного”, і Царь усіх, що прославляють ім’я Єгови. (Одкр. 5: 5) Його вірні послідователі на землі є членами Його ніг, останок, котрий тепер голосить новину царства й співає хвалення Єгови. — Ісаї 52: 7, 8.

“Лукавий слуга” кляса каже: “Ми Жиди”; але Господь каже, що вони є членами сатанської організації; і Він знає. (Одкр. 3: 9; 2: 9) Єгова поклав своє ймя на своїх помазанниках, і тому слово “десятеро” значить усі люди на землі, котрі чесно шукають правди і котрі не дадуть звестися відносно того хто є правдивим “Жидом”. Вони будуть знати, що се Христос, т. є Ісус Христос і Його помазані члени тіла. (Іса. 62: 2; 65: 15; Одкр. 2: 17) Сі люди доброї волі кажуть до членів Христових, т. є до правдивих “Жидів” мовою пророцтва: ‘Ми з вами’; що значить, ми попираємо свідків Єгови і ми є за царством. Нині свідки Єгови в послушенстві до Його приказів, ведуть вперед, а кляса Йонадаба йде за ними, і сим чином входять у колисницю або організацію. (Іса. 62: 10; 57: 13, 14; гляди *Оправдання*, 3,

стор. 29, *анг. вид.*) Вірний останок став цілковито послухний приказам Єгови і поученням Його організації, і Він радо вживає їх у службі храму і даліше приготує їх до Армагедону, котрий вже недалеко.

ГОЛОВА 7

СУДЬБА

(Захарії, Голова 9)

ЄГОВА потішає останок своїх людей, розказуючи їм наперед яка судьба чекає їх ворогів, що переслідують їх. (Іса. 42: 9) Декотрі із свідків Єгови часами стають знеохочені, коли не можуть ясно бачити, що добробут і Господні благословенства спочивають на них. Ворог даліше переслідує їх і старається перешкодити роботі в якій вони є заняті, і тому декотрі із слабших дивують ся чому Бог дозволяє на се. Єгова дозволяє кождому, що слухає правди, дати пізнати себе чи він по стороні царства чи проти царства. Останок мусить пам'ятати се завжди, що оправдання Єгового ймя, се найголовніша річ і що царство оправдає Його ймя. Єгова запезняє своїх свідків, що вони будуть мати часть у виконуванні Його написаних присудів. (Пс. 149: 9) Через свого пророка Захарію Він розказує будівничим храму про Його наперед написані присуди проти тих, що противляться Богу і будівничим Його палати.

Слова у слідуєчій пророцтві означають “виповідження судьби”, або написаного докрити кари, виражаючи судьбу або призначення для згаданої в ній особі. Захарії було сказано писати: “Пророче слово Господнє, проти міста Гадрах, тай на Дамаск воно поляже; бо око Господнє на всіх людей (позирає), як і на весь рід Ізраїльський.” (Захар. 9: 1) “Адрах” ймя прина-

лежить до Сирії, і, як декотрі авторитети заявляють, що се було ймя ассирийського божка. Написано є: “Бо Дамаск — голова Сирії.” (Іса. 7:

8) Та виповіджена судьба показує, що вона знайшла своє “місце відпочинку” в Дамаску. Ймя “Дамаск” значить “промисл, або місце заняття.” Те місце було столицею Сирії, і містом заняття й промислу для Сатани й його агентів за днів Авраама. (1 Мойс. 14: 14, 15; 15: 2) За часу царя Йоакима Сирійці брали участь в нападі на Єрусалим, що сталося в недовзі по знищенню Єрусалиму. (2 Цар. 24: 1-5; Ерем. 35: 11) Місто Дамаск і Ліга Народів є продуктом Сатани, і Лігу Народів головно заснувала сема держава. Дамаск ясно представляв часть Лігі Народів, тому що Резін, царь Сирії, злучив або сформував лігу з десять поколінь Ізраїля проти Єрусалиму. (Іса. 7: 1, 2, 8) Єгова велів Ісаїї дати ймя одному з його синів, котре то ймя означувало, що суд буде вимірений на тій лідзі або злуці. — Іса. 8: 1-4; 9: 12.

Божий пророк, промовляючи до комерційного Тиру, себто, Великого гандлю сатанської організації, сказав: “І Сирійці торгували з тобою задля множества виробів твоїх, а платили за твої товари каменем — карбункулом, пурпуровими тканинами мерешками, виссоном, коралями й рубинами. Дамаск торгував із тобою задля великої добірності виробів твоїх і достатків твоїх Хельбонським вином і білою вовною.” (Езек. 27: 16, 18) Се показує, що Дамаск представляв комерційну часть сатанської організації. Ліга Народів є служанкою Великого Гандлю; отже Дамаск представляв комерційну часть сатанської

організації на котрій спочила Господня судьба. “Око Господнє на всіх людей (позирає), як і на весь рід Ізраїльський”. (Захар. 9: 1) Ті слова пророцтва є потіхою для останка, тому що вони показують, що Єгова буде ділати в їх користь і в користь всього людства котрі стануть по стороні Єгови і остануться непохитними в Армагедоні.

Судьба або доля є також скермована проти інших: “Тай на Емат примезний, на Тир, і на Сидом; вони бо себе аж надто мають за мудрих. ” (Захар 9: 2) “Емат” значить “твердиня”. Се була віддільна провінція у вишній Силі і в лідзі або союзі із Серийцями з Дамаску; отже се також представляє певну часть Лігі Народів. Сема світова Держава або Англьо-Американський імперіалізм, і котрий становить “Християнство”, є головним чинником Ліги Народів, котра то ліга народилася по приказу Сатани. “Тир” головно відноситься до торговельного первеня сатанської організації і сей то первень запанував над торгівлею на морі й на землі й гнобить людей і переслідує тих, що представляють царство Єгови. Седон головно представляє агентів пропаганди комерційного крила сатанської організації. (Гл. *Оправдання* кн. 2, стр. 52, 108, *анг. вид.*) Присуд Єгови є також виречений проти сих первотин Сатанської організації. Великий Гандель і його чинники для оголошення вдають за дуже мудрих, і до них Єгова еронічно каже: “Так, ти маєш себе за мудрійшого над самого Даниїла, і ніяка тайна не закрыта. ” (Езек. 28: 3) Сьогодні публична преса, журнали, і інші чинники для оголошення сатанської організації, радуються

бісовською втіхою виставляти свідків Єгови на сміх і погорду. Для заохочення і потіхи сих вірних свідків, Єгова тепер каже до них: ‘Будьте спокійні і чекайте аж я встану і зачну ділати.’ — Соф. 3: 8.

“Християнство”, котре головно складається з Англьо-Американської імперіялістичної системи, називає себе послідувателем Христа. Противно, воно є величезним ошуканцем, і про нього пророк писав: “Тир побудував собі замки і намножив стільки срібла, як пороху, а золота, як на улиці грязі. ” (Захар. 9: 3) Зорганізоване “Християнство”, а головно комерційна часть його нагромадила много срібла і золота, але се не спасе його від знищення в Армагедоні, і відносно сього Господь каже: “Та ось, Господь зробить його бідним і зломить силу його на морю, тай самого його пожере огонь. ” (Захар. 9: 4) Його сила на морю буде знищена через страшенну бурю яка повстане від “східнього вітру”. (Езек. 27: 26) “Тир” на морю і на землі буде пожертий. Ті місця великого гандлю, котрі головно знаходяться в семій світовій державі, стануть купами попілу. Єгова через свого головного чиновника, Ісуса Христа, доконає сієї роботи знищення у своїм часі.

Сьогодні Великий Гандель контролює радіом, о котре Бог постарався яко средство для комунікації між місцями землі. Великий Гандель уживає радія до використання людей, і співділає з иншими первотинами сатанської організації, щоби стримати вість Єгового царства від доручення людям. У січню, 1933 р., Радіова Компанія в Канаді, за старанням кількох англіканських духов-

ників, видала розпорядження, що свідки Єгови мусять перше представити вість для одобрення перед ту Комісію Радія, котру то вість вони розказують в послушенстві до приказу Єгови, перед виголошенням її для людей. Повинуватися таким вимогам і поставити себе перед сих самоназначених цензурів вістки царства Єгови і дозволити їм рішити чи вона має бути виголошена людям чи ні, то після Ісусових слів се значилоб, ‘свiate давати собакам’, і ‘перли кидати перед свині’. (Мат. 7: 6) Се значилоб повинуватися чоловікові більше чим Богу, і тому се булоб великою зневагою для Господа Бога. (Діян. 4: 19) Божі помазанники тепер не мають до вибору одно з двох, але мусять бути цілковито послужні приказам Єгови і Його Царя Ісуса Христа, Більшого Мойсея. — Діян. 3: 22, 23.

Для заохочення тих, що цілковито вповають на Єгову, Він тепер розказує їм який буде остаточний кінець для товпи беззаконників. Вірні останки Єгови не поклоняться перед представителями Сатани ані не піддадуться їх вимогам відносно радія. Вони не підчиняються під цензуру духовенства, комерційної і політичної влади сатанської організації. Свідки Єгови не можуть бути вірними Богу і в той самий час дозволити сим лукавим чинникам Сатани цензурувати вість Божого царства і рішати що маєтсья голосити через радіо людям відносно Слова Божого. Єгова — всесильний, і Він постарается о свій власний спосіб до передання людям правди. Його вірні свідки не кинуть зневаги на Нього і тому не піддадуться просьбі або вимогам котрим-будь чинникам Сатани. Вони не будуть миритися з

організацією Сатани, але будуть з повним довірем вповати на Єгову Бога, знаючи, що Він перепровадить усі річи після Його найвисшої волі. У призначенім часі ціла організація Сатани щезне наче дим, і ніколи не буде знана.

Єгова велів Захарії пророкувати, що духовенство і всі, що співчують з Великим Гандлем, і всі, що ділають як агенти Сатани, будуть бачити перед знищенням що прийде на організацію Сатани і се болючо настрашить їх. Тій лукавій орді доручується тепер вість правди, і се спричиняє, що страх обнимає їх ‘і лиця їх стають темні’. Тому Господь каже: “Гляне на те Аскалон й здрігнеться, і Газа затремтить укупі з Екроном; бо надія його вийде йому на сором; не стане царя в Газі, Аскалон же запустії.” (Захар. 9: 5) Аскалон, Газа і Екрон були филистійські міста і були заняті посередно або безпосередно торгівлею. Вони були в симпатії з Тиром, і та судьба була проти них. Вони були символом первотин сатанської організації. Духовенство і всі менші інституції споріднені з ним і котрі сполгають на Великий Гандель, знаходяться тепер у дуже переполоховім стані. Ціла ся товпа каже людям, що “добробут уже не далеко”, але надія їх не здійсниться. Великий Гандель, чинники оголошення, духовні визискачі, політичні визискачі, династії, аристокрації, демокрації і інші первотини сатанської організації будуть знищені, тому що такий декрит судьби або вирок кари написаний проти них Єговою. Знаючи се, вірний останок буде з довірем поступати вперед в їх роботі проголошення вістки царства, цілковито

вповаючи на Єгову і виконуючи їх роботу в Його силі і зрадістю на славу Його ймя.

Закон угода Єгови з Ізраїлем зазначувала що дитина неправого ложа не могла входити в громаду Господню. (5 Мойс. 23: 2) Той закон був прообразом річей теперішнього дня. Фарисеї, котрі дотримували букву закона, але цілковито нехтували духом його, і будучи сліпі у своїй власній зарозумілості і вважаючи себе ‘за більше святих чим других’, викликали питання щодо правого ложа Ісуса; инакшими словами сказати, вони назвали Його, що він родився з “перелюбу”. (Йоана 6: 42; 8: 41) Особа народжена неправого ложа була дуже підла в очах гіпокритичних фарисеїв. Так і духовенство “Християнства” котрі є позатипічними фарисеями дивляться на поверховний вигляд людей і гіпокритично вважають себе за пошани-гідних людей, погорджують покірними послідувачами Ісуса Христа і ставлять їх у клясі народжених неправого ложа; а коли духовенству сказати про царство Боже, то вони відвертаються спогордою і в той самий час витають диявольську підробку, Лігу Народів, замість царства Божого. Господь каже їм, що Той кого вони назначили як неправого ложа, викине тих гіпокритів і з їх діла.

“Чужинці (неправого ложа люди, *анг. перек.*) оселяться в Азоті, і зломлю гордощі Филистіїв. ” (Захар. 9: 6) “Азот” значить “твердиня”, і се було головне місто і з п'ятиох злучених филистійських міст і було гніздом поклонення морському богу Дагонові. (Сам. 5: 1-9) Отже се представляє твердиню і злучені сили ворога проти Божого царства. (Пс. 83: 5) Для сієї то лука-

вої громади гіпокритів царство Боже під Христом є підлотою, і в їх очах воно вважається за неправого ложа. Отже Єгова каже до них, що Той понижений, Ісус Христос, як великий Побідник, возьме в посідання твердинню Филистіїв, себто, “Християнство”, і відрубає цілу орду. Отже людям доброї волі, знаним як Йонадаба кляса, дається осторогу і показується їм дорогу утечи в сім часі знищення. “Докіль не настигло ще те, що призначено, — час бо пролітає, мов полова— докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої. Шукайте Господа, ви покірні з землі, що певните закони його; шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього. ” (Соф. 2: 2, 3) “Я пошлю огонь між мури в Газі, нехай пожере її палати. Повигублюю й осадників Азота й держучого скипетро в Аскалоні, та й простягну мою руку проти Екрону, й вигине останок Филистіїв, говорить Господь Бог. ” (Амоса 1: 6-8) Всі вони випють чашу гніва Єгови. (Ерем. 25: 20) Се буде оправдання Єгового Слова й Його ймя.

Через многі століття “Християнство”, а головне в границях Англьо-Американської імперіалістичної системи, беззаконно проливало людську кров отверто переступаючи Божу віковічну угоду. Називаючи себе послідувачами Ісуса Христа, вони їли з Диявольського стола і приносили жертви Дияволу. (1 Кор. 10: 21) Відносно злучених ворогів Бога, а головне “Християнства”, Господь через свого пророка каже: “Вирву мясо криваве з уст його, жертву погану з зубів у його, й привернеться він до Бога нашого, й

будуть вони, мов тисячники, в Юди перебувати, та Екром буде, як Евузій. ” (Захар. 9: 7) Пригноблені народи землі будуть визволені із зажерливої пащеки новочасних филистіїв, котрі довгий час переслідували їх. Останок, визволений із організації ворога, “привернеться він до Бога нашого”, Єгови, яко люди для Його ймя. Юда значить кляса, що прославляє ймя Єгови; отже тут є представлений вірний останок: “І він [останок] буде проводарем в Юди” (П. В.), себто так сказати, вони будуть проводарами або гетьманами на землі у проголошенню ймя Єгови. (Іса. 62: 10) Новочасні Филистії, себто ті, що противлять ся Богу і Його вірному останкові, будуть побіджені, так як стариний Евузій був поневолений поколінням Юди під царем Давида, котрий представляв Христа, правдивого Володаря або Гетьмана Юди. — 2 Сам. 5: 6-9.

Сатана збирає всі свої сили проти організації Єгови і приготується до великої битви. Злі сили під особистим провідництвом Гога негайно знищили б свідків Єгови, если би Всевишній не охороняв їх. (Пс. 34: 7; Пс. 91: 2, 10, 11) Царський дім Єгови становить Його помазанників, представлених через храм збудований Зоробабельом і Йозією; і відносно сих помазанників Єгова каже: “І поставлю чату перед моїм храмом проти війська, проти проходячих туди й назад, і не буде проходити грабіжник; я бо тепер наглядати му моїми очима за тим. ” (Захар. 9: 8) Се доказує, що останок знаходиться у великій небезпеченстві зі сторони ворога, але що Бог старається о їх охорону. Між ворогами помазанників є ті, що втискаються між Божу грома-

ду і гіпокритично вживають гарної мови стараючися засіяти незгоду між ними і принести знищення вірним. Вірний останок не повинен навіть нічого дискусувати з такими шпігунами й гіпокритами, але повинні оминати їх, як се заповідь говорить. (Рим. 16: 17, 18) Єгова дає своєму вірному останкові клясі запевнення, що ‘ворог не буде більше проходити’. Ворог, а головню духовенство і “чоловік гріха” кляса, бачуть, що Бог наділяє ласкою вірного останка, і тому вони знаходяться в страсі. (Пс. 48: 4-8) “Бо жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду. ” — Пс. 125: 3.

Робота храму поступила вперед, і останок є зібраний в єдність з Головою царського дому, і Єгова каже: “Я тепер наглядати му своїми очима. ” Він завважує тих, що затримують їх невинність до Нього і обдаровує їх своєю великою ласкою. Він бачить, як грішна змова формується й виконується проти Його вірних помазанників, і Він схороняє їх, наділивши їх своїм ймям, і привів їх у свою твердиню, і там вони замешкують у безпеченстві і побачуть могутність Бога Єгови і Його Виконавчого Чиновника, виконуючи вирок кари або судьбу проти ворога в Армагедоні.

ГОЛОВА 8

МЕЛХИЗЕДЕК

(Захарії, Голова 9)

ЄГОВА ужив чоловіка, щоби представити свого великого Первосвященника і правильного Володаря світа, і ймя того чоловіка було Мелхизедек. Він сповняв два уряди як священник і як царь, і відносно його Єгова велів Мойсейові написати: “Царь Мелхизедек, царь Салемський, виніс хліб і вино; був же він священник Бога Всевишнього.” (1 Мойс. 14: 18) Ще від часу Авраама люди посвячені Богу виглядали приходу Великого Мелхизедека. Нема записки про його почин або кінець, ані про його батька або матір, тому що ніхто не був перед ним і він не має наслідника до свого уряду. Мелхизедек представляв уряди які займає Ісус Христос. Він був типом на Ісуса Христа. “Сей бо Мелхизедек царь Салемський священник Бога вишнього,... (перше ж оце перекладом зветься цар правди, а потім і цар Салемський, чи то цар впокою), без батька, без матери, без родоводу, ні почину днів, ні кінця життя не маючи, уподоблений же Сину Божому пробуває священником вічно.” — Жид. 7: 1-3.

Єгова післав свого любого Сина на землю, помазав Його до високого уряду на Царя й Священника, підніс Його із мертвих, вивисив Його понад усяке твориво, і одягнув Його у всяку силу й власть на небі й на землі, і дав Йому позицію в небі де Він мусів остати аж до Богом наз-

наченого часу царювати. Той назначений час прийшов в 1914 році, й Єгова тоді установив Свого Царя й Первосвященника в уряді й вислав Його із Сиону царювати серед ворогів Його. Про Нього Єгова сказав: “Клявся Господь, і не пожалує того: Ти священник по віки по постанові Мелхизедека.” — Псальма 110: 1-4.

Ісус Христос, Помазанник, при кінці своєї земної місії віхав в Єрусалим на молодому ослі, і се було лише три і пів роки по Його помазанню. Тоді Він був представлений Жидам яко їх Царь і тоді Він пійшов прямо до храму і очистив його. (Мат. 21: 1-12) Лише три і пів роки потім, як Він був установлений як Царь, т. є на весну в 1918 році, Ісус Христос був представлений “Християнству” і всім іншим яко правильний Царь світа, і тоді Він негайно явився в храмі Єгови, щоби судити й очистити клясу храму. В той час Єгова положив Ісуса Христа яко головного угольного каменя своєї царської палати. Тоді настали оглядини на землі, а головнo “Християнства” і Його вірних послідувателів і се було приготування до битви великого дня Бога Вседержителя.

Відносно сього великого Мелхизедека, Захарія пророкував по приказу Єгови і сказав: “Веселися Сионова дочко, викликуй радісно, дочко Єрусалимська: Се Царь твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий — сидячи на осяті, сині яремної ослиці.” — Захар. 9: 9.

Пророцтво (Захарії 9: 1-8) котре відкриває судьбу сатанської організації, не могло бути зрозумілим через людей на землі аж до приходу Ісуса Христа в храм чинити суд. Ті, що відки-

нули Ісуса Христа як Царя, спевністю не зрозуміють цього пророцтва і тепер. Хто відкинув був написані докази про “народження нації” (Одкр. 12: 1-5), що означало початок царства, той ніколи не міг побачити Господа в храмі Єгови. Час виrozumіння й оцінення пророцтва, яке знаходиться в сій голові, мав прийти по приході Господа Ісуса до храму і коли вірний останок був уведений в храм і помазаний. Се виразно доказано словами девятого вершка повисше наведеного.

Останок, котрого знайдено вірним в часі суду, був уведений у храм і помазаний, і тепер він вельми радується. (Іса. 61: 10) Сі є дочками Сиону, тому що вони є дітьми Божої жени, т. є Його організації. Опісля й інші почувши й оцінивши факт, що Господь знаходиться у своїм храмі, також можуть радуватися. Дочки Сионські, описані в тім пророцтві, були зроблені членами Божої організації, і через се частю царського священства, і є навчені Богом. (Іса. 54: 13) Єгова установив свого Царя на своїм престолі, царство народилося, і тепер Він посилає свого Царя до своїх дітей. (Одкр. 12: 5; Мат. 21: 1-12; Йоана 12: 12-16; Пс. 118: 22-26) В малій мірі те пророцтво сповнилося коли Ісус вїхав в Єрусалим на осляти; а цілковите сповнення його зачалось в 1918 році, і суд продовжався аж поки правдивий храм не був очищений. У виконанню сієї роботи є написано про великого Суддю: ‘Він — справедливий, і великий Оправдатель Єгового ймя.’ — *Ром.*

Описуючи вїзд Ісуса в Єрусалим, Маттей й Йоан наводять часть того пророцтва Захарії 9: 9,

але обидва вилишили отсі слова: “Справедливий й спасаючий. ” (Мат. 21: 4, 5; Йоана 12: 14, 15) Інші знов переложили сен текст так: “Справедливий і побідоносний він. ” (*Licap*) “Оправданий і побідоносний Він. ” (*Pom.*) Очевидно, апостоли полишили ті слова тому, що час на суд і оправдання ще тоді не прийшов і та часгь пророцтва мусить вповні сповнитися по тім, як Ісус Христос буде установлений як Царь і Суддя, і в часі, коли Він буде представлений як Царь цілої землі. Ставши царем в 1914 році, Він виніс побіду над Сатаною, викинувши його й його орду з неба. В 1918 році Він був представлений як Царь, котрому припоручено судити світ і оправдати ім'я Єгови; отже Він йде вперед “яко побідник, щоб побіджати. ” — Одкр. 6: 2; 12: 7-9.

В часі сповнення сього пророцтва в меншій мірі ті, що бачили Ісуса візджаючого до міста, викликували: “Осанна! ” що значить “спаси нас, ми благаємо тебе! ” Згідно із сим у другім сповненню помазані свідки Єгови кажуть: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю! ” (Пс. 118: 25) Царь Єгови, Ісус Христос, тепер приносить спасення й визволення із сатанської організації як і викуп від смерти і гріха, все се є оправданням Єгового ймя. Прийшовши на землю, Він був тихий і смирний і піддався під руку Єгови, і тому Він був у ласці Всевишнього. (Прип. 3: 34) Тепер Він прийшов до свого храму й представив себе людям землі як їх Царь і Суддя, і се Він виконує доручуючи свою вість покірними членами своїх ніг, останок свідків Єгови на землі. Він їхав на осяти мабуть щоби дати себе пізнати як Месія, помазаний Царь. (1 Цар.

1: 32-39) Він представлений як ідучий на осляти, т. є на свіжій і новій верш, на котрій ніхто інший ніколи не їхав. Як помазаний Царь Єгови, Він не має наслідника до свого уряду ані перед Ним не було. (Жид. 7: 3) Помазаний останок Єгови тепер бачить могутнього Царя “піднесеного” в Його храмі, і він (останок) вельми радується, як про се Захарія й Ісаїя пророкували. — Іса. 6: 1-3.

Ісус Христос приходить у мирі й приносить велику радість для тих, що люблять Його явлення. Тоді Він зачав роботу приготування членів свого тіла на землі й звернув увагу на річ, котрі відносяться до надходячої битви великого дня, що оправдає ім'я Його Отця. “Тоді я поторощу вози боєві в Ефраїма й боєві коні в Єрусалимі та й поломаний буде лук воєнний; він бо проповідати ме мир народам, і зацарює од моря до моря, від ріки та й до кінців землі.” (Зах. 9: 10) У сім пророцтві Ефраїм представляв десять поколінь Ізраїля, підчас коли інтереси інших поколінь були представлені в Юді. Поторощення боєвих коней і поломлення лука, як про се говорить в пророцтві, показує, що Господь установає мир і єдність між усею своєю організацією, і буде один пан над нею. — Езек. 37: 16-23; Пс. 133.

Христос великий воєвода покарає народи в Армагедоні і так змусить їх бути спокійними. “Прийдіть гляньте на діла Господа, які знищення він допустив на землю! Як смирить брань аж до краю землі, торощить спису, палить огнем колісниці!” (Пс. 46: 8, 9) “І судити ме він народи, й карати ме многих людей; і перероблять мечі свої на серпи, й не буде народ на народ меча підійма-

ти, та й не буде більше вчитись воювати. ” (Іса. 2: 4) ‘І Його царство буде сягати від моря до моря, від Ефрату до кінців землі, і Він буде управляти всім, що перше було під управою Сатани. (Пс. 72: 8; Дан. 7: 14, 27; 1 Мойс. 15: 18-21) Jako Єговів великий Царь і Первосвященник, Він буде володіти цілим світом по справедливості, і jako Князь Мира Він установить мир і добру волю між усіма людьми.

Пророцтво девятого верша не відноситься до Жидів, але до тих, що належать до Божої організації й котрі витають прихід Царя в часі Його приходу до храму. Також пророцтво в одинацятім верші, відноситься до тієї самої кляси: “І кровю завіту твого вибавлю я вязнів твоїх із ями, що в ній води нема. ” (Захар. 9: 11) Через довгий час Божі вірні люди були в неволі сатанської організації. Кров Ісуса Христа освячує угоду через жертву й запевняє визволення тих в угоді, що все є вірні Богу і стали проти організації Сатани. Вірних Ісус Христос уже визволив із сатанської організації. (Іса. 45: 13) Ся робота була dokonана по приході Господа Ісуса до храму. Сатанська організація ще дальше тримає велику громаду як вязнів, але Господь у своїм часі впровадить її із тих темниць. (Пс. 68: 6; 69: 33; Іса. 42: 6, 7) Пророцтво Захарії каже, що ті вязні будуть виведені із ями де нема води, себто, правди. “Християнство” котре є частю організації Сатани, де вірні були поневолені, викопало собі свої власні колодязі, котрі є сухі й в котрих нема правди; і в такім то колодязі Еремія був увязнений. (Ерем. 38: 6-13) Так і у Вавилоні нема води правди, і сторожі вязниці тієї лукавої органі-

зації пильно стараються не допустити свідків Єгови до “великої громади”, котра є увязнена там щоб вони не занесли їм вість правди.

Ті, що є в угоді о царство і котрі були вірними аж до приходу Господа Ісуса до храму, є перші визволені з неволі, випроваджені із організації Сатани, і тоді вони, як свідки Єгови, мусять нести вість правди “великій громаді”, котра далше знаходиться у вавилонській вязниці. Єгова велів Захарії пророкувати: “Вертайтесь до твердині, ви вязні жиючі в надії, що тепер оповіщаю, дам вам у двоє. ” (Захар. 9: 12) Той верш пророчтва відноситься до вірного останка як і до кляси “горя”. (Одкр. 7: 14) Після Ротердамового перекладу той текст звучить: “Вертайтесь до твердині, ви вязні жиючі; нині оповіщаю, що удвоє віддам вам! ” Тут Єгова заявляє через свого Царя й Суддю, Ісуса Христа, котрий тепер прийшов до храму, що Він (Єгова) приверне удвоє для “твердині”, себто для тих, що належать до вірного останка кляси і котрі були приведені до храму.

Божа головна організація є великою твердинею Його організації. “Велика громада” кляса також згодилася чинити волю Божу і була сплджена з Його духа, і тепер, щоб ті вязні у Вавилоні могли жити, то вони мусять вернутися до Божої організації. “Велика громада” зробить се тоді, коли вона стане по стороні Єгови і привитає Христа як Царя, і се показано в Одкриттю, що вона зробить се несучи пальми у своїх руках і повіваючи ними перед Царем. (Одкр. 7: 9; *Світло* 1, стр. 93, *анг. вид.*) В теперішнім часі члени “великої громади” є вязнями

жиючи в надії”, тому що вони надіються бути з Господом. (Рим. 8: 24) Сю надію “велика громада” виражує молитвою написаною псалмістом: “Виведи з темниці душу мою, да прославлю ім'я твоє!” — Пс. 142: 7.

Слідуюча частина пророцтва, а іменно, “Тепер (або в ‘сей день’) оповіщаю вам удвоє”, головним чином відноситься до вірного останка. “Той день” або час зачався із царюванням Ісуса Христа, а для останка, він зачався в 1919 році, коли він, з ласки Божої, був визволений з сатанської організації. “Велика громада” далі перебуває у в'язниці вавилонських сторожів; але до вірних, котрі є уведені у храм в часі суду, Єгова, через Ісуса Христа, Голову кляси храму, тепер каже: ‘Нині я оповіщаю, що віддам тобі удвоє.’ Еврейське слово “удвоє” значить два рази тільки”. (2 Мойс. 16: 22; Йова 42: 10) Факти як попертя цього пророцтва показують, що по 1919 році Єгова дав своєму вірному останку, котрий становить клясу Елісея, “удвоє духа [Ілії]”. — 2 Цар. 2: 9.

Факти показують, що ця частина пророцтва відноситься до вірного останка як такого, що отримав подвійну частину. Потім, як Йов був поставлений на пробу і був признаний за вірного, йому дано два рази стільки, що він мав поперед, що пояснює ту саму точку. (Йова 42: 10) В подібний спосіб і ті, що були вірними під час роботи Ілії і котрі, будучи поставлені на пробу, залишилися вірними у пробі, і котрі затримали свою невинність, і становлять останок, котрим дано два рази стільки забагато; отже Єгова так зробив, що Його ласка, котра була віднята на час, вернулася

до сих вірних одиниць. Від 1918 р., до 1919 р., ласка Єгови була відобрана, а опісля привернена, як се показують інші пророцтва. (Іса. 12: 1) Єгова дав своїм людям два рази стільки правди від коли вернулась Його ласка, і вони зробили о стільки більшу роботу несучи сю вість правди людям. Інтересною річю є, коли порівнати видання в яких міститься вість правди підчас роботи Ілїї із тими, що були видані підчас роботи періоду Елисея.

Будовання храму, се приготування “твердині”. “Коли Господь відбудує [Сион, твердиню], явиться в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених, і молитвою їх не погордує... Він бо глянув з висоти сьвятинї своєї, Господь поглянув з неба на землю, щоб почути стогнання невільника, щоб розкувати дітей смерті. Щоб звіщали імя його на Сионі і хвалу його в Єрусалимі. ” (Пс. 102: 16-21) Збудувавши свою твердиню, Господь тоді кличе до “великої громади” кляси, щоби вони повернули до Його організації. “І буде того часу: Кожен, хто призивати буде ймя Господнє, спасеться; бо тільки на Сионі й в Єрусалимі буде спасенне — як сказав Господь, — та в останках, що їх Господь покличе. ” (Йоїла 2: 32) “А на Сион-горі буде спасенне, й буде вона сьятиною; і дом Яковів візьме в посїданне займанщину свою. ” — Авдія 17.

Слово “удвоє” згадане в дванацятім верші сього пророцтва не відносить ся до кари Жидів, ані до привернення Божої ласки до Жидів. Се не є вість зла, але вість добра, означуючи подвійну порцію добра, і відноситься виключно до кляси храму. Після перекладу *Лісера* ся часть пророц-

тва так звучить: “Єще нині я оповіщаю, що я віддам тобі удвоє (добра). ” З боку в Біблії той самий верш пояснений так: “Єще сьогодні я сповіщаю тобі удвоє веселу вість. ” Ясним є, що тринадцятий верш вдійсности є частию дванацятого верша того самого пророцтва і назначує час коли ся “удвоє ласка” або ‘вість щастя і ласки’ буде дана останкові. “Бо неначе лука, натягну собі Юду, а сагайдака наповню Ефраїмом, і підйму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, земле ти Йонська, та й зроблю тебе мечем у силача. ” (Захар. 9: 13) Після перекладу *Ротердама* сей текст звучить: “Я натягнув собі Юду, неначе лука зловив я Ефраїма, ось так я підйму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, земле ти Йонська (Грецька), та й зроблю тебе мечем у силача. ” Єгова тут показує приготування своїх вибраних до великої війни.

Юда і Ефраїм представляють тут зєднаних синів головної організації Єгови, тому що вони разом називаються “синами Сиона”. В сім образі вони представляють єдність у Христі в роботі Єгови усіх дванацять поколінь, як про се описується в Одкриттю 7: 4-8. Так і тепер прийшов час єдності, про котру згадує апостол в листі до Ефесян 4: 13. Ті (зєднані) є приготовані до війни проти сатанської організації. Головний син Сиону — Ісус Христос, “Лев з покоління Юдиного” і всі інші, що прославляють Єгову, є з Ним у тій війні. В сім пророцтві Юда й Ефраїм представляють Христа й вірних членів Його тіла, котрим Єгова два подвійну часть своєї ласки або духа. Сих Він підніс для своєї цілі. Ся велика робота піднесення зачалась із воскресенням вір-

них сьвятих, а пізнійше із приведенням останка в єдність з Ісусом Христом, роблячи їх частю храму. Сей то зєднаний Христос стався Божим воєнним знарядом, ужитий Єговою для тієї цілі. “Ти в мене молот, знаряд воєнний; тобою я побивав народи; тобою розбивав царства;... тепер же відплачу Вавилонові й усім осадникам Халдейським за все зло, що вони заподіяли Сионові в очах наших, говорить Господь. ” — Ерем. 51: 20-24.

Єгова наповнив свій лук (Юду) Ефраїмом (як стрілами) для воєнної цілі. Сі сини Сиона, Єгова підніс і приготував до війни проти “землі Йонської” й її “синів”. Тут Йонська земля й її сини представляють сатанську організацію, а головню ту часть, що називається “Християнством” або семою світовою силою. В часі коли Захарія писав те пророцтво, Вавилон був упав, і Греція (земля Йонська) мала статися пятою світовою силою. Римська імперія, а пізнійше Англьо-Американська імперіялістична система, виринули із Грецької імперії; для того пророчий вираз “сини Греції” (*анг. перек.*) представляє знаряд Сатани на землі при кінці світа, котрим то знарядом є сема світова держава і всі ті народи з котрих складається Ліга Народів. Найважнійша часть тієї організації є “Християнство”, котрим є Англьо-Американський імперіялізм. (Дан. 8: 21-23; гляди *Вартову Башту* з вересня і жовтня, 1933) Нині Сион, котрий становить Божу організацію, зроблений “мечем у силача”. Ворожнеча між двома насіннями є ясно змальована тут як се давно Єгова предсказав. (1 Мойс. 3: 15) В сім дні Єгова приготує свою армію до війни, щоби

нею покарати сатанську організацію, і “в сей день” Він дасть удвоє добра своїм помазанникам. — Іса. 27: 1.

Останок тепер бачить сповнення пророцтва, що ‘Єгова сил кермує усією своєю воєнною організацією’. “І зявиться над ними Господь, і блискавицею вилетить стріла його, й загуде Господь трубою, та й ступати ме бурею, віючою з полудня. ” (Захар. 9: 14) Від того часу Єгова є оборонцем своєї організації: “Як пастухи — свої писклята, так Господь Саваот окриє, захистить вибавить, пощадить, і врятує Єрусалима. ” (Іса. 31: 5) Ісус Христос є стрілою Єгови. “І зробив гострим мечем уста мої, окрив мене тінню руки своєї, і зробив мене стрілою гострою і сховав в сагайдаці своєму. ” (Іса. 49: 2) Яко славний й побідоносний Воєвода Єгови Він йде як “блискавиця”, т. є скорістю блискавиці, як Егуй (2 Цар. 9: 20), щоб воювати ворога. Блискавиця Єгови світить з храму, повідомляє, що не забаром прийде знищення ворога. Захарія про се говорить: “Загуде Господь трубою”, т. є сімома трубами. (Одр. 8: 11) Трублення у трубу значить, що прийшов час горя на сатанську організацію і час радості для Божої організації на землі, як і на небі, і значить, що велика битва і цілковита перемога вже недалеко. (Гляди *Світло* кн. 1, стр. 100, *анг. вид.*) Слово “буря” згадане Захарією означає скорий рух Єгової організації із силою воєводів проти сатанської організації. — Езек. 38: 14, 15; 39: 2; Аввакума 3: 3; Ісаїї 21: 1.

Многі писання сильно твердять, що бодай кількох членів останка будуть на землі і побачуть ще в тілі Армагедон. Слідуюче пророцтво

сильно попирає се заключення: “І хоронити ме їх Господь Саваот, а вони будуть валити і підбивати під себе каменнєм із праці, будуть пити до перепоя, ніби вином, і переповняться, як ті кубки жертовні, як угли в жертовника. ” (Захар. 9: 15) Навіть в теперішнім часі ворог сипле наче дощем каміннями проти Божого останка, але се не перешкаджає їм радісно виконувати їх часть роботи. Вірні допчуть ногами сі каміння із праці, котрі кинув ворог, і дальше прославляють ім'я Всевишнього. Навіть тепер вірні пють, не лише воду, але “овоч виноградини”, т. є радість царства, котра підтримує їх в їх поході вперед. “Вино” тут символічно представляє їх радість серця. (Пс. 104: 15) Для того останок робить шум “ніби вином”, викликаючи з радости для Господа сил. (Іса. 12: 6) Пророчий вираз, “і переповняться, як ті кубки” піддає думку, що останок побачить життя-кров ворога розляту і буде задоволений. (Іса. 34: 3, 6, 8) Кубки були ужиті при жертівнику для черпання крові. Ноги Христа будуть замурані кровю ворога, як про се розказує пророк символічно, показуючи, що члени ніг Його будуть бачити знищення ворога. — Пс. 68: 23.

Єгова — великий Пастир свого стада, і яко такий, Він хоронить, заступає й береже їх, і стадо знаходить в Нім високу вежу безпеки. В гармонії із сим Захарія пророкував: “І спасе їх Господь Бог у тім часі, спасе нарід свій, як овець, і, мов дорогі камені в вінці, забличать вони на землі Його. ” (Зах. 9: 16) У минувшім часі Єгова провадив своє стадо рукою Мойсея, а тепер Він провадить їх рукою Більшого-чим Мойсея, Ісуса

Христа. (Пс. 77: 20) Він дав своє слово, що Він спасе своє стадо й схоронить Його. (Езек. 34: 22; Пс. 95: 7) Для останка найважніша доктрина є царство, тому що те царство оправдає ім'я Єгови. Для сієї причини вони підносять високо прапор Єгови, показуючи людям царство як найважнішу річ. Єгова підніс своїх свідків мов “дорогі каміння”. Вірні свідки підносять вість Єгови, і се становить знак або провідництво для людей, котрі бажають праведности. Що за велика зневага Єгови для Його свідків просити диявольських агентів о позволення проповідувати євангелію царства! Ті, що належать до останка або кляси храму, будуть вповати цілковито на Єгову і слухати муть приказів даних через Більшого Мойсея.

Підчас коли робота приготування поступає вперед між Божими людьми перед великою битвою, то доброта й красота Бога Єгови являється для них: “О, яка ж велика доброта його, що за красота його! Хліб додавати ме духа молодикам, а вино — дівчатам! ” (Захар. 9: 17) Сион, котрий становить Божу організацію, — прегарний, із нього сияє красота Єгови. (Пс. 48: 2; 50: 2) Царь і Священник, котрий головою Сиона, є також прекрасний. (Іса. 33: 17; Пс. 45: 2, 11) Вірні глядять на Господа Єгову і Його великого Суддю в храмі й в славі й красоті. “Хліб” дає силу останкові; і вино веселить їх серце, а радість Господня дає силу всій клясі храму. Декотрі з них є названі “молодиками”, себто, сильними в Господі, котрим дано видіння пророцтва; а інші знов є “дівчатами”, котрі пророкувати муть тому, що на всіх сих був зіллятий дух Господень.

(Йоїла 2: 28, 29) Служба царства веселить їх серця й вони бачуть, що ціль Єгови є оправдати своє ймя, і що Він підтримує останка й приготує їх до битви великого дня. Вони бачуть прекрасного Царя сидячого на праведнім воєннім коні, і сі вірні йдуть за Ним де лише Він йде, йдучи походом до війни.

ЙОГО БЛАГОСЛОВЕНСТВА

(Захарії, Голова 10)

Робота храму поступає вперед і буде докінчена коли кождий живий камінь буде слухати Більшого Мойсея і докаже свою невинність до Єгови і замешкає настало в храмі. Єгова старається о всі їх потреби. (Луки 11: 13) До останка, котрий тепер працює коло храму, Єгова каже: “Просіте Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі.” (Захар. 10: 1) Дощ, се символ Божих відсвіжаючих благословенств, котрих останок щоденно потребує. Ті дощі звичайно приходили “в першій місяці”, або десь у квітню, після нашого часу. (Йоїла 2: 23) Вони указують на ласки царства, якими Єгова наділив свого останка тепер: “В ясному погляді царському— життє й ласкавість його — мов довго дожданий дощ.” (Прип. 16: 15) Головно від 1925 року Єгова зсилав безперестанний дощ на своїх людей, чим Він вельми відсвіжив і благословив їх. “Ясні хмари” означають присутність Господа з Його організацією, щоб дати світло й благословенства. (Пс. 68: 9; 37: 26; Йоїла 2: 23) Кож-

дий хто працює коло храму отримує Його дари і відпочиває “серед лугів зелених”. (Пс. 23: 2) Сі вірні приносять ‘всі свої десятини в комори Господні’ і Він отвирає вікна небесні й зсилає на них свої благословенства. (Мал. 3: 10) Бог Єгова, рукою свого Начальника Пастира, Ісуса Христа, кормить клясу храму. Ніхто з вірного останка не дозволить непокоїти себе через противників, що ругаються з Бога і з Його провізії для своїх (дітей). Вірні відлучаються від усіх противників і в повній гармонії будуть служити в храмі з радістю й втіхою. Ті, що знаходяться у храмі, тепер приготівляються, і коли вони докажуть їх вірність, вони будуть повіки частию священничого чину Мелхизедека, і тим самим знарядом у руках Єгови для виконання роботи й задачею, яку Він положив на них. У всіх будучих віках вони будуть спеціальними реципієнтами Його ласк.

Тепер Єгова звернув свою увагу на фальшивих пастирів або на самоустановлених учителів, котрі ходять своїми власними дорогами, отже беззаконними, і се Господь робить тому, щоби повідомити о сім останку, щоб він оминав їх. Для того Захарія пророкував: “Бо терафими вам пусте говорять, та й віщуни видять неправду й оповідають сні пусті; вони потішають вас оманом; тим то й блукають люде, як вівці, пустопаш, бідують, бо нікому їх пасти.” — Захар. 10: 2.

Деякі витворили собі домашніх божків, як от щоденно читати обіт або постановлення поранне або двацять листків *Викладів Святого Письма*, або одну голову з Біблії, і сим спонукують себе вірувати, що йдучи за такими формальностями,

вони виконують службу Божу і що сим чином вони роблять себе святійшими чим інші, і се вони роблять замість отримувати Божий дощ або ласку. Та Господь каже, що така марнота не принесе дощу. “Всі вони дурні, безглузді; пуста наука їх — отте дерево.” (Ерем. 10: 8) “Чи то ж є між марними богами поганьскими такі, щоб дощ спускали? чи то ж небо (диявольські почитателі звізд) само собою дає дощ? Хиба ж се не ти, Господи, Боже наш? На тебе ми вповаємо, бо ти все те твориш.” (Ерем. 14: 22) “Віщуни” між Божими вибраними людьми, про котрі згадує пророк Захарія, се такі як “вибрані старші” й інші, що надіються отримати Боже признание за їх побожний вигляд і ‘милозвучну мову’, котру вони люблять слухати їх власними ушима. Вони стараються потягнути за собою послідователів і спричиняють клопіт між Божими завітуючими людьми, котрі пильно стараються сповняти Його заповіди й чинити Його діла. Всі вірні й правдиві свідки Єгови будуть оминати всіх таких ‘фальшивих учителів, віщунів і сновид’, котрі шукають задоволити себе і не мають на серці дійсної справи царства і тому вони не служать радісно Йому. — Рим. 16: 17, 18.

Єгова є проти таких одиниць і радить вірному останкові уступитися їм з дороги. (Езек. 13: 9) Вірні мусять робити се, щоби їм бути чистими і приготованими для Господньої роботи і щоби вони остаточно могли належати до священства по чину Мелхизедека. Ніхто не може бути приготований до служби храму если він буде співтоваришити із тими, що противлять ся роботі, яку Господь тепер виконує на землі. Бог виклю-

чає сих гордих ‘віщунів і сновидів’ із своєї організації, й вірні повинні оминати їх: “За те ніякої вже нісенітніці не будете видіти та й не діждете віщувати, й я вибавлю нарід мій із рук ваших, тай визнаєте, що я — Господь. ” (Езек. 13: 23) Як певно що Єгова має організацію на землі, так певно Він кормить членів тієї організації рукою Ісуса Христа. Факти доказують, що Він уживає *Вартової Башти*, щоби на сі правди звернути увагу свого останка. Отже можна сподіватися, що ті ‘сновиди й віщуні’ будуть противитися тим, що будуть видавати сю правду, і що ті лукаві люди будуть висмівати вірних; і факти показують, що се вони чинять.

Господь заявив, що темрява й сором буде частю тих, що провадять Його людей у блуд і противляться Його роботі. “Тим же то буде вам замість видива — ніч, а темрява — замість пророцтва; зайде сонце над тими пророками й день потемніє над ними. І посоромляться віщуні отті, й стидом окриються всі ворожбити; вони позакривають лица собі, бо не буде їм відповіді від Господа. ” (Михея 3: 6, 7) Сі сновиди говорять фальшиво і відвертаються від правди Божого Слова. (Ерем. 23: 26-28, 32) Їх зусилля потішити когобудь не приносять жадного успіху, тому що вони не виконують жадної часті даного припоручення Божим завітуючим людям. Не прийнявши любови правди (2 Сол. 2: 10), вони відійшли від Божого стада і витворили собі своє власне стадо. Вони вповають на чоловіка як на їх учителя й пастира, і від коли він умер, вони не мають провідника і знаходять ся в клопоті, і тепер вони ламентують і кажуть: “Нема

вже більше пастира ані правди від коли він умер. ”

До кляси фальшивих пастирів є заключене також духовенство, котре називає себе представителями Господа, і також самолюбні “вибрані старші”, котрі шукають признання й похвали від людей, всі котрі пійшли мильною дорогою і з часом спиняться в клясі “чоловіка гріха” і “сина погибелі”. Відносно них Бог велів Захарії пророкувати: “На пастерів гнівом я палаю, і козлів тих (провідників) я покараю; бо навідається сил до свого стада, й поставить рід Юди, мов славного коня свого, до бою. ” (Захар. 10: 3) Такі козли, се само-звані провідники й визначені (члени) в отарі, і Бог заявив, що Він покарає їх. (Езек. 34: 17, 18; Іса. 34: 6) Єгова одвідує своє стадо і дає їм удвоє свої благословенства підчас періоду Елисея, тому що вони є вірні й послухні до Його приказів. Бог одвідує своє стадо яко Єгова сил, щоби приготувити його до війни. Пророк каже: ‘Дім Юдин Господь зробив наче свого вицьвіченого воєнного коня,’ і на нім їде до Армагедону. (Пс. 68: 32, 33) Так і організація Єгови, котрої останок становить часть, є воєнною організацією, запалена ревністю, без страху і цілковито піддана Господеві, і се тому, що вона отримала подвійну часть духа Ілії від Господа. Тепер вона записана до армії ‘небесної’ і йде слідом Христа, котрий їде на справедливім воєннім коні, де б Він не їхав. — Одкр. 19: 14.

Тепер пророк говорить головно про Ісуса Христа, Голову Єгової організації, котрий був висланий до храму яко головний Угольний Камінь і заложений в 1918 році, і котрому дано царство.

“Із нього буде вугловий камінь, із нього — приколок, із нього — лук до бою, із його вийдуть всі гетьмани народу. ” (Захар. 10: 4) Ісус Христос є Головним Угольним Каменем Єгової славної палати, Його славної організації. (Іса. 28: 16) Ісус Христос, Голова дому Юди, є “гвоздем” на котрім Єгова вішає всі посуду своєї організації. (1 Корин. 8: 6; Жид. 1: 3; Кол. 1: 17) Останок Єгови на землі становить “ноги Його”, т. є Ісуса Христа, і є подібні до гвоздя, котрого Сатана тепер старається знищити. “А тепер на короткий час подано нам помилування від Господа, Бога нашого, що зісталась із нас сяка-така частина, і що дав нам осістись на місці сьвятині його, й прояснив наші очі Бог наш, та дав нам трохи ожити в неволі нашій. ” (Ездри 9: 8) Ісус Христос є установлений неначе гвіздь на певнім місці на славу свого Отця, і на котрім буде висіти уся слава царського дому. “Чоловіка гріха” клясу, котра була представлена через Севну, що мав бути тим “гвоздем”, Господь усунить разом з Сатаною на віки в день битви. — Іса. 22: 15-25.

Ісус Христос є також “воєнним луком” або воєнним знярядом, котрого Єгова ужиє до поразення ворога. (Пса. 45: 5) Егуй був добрим стрільцем і вцілив стрілою просто в серце ворога, і сим він представляв Христа, котрий виконає суд проти ворогів Єгови. (2 Цар. 9: 24) В Армагедоні Христос і Його армія змусить, стіснить і гнати ме перед собою ворога під провідництвом Гога, і всі сили сатанської орди, і цілковито зломить силу тих, що до того часу були гнобителями. “Бо ярмо, що його давило, й палицю, що його побивала, й тростинку у гноби-

теля його — ти поторошиш, як за Мидияма. Бо вся обув жовніра й одежа, в війні кровю злита, піjde на спалення, на жир огневі. ” (Іса. 9: 4, 5) “Ти висьпіваєш у пісні побіду над царем Вавилонським і промовиш: Ось, не стало мучителя—скінчився грабіж! ” — Іса. 14: 4.

Захарія дальше пророкує про Божу воєнну організацію: “Ніби невіраки, будуть вони побивати на війні та, мов грязь на дорозі топтати, й воювати; бо Господь із ними, й посоромлять їздеців на конях. ” (Захар. 10: 5) Останок, будучи запевнений щодо остаточних наслідків битви, став вельми заохочений й з окликами побіди дальше виконує свою задачу в храмі. Господь є з ними у храмі дає їм одваги до роботи й битви. Армія Єгови цілковито здушить ворога: “Ти в мене — молот, знаряд воєнний тобою я побивав народи; тобою розбивав царства. ” (Ерем. 51: 20, 21) Ось так Єгова ужиє організацію храму. “Промов так до Зоробабеля, правителя Юдейського; Потрясу небом і землею, поперевертаю царські престоли й зітру потугу царств невірних; по перевертаю колесниці й тих, що на їх їдуть, і попадають коні й ті, що сидять на їх — кождий од меча в ближнього. ” (Аггея 2: 21, 22) Видихма часть сатанської організації буде вельми ростроєна, і тому що вона не буде мати видимого ворога проти котрого воювати, її члени будуть вбивати й воювати один другого. — Суд. 7: 22; 2 Паралип. 20: 22, 23.

У домі Йосифа його син Ефраїм займав найвизначнішу позицію. Пророцтво Захарії показує, що Юда і дім Йосифа стоять зеднані разом, що показує, що останок зібраний із всіх частей

землі, становить єдність у Христі й стоїть сильно проти ворога, і сей щасливий стан останок осягнув в теперішнім часі. “Подам силу Юдиному дому й спасу дом Йосифів, і приверну їх; бо змилосердивсь до них, і будуть вони в мене, ніби я й не відкидав їх. ” (Захар. 10: 6) Останок тепер вповні зєднаний є готовий до війни, і забувши всі свої клопоти в минулім часі, і вповаючи цілковито на Провідника й Єгову, без страху він одважно йде за своїм славним Провідником до перемоги: “Не лякайся, бо я з тобою; від сходу сонця приведу твоє насіння, позбіраю тебе від заходу. Півночі скажу: Оддай їх; а полудню: Не вдержуй; приведи сини мої здалека й дочки мої від окраїн землі, кожного, хто називається іменем моїм, кого я сотворив на славу мені, кого зображував і устроїв. ” (Іса. 43: 5-7) Сі вірні члени класи храму є тепер неначе вони ніколи не були розкинені і вони мають запевнення, що Бог Єгова вислухає їх і затулить їх і охоронить їх.

“Ефраїм” значить “подвійно вроджений”, отже представляє Христа, включаючи останок, по отриманню від Єгови удвоє Його ласки й увійшовши у добробут. В гармонії з сим пророк Захарія каже: “Лицарем буде Ефраїм у мене; серце їх звеселиться, мов вином заграє; і бачити муть се їх діти й зрадіють; веселитись будуть серця їх у Господі. (Захар. 10: 7) Сі злучені сили Господа провадить “Могучий”, котрий їде успішно й певний великої перемоги і котрого стріли ражають ворога. (Пс. 45: 3-5; Іса. 13: 3) Члени Його армії є покликані й вибрані й приготовлені головню для виконання заміру, щоби виразити Його гнів проти ворога. Вони є ‘зав-

зятими лицарями у війні'. (1 Паралип. 12: 25) По очищенню святині і коли все було приготоване до війни, тоді "бігом біжать вони, бо сильні, вилізають на мури, бо се воїни хоробрі; кожний прямує своєю дорогою, з дороги не зверне. " (Йоїла 2: 7) Пророк Захарія каже, "бачити муть се їх діти", що очевидно відноситься до останка дітей Божої організації, котрі не носять тілесного або дійсного оружа до знищення, але співають хвалення Єгови і котрі побачать цілковиту перемогу Більшого Егуя над усіма Божими ворогами. "Тільки будеш позірати очима твоїми і помсту над беззаконними бачити. " — Пс. 91: 8.

Як у минулому часі, так і тепер ворог сичить на Божих людей, киває своїми головами, і скрегоче своїми зубами проти них; але столи будуть перевернені на ворога. (Плач Ерем. 2: 15, 16) Пророцтво Захарії каже: "Я дам їм знак і зберу їх до купи, бо я їх викупив собі; безліч буде їх у мене, — стільки як перед тим було. " (Захар. 10: 8) Той знак Господень буде даний на те, щоб звернути увагу Його людей і зібрати їх разом, так як пастир скликує своє стадо. Той знак піддає думку, що Він звертає увагу своїх людей на Його вість пімсти і збирає їх в тій цілі, щоби оголосити сю вість. Господня армія не є частию сатанського світа, і коли Господь кличе або дає знак своїм вірним, то вони спішають і в послушенстві до Господніх приказів вони йдуть до битви. (Іса. 5: 26, 27) Ті з котрих складається кляса Естери і Рут були покликані й додані до Помазанника від 1922 року і є заключені тут в остан-

ку, і тому вони є викуплені” і належать до тих, що “безліч буде їх у мене”.

Єгова умістив своїх вірних свідків між народами землі, але не всіх в одно місце. Вони розкинуті повсюди в тій цілі, щоби виконали волю Божу. “І розміщу їх проміж народами, а вони й в найдальших землях будуть згадувати мене й жити муть із дітьми своїми, а схотять, — вернуться додому. ” (Захар. 10: 9) У різних краях де знаходяться свідки Єгови вони памятають, що Єгова їх охороною і силою і що вони є Його представителями; і неначе ‘долина сухих костей’ (Езек. 37: 1-14) вони колись були розкинені, але тепер вони оживлені, і радісно входять і виконують службу Господню без огляду на їх положення. Вподобалось Єгові ужити видання *Вартової Башти* принести їм Його теперішню правду, так як Езекиїл був ужитий пророкувати про долину сухих костей і оживити їх. Тепер вірний останок бачить, що Єгова вернув свою ласку своїм людям і зєднав їх у Христі і приготував їх для свого уживання.

Єгова приготував останка до війни, випровадивши його і відділивши його цілковито від організації Сатани, і відносно сього Його пророк каже: “Заверну їх із Єгипту, скличу з Ассирії, й приведу їх у землю Галаадську й на Ливан, і не стане їм місця. ” (Зах. 10: 10) Єгипет тут представляє комерцію, Ассирія — політичні й релігійні первотини організації Сатани. Із сих Єгова вибрав свого вірного останка, котрий в послушенстві до Його приказів оголошує Його пімсту проти сатанської організації й сповіщає про царство Боже і безнастанно співає хвалення Його

імени: “Так, того часу поприводжу вас і позбіраю вас; пороблю бо вас людьми славними й високо поважними між усіма народами на землі, як визволю вас із неволі перед очима вашими, говорить Господь. ” (Соф. 3: 20) Єгова привів свого останка “у землю Галаадську”, котре то ймя значить “купа свідоцтв” і відноситься до Єгового останка теперішнього часу. Він приводить їх на Ливан, що значить “білий”, і відноситься до Єгового справедливого царства. Тепер Всевишній привів останка у стан представлений через землю Галаад і на Ливан, і вони через доручування “свідоцтва Ісуса Христа” про Єгову й Його справедливе царство приносять ‘бальсам Галааду’ для тих, що голодні й жаждущі справедливого Божого царства. (Ерем. 8: 22; Суд. 7: 3) Для останка на землі ‘нема сталого місця до перебування’, бо вони мусять нести свідоцтво до кляси “в'язнів” і до кляси Йонадаба і до всіх інших яко осторогу й свідоцтво.

Дальше пророк указує, що вірний останок не буде більше стриманий в даванні свідоцтва про імя Єгови: “І він перейде по морю з досадою і вдарить філі морські [Після *Ротердама*: Хотяй він перейде море печалі, однак він вдарить те море його філями], і вся глибина ріки [Нилі, котру Сатана привлащує собі яко свою організацію] висхне; і гордість Ассирії буде віднята і скиптро Египта відійде. ” (Захар. 10: 11, *анг. перек.*) Дорога для поступаючих вперед свідків Єгови мусить бути прочищена. “Я— Господь Бог твій, що бурить море, аж філі ревуть: Господь Саваот — імя моє. Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти

знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд.” (Іса. 51: 15, 16) Се Єгова виконує підчас приготування до великої битви котра оправдає Його ймя. Сатанська організація, т. є торговельні, політичні й релігійні первотини уже більше не стримають давання свідощтва про Бога й Його царство. Се є цілковитим запевненням для останка, що вони будуть дальше поступати вперед без огляду на опозицію. Ціль Єгови є, що Його вість буде проголошена і нічого не стримає її. (Іса. 14: 24, 25) “Скиптро” або власть правління відійде від Египту, себто, від диявольської організації, і Христос буде царювати в справедливості, і “в Юди не похитнеться берло” від тепер повіки. (1 Мойс. 49: 10) Престіл Того могучого, Ісуса Христа, буде стояти повіки, тому що “жезло правоти — жезло царства.” — Пс. 45: 6; Жид. 1: 8.

Щоби приготувати свого останка до великого вершка (подій), Єгова скріпляє їх, і через Захарію Він заявив свою обітницю се зробити: “Подам їм силу в Господі, й ходити муть у ймя його, говорить Господь.” (Захар. 10: 12) Вірний останок був введений в дім Господень і там він отримав силу через лучше вирозуміння Його ймя, Його замірів і Його організації. Для сієї причини Єгова наповнив свої столи достатками життя-скріплючою поживою для своїх завітуючих людей. Час уже минув на довгі промови через мудрі “вибрані старші”. Сих Господь не уживає більше для кормлення своїх людей. Ті що пильно студіюють відсвіжаючі правди які походять із Господнього стола, — ті стають сильними в Йому й в потузі сили Його. Кождий

мусить брати поживу самий через пильне приложення себе до студії того, о що постарався Бог. “В мене рада й правда, я — розум, у мене сила. ” (Прип. 8: 14) Се значить розуміти, Єгови і Його заміри, значіння Його ймя, і поучення Його організації, і тоді пильно виконувати їх. “Безвинному дорога Господня — твердиня [т. є, правовзглядним]. ”(Прип. 10: 29) “Мудрий чоловік потужен, і розум піддержує силу в чоловіка. ” (Прип. 24: 5) Ті вірні одиниці з останка, що посідають небесну мудрість, отримують приписану територію як свідки Єгови і ходять по світі, доручуючи Його свідоцтво. Се вони роблять не в імя якогось чоловіка, але в імя Єгови, бо Він положив своє імя на них: “Нехай інші народи ходять, кожний в імя свого бога, а ми ходити мемо в імя Господа, Бога нашого, по віки віків. ” (Мих. 4: 5) Вірний останок тепер бачить славного Царя йдучого тріюмфіяльно до війни, і з піснями радості вони йдуть за Ним.

ГОЛОВА 9

ПАСТИРІ

(Захарії, Голова 11)

ЄГОВА є Великий Пастир, і Ісус Христос — Начальник Пастир Божих завітуючих людей. Ті що вірно ідуть слідами Ісуса і поступають в єдності з Христом, сі наставлені бути підпастирями. Коли хтось займає місце пастиря або учителя між Божими завітуючими людьми і стане гордим, жорстоким, самолюбним і гіпокричним, то він є фальшивий і лукавий пастир, і таким він названий Господом. (Езек. 34; *Оправданє* кн. 2 стр. 222., *анг. вид.*) Такі фальшиві пастирі знаходяться в трьох класах, але остаточно вони знайдуть свій кінець в одній клясі й ідуть в одно місце. Такі підроблені пастирі мусять бути забрані геть з між Божих людей яко приготування до битви великого дня Всемогучого Бога. Вони мусять бути поставлені в їх властивім місці. Єгова відкриває свому останкові правдивий стан річей і напрям який він возьме, щоб останок міг зрозуміти і бути сильним в Господі. І з тими пастирями співтоваришать передовці отари й інші піддані їм.

Єгова велів Захарії пророкувати відносно твердині “Християнства” і про підроблених або фальшивих пастирів і також про головних членів їх отар, котрі знаходяться задверми або сильними засувами сатанської організації, і сказати: “Відчиняй, Ливане, ворота твої, і нехай пожерає огонь кедри твої.” (Захар. 11:1) У десятій го-

лові, в десятім верші, пророцтва Захарії, Ливан ужитий як образ Єгового справедливого царства, але в Захарії 11: 1 Ливан іронічно ужитий і представляє ту гіпокритичну клясу, котра вдає за Божих людей, але котра вдійсности становить синагогію або організацію Сатани. Сі мусять забезпечити себе своєю власною силою, що було представлено через огнетривалі двері; але така охорона не спасе їх коли прийде час до виконання Божих присудів. Ті кедрі фальшивого Ливану — се могуті одиниці сатанської організації, котрі, розуміється, не є забудовані в храмі. Сі велитні живуть на високих вершках сатанської видимої організації. (Амос. 2: 9) Та приходить час коли Господь поломить сі кедрі, як сильний чоловік ломить палички, і відносно чого пророк писав: “Голос Господень ломить Кедрі, Господь торощить Кедрі Ливанські. ” (Пс. 29: 5) Тут Захарія пророкує про “Християнство”, а Езекиїл пророкував про огонь який пожере його. —Езек. 20: 45-49; *Опраданне* кн. 1., стр. 269-271., *анг. вид.*

Дерева символічно представляють сотворіння. Соснові і кедрові дерева належать до одного роду і ужиті до будовання кораблів для торговельних цілей світа і для виробу воєнних знарядів. Отже фігуральне соснове дерево і фігуральне кедрове дерево є близько споріднені собі. (Езек. 27: 5; Наума 2: 3) Коли одно впаде, то друге жалує; для того пророцтво Захарії говорить: “Голоси, Кипарисе; бо впаде кедр, бо і великі будуть спустошені; голосіте дуби базанські, бо повалиться гай непроходний. ” (Захар. 11: 2) “Дуби базанські” також представляють великанів, котрі є ворогами Божими й становлять часть

організації Сатани і у своїм часі мусять повалитися. (Езек. 27: 6) “Вислухайте се слово, Базанські телиці, що випасаєтесь по горах Самарійських — ви що тісните вбогих, та кривдите злиденних, а на двораків своїх покликуєте: подавай лиш, будемо пити! ” (Амоса 4: 1; *Вартова Башта*, 1932, сторінка 117) Із дубів базанських виробляли ідоли. (Іса. 44: 9-14) Під дубами також практикувалося ідолопоклонство. (Іса. 1: 29; 57: 5; Осії 4: 13) Ті дуби головню представляли диявольську релігію ужиту яко покриття, щоби нею закрити злі діла інших частей його лукавої організації. Диявольська релігія практикується у тіні Великого Гандлю, котрий представлений через дуби базанські.

Египетський Фараон і його приклонники, що володіли й гнобили людей уподоблені до високих кедрів за которими вельми жалували інші коли вони повалилися. (Езек. 31: 2, 3, 16) Пророцтва указують, що сатанська організація буде падати по части, одна по другій, і що ридання наступить по упадку кожної части. “Християнство”, котре головню знаходиться в Англьо-Американській імперіялістичній системі, каже, що воно є виницею, царства Божого, і для того воно володіє Богом наданим правом. Отже кедрове дерево в пророцтві Захарії здається головню відноситься до “Християнства”. “Християнство” відкинуло царство Єгови і приняло диявольську підробку і назвало його представителем Божого царства. “Християнство” сталося “охоронним лісом” (*анг. перекл.*), або “гай непроходний” (*Ром.*) задля ріжного його вооруження і ріжних мирових угод, воно також називається ‘запорукою

проти війни'. Та огонь Армагедону пожере цілу систему, включаючи Сатану, головного "кедра"; і ось сокира Єгового великого Рубача вже коло 'кореня дерева лежить'. — Мат. 3: 10.

Фальшиві пастирі в "Християнстві" головно практикували релігію й уживали її як знаряд до засліплення людей до правди. Яко винагороду за їх гіпокритичну роботу, інші части сатанської організації кормили сих пастирів; і коли від них відберуть той хліб, тоді вони вельми заридують. Вони є наймитами Великого Інтересу, і кормляться з рук їх панів; і коли вони будуть мусіли старатися самі о свій хліб як інші, тоді вони напевно спричинять великий плач. Для того пророк каже: "Чути голос ридання пастухів, бо спустошено красу Йордані." (Захар. 11: 3) Коли вони побачуть, що їх пасовисько знищене, вони зачнуть ридати, і їх ридання уже чути. (Ерем. 25: 36) Захарія каже: "Спустошено бажання їх". У всіх інших місцях св. Письма, єврейське слово переложено тут на "бажанне", є подане в значінню "одежа, гуня, або шата". Ті фальшиві пастирі одягалися в дивні одежі, гуні або шати, і сим чином показували себе за Божих представителів, що принесло їм вплив або магіку, і через се вони виробили собі пошану від людей. Та се пророцтво показує, що та магічна штука витворена духовенством, скоро зникає. (Гл. Езек. 34; *Оправдання 2*, стр. 222; *Пророцтво*, стр. 18-23, *анг. вид.*) Резолюції, широко розкинені, свідками Єгови, відкрили сих фальшивих пастирів і вже знівечили до певної міри їх славу; але Господь каже, що Він ще має много схоронено для них і що Він цілковито знищить їх.

Те пророцтво відносно тих пастирів згадує про ‘рик левчука’, і очевидно сим Він показує фахових політикерів, котрі уживали духовенства як накривку або заслону для своєї роботи; і коли вони загублять свої товсті заняття й повагу, вони стануть голодні й будуть ридати й вити, як молоді левчуки, шукають чим би задоволити свій голод. “Левчуки терплять голод і недостаток, але ж ті, що шукають Бога у всякому добрі не зазнають недостатку. (Пс. 34: 10) “На левчуків і зміїв будеш наступати, левчуків і гадюк ти розтопчеш”. (Пс. 91: 13) Ті молоді левчуки ревуть, “бо спустошено красу Йордані”. Се здається відноситься до часу коли робота свідоцтва свідків Єгови дійде до найвисшого вершка; і знищить пасовиська гордих, що було представлено через береги (красу) Йордані. (Ерем. 49: 19; Пс. 50: 43, 44) Се спустошення здається зачалось з виллятям шестої “чаши” у 1927 році. (Одкр. 16: 12) Ті “молоді левчуки” і релігійні політикири від того часу рикають і деруть порошок під собою. Де-котрі з між тих “молодих левчуків” є завідателями і операторами радіо-стаціїв, і стараються щоби люди чули лише те, що їх союзники в сатанській організації проповідують.

Боже стадо у котрім Ісус Христос є головним Агнцем, назначене “на зарізь”. (Ісаїї 53: 7) Се до Захарії, котрий представляв Христа й Його братів, Єгова тепер говорить: “Паси вівці, назначені на зарізь, що їх купивши вбивають безкарно, а продававші мовляють: Слава тобі, Господи; я збагатився! а пастухи не жалують їх. ” (Захар. 11: 4, 5) Про се саме апостол писав: Пасіте стадо Боже, що у вас, доглядаючи не по не-

волі, ані для поганої користи, а з доброго серця; ані пануйте над народом, а взором будьте стада.” (1 Петр. 5: 2) Слуги Сатани, духовенство і “чоловік гріха”, продають слабших із стада доставникам, т. є володіючим чинникам, котрі неправильно тримають їх у вязниці. Через довгий час ті доставники знущались, фальшиво оскаржували й вбивали сих бідних овець із стада Божого. Через іншого пророка Господь говорить про сю лукаву орду, що пожирає бідолашних овець і представляє, що вони кажуть: “Коли вже... можна буде зменшувати міру (т. є обманювати), з збільшити ціну сикла, та ошукувати невірною вагою? щоб купувати злидарів за гроші, і бідняг за пару обуви. ” І тоді Господь каже до них відносно їх злих діл: “Справді, я по віки не забуду одного з їх учинків! ” — Амоса 8: 4-7.

Сі гнобителі й різники Божих людей мають себе за невинних, тому що релігійні фальшиві пастирі кажуть їм, що се добра робота яку вони виконують проти покірних Божих людей. Як послушні наймити, вони не хочуть нести тягару овець, але задля свого самолюбства вони потайно бажають знищення Божого стада. “Чоловік гріха” кляса займається продажем Божого стада і в той самий час гіпокритично вдає, що він виконує Божу службу коли він каже: “Слава тобі, Господи, я збагатився! ” Господь показує, що таку саму річ і літеплі кажуть. (Одкр. 3: 17) Аман продав Жидів Перським різникам; відносно чого Естер сказала: “Бо видані ми, я й народ мій, щоб нас вигубити. ” (Естер 7: 4) Многі із “вибраних старших”, котрі мішаються між Господніми людьми, відмовилися спільно протестувати про-

ти організації Сатани, і не хочуть нести вістки о царстві потіхи й визволення для людей. Ся то сама само-поважна кляса “вибраних старших” називає себе пастирами стада Божого, але котра вдійсности співділає з ворогом в знищенню стада.

Прийшов день коли люди мусять стати за або проти Єгови, тому що се день оправдання, і тому Єгова через свого пророка каже: “Та й я вже не жалувати му сих землян, говорить Господь; і ось, я оддам людей, кожного в руки ближнього його й на поталу цареві його, й побивати муть вони країну, тай й нікого не визволю із їх потали. ” (Захар. 11: 6) Земляни згадані в сім верші про роцтва, се володіючі чинники і їх прихильники, котрі не прийняли ‘печаті на чола свої’; і Господь не буде мати милосердя до них. (Езек. 9: 4-10) Вони не були милосердні і тому вони не отримають милосердя. (Мат. 6: 14, 15; 18: 32-35) Кляса Йонадаби є попечатана на чолах їх, але ті, що не стогнуть ані кличуть за справедливістю ані не шукають Господа, сі не є попечатані. Господь віддав сю останну клясу в руки свого Царя, Христа, і членам Його воєнної організації, представленої через Егуя, котрий поразить “Християнство”, і ніщо не визволить їх з рук Екзекутора. Срібло не зможе виратувати їх. (Езек. 7: 19; Соф. 1: 18) Навіть такі люди як Ной, Данийїл або Йов не зможуть визволити непопечатаних. — Езек. 14: 16, 18, 20.

“ЛАСКАВІСТЬ” І “ПОВЯЗЬ”

Пророцтво семого вершика головно відноситься до часу, коли дух святий, як заступник і

потішитель для посвячених перестав ділати (Йоана 14: 16, 17; 15: 26); отже воно відноситься до того часу, коли Господь Ісус, позатипічий Давид, появився в храмі і заопікувався Божим стадом. Від того часу Він кормить Боже стадо. “І буду пасти вівці, призначені на зарізь — бідолашну отару. І возьму собі дві палиці; одну назву ласкавість, а другу — повязь, і буду пасти ними вівці. ” (Захар. 11: 7) Пророк тут каже: “І буду пасти вівці”, що значить, що Він се зробить яко представитель Єгови. Стадо належить до Єгови, в котрім знаходяться всі “вбогі духом”, що стануть по стороні Єгови. Найперше Він кормить тих, що зробили угоду о царство, а потім “велику громаду” а так клясу Йонадаба. Єгова є великий Пастир, і Він уживає свого любого сина, Доброго Пастиря, для кормлення свого стада; і для того Захарія тут представляє Ісуса Христа, “Доброго Пастира”. (Йоана 10: 16) Ісус Христос, прийшовши до храму, кормить тепер Боже стадо безпосередно, і до сієї роботи Він уживає вірних членів свого тіла.

Кормлячи стадо, Захарія, яко Божий представитель, каже: “Возьму собі дві палиці. ” Ті палиці були подібні до тих, які пастушок Давид носив, коли Він пійшов боротись з Голіятотом. (1 Сам. 17: 40-43) В сім пророцтві ті палиці представляють дві угоди Єгови зроблені із тими, що взивали Його ім'я, і котрі посередно або безпосередно увійшли в угоду з Ним. Одна із тих палиць називається “Ласкавість”, і представляє віковичну угоду зроблену з усіма людсьми. (Гл. 10 верш; 1: Мойс. 9: 1-6, 16, 17) Та віковична угода мала прекрасний символ — дугу, котра представ-

ляла угоду ласки, що Єгова обіцяв, що потоп більше ніколи не скарає землю.

Друга палиця називалась “Повязь” (або Злука) і представляла угоду з Юдою або домом Давидовим о царство, на основі котрої братерство Юди і Ізраїля спочивало. (Захар. 11: 14; 1 Мойс. 49: 8-10) “Із нього буде вугловий камінь, із нього — приколок, із нього — лук до бою, із його вийдуть всі гетьмани народу.” (Захар. 10: 4) “Бо Юда був найпотужніший між своїми братами, й князь у їх, але первородство перенесено на Йосифа. ” (1 Паралип. 5: 2) “І приходили всі покоління Ізрайлеві до Давида в Геброн і промовили: Ось ми тіло й кості твої; і поприходили всі голови Ізрайлеві до царя в Геброн, і вчинив царь Давид у Геброні перед лицем Господнім умову з ними, і помазали вони Давида царем над Ізраїлем. ” (2 Сам. 5: 1, 3) Вони всі були в братерстві піддані одному цареві.

Підчас служення святого духа як заступник і помічник, і коли ще ті обидві угоди були правосильні, Єгова міг був ділати з людьми “Християнства”, що були співучасниками тих угод; та прийшов час коли “Християнство” поламало ту угоду і тому Бог не є зобов'язаний виконувати часть своєї угоди, як се показано в десятім, і чотирнадцятім верші сього пророцтва. Захарія в сій точці пророцтва представляв Ісуса Христа в безпосереднім сполученню через своїх ангелів із стадом Божим, щоби охороняти й кормити те стадо, і володіти над ворогами. Тут Ісуса Христа показано, що Він вийшов з позатипічного Бетлеєму і кормить своє стадо в силі Єгови, і в величності Його імя. (Мих. 5: 2, 4) Він не кор-

мить тих, що поламали угоду, але Він є пастиром лише для тих, що шукають Господа, а головне Він кормить свого вірного останка. “І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними. ” (Езек. 34: 23) “І позбираю останок отари моєї з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх на їх пасовища, і будуть там плодити й намножуватись, і поставлю над ними пастирів, (останок, яко представителів доброго пастиря, Ісуса Христа) в єдності з Ним, що їх пасти муть і вже не будуть лякатися та пудитись і ні одна з них не загубиться, — говорить Господь. ” (Ерем. 23: 3, 4) Господь уже не буде уживати самолюбних і амбітних “вибраних старших”, щоб вони доглядали Його стада, але Він уживати ме тих, що “народились від Бога” і є навчені Ним і котрі ходять покійно перед Господом, віддаючи славу Його імені. “І дам вам наставників по душі мені, щоб вони пасли вас чесно й розумно. ” — Ерем. 3: 15.

Усі фальшиві й некорисні пастирі Бог відлучить од свого стада, щоби вірні могли приготувитися і вповні оружитися до Його служби. Сі фальшиві й некорисні одиниці поділені на три класі, а іменно: (1) “чоловік гріха”, “син погібелі”; (2) духовенство, як модерністи так і фундаменталісти і (3) “вибрані старші” котрі вдають за пастирів Божого стада, але котрі відмовляються бути послušними Божим заповідям і кормити найновішою правдою о котру Єгова постарався для своїх (овець). Противно, сі самолюбні пастирі кормлять самі себе й вперто й добровільно йдуть беззаконним напрямом. Від-

носно сієї точки пророк каже: “І занапащу трьох пастухів в один місяць, бо відвернеться душа моя од них, як се й їх душа одвертається від мене. ” (Захар. 11: 8) Ісус Христос по своїм приході до храму зачав роботу розділювання. Один місяць— се короткий період у котрім невірні є відвернені, і сходиться із першим місяцем року, Нісаном, у котрім Ісус появився в храмі в 1918 році, і коли суд зачався. Всі інтереса царства, які до того часу були в руках сих трьох кляс фальшивих пастирів, мусіли бути відобраній й передані вірним.

Відносно “чоловіка гріха” кляси є написано: “Де той пастирь, що встояв би проти мене? Тим же то слухайте про постанову Господню і що він судив учинити Едому (клясі “чоловіка гріха”), та й що задумав зробити осадникам Теменським. ” (Ерем. 49: 19, 20) А до духовенства, фальшивих пастирів, Господь каже: “Де той пастирь, що встояв би проти мене? Тим же то слухайте про постанову Господню, і що він судив Вавилонові (духовенству зорганізованого “Християнства”) вчинити, та й що задумав про землю Халдейську (“Християнство”). ” (Еремії 50: 44, 45) “Тепер же відплачу Вавилонові й усім осадникам Халдейським за все зло, що вони заподіяли Сионові в очах ваших, говорить Господь. ” (Ерем. 51: 24) Щодо иншого відділу, т. є самолюбної кляси “вибраних старших”, котрі вдають за пастирів стада Божого, але котрі чинять се задля свого власного самолюбства, Господь каже: “Горе пастирям Ізраїлевим (Божим завітуючим людям), що пасуть самих себе.”—Езек. 34: 2.

Остаточню вони всі знайдуться в одній клясі, про котру Єгова каже: “Се — пси, все голодуючі, наситу не знають; се — пастирі безглузді; всі позирають лиш на свою дорогу; кождий до останнього дбає про свою лиш користь. ” (Іса. 56: 11) Коли Ісус явився в храмі, щоби чинити суд, тоді зачалась робота відділювання, і в котрім то часі, каже пророк, “на пастирів гнівом я палаю. ” (Захар. 10: 3) Від того часу Він зачав відсилати робітників беззаконня, “лукавого слугу” клясу. (Мат. 13: 41; 24: 50, 51; Осії 5: 6, 7) Ті фальшиві пастирі показують їх ненависть до Бога, і Господь Бог ненавидить їх. Сі три клясі пастирів не люблять явлення Начальника Пастира, Ісуса Христа, коли Він явився зі всіма своїми ангелами в храмі; і тому для них не лишається нічого. “Вінець життя” є схоронений для тих, що люблять явлення Пастира. (2 Тим. 4: 8; і Петр. 5: 4) Самолюбні не прийняли “любви правди” і тому забрані геть із царства Його. —Езек. 34: 10.

Є певна громада людей, котра добровільно йде за фальшивим пастиром, а іменно, “чоловіком гріха” (2 Сол. 2: 10, 11); є також громада визначних членів із стада зорганізованого “Християнства”, що йде за провідництвом духовенства; і також є такі, що слухають і йдуть за самолюбними “вибраними старшими”, котрі противляться роботі Господній по Його приході до храму. До всіх таких Господь через свого пророка Захарію каже: “І скажу тоді: Не буду більш пасти вас: що вмірає, нехай умірає, що помирає, нехай помирає, а що зостається, нехай одно одного зїдає. ” (Захар. 11: 9) Лукаві не хочуть слу-

хати перестороги даної їм, і Господь дозволяє їм умірати; і їх кров на їх власних головах. (Езек. 3: 19) Декотрі із тих фальшивих пастирів є відтяти мечем, а інші голодом, представлені символічно через ‘пожертя один одного’. Се є поперте слідуючими пророцтвами: Езекиїла 5: 1-4, 12; Ерем. 15: 1, 2.

Тоді пророкові Захарії сказано зробити образ, котрий мав відкрити замір Єгови, а се він зробив через переломання двох палиців, Ласкавість і Повязь. Він перше зломив палицю Ласкавість, котра символічно представляла віковічну угоду, тому що друга сторона тієї угоди вже була зломана. (Іса. 24: 5; 1 Мойс. 9: 1-6) Тим то Єгова через свого пророка каже: “І возьму мою палицю — ласкавості — та й поламаю її, щоб розв’язати вмову, що вчинив був із усіма народами.” (Захар. 11: 10) Після справедливості Єгова не може вже більш пасти стадо, котре поламало угоду, палицею “Ласкавістю” і “Повязі”; для того Він вивів із своєї всесвітньої організації “хлоп’ятко”, котре має пасти всі народи жезлом жезлізним. — Одкр. 12: 5; Пс. 2: 8, 9.

Єгова замірив вдарити землю найгіршим прокляттям зі всіх часів. (Мал. 4: 5, 6; Іса. 24: 6) “Християнство” дуже часто ламало віковічну угоду нім прийшов великий вершок в 1914 році, коли то все “Християнство” поринуло в гуртову різанину, ломлячи угоди і знущалося й вбивало декотрих із вірних свідків Єгови. Ось так “Християнство” відкинуло й поламало віковічну угоду, і тепер Єгова не є зобов’язаний даліше дотримувати угоди з “Християнством”, і зломання палиці “Ласкавість” символічно представляє зло-

мання угоди цілковито. “І буде розв’язана вона того ж дня, а тоді зрозуміють бідолашні вівці, що мене визирали, що се було слово Господнє. ” (Захар. 11: 11) Се сталось в “той день”, що Єгова мусів заговорити про угоду і заявив, що вона зломана, щоби ті, що слухають Слова Його, знали, що се зробив Єгова.

У 1927 році Божий нарід зрозумів і оголосив правдиве значіння віковичної угоди. (*Вартова Башта*, 15. грудня, 1927 р.) Книжка *Правительство*, що була видана в серпні 1928 р., містила дальше пояснення о віковичній угоді, і будучи випущена в руки загалу, вона становила повідомлення для “Християнства”, що воно особисто поламало ту угоду. Ті, що стали по стороні Господа, тепер знають із Слова Божого, що Він відплатиться в Армагедоні переступникам віковичної угоди, і що се не буде зроблено боротьбою між народами, але битвою великого дня Всемогучого Бога. *Роттердам* переложив послідну часть того пророцтва так: “Тоді купці овець, що берегли мене, знати муть, що се було Слово Єгови. ” Видимі володарі сатанської організації тут уподоблені до гандлярів вівцями, себто, до купців й властителів стада. (Зах. 11: 5) Кілька днів по виданню книжки *Правительство*, в 1928 році, володарі “Християнства” й інші народи підписали Паризький Мировий Договір, опрокидаючи війну яко знаряд до полагождення міжнародних непорозумінь, котрий то мировий договір духовенство признало, що він походив від Бога. Вірні послідувателі Ісуса Христа знали, що такі договори не походили від Господа, але що Господь цілковито відкинув “Християнство”.

Тоді Захарія промовляє до “купців овець” і каже: “Тоді скажу їм: Коли ваша ласка, дайте мені плату мою; а коли ні, так не давайте; а вони одважать плату мені — трийцять срібних. ” (Захар. 11: 12) Пристусовуючи се пророцтво найперше до Ісуса, ті “купці овець” хотіли усунути Його як Пастира їх овець через убиття Його на смерть. Ісус зрікся даліше служити “загубленій вівці” Ізраїля, коли Він зробив заявлення записане в Маттея 23: 37-39. Юда, котрий вдавав за представителя Христа, був скарбником, маючи пушку на гроші; і він потайно увійшов у змову гродати й видати Ісуса тим “купцям овець. ” Трицять срібняків була ціна Ісусової служби яку ті посесори оцінили. Юда, будучи злодієм, перепроваджував потайно справу, украв гроші, або “плату”, котра повинна була бути виплачена на руки Ісуса. (Йоана 12: 6) Купці й Юда згодилися на трицять кусків срібла (Луки 22: 3-6), і ось таку мізерну ціну вони поклали за Нього! Тепер коли “чоловік гріха”, “син погибелі”, представлений через Юду є відкритий, то чи він також зробить таку прислугу для “купців овець” перед Армагедоном? Єсли так, то се покаже, що кляса, виконуючи таку роботу, є гідна смерти. — 2 Мойсея 21: 16.

Повідомлення яке Ісус дав Ізрайлеві було, що Його служба для них скінчилась. (Мат. 23: 37-39) В серпню, 1931 року, Його вірні послідувателі уложили резолюцію під титулом “Осторога від Єгови”. Ся вість була голошена через многі радіо-стації й пізнійше була розіслана міліонами до людей, і головно була доручена “купцям овець”; і се здається добре представляє зречен-

няся вірними послідователями Ісуса Христа здалшого звязку з “Християнством” і з його “купцями овець”, і фальшивими пастирями, дальшого сповнення пророцтва Захарії 11: 12. Між іншими річами в резолюції було сказано: “Ми заявляємо наше цілковите підданство Богу й Його царству, і ми радуємося бути Його свідками і нести свідоцтво в честь Його імя. Наша віра забороняє нам і виключає нас брати участь у війні або в яким іншим ділі, що принеслоб шкоду людству. Ми стоїмо за царством Єгови віковичного миру. ” Се послужило як зречення служби або союзу з “Християнством”. На тій самій конвенції була принята резолюція й Божий останок приняв “нове ймя” (Іса. 62: 2; 65: 15; Одкр. 2: 17), що було повідомлення о цілковитім відлученню від організації противників. Се рівнялось з словами пророка: “Дайте мені плату мою. ”

Жидівське духовенство не оцінювало крови Ісуса Христа, і тому воно поклало ціну трицять кавалків срібла за Його життя. Нинішнє духовенство і їх союзники не оціняють роботи яку виконують свідки Єгови для людей указуючи їм дорогу спасення і спосіб як вони можуть утечи від великого горя. Місто сього вони пятнують роботу свідків Єгови як гандлярство або крамарство. Вони оціняють дуже низько свідків Єгови; і се буде ціна за котру “чоловік гріха”, “син погибелі”, згодиться видати сих вірних. — Ерем. 12: 6.

Зсумувавши справу, тепер здається ясним є, що в 33 році по Христі, Єгова післав свого любого Сина, котрий був неоцінний для Єрусалиму, представляючи Його jako Відкупителя й Царя

тим людям. Під провідництвом духовенства й визначних з їх отар, Жиди відкинули і назначили на Нього ціну трицять кавалків срібла, взяли Його вposedання й розпяли. В 1918 році Єгова післав свого неоціненого Царя до “Християнства” і представив Його як Царя світа, та “Християнство” відкинуло Його як Царя й Його царство й пішло цілковито до організації Сатани. Тоді Єгова післав своїх вірних із вісткою про Його царство, даючи осторогу світові. Сю вість духовенство й визначні з їх отар відкинули, і назначили ціну на вість Єгови й післанців яко безвартісну, неначе кажучи до них: “Ви не варта й трицять центів.” Єгова каже до “Християнства”: “От як вельми ви оцінили мене і вість моєї доброти до вас! ” Його вірні свідки даліше доручують се свідоцтво і, коли скінчать, скажуть: “Я зробив так, як ти приказав. ” Єгова зірвав зношення з Єрусалимом і знищив те місто. Він також зірвав зносини із “Християнством” і знищить ту організацію. Сі річи були представлені через зломання палиців “Ласкавість і Повязь”. Сі річи були написані для потіхи тих, що тепер живуть на землі й котрі люблять Єгову.

Єгова є Паном кляси Захарії, і тому вимірена ціна належить до Єгови. Господь велів Захарії пророкувати: “Господь же заповів мені: Вкинь їх в храмову скарбівню; — та й висока ж бо ціна, за яку мене оцінили! І взяв я трийцять срібних та й укинув у храму Господньому про ганчаря. ” (Захар. 11: 13) Інші переклади сього пророцтва звучать: “І я взяв трицять кавалків срібла і кинув їх у дім Єгови, до скарбниці. ” (*Рот.*) Єгова є “ганчарем”, що попирають многі писання.

Ганчарем є той, що формує щось або творить. “Тепер же, Господи, — та ж ти наш отець; ми глина, а ти творець наш, всі ми — діло руки твоєї.” (Іса. 64: 8) Те саме єврейське слово “творець” є переложене на “ганчар”, “создав”, “сотворив”, — “зложив”. (1 Мойс. 2: 7, 8, 19; Ерем. 1: 5; Іса. 43: 1, 7, 21) Христос і члени Його тіла були сотворені Єговою (создані через Ганчаря). “Очи твої бачили зародок мій, і в книзі твоїй все було записано; минали дні, як кості творились від часу того, як ще ні одної не було.” (Пс. 139: 16) Ісус є головним заступником великого Ганчаря Єгови. — Йоана 1: 3.

Виторговуючи ціну за Ісуса, Жидівське духовенство вдійсности назначило ціну на Єгову й Його службу для них. (Йоана 5: 23) Не дивно, що Господь Єгова іронічно говорить, як се зазначив пророк: “Та й висока ж бо ціна, за яку мене оцінили!” Як вельми не значна ся ціна коли порівнати її з мовою псалміста: “Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викупу за него, (бо дороге спасення душі їх, і тому мусить понехати на віки). Щоб він жив на віки, і не бачив зотління.” — Пс. 49: 7-9.

Се що Захарія взяв гроші й кинув у храм про ганчара, не представляло як раз те, що Юда прийняв кроваві гроші. Се був Еремія, що предсказав сю річ. (Мат. 27: 3-10) Юда кинув гроші до храму, в то саме місце де Захарія був кинув. Єгова тепер у своїм храмі, і прийняття грошей від “Захарії”, становить свідоцтво проти тих, що устанавляють ціну. Отже се взиває Великого Ганчара до тієї самої акції проти “гандлярів вівцями”, котрі бажать даної служби від вірних

свідків Єгови; і тому що вони отримали осторогу, ‘кров їх на головах їх’. (Езек. 3: 19; 33: 2-5) “Оттак розібю люд сей і город сей, як розбивають глиняний посуд, що його ніколи вже не стулиш. ” (Ерем. 19: 10, 11) Сим Єгова представив зломання “гандлярів вівцями”. (Гл. Пс. 2: 9; Іса. 30: 12-14; Одкр. 2: 26, 27) Сей чин, що Захарія кинув гроші у храм, також здається представляє свідків Єгови, на котрих поставлено ціну через “гандлярів вівцями” “Християнства”; і тоді вірні свідки Єгови представляють свою справу перед їх небесного Отця, і в сути річи кажуть до Нього: “Зробив я так, як ти мені приказав. ” — Езек. 9: 11.

Тоді Захарія зламав палицю Повязь, котра представляла угоду о царство. “Тоді поламав я й другу палицю — повязь, щоб розірвати братерство між Юдою й Ізраїлем. ” (Захар. 11: 14) Зломання братерства між десятьма поколіннями Ізраїльськими а поколінням Юди по смерті Соломона сталось задля їх невірности до угоди о царство і задля ідолопоклонства зі сторони пануючого дому Соломона (1 Цар. 12: 19-24; 11: 4-13), і також задля непослушенства десяти поколінь до Божої волі відносно угоди о царство. (1 Мойс. 49: 10; 2 Сам. 7: 4-17; Пс. 89: 3, 4, 35-37) Ізраїль не хотів бути під управою дому Давидового з котрим угода о царство була зроблена. Так і в сповненню пророцтва Захарії, зломання угоди із “зорганізованим Християнством” є показано в зломанню палиці Повязь. Католики, протестанти й інші зобовязали себе чинити волю Божу і сим бути в угоді о царство. Ті, що становлять “зорганізоване Християнство” пола-

мали ту угоду через ідолопоклонство або почитання Диявола, зробивши себе частию сатанської організації, і відмовилися піддатися під вимоги “Лева з покоління Юдиного”, котре то непослушенство дійшло до вершка в 1919 році через попертя Лігі Народів і федерацією Церков. В той час вони виразно стали проти Єгови й Його царства. Вони, разом із тими, що відкинули Господа Ісуса в Його приході до храму, зломали угоду з Єговою, і тому Він не міг даліше пасти сього бунтівничого стада. Книжка *Оправдання* розбирає сю справу вповні.

Божий вірний останок, представлений через Захарію, символічно переломав палицю Повязь на 26. липня, 1931 року, в котрім то часі *Оправдання* книжка і інші подібні вісти були видані й доручені послідувачам “Християнства”. Вилляття “останньої семої чаші”, від 1922 р., до 1928 р., не порушило “Християнства” і інших визнаних послідувачів Христа до покаяння (Одкр. 15: 16); для того точка переломання прийшла в 1931 році. В тім часі останок відкинув усяку братерську звязь із тими, що відкинули царство, і се вони зробили через прийняття “нового ймя” яке Єгова дав їм. Вороги фальшиво оскаржували свідків Єгови, що вони змінили своє ймя в цілі обманства. Сього можна було сподіватися від сатанської організації. Бог самий дав те нове ймя і давно предсказав се, а вірні, як се Захарія зробив, виконали Його волю яку Він давно заявив, що мала бути виконана. Ось так отримавши нове ймя, і зірвавши всякі зносини із противниками царства, вірний останок предложив свою справу перед Єговою, заявляючи себе цілковито

по стороні Його царства і що вони не мають нічого спільного з жадною організацією, що має щонебудь до діла з Сатаною. — 2 Корин. 6: 15-18.

По зломанню палиців “Ласкавість” і “Повязь”, Господь приказав Захарії відобрати знаряд від “дурного пастуха”. (Захар. 11: 15) Сей знаряд є средство або прилади до служення. Попередні властители уживали його для своєю самолюбства, себто, ставши противниками й занедбавши виконувати свої задачі й обовязки, таким не дозволено ступати шляхом", і їх привилей служити був відобраний від них через вірних. (Гляди Іса. 35: 8) Ся часть пророцтва відноситься до “лукавого слуги” кляси, “чоловіка гріха”, котрого описує Ісус Христос, в Маттея 24: 48-51; 25: 26-30; Луки 19: 24-26. “Дурний буде рабом мудрого (серцем)”. (Прип. 11: 29) *Вартова Башта* із 1. лютого і 1. марта, 1923 р., головню звертає увагу на перенесення інтересів царства або “добра” від дурного пастуха до “вірного й розумного слуги” кляси. В той час вірний останок уже знав, що Господь був у храмі; але дурний слуга відкинув сю правду, оказуючи сим, що храм не для нього. Останок же зараз узяв той знаряд, котрий Господь відобрав від необачних і ужив його на славу Господню.

Ті пастирі не були необачними в часі коли вони були покликані до царства і увійшли у службу Господню, але вони стали необачними, безвартісними, і ідоло-поклонниками при кінці роботи Ілїї, а инші знов сталися необачними через се, що пійшли за ними. Господеві уже не треба було більше тієї безвартісної кляси. Тому Він велів Захарії пророкувати: “Ось бо, я поставлю

в землі сій пастуха, що заблуканих не буде шукати, ні хорих лічити, та й здорових не буде кормити, а їсти ме тільки м'ясиво ситих, ба ратиці в них одривати.” — Захар. 11: 16.

Се “велика громада”, “пропадаюча” у в'язницях або в церковних системах, що потребує чути вість о царстві; і той необачний або безвартісний слуга не одвідує її. Ті “немовлята” в знанню Слова Божого блукають між організаціями “Християнства” і шукають за покармом.

“Хворі” се ті, що були ушкоджені сатанською організацією. Лінивий й лукавий слуга не обслугує сієї кляси людей. “Хворих він не буде кормити. ” (*Ром.*) Ті, що ‘стоять тихо’, отже не роблять поступу в знання, є слабі, тому що їм бракує духовного відповідного покарму до скріплення. Той лінивий або необачний слуга не йде від дому до дому з відповідною поживою навчати людей відносно царства, але замість того, противиться розпорядженню Господньому. Як дикі звіря, як вовк або лев, вони напали на Боже стадо, і служать самі собі. Подібні до звіря-кота, вони звели многих своїми прекрасними словами і гарною мовою, ошукуючи серця покірних, і так вони кормили свій власний живіт. Від них вірні мусять цілковито відлучитися. — Рим. 16: 17, 18; Фил. 3: 18, 19; 2 Петр. 2: 3.

Коли Начальник Пастир явився в храмі, тоді настав час горя для необачних, нездатних і безвартісних пастирів; і тому Господень пророк каже: “Горе ж ледачому пастухові, що покидає стадо! Меч на руку його, й на праве око його! О, рука йому зовсім усохне, а праве око його зовсім осліпне! ” (Захар. 11: 17) Необачний слуга стається безвартісним, лукавим і лінивим. (Мат. 25: 30) Яко “слуга ідола”, він стався марнотою, і як ідол, він засів, як бог (ідол), “показуючи, що він — бог”. (Ерем. 10: 8, 15; 51: 17, 18; 2. Сол. 2: 4) Єгова приказав Езекиїлові пророкувати горе про таких пастирів. (Езек. 34: 1, 2; гляди *Оправдання 2, анг. вид.*) Тоді пророк розказує про напрям того необачного слуги, а іменно: Ті, з котрих складається безвартісна кляса, лишають стадо Боже так скоро, як вони знайдуть, що їм

не дозволиться панувати над Товариством або організацією Єговових овець. Навіть перед тим, нім вони відійшли від Божого стада, вони вже були проти інтересів Його царства із причини їх самолюбства, і в такому то стані Господь знайшов їх коли Він прийшов до храму. Вони лишають стадо й відтягають інших розказуючи їм розворотні річі. (Діян. 20: 30) “Се ті, що відлучаються (від єдності віри), тілесні, що не мають Духа. ” (Юди 19) Із початком 1917 року, ті, що становлять сю безвартісну клясу, йшли своїм самолюбним і злим напрямом.

Великий Суддя в храмі відкинув геть лукавого слугу. Меч який впав на його руку (задля чого вона всохла) також упаде на його праве око. Апостол остерігає, що Єгова й Його Начальник Пастир не носять меча на дармо. (Рим. 13: 4) Він виразив свій острій суд проти “нікчемного пастира” і “рука його йому зовсім усохне. ” Рука символічно представляє божественний знаряд до служення Божому царству; і сей знаряд присудом Божим відобраний від лукавого слуги кляси, що є представлено через усохлу руку. “Праве око” очевидно представляє найлучше средство до бачиння, і се “око його зовсім осліпне! ” Се як раз пасує до обставинів того нікчемного слуги кляси, “лукавого слуги”. Ті, що належать до тієї кляси, не лише не бачать Господа в храмі чинячого суд, але злословлять проти тих, що сповіщають, що Господь — у храмі своїм. Для них храм не існує, і тому Господь не відкриває їм глибоких річей свого Слова. (Іса. 42: 9; 1 Кор. 2: 10) Ось такі вражіння робить Його меч й його бистрі суди на них. Їх вирозуміння потемні-

ло. (Рим. 11: 10; Ефес. 4: 18; Пс. 69: 23) Отже пророк дає точний опис нинішніх обставин “лукавого слуги” кляси, що противиться свідкам Єгови в проголошенню вістки о царстві. “У мудрого очі в голові, а дурний ходить потемки. ” — Еккл. 2: 14; Мат. 6: 22, 23.

Із сією нездатністю згаданою пророком, той “ідолопоклонник пастир” став “безвартісним”; для того написано є: “Хто поганий, нехай ще опоганюється”. (Одкр. 22: 11) Господь викидає таких у надвірну темряву. (Мат. 25: 30) Той нікчемний слуга мусить бути визбираний й віддалений геть від вірних, нім очиститься храм, щоб вірні могли бути приготовані і приносили жертву Господеві в праведності.

ПОСУДИНИ

(Захарії, Голова 12)

ЄГОВА — Величний Ганчар, котрий приготує посудини для своїх замірів. Деякі посудини шанують Його, а інші, задля їх упертости й беззаконня, зневажають Його. (Рим. 9: 21) Той, що був прийнятий за члена царської родини Єгови, мусить добровільно підчинитися під руку Господа, як глина підчиняється під руку ганчара. (2 Тим. 2: 19-21) Посуд може бути знаряд, начиння або оружа приготоване для Його цілі. “Відділи жужелицю від срібла, а вийде у срібленника (чистий) посуд: Віддали од царя неправедника, правдою престол його стояти буде.” (Прип. 25: 4, 5) Єгова організація, коли збудована й оружена, становить знаряд, начиння або оружа до виконання Його заміру.

Дванацять голова пророцтва Захарії описує приготування або оруження посудинів Господа Бога і ціль на котру вони були зроблені. Пророк каже: “Пророче слово Господнє про Ізраїля. Господь, що розпростер небо й оснував землю та й сотворив духа в чоловіці, говорить.” (Захар. 12: 1) Після єврейщини, “пророче слово” значить “важке висказання”. Після Ротердама, ті слова значать “предсказання”. Се велике й важке пророцтво є дане для заохочення вірних останків людей Божих в останніх днях. Згадайте тут “небо” і “земля” відноситься до “нового неба” і “нової землі”, що Єгова установить при

відбудованню Сиона. — Іса. 51: 16; Одкр. 21: 1.

В сім пророцтві Єгова представляє “чоловіка” як без життя тіло, як се Адам був коли його сотворено і нім Він удихнув в нього дух життя; і тепер Бог оживлює його і спричиняє його ділати в гармонії з Ним і з Його заміром. Такий чин був потрібний, щоби привести ‘долину сухих костей’ і Божих “двох свідків” до життя і поставити їх на службу. (Езек. 37; Одкр. 11) Від 1918 р., Великий Ганчар, Єгова, був у храмі через свого представителя Ісуса Христа, і від тоді Він виробляв, місив і формував властивий дух любови й сили й здорового розсудку у своїм чоловіку, останку, коли він єще в тілі. (2 Тим. 1: 17) Він приготровляє останка яко знаряд або посудини для своєї цілі.

Привернений Єрусалим і відбудований храм представляли Божу організацію. Се було потім, як Єрусалим і храм були відбудовані, що Захарія пророкував і сказав: “Ось я зроблю Єрусалим чашою осторопіння про всі примежні народи, та й про Юду під час облягу Єрусалиму.” (Зах. 12: 2) Те пророцтво мусить відноситися до Божої організації коли Він відбудує її і явиться в славі своїй. (Пс. 102: 16) Позаяк “Єрусалим” включає і останка тепер на землі, тому що вони виконують Божу роботу на землі, тому вони є одині в Божій організації на котрих народи або люди можуть напасти. Єгова, як Великий Ганчар, каже, що Він зробить свою організацію “чашою осторопіння [з боку в анг. Біблії стоїть *отруєю*, а *Роттердам* переклад “холітатися”]. Те, що Божа організація тепер приготровляє і чим вона напоїть народи, то спевністю се затруїть їх

захолітає ними і заспить їх. Його організація — се чаша або посудина, котра містить у собі сильну, гірку і трійливу порцію для Сатаниної товпи на землі. Останок тепер повідомляє всіх людей про ту чашу, що вони мають випити, але народи даліше приготовляються до облоги війною проти Божої організації. Останок не настрашиться сил супротивників і галасу ворога, бо Господь каже до них: “І не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погибелі, а вам спасення, і воно від Бога.” — Филип. 1: 28.

Ворог воює “проти Юди і проти Єрусалиму”: “І також проти Юди, котрий мусить бути при облозі проти Єрусалиму.” (*Лісер*) “Єрусалим” тут згаданий відноситься до нового Єрусалиму, до невидимої часті Єгової організації, себто, до Ісуса і Його воскреслих членів тіла. “Юда”, будучи головним поколінням із котрого царська кляса була взята, відноситься в сім пророцтві до останків, або земної часті Божої організації котрі є останніми членами Христа на землі. В семім верші сієї самої голови Юда описаний, що він замешкував у шатрах, означуючи, в тимчасовім або переходячім стані поза містом, себто, на землі у тілі, і в сім стані виконує його часть у війні. Із сього пророцтва виглядалоб, що вірний останок мавби бути живим у тілі підчас битви великого дня Всемогучого Бога. Останок мусить переносити напруження того облягу коли вони єще в тілі, і Єгова постарається о всяку потрібну силу й охорону для них. Вони є посудинами для Його цілі в тій війні. Що якась часть останка буде на землі підчас Армагедону, то се попирають многі писання.

Даниїл пророкував про “камінь... відірвався від гори без помочі рук”. (Дан. 2: 34; 44, 45) Той Камінь—се Голова Божої столичної організації, Ісус Христос. В гармонії із сим Захарія пророкував: “І зроблю тоді Єрусалим важеним каменем для всіх народів; хто буде підіймати його, надсадиться, а зійдуться проти його всі народи землі. ” (Захар. 12: 3) Христос — се “камінь спотикнення та скеля згіршення” для “Християнства”. (Пс. 118: 22; Іса. 8: 14) Сей Камінь є основою і головним угольним каменем Божої столичної організації. (Зах. 3: 9; Мат. 16: 18; Одкр. 21: 9, 10, 14) Божий храм або царство, котре стане домом молитви для всіх, що дістануть вічне життя, буде важною річею для “Християнства” теперішнього, тому що воно не буде управлятися після засади “Християнства”, ані після засади сієї товпи, що тепер у силі. Царство прийшло, і коли “Християнство” старається нарушити його або осунути його з їх дороги, то воно стаєсь вельми важеним для них, як се пророцтво Захарії відкриває. Се є головно показано змаганнями “Християнства” стримати свідків Єгови від несення вістки правди до людей. Ті, що нарушують те царство, шкодять сами собі, як се випадки сього можна завважати у многих частях Сполучених Державах, Канади, Швейцарії і інших місцях. Всі народи під провідництвом Гога, що розуміється включає, Лігу Народів і всіх інших злучених проти Божої організації, всі вони будуть “покрушені на порошок” (*анг. перек.*) при кінці, як се пророцтво відкриває.

Ось ворог оружився і приготувався до війни, і се представлено через “коня” і “їздеця”. Про-

рок Захарія каже: “В той час, говорить Господь, учиню, що кождий кінь обісіє [запаморочиться, *Лісер*; перестрашиться, *Рот*.] а їздеці обезуміють; на дом же Юдин одкрию очі мої, а коні в усіх народів ударю сліпотою. ” (Захар. 12: 4) Воєнне приготування “звіря” і “фальшивого пророка” покажеться цілковито даремним. Будучи вдарені безумністю й страхом їх начальники загублять розум, і вони і їх армії будуть воювати одні других. — Одр. 19: 19, 20.

Єгова поразить їх сліпим перестрахом. (2 Цар. 6: 18; 7: 6, 7; Езек. 38: 3-20; *Оправдання*, Книжка 2, стор. 309-334) Підчас приготування і підчас війни Єгова береже своїм оком свою вірну організацію і глядить і береже її справи. (Пс. 11: 4, 5; Іса. 37: 17; Дан. 9: 28) “Дім Юди”, себто, останок на землі, будуть під доглядом Єгови щодо їх поведення й діяльності підчас напружуючої облоги, і Він буде старатися о всякі потреби для вірних. Кожду часть ворожої організації Бог вдарить сліпотою. Вдійсности, то Єгова вже тепер вдаряє ворожі ‘коні й їздеців’ сліпотою через отворення дверей для своїх свідків, щоб вони виконували роботу свідцтва. Вона буде ставати чим раз гірша для ворога від тепер.

Деякі з посудинів Господніх займають більше важні місця в порівнанні з іншими, і ті були представлені через Мардохея (Естери 2: 5-7); і тому се привилей таких провадити й потішати інших. Відносно сього пророк говорить: “І погадають гетьмани Юдині в серцях своїх: сила моя й осадників Єрусалимських тільки в Господі сил, Бозі їх. ” (Захар. 12: 5) Головна думка в тім слові “гетьмани” є, “співтоваришити” і

“навчитися”, себто, ‘ходити з Ісусом і навчитись від Нього’; і тому вони не є пестливими ані боязливими, але одважні в проголошенню слова і хвалення Єгови. (Діян. 4: 13; 1 Йоана 4: 17, 18) Без попертя і сили невидимої армії Єгови останок не міг би ані встояти ані служити; і Єгова сил є потугою своєї цілої армії, а головню ся правда відноситься до тієї часті, що приймила нове ймя Єгови. “Імя Єгови — се кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен. ” — Прип. 18: 10, *А. П. В.*

Говорячи даліше для заохочення своїх посудин на землі Єгова через свого пророка каже: “Того часу зроблю я гетьманів Юдиних, ніби жарівнею між дворами, й як палаючий смолоскип в середині снопів, і повигублюють вони всі сусідні народи праворуч і ліворуч, і знов буде Єрусалим залюднений на своєму місці, в Єрусалимі. ” (Захар. 12: 6) Се сходиться із пророцтвом Єзекиїла, де останкові сказано ‘увійти проміж колеса під херувимами і набрати повні пригорщі жару та й висипати на город. ’ (Єзек. 10: 2-6; Іса. 10: 16-18) “Бо наш Бог — огонь пожираючий. ” (Жид. 12: 29) “І буде дом Яковів огнем, а дом Йосифів — полумєм, дом же Езавів — соломою; і запалять вони його й вигублять, та й не зістанеться нікого з дому Езавового, бо так сказав Господь. ” — Книга Авдія 18.

Останок тепер розкидає огнену вість на право і на ліво по землі, але невидима часть армії Єгови доконає дійсного знищення пізнійше. В прообразі не всі управителі Єрусалимські виходили на поле і не всіх управителів бачили люди, так і

в позаобразі Ісус і ті воскресші з Ним будуть дійсними нищителями.

Слова в тім тексті: “І знов буде Єрусалим залюднений на своєму місці”, відносяться до часу по облозі і по знищенню ворога. Єрусалим на своєму місці — се столична організація Єгови котра буде володіти всією землею. (Мих. 4: 8) Та “гидота спустошення” (Мат. 24: 15), котру установила сема світова держава, буде тоді осунена, і вже більше не буде приписувати собі фальшиві титули, що вона є “політичним виразом Божого царства на землі”. Боже царство тоді не буде мати супротивника і буде займати властиве місце перед усіма сотворіннями.

Останок є членами Божої організації, бо Господь числить їх за таких, але при кінці вони мусять бути приведені до дійсного небесного міста. Тепер вони замешкують тимчасово на землі, що було представлено в пророцтві через “намети”; і відносно сього пророк пише: “І допоможе Господь, як і перше, наметам Юдиним, щоб не неслась високо над Юдою слава дому Давидового й величність осадників Єрусалимських—над прочими Юдеями. ” (Захар. 12: 7) Як колись Авраам, так тепер останок вірою перебуває в наметах. (Жид. 11: 9, 10) Се сталося в 1919 р., що “Юдеї”, котрі угодили Богу, були визволені із Вавилонської неволі; отже від того часу можна сказати, що “намети Юдені” є захищені в безпечнім стані. Такі відповіли на поклик до служби, і Господь покрив їх “одежами спасення”. (Іса. 61: 10) Тоді Христос вислав їх як членів свого тіла, одягнув їх в “ризи помсти”, себто зробив їх тотожними із Тим, що оправдає ймя Єгови і

котрий тепер заявляє Божий замір се вчинити. (Іса. 59: 17) Се показує, що останок мусить перше бути вибавлений із Вавилону і бути приготовлений нім відбудеться битва Армагедон.

Коли пророк каже “слава дому Давидового”, то очевидно під сим він розумів Ісуса і воскреслих святих з’єднаних із Ним. Храм — се “дом величності моєї”. (Іса. 60: 7, 62: 3) Як здається, то “слава дому Давидового” відноситься до привилеїв діяльності згідно з угодою Єгови о царство. Вираз “осадників Єрусалимських” включає всіх ангелів з Ісусом Христом. Ані вірний останок на землі не возвеличує себе перед Єговою, тому що всі в єдності, всі — одно. Небесна і земна часть Божої організації під Христом є вповній гармонії. (Йоана 17: 21-23; Ефес. 1: 10; 4: 13) Єгова привів до єдності свого останка з Ісусом Христом, і Він дав їм своє ім’я (Одкр. 3: 12), і вони пють нове вино в царстві з Ісусом Христом, що представляє їх радість в Господі. Всі співають хвалення Єгови. Сю честь мають усі святі, як ті, що воскресли, так і ті, що замешкують в наметнім стані на землі. (Пс. 149: 9) Ніхто не може возвеличувати себе понад других, бо всяка слава належиться Єгові. — 1 Корин. 1: 29; Пс. 126: 1-3; Іса. 52: 1-7.

Хотяй замешкують тимчасово в тілі, вірний останок становить часть Єгової організації, і тому Єгова охороняє їх. (Захар. 12: 8) Останок потребує, щоб Єгова обороняв і хоронив їх. “Найслабші між ними” се ті, що такими стались підчас їх суду, котрий закінчився увільненням їх в 1919 р., і підчас інших пробів які прийшли на них, від того часу. (Іса. 35: 3) Вони — “як Да-

вид”, тому що вони стались учасниками угоди, яку Єгова зробив із позатипічним Давидом, Христом, о віковичне царство (Іса. 55: 3); отже радість Господня сталась силою їх, і вони будуть наче Давид, котрий убив Голіята, тому що вони воюють проти Сатани і його організації; тим то написано є: “Кожен на виду мов царевич.” (Суд. 8: 18) “А дом Давидів буде як [Ельогім]”, себто, будуть мати божествену природу. Ісус тепер є названий ймям “Бог кріпкий”. (Іса. 9: 6) Ті, що повмирали вірними, були сіяні у немощах, а підняті в силі. (1 Кори. 15: 43) Вони були підняті силою Його воскресення і стались “подібні Йому”. (Филип. 3: 10; 1 Йоана 3: 2) “Як ангел Господень перед ними”, тому що вони подібні Господу Ісусу, котрий є Головним Ангелом перед Єговою. — Мал. 3: 1; Одкр. 10: 1; 18: 1.

Єгова поставить перед собою причину або ґрунт для знищення організації ворога, і дасть відомість о сих річах: “І вигублю того часу всі народи, що рушили проти Єрусалиму”. (Захар. 12: 9) Се не значить, що Він старається зробити щось чого Він не може доконати, але що Він шукає причини для їх знищення. Він також творить обставини які змушують ворогів дати пізнати себе на знищення. (2 Цар. 10: 18-25; Пс. 21: 8) Всі народи або сили, що йдуть під провідництво Гога і є підгонені рахкотанням Сатаниних “жаб”, будуть віднайдені й знищені. — Одкр. 16: 13-16.

“ДУХ ЛАСКИ”

Пророцтво не є писане в хронологічному порядку; що очевидно є один із Божих способів

заховати його значіння аж до часу коли воно має бути зрозумілим. Тут маємо примір. Сей пророчий образ указує назад від часу Армагедону до часу приблизно коли Господь явився в храмі, і є неначе вступне слово до тринадцятої голови пророцтва. Перед 1918 роком Господь приніс многим знання правди і безсумніву декотрі з них були признані й отримали помазання; і ті є представлені в пророцтві як “дім Давидів”, а “осадники Єрусалимські” представляли інших посвячених, що були в лінії до царства і котрі ще не були тоді помазані. Каже пророк Захарія: “На дом же Давидів і на осадників Єрусалимських вилию духа ласки й побожності, поглянуть на того, що його прокололи, й будуть голосити по нему, як по синові одинцеві, й сумувати, як сумують по перворідневі. ” (Захар. 12: 10) Очевидно та “ласка” малаб бути виражена через уста. “Хто серцем чистий, в того й в устах ласка; тому й сам царь другом. ” (Прип. 22: 11, *анг. перек.*) “Слова з уст мудрого чоловіка — ласкавість. ” (Еккл. 10: 12) Той “дух ласки” є даний тим, що послушні й піддані Господеві. (1 Петр. 5: 5) Пізнавши, що Господь, Головний Камінь, прийшов до храму, тоді вірні зачали викликувати “Ласка, ласка на ньому! ” (Зах. 4: 7) Дух ласки порушив таких взяти вість царства в їх уста і доручити її иншим. (Ефес. 4: 29) Останок тепер співає з ласки сю вість Господню. — Сол. 3: 16; Жид. 12: 28.

Щоби помазанники могли мати більшу нагоду повідомляти про ймя Єгови й благословенства Його царства, то вони роблять ‘благання’ до Єгови проти Його ворогів. (Ефес. 6: 18, 19;

Йова 9: 15; Іса. 64: 1, 2; Пс. 83: 9-18) Божі “блискавиці” світять на Його Слово, показуючи останкові річі о які вони можуть молитися; і так вони моляться розумно до Господа. В 1918 р., і 1919 р., ворог кинув беззаконність на вірних послідователів Христа, і пророки Господні зробили начерк молитви для сих вірних: “Вислухай, Боже, молитву мою, і неховайся перед моїм моленням. Прихились і вислухай мене! Я блукаю, нарікаючи, й мушу стогнати, задля ворожого голосу, задля гнету беззаконника вони бо громадять лихе на мене, і гнівом занадившись ворогують на мене. ” (Пс. 55: 1-3) “Відступіть геть від мене, всі ділаючі беззаконне! Бо Господь почув голос плачу мого. ” — Пс. 6: 8-10.

Дві клясі є відкриті, а іменно, та, що приглядається, і та, що проколює. Після Поправленої Версії сей текст звучить: “І глядіти будуть мене [Господа], що його прокололи”. У приході Господа до храму, то ні Він ані Єгова не можуть тілесно бути проколені. Тому сей вираз мусить бути символічний. Єговава організація виконуючи роботу Ілії під провідництвом Ісуса Христа від 1874 р., до 1918 р., була проколена і вбита в той час сим, що про вірних сказано “зненавидять вас усі народи задля імя мого”. (Мат. 24: 9) Та робота проколення є описана в Одкрито 11: 7, 8. (Гляди *Світло*, Том I, стор. 198.) Вірні дивились на тих, що представляли Єгову і бачили роботу Ілії забрану, і, як Елисей, роздерли свою одежу і сумували. (2 Цар. 2: 12) Ті, що проколювали, не жалували, але вони радуються із того, що вони доконали на них насильство. (Одкр. 11: 9, 10) Се показує, що ті, що суму-

ють не є тими, що проколюють; і тому се пророцтво ніяким чином не відноситься до плачу Жидів за злочинство яке вони заподіяли Ісусові.

Господні вірні люди сумували за роботою Ілії, котрої Ісус був Провідником і Головою, і котру вороги прокололи на смерть підчас Світової Війни. Імя Ісуса і ймя Єгови були зневажені і проколені через мильне представлення і фальшиве свідоцтво. “У сьвідка же лъживого — омана. Інший пустослов ранить язиком, мов мечем, язик же мудрий — загоює. ” (Прип. 12: 17, 18) По доконанню сього, Господні люди, представлені через ‘долину сухих костей’, слазали: “Надія наша зникла; ми бо відорвані від кореня”. (Езек. 37: 11) Отже пророцтво Захарії 12: 10 значить, що Боже царство було проколене, і ймя Єгови і Ісуса Христа було знеславлене, і ті, котрих Господь уживав до виконання роботи на землі, сумували а великим жалем; і факти від 1918 р., до 1919 р., точно пасують сим обставинам.

Робота Ілії була одиноким овочом тих вірних одиниць зайнятих в тій роботі, і се включало Божого єдинородного Сина. Робота Елисея не була ще відкрита тоді Божим людям на землі; отже вони сумували, “як сумують по первородневі”. Подібно як Ноема сказала: “Звітть мене Марою [Гірка — примітка], бо Всемогущий послав на мене велике горе. ” (Рути 1: 20) Ся гіркість не була проти Єгови, але проти ворога котрий спричиняв шкоду і котрому Єгова не перешкаджав. Се був гіркий гнів проти лукавих ворогів Єгови й Його справи. — Естери 4: 1; Пс. 137: 8.

Від 1918 до 1919 р., видима організація Єгови

зазнала великого смутку, котрий вповні не скінчився аж в 1922 р., коли вони пізнали, що Господь прийшов до свого храму; і тоді настала велика радість. “Здійметься тоді в Єрусалимі голосний плач, як плач у Гададриммоні на Мегиддо-долині. ” (Захар. 12: 11) Сей плач не відноситься до багатих безбожних потомків Авраама, котрі плачуть головно тоді, коли вони загублять які гроші; але се відноситься до Божої організації перед тим, нім вона пізнала, що Ісус Христос прийшов до храму, і пророк показує, що коли вона пізнає, що Єгова відняв наруги з неї, тоді вона вельми радувалася. (Іса. 6: 5; 12: 1, 2; Пс. 30: 11, 12) В той то час пророцтво Одкриття 11: 11, 12 сповнилося. Згаданий тут “плач у Гададриммоні” є ужитий як символ і для порівняння. Ім’я “Гадад” значить “один бог”, почитаний як царь богів, котрим є самий Диявол; а “Риммоні” значить “гранатове яблуко”, яке знаходилося в руці ідола Астарта, і символічно представляє Сатанину організацію. Коли Сатанина організація буде побіджена в Армагедоні, тоді настане час великого смутку для товпи Сатани. (Йоїла 3: 11-14; Одкр. 16: 16; Езек. 31: 15) ‘Голосний плач в Єрусалимі’, котрий тепер вже скінчився на віки, у пророцтві Захарія, уподоблений до того, що ще чекає тих, що знаходяться в організації Сатани.

Дивлячися назад до 1918 р., і до днів смутку які настали опісля, то обставини Божих людей на землі були повні плачу й смутку, і до того часу слідуюче пророцтво Захарії відноситься: “І ридати ме країна, всяка родина окреме: родина Давидова окреме, й жіноцтво їх окреме; родина

дому Натанового окроме, й жіноцтво їх окроме. ” (Захар. 12: 12) Той сумний стан продовжався аж Божі люди знова були заняті в Його службі. (Одкр. 11: 12) “Всяка родина на окроме” представляє, що Божі люди зеднані до діяльності. Там були й ті, котрих представляв Мардохей і котрі найперше взяли роботу Елисея; і також ті, що тоді ще не відповіли на поклик до царства але аж пізнійше, і сі останні були головно представлені через Естер. Тоді Сион знаходився в муках. “Родина Давидова... й жіноцтво їх” представляли помазану громаду із можливістю привести інших до царства.

“Родина дому Натанового” відноситься до сина Давидового народженого в Єрусалимі, від котрого Ісусова мати походила. (Луки 3:31) Ся родина малаб здається представляти тих, що на час були віддалені, як се Натан був, однак були в лінії до царства; і котрі були представлені через Естер. “Родина дому Левіїного” малаб включати народжених з духа, котрі мали бути суджені й очищені як “сини Левіїна”, котрих Господь очистив у храмі. (Мал. 3: 1-3) Священнича часть дому Левіїного була представлена через Йозію. (Захар. 3: 1-3) Тут і “велика громада” могла бути заключена. (Одкр. 7: 9-14) “Симеон” правдоподібно був Левітом про котрого згадує Ездра (10: 23), і він здається представляє народжених з духа котрі ніколи не були в лінії до царства, позаяк нема записано щоби Симеон був коли священником. — Захар. 12: 13.

Се пророцтво не згадує про ворогів, щоби вони жалували за заподіяне ними зло. Се пророцтво закінчується чотирнацятим вершиком. Се

представляє тих, що лишилися з Господом в угоді через жертву протягом часу печали і котрі сильно трималися Божої організації, і з котрих складається останок, котрий є приготованою ‘посудиною на честь’, “освяченою і потрібною владиці (Будівничому)”. (2 Тим. 2: 21) І тепер вони зєднані як один, йдучи походом до війни.

ОЧИЩЕННЯ

(Захарії, Голова 13)

В ОЄННА організація Єгови мусить бути цілковито очищена і відділена від усього, що опоганює, і се мусить бути dokonane нім битва великого дня Всемогучого Бога зачнеться. Єгова велів своєму післанцеві відповісти на питання відносно очищення Його святині, і про що є написано: “І відказав той йому: На дві тисячі триста вечорів та ранків; аж тоді буде сьвятиня знов очищена. ” (Дан. 8: 14) Пророцтво Захарії відноситься до царського дому Єгови; отже те очищення не могло відноситися до роботи яка буде виконана підчас реституції, або тисячлітнього царювання Христа.

Роботу очищення святині Єгова виконує рукою Ісуса Христа, свого великого Судді. “Того часу відкриється домові Давидовому й осадникам Єрусалимським криниця на змитте й нечисті [для розділення нечистоти — замітка англ. Біблії]. ” (Захар. 13: 1) Се джерело для очищення було отворене в той самий день коли зачалось сумовання в попередній голові. Отже останна часть дванацятої голови була вступним словом для тринадцятої голови. Те “джерело” отворене в храмі Єгови виходить від Нього і від Агнцевого престолу судеща; і се є попере те пророцтвом Езек. 47: 1; *Опрдавання*, Том 3, стор. 303; *Одр.* 22: 1, 2; *Світло*, Том 2, стор. 254) Се джерело не є для загального очищення людства, але

“Єрусалиму”, організації Єгови, себто, тих, з котрих складається кляса храму. Великий Суддя є неначе “те зілле очищуюче”, сидить біля того джерела, щоби очистити вірних і щоби вони були признані. — Мал. 3: 1-3.

Ісусова кров, що очищує гріхи, є набута всякого часу для посвячених. (Одкр. 1: 5) Однак із приходом Господа Ісуса Христа до храму в 1918 р., отворилось джерело для очищення кляси храму. Се джерело, се вода правди відносно проповідування ‘сієї євангелії царства’ і “дня пімсти нашого Бога”. (Мат. 24: 14; Іса. 12: 1-6) Ся вода правди не приходить тепер через діяльність святого духа, як потішителя й помічника, але приходить прямо від Єгови, через Ісуса Христа, Голови храму. (Іса. 54: 13) Єгова —джерело “живих вод”, і Він достарчає учителів, і навчає ними своїх синів. (Ерем. 2: 13; 17: 13) Очищення від гріхів і нечистоти приготавляє членів Його організації до служби Єгови, щоби ‘вони приносили Єгові жертви в праведності.’ — Мал. 3: 3.

“Дом Давидів і... осадники Єрусалимські” — се всі ті, що є в лінії до царства. Очищення мусить попередити помазання; отже джерело отворене перед Господом зачинає ‘вливати духа ласки і побожности на дом Давида й осадників Єрусалимських’, як се зазначено в пророцтві Захарії 12: 10. Той період печали був періодом неактивности, отже гріхом занехаяння у виконуванню роботи Божого свідоцтва; і задля сього гріха і нечистоти було ужите джерело. (Іса. 6: 5-7; 12: 1) В Божім законі було зазначено, що аби очиститися від нечистоти хто доторкнеться до

трупа, то треба було ужити “воду очищення” змішаною з попільом з заколеної ялівки. (4 Мойс. 19: 9, 13, 20, 21) Єсли би кляса храму не очистилась, тоді храм був би занечищений, і тому вона мусіла б бути викорінена. (4 Мойс. 19: 13; 1 Кор. 3: 17) Пророк Ісаїя говорить за тих, що знаходяться в лінії до царства, коли Він каже: “Я бо людина з нечистими устами”. (Іса. 6: 5) І знову пророк каже: “Всі ми породились — як прокажений, і вся праведність наша [як побожні форми, вироблення характеру, лагідна мова, і т. п.] — як поваляна одежа; всі ми повяли, мов те листе, і гріхи наші, наче вітер, розносять нас. ” (Іса. 64: 6) Попіл із червоної ялівки був самий нечистий, але, коли змішаний із “водою очищення”, тоді він був чистий і добрий для очищення. Так і “попіль” покаюння, змішаний з пророчою правдою відкритою Господом своїм людям по приході до храму, провадить до очищення напряду і “мертвих діл” і до служби живого Бога в гармонії з Його заповідями. — Жид. 4: 1, 2; 9: 13, 14.

Положення останка є уподоблене до “святої землі” або “країни живих”. “І буде того часу, говорить Господь сил небесних повикоренюю імення ідолів із сієї землі, так що вже їх і згадувати не будуть, я так само повиганяю з землі, ложних пророків і нечистого духа. ” (Захар. 13: 2) Се пророцтво значить, що ‘служення ідолам срібним і золотим’ (Пс. 115: 4), себто, займатися комерцією або комерційним підприємством для збогачення себе підчас служення Богу, муситься перестати; також почитання ідолів-сотворінь, як наприклад почитання умерлого проводара, величати передових братів або духовен-

ство, або “вибраних старших” або проводарів; і всякі інші ідоли, як вироблення характерів або безумні олюблені теми про пераміду, хронольо-гію, намет у пустині, хрест-і-корона брошурки, і тим подібні річи мусять бути викинуті геть. Комерційні імена або вирази в даванні свідоцтва з книжками є вже відкинені.

Ефраїм представляв покоління Йосифа у до-мі Господньому. Про нього Божий пророк каже: “Як мені ще діло до ідолів, скаже Ефраїм. Я ж вислухаю його й зглянуся на його; я буду йому зеленіючим кипарисом, од мене будеш мати пло-ди.” (Осії 14: 9) Ті ідоли мусять бути викинуті з ума, роблячи місце для імени Єгови, щоби ум був зайнятий найважнішим завданням. Ось так вірні мусять забути річи минувші, а цілковито посвятитися Єгові й Його царству. — Филип. 3: 13.

Робота очищення осуває всіх фальшивих і безумних учителів і тих, що бажають звеличати себе й показати себе за мудрих учителів у вира-женню своєї власної опінії. Правдиві послідува-телі Ісуса Христа приходять до пізнання, що Єго-ва і Ісус Христос є тепер учителями, і що Бог і Ісус Христос навчають своїх синів, і сі мають ве-ликий мир. (2 Петр. 2: 1; Іса. 54: 13) Єгова не до-пустить до своєї святині фальшивих “пророків” і самолюбних і само-назначених людей, аби оста-нок міг пильно застановитися над Його Словом, а не перейматися наукою відгадунів або майбут-них пророків або учителів.

Рівнож “нечистий дух” мусить відійти від останка. Се значить, що дух Єзавелі (Одкр. 2: 20-23), також дух страху перед чоловіком, вклю-

чаючи бажання угодити чоловікові, мусить бути відложений. Ті, що вагаються уважно застановитися над Словом Божим і Його заповідями, такі указують духа страху перед людьми. (Прип. 29: 25) Той хто не старається пильно досліджувати і слухати Божих приказів, показує страх перед чоловіком. Дух самолюбної амбіції й вивиснення, дух обмови й оклеветання, дух Баалізму і Николаїтів, і дух “святійший чим ти”, — всі сі річи мусять бути відложені; і Господь осуває їх від своїх вірних. Єгова через Ісуса Христа очищує всіх таких духів, і тоді Він зливає на своїх людей ‘духа ласки і молитви’. Нечистим Він не дозволить ступати на “шлях” у “землю” або в стан признаних Господом. — Іса. 35: 8; 52: 1; Мат. 13: 41.

Тим, що були зібрані і викинуті геть, більше не дозволено служити Єгові, і тому пророкувати або навчати в Його ім'я опісля, є великим злом. Тому то каже пророк Захарія: “Коли ж іще хто наважиться пророкувати, тоді сам отець його й мати його, що його породили, казати муть йому: Не жити тобі на сьвіті, бо говориш лож в ім'я Господнє, і вбють його батько й мати, що вродила його, коли пророкувати ме”. (Захар. 13: 3) В наслідок із викинення нечистивих виринули обставини до котрих можна пристосувати се пророцтво. Вірні сини Божі є всі навчені Єговою, і всякий хто береться навчати противно, той ‘говорить лож в ім'я Господнє’ і противиться Божій організації; такі є остро осуджені. В сей час знаходяться громади між тими, що називають себе в “теперішній правді” і котрими володіють “вибрані старші”, що противляться Божій організа-

ції й ‘ще важаться пророкувати’ або навчати. “Отець” і “мати” представляють тих, що занимали близьку звязь або споріднення із тими фальшивими пророками будучи в Господній організації з ними, і ті вірні вискажуть присуд Господній проти сих фальшивих пророків, кажучи: “Не жити тобі”, і так “проколять його [мечем духа, що є правда], коли він пророкувати ме”. (*Анг. перек.*) Єгова постарався через свій закон, що фальшивий пророк “буде знищений. ” (5 Мойс. 13: 1-5; 18: 22) Пята книга Мойсея відноситься головно до тих, що є покликані до царства і котрі відповіли на поклик, і відноситься до часу відбудовання Єгового храму.

Господь через свої видання часто остерігав тих зарозумілих “вибраних старших”, котрі бажали лише промовляти й показувати їх ученність і висказувати свою мудрість і котрі не відмовилися стати в ряди Божої організації і проголосувати вість Його царства і дати славу Господеві. Будучи зарозумілими, вони противилися і даліше перешкаждають роботі свідоцтва відносно царства. Про сих противників Господь каже: “І не ввійде до него [небесного Єрусалиму] ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож... А на дворі будуть пси,... і хто любить і робить лож. ” — Одкр. 21: 27; 22: 15.

Апостол писав: “Бо в Христі Ісусі благовістем я вас появив [зродив]”. (1 Корин. 4: 15) До таких його споріднення було як отець і мати, що породили сих згаданих послідувателів Ісуса Христа; і се він зробив через доручення їм євангелії. Каже пророк Захарія: “І його отець і мати проколять його, коли пророкувати ме” (*Анг. перек.*);

що значить, що вірні й правдиві Єгови будуть цілковито посвячені Йому і Його організації, хочай вони мусять розтяти всяку звязь яка лучила їх з іншими на землі, і заявити таким противникам, що вони належать до “чоловіка гріха” кляси. Вірні не можуть затримати їх невинности як члени Божого дому, хіба що вони будуть цілковито послухними, без огляду на се, що яке-будь сотворіння може сказати або зробити. (5 Мойс. 13: 6-10) Вірні затримують їх невинність показуючи їх звершену любов і неограничене посвячення Богу й повне й цілковите послушество Його любому Синові, Більшому Мойсейові. (Діян. 3: 22, 23; 5 Мойс. 18: 15, 18) “Хто любить сина або дочку більше мене, недостосн мене.” (Мат. 10: 37; Луки 14: 26) Вірний останок не буде обороняти тих, що противляться Божій організації й її роботі, але безпощадно уживає “меча духа, котрим є Слово Боже”, проти злочинника і вбиває його на смерть для себе, і не дозволить такому злочинникові дальше перешкаджати в їх цілковитім посвяченню Богу і Його царству.

Ось такого високого степення звершеної любови і вірности до Єгови вимагається від останка, і останок затримає сей високий степень; а фальшиві пророки й самолюбні учителі не зможуть розвинути ся між Божими людьми, але мусять умерти скоро, т. є відвернутися від Божої організації. Пояснення “Організація Єгови”, яке було подане у *Вартовій Башті* з 15. серпня і 1. вересня, 1928 р., і опісля прийняття резолюцій відносно старших у зборах, було ділом проколення тих фальшивих пророків або самолюбних учи-

телів між Божим посвяченим народом. Ті, що є правдиві й вірні Єгові, будуть від тепер йти за виразними інструкціями апостола Павла, і будуть оминати всіх таких самолюбних одиниць, що прибирають лагідні слова, щоби потягнути за собою послідувателів. (Рим. 16: 17, 18) Вірні сформуують віддільні збори свої власні й цілковито відмовляться мати щонебудь до чинення із противниками. Отже таким чином вони оминуть всякий спір.

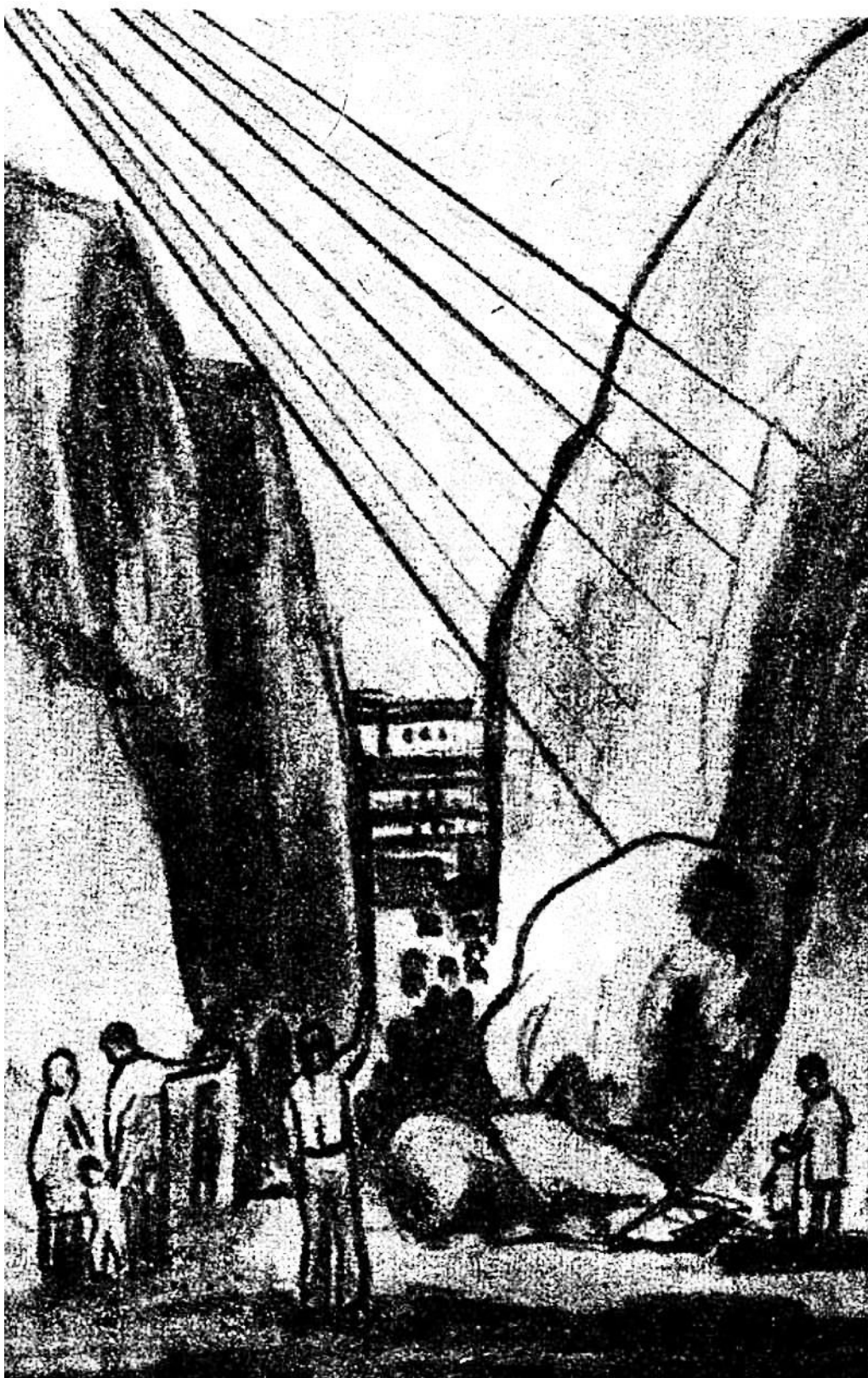
Нехай противники беруть напрям який вони бажають. Се не є час щоби наvertати противників назад до кошари, але се час на вірне служення Господеві. Противні пророки, що говорять лож в ім'я Господа, знаходяться поза храмом, і ті, що в храмі, не мають нічого спільного з ними, тому що противники є нечисті. “Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель. ” (2 Корин. 6: 17, 18) Єсли таких противників або “вибраних старших” є більшість у зборі, тоді нехай меншість, що є вірні і правдиві Богу Єгові, відлучаться від противників і йдуть в мирі виконувати роботу Господню в храмі яку Він призначив їм.

Фахове духовенство, котре називає себе представителями Бога й Христа, але котрі злучилися з Сатаниним світом, запровадили многих людей у блуд. Вони носять відріжняючі одежи через що вони називають себе представителями Бога, але що вдійсности є средством для ошуства. Приходить час, коли ті фахові духовники стануть

непопулярними і їх гіпокрицтво відкриється, і про се Захарія пророкував: “І соромити муться пророки видава свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати волосяної гуні, щоб обманювати людей. ” (Захар. 13: 4) Сьогодні номінальне духовенство соромиться своїх фальшивих предсказань, так як ‘зроблення світа безпечним для демократії’ і ‘Ліга Народів є средством для заведення миру і доброї волі між людьми’, ‘очищення моралі на землі за помічю прогибіції і т. п.’ ‘через моральні здвиги людей земля стане відповідним місцем для приходу Ісуса’. Люди тепер бачуть, що ті мужі не представляють Бога; і коли виразно сказати, що ті мужі вдійсности є представителями Диявола і коли їм зробити визов, щоби вони доказали противно, то духовенство мовчить, тому що вони соромляться, тоді люди знають, що вони — гіпокрити.’ — Ерем. 51: 30.

Не лише многі з духовенства тайно увійшли в Змову проти свідків Єгови, але вони поповняють одкриті діла проти Божих свідків; і коли представити їм сі факти, то вони соромляться й бліднуть. Кілька з таких дивовищ появилось у Бергенфільд, Новій Джерсії. Єгова постарався, що ганьба упала на сих безличних пророків; бо се Він сказав: “Я обертаю в ніщо ворожбу віщунів льживих; відкриваю безглуздне чарівників; прогоняю в зад тих мудреців, і виявляю, що все знання їх — дуросці”. (Іса. 44: 25) “Так говорить Господь на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що як мають що гризти своїми зубами — віщують мир, а хто не дає їм нічого в рот, тому заповідають війну. Тим же то буде вам замість видава й ніч, а темрява — замість пророц-

ЦАРСТВО (Захарії 14: 4)

тва; зайде сонце над тими пророками й день по-темніє над ними. І посоромляться віщуни отті, й стидом окриють всі ворожбити; вони позакривають лица собі, бо не буде їм відповіді від Господа. ” (Мих. 3: 5-7) Їх сором спричинив, що декотрі з них шукають чесної праці, але многі із них ще не достигли до цієї точки.

ДУХОВЕНСТВО ВІДКРИТЕ

Через довгий час духовенство було знане як люди “почесного стану”, але вони будуть змушені перестати одягатися у “волосяні гуні, щоб обманювати людей”, тому що Господь відкриває їх і Його правда вимітає місця сховку їх льжи. (Іса. 28: 17) Езав був типом на гіпокритичне й жорстоке духовенство, і Бог знайшов його таким. Коли Езав народився, то він був “червоний увесь наче кожа косматий; і дала ім'я йому Езав. ” Волосянна одежа духовенства надає їм побожний і фаховий вигляд; і сим чином вони витворили забобонний жах до себе із сторони інших, і звернули увагу на себе і прибрали поважний вигляд уважаючи себе за висших людей перед іншими, щоби сим чином дістати попертя для себе неначе слуг Божих. Здається певним є, що цілковите одкриття їх уже недалеко, і коли воно прийде, тоді вони скоро скинуть гуні й одягнуться в одежі звичайних і простих людей, і се вони будуть робити тому, щоби ніхто не пізнав їх. Що за великий смуток і сором, що люди, вибрані до позиції старших між Божими завітуючими людьми, наслідували спосіб духовенства у прибранню побожного вигляду і ошукали навіть тих, котрих злочину вони не думали ошукати! Коли вірні

побачили їх небажану позицію, вони сейчас узяли властивий напрям, скинули з них “гуню духовенства” і прибраний побожний вигляд, і показали людям які вони вдійсности є. Інші, що люблять признання людей, дальше перебувають в тім сумнім стані ‘я святійший чим ти.’

Відкриття сих фальшивих пророків й фахових учителів напевно прийде до повної міри, бо Господь Бог заповів се. Коли той час вповні прийде, духовенство й інші професоналісти будуть старатися заперечити позицію яку вони занимали. Тому пророк Захарія говорить: “А казати ме кожен: Я не пророк, я такий собі, що порасе землю, бо з самого малку хтось придбав собі мене рабом. ” (Захар. 13: 5) Після *Лісарового* перекладу сей текст звучить: “Хтось навчив мене доглядати скоту від самого малку. ” Він навіть заперечує, що він є вільний чоловік, але бажає Щоби його вважали за раба змушеного працювати щодень в чеснім заняттю, щоби оминати підозріння, що він належав до банди фальшивих пророків, котрих було так багато в часі першого храму. Такі стались подібні й є нелучші від Каїна, бо “Каїн був рільником”. (1 Мойс. 4: 2, *анг. перек.*) Еврейське слово “скот” не знаходиться в оригіналі, але те слово звичайно є переложене на “дістати; купити; набути; посісти. ” В гармонії з сим, коли Каїн народився, Ева сказала: “Придбала я людину з Божої ласки. ” — 1 Мойс. 4: 1.

Навіть Диявол скаже кілька слів правди; так і в словах сих безличних фальшивих пророків знаходиться дещо правди котрі кажуть, що вони були наймитами або рабами від їх молодости,

або вдійсности вони були виховані й наняті іншими первотинами Сатанниної організації. Купці й політики сходяться разом з іншими і “наймають проповідників”, і се звичайно практикувалося через многі роки; і ті проповідники, або пророки, залежать від їх хлібодавців; а хлібодавці спoliaють на проповідників, що вони мають схороняти їх від “радикалів” і “ненависної” класи, таких як свідків Єгови. Духовенство також побирано платню за їх військову службу в часі війни за що вони мали надати святочний вигляд для гуртової різні. Се є доказом, як зазначено, що “з самого малку хтось придбав собі... рабом” його. Ті фальшиві проповідники або пророки бажають, щоби їх зрозуміти, що вони кажуть: “О ні, я не є релігійним ошуканцем. Я ніколи не співтоваришив з Великим Гандлем і політикерами, або розкішним чоловіком; але відмалку я був один із робучої класи, визисканий, гноблений і знущений через капіталістів, був дійсним рабом промислової й комерційної системи.” Однак вони не зможуть заховати своєї тожності.

В порівнянні проти сих фахових і на погляд побожних проповідників ошуканців стоять одважно свідки Єгови. Божі вірні свідки йдуть в сніг чи дощ, в студень чи в спекуту, і пильно стараються проповідувати вість царства людям. Народні публичні урядники, при помочи і натиску духовенства і “чоловіка гріха” класи, приказують покірним свідкам Єгови перестати проповідувати євангелію йдучи від дому до дому, і до сих ті вірні свідки Єгови відповідають, як Амос відповів Амасії: “Я ні пророк ані син пророчий;

я пастух та й збирав дикі фіги (сикомори); та Господь взяв мене від овець, і сказав мені Господь: Ійди, пророкуй серед мого народу, серед Ізраїля. ” (Амоса 7: 14, 15) Як Єгова взяв покірного чоловіка Амоса і післав його прокувати, так і тепер Він вибирає з між простих людей, котрі цілковито посвятаються Йому й висилає їх проповідувати євангелію.

Коли фальшиві учителі й фахове духовенство стараються заховати свою тотожність, то се їм невдається і люди пізнають, що вони були звичайно ті, що галасували на стадо і збирали гроші від людей. Се показано словами Захарії: “І як питає хто в його: Що ж се в тебе за рани на руках? то він відкаже: Се мене бито в дому люблячих мене. ” (Зах. 13: 6) В сей спосіб вони дадуть себе пізнати. Ледво чи се пророцтво відноситься до буквальних ран на руках спричинених через насильство, але ті слова є символічно ужиті. Рука чоловіка, се символ способу і средства або знаряду якого він уживав до виконання своєї роботи. (2 Мойс. 4: 7) Пророцтво каже, що сей чоловік отримав рани в домі люблячих його. Се не могло відноситися до дому Божого, але до дому котрий духовенство називає дім Божий. Фахове духовенство, фальшиві пророки, уживають що вони називають “церковний будинок” їх парафіян яко місце для провадження торгівлі з євангелії, і там вони уживають сього знаряду, котрий є символічно представлений через руку. У тім домі або зборі знаходяться “в'язні”, котрі були представлені через Самсона і через се є клясою Самсона. (Суд. 16: 1-31) Сі ще мусять мати часть у розваленню будинка з фальшивих цер-

ковних систем, підчас котрого то розвалення фальшиві учителі потерплять много ран у їх зводничій роботі, себто, їх ошущство буде відкрито і їх місце діяльності й средства оперовання будуть знищені.

Після Божого закона тим “в'язням” не дозволено уживати тілесного оружа для спричинення тілесного ушкодження иншим, але вони зроблять виразний крок, коли вони стануть по стороні Єгови, коли прийде дійсна проба, і се зробить безвартісним спосіб і средство або знаряд уживаний духовенством до виконання їх роботи в зборах. Отже вони отримають ‘рани на їх руки’, себто, способи і средства або знаряди духовенства, якими вони виконували їх роботу, тяжко потерплять, бо каже пророк, їх пасовиська будуть спустошені. (Ерем. 25: 36) Отже, як здається, духовенство, або фальшиві учителі, скажуть що вони не потерпіли сього через невірність до Бога, але через брак оцінення їх “люблячих” у їх зборах, котрі обернуться проти них і завдадуть їм рани. Безсумніву, що після пророцтва, вони будуть відкриті яко такі, що провадили їх нікчемне діло як духовенство у світських організаціях. Вони будуть обороняти, оправдувати або поясняти причину спустошення їх знаряду, який їх майбутні брати спустошили і поставили їх у сім сумнім положенню. (Езек. 16: 37-42; 23: 22-29) Люди пізнають сих фальшивих духовників і будуть уникати їх. — Ерем. 2: 30.

Слідуюче пророцтво відноситься приблизно до часу коли Господь Ісус прийшов до храму і там зачав роботу очищення, і відкриває ворожу організацію, котра відноситься ворожо до Го-

спода і Його вірних послідователів. Ісус Христос є “добрий Пастир”, і члени Його маленького стада — се одинока кляса, що співтоваришить із Ним. (Йоана 10: 11) Коли Ісус Христос прийшов до храму Єгова назначив Його бути тим “єдиним пастиром” кормити Його стадо. “І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними.” (Езек. 34: 23) “І буде слуга мій Давид царем над ними, й пастирем усіх їх, і ходити муть вони в заповідях моїх, та й будуть певнити постанови мої і їх виповняти.” (Езекиїла 37: 24) Він — ‘великий Пастир овець’. — Жид. 13: 20.

Однак се пророцтво було сповнене ранше, у першій приході Ісуса Христа. Коли Він мав бути увязнений і розпятий, Він знав, що прийшла година для ворога ділати, і тому Він сказав до них: “Та се ваша година й власть темряви.” (Луки 22: 52, 53) Коли Він стояв перед Пилатом Він сказав: “Не мав би єси власти ніякої надо мною, коли б не було тобі дано звиш.” (Йоана 19: 11) Ісус знав, що година вибила коли ворог ужиє меча проти Нього за дозволенням Єгови, щоби остаточна проба могла прийти і Ісус мав нагоду доказати свою невинність до Бога Єгови і оправдати ймя свого Отця. Сатана поставив визов Єгові, щоби Він поставив на землі чоловіка, котрий би був вірний Йому серед найгірших обставин. Ісус був звершений чоловік, возлюблений Син Божий, котрий був післаний із неба й уподоблений грішному чоловікові, і терпів всякого рода переслідування із рук Сатани й його агентів. Дивлячися на час коли совершений і святий

мав умерти замість грішника, Бог велів Захарії пророкувати і сказати: “Ой мечу! підіймись на пастиря мого, на близького мені, говорить Господь Саваот; побий пастиря, а вівці порозбігаються! Я ж направляю руку мою на малих. ” (Зах. 13: 7) Се сказав Єгова, та не в гніві проти пастиря, але тому що прийшов час на рішачу пробу, і час для доброго Пастира положити своє життя за овець. “Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої, яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці. За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого. ” — Йоана 10: 14, 15, 17, 18.

Сатана часто старався убити Ісуса, але кожного часу йому не вдавалося. Безсумніву головний чиновник Сатани, Гог, сформував заговор убити Ісуса і привів фарисеїв і їх союзників у той заговор. Ісус був свідомий того заговору і Він знав, що він буде виконаний. Він був познакомлений з пророцтвом, що було написане про Нього, а іменно: “Та він взяв болесті й недуги наші на себе; а нам здавалось, що се Бог його покарав, побив та понизив. ” (Пс. 53: 4) Сатана надіявся убити Ісуса і сим чином поставити кінець помазаному Цареві світа. Бог дозволив Сатані убити Ісуса, але показав Свою більшу силу через пробудження Ісуса із мертвих. Ісус не боявся вмирати, ані Він не боявся, що Він невірний у найменшій річі. Він знав, що Він затримав свою невинність до свого Отця. Він знав, що Він мусів умерти як грішник і тому Сатана і його сили

ужують Його смерти як средство для дальшого зневаження ймя Його Отця; і Його страх і сум мав бути через зневагу яка мала впасти на ймя Його Отця із способу в який Він мав умерти. Тому Він сказав: “Отче мій, коли можна, нехай мимо йде від мене чаша ся; тільки ж не як я хочу, а як Ти.” — Мат. 26: 39.

Що Ісус був ознакочлений із пророцтвом Захарії й його відношенням до Нього, і який буде наслідок, то се показано фактом, що Він навів те пророцтво в тім часі своїм ученикам зараз по установленню вечері спомину. “Тоді рече до них Ісус: ви поблизнитесь мною сієї ночі. Писано бо: Поражу пастиря, і розсиплються вівці стада. По воскресенню ж моїм попереджу вас у Галилею.” (Мат. 26: 31, 32) Але в той час Ісус не навів всіх слів із пророцтва Захарії, оминувши із нього от сі слова: “На близького мені”; котрі то слова доказують, що ще буде инше сповнення пророцтва.

Єгова дає приказ: “Ой мечу! підіймись.” Він накликає на ворога підійматись і каже йому робити зараз те, що він замірив робити, і щоб він робив скоро. Ворог хвалився що він може зробити, і тепер нехай він зачинає робити! В такий самий спосіб Єгова каже ворогові тепер приготувлятися до остаточної війни Армагедону, тим Єгова замірив прогнати ворога цілковито. Те велике питання про найвисшість мусить установитися, і через се Єгова приказує: “Ось, і нарід — мов жіноцтво в тебе: отвором отворяться ворота землі твоєї ворогам твоїм, і засови твої пожере огонь. — Черпайже воду на весь час облягу; скріпляй замки в себе; лїзь у грязиво й міси

глину; будуй піч і випалюй цеглу. Та там таки й пожере тебе огонь, посіче меч, й поїсть тебе, мов та гусень, хоч би намножився гусенню, нагромадив люда, як сарани. Більш у тебе купців, ніж зір на небі, стало; та ся сарана розсієть ся хутко. ” (Наума 3: 13-16) Єгова нічого не робить проти ворога потайно; тому він каже: “Оповістять се проміж народами, готуйтеся до війни, розбудіте завзяте в хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Покуйте мечі з лемешів ваших, із серпів поробіте списи; безсилок нехай скаже: я сильний. Квапте, сходіться, всі народи сумежні, зберіться (проти Бога); ти же, Господи, веди туди борців твоїх! Рушайте, народи, зйдіть ся на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи звід’усюди! ”— Йоїла 3: 9-12.

Але хто ж се той чоловік названий “близький мені? ” Інші переложили сей текст так: “Проти чоловіка, котрий є моїм товаришом”. (*Рот.*) “(Проти) чоловіка з котрим я товаришив. ” (*Лісар*) Очевидно тим “чоловіком” тут є Ісус, а, пізніше, ті, що співтоваришать з Ним і є вірними послідувачами, покликані до царства і запрошені в угоду о царство з ним (Луки 22: 28-30); ті за котрих Ісус молився, щоби вони були одно із Ним як Він одно з Його Отцем і співтоваришать разом. (Йоана 1: 1; 17: 21) Отже друге сповнення пророцтва взяло місце приблизно в часі коли Господь Ісус прийшов до храму і включає тих, що в той час були вірними їх угоді. Очевидно тим “чоловіком” є Ісус Христос яко Голова тих, що виконували роботу Ілії підчас коли

Він ‘приготовляв дорогу перед Господом’, від 1878 р., до 1918 р.

В 1914 р., меч світової війни був пущений в рух, але се сталось аж при кінці 1917 р., або з початком 1918 р., що виразні кроки були взяті проти вірних послідувачів Ісуса Христа. Прийшов був час на рішачу пробу на тих, що були покликані й відповіли на той поклик до царства. Сатана заявив, що вони не зможуть затримати їх невинности до Єгови. Сатана старався заманити їх у Світову Війну, але вірні послідувачі Ісуса не пішли. Тепер Єгова каже до Сатани: ‘Підоймись, і чини що хочеш проти чоловіка близького мені’. Між Єговою а Його любим Сином існує дуже близьке споріднення: “Все передане мені від Отця мого, й ніхто не знає Сина, тільки Отець; ані Отця ніхто не знає, тільки Син, та кому хоче Син одкрити. ” (Мат. 11: 27) Меч ворожнечи повстав був проти роботи Ілії і поразив вірних робітників; але поразуючи їх він поразив і Ісуса Христа, тому що є сказано: “Скільки раз ви чинили се одному з сих братів моїх найменших, мені чинили. ” (Мат. 25: 40) Великий Суддя прийшов до храму, діти Сиону мусять бути зібрані у громади. “Тепер ще узброюйся, товпо розбишацька, облягай нас облягом; нехай бють по щоці лозою володаря Ізрайлевого. ” (Мих. 5: 1) Насіння Вужа поразило тоді тих зібраних до Господа, коли то великий Суддя, Ісус Христос, був зневажений і битий по лиці: “Роззаявили на мене пащі свої; ругаючись, бють мене по щоках; всі змовились на мене. ”—Йова 16: 10.

Робота Ілії була зроблена, і видимі агенти Сатани, Англьо-Американська імперіялістична си-

стема, старалась убити її, і убила двох Божих свідків. (Одкр. 11: 7) В той то час вівці були розкинуті. Зараз перед своїм розп'яттям Ісус сказав до своїх учеників: “Ось прийде час, і нині прийшов, щоб ви розсипались кожен у свій бік, а мене самого залишили; та я не сам, бо Отець зо мною. ” (Йоана 16: 32) Розкинення овець в той час було лише від Гетсиману до Пятидесятниці. Але при кінці Світової Війни, а іменно, з початком 1918 р., розкинення овець тривало аж десь до кінця 1919 р., “Тоді видавати муть вас на муки, й вбивати муть вас; і зненавидять вас усі народи задля імя мого. І тоді соблазняться многі, й видавати муть одно одного, й ненавидіти муть одно одного. ” (Мат. 24: 9, 10) В той то час, після пророцтва Захарії, [розкинені вівці] поглянуть на того [Ісуса Христа], що його прокололи [насіння Сатани], і будуть (розкинені вівці) голосити по нему. ” (Захар. 12: 10) Великий Пастир, представлений через роботу Ілії, був поражений в 1918 р., мечем ворога, і тоді вівці розсипались.

Духовенство або пастирі “Християнства”, як фарисеї або пастирі за днів Ісуса, були дійсним знарядом Сатани відвічальні за розкинення овець. Декотрі одиниці, що співтоваришили із вірними у службі, тепер стались зрадниками і чигають із духовенством в їх лукавій роботі на вірних Божих свідків. Єгова предсказав се через свого пророка Еремію: “Горе пастирям, що нападають і розгоняють вівці отари моєї, говорить Господь. Тим же то так говорить Господь, Бог Ізраїлів, до пастирів, що пасуть нарід мій: Порозганяли ви й порозпуджували вівці

мої й не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ледачі ваші вчинки, говорить Господь. ” — Ерем. 23: 1, 2.

Про сю саму справу говорить пророцтво Езекиїла 34: 12. Спевністю, Єгова міг був перешкодити поразенню й розкиненню овець в 1918 р.; але Він дозволив на се, щоби лукаві агенти Сатани, духовенство, назначили себе кровю і щоби Його завітуючі люди могли мати нагоду доказати їх невинність серед острих пробів. Бог дозволив на се через відтягнення своєї охоронної руки над вівцями, щоби ворог міг дістати їх, так як се Він зробив з Йовом, щоби невинність його могла бути випробувана. — Йова 1: 9, 10; 2: 3.

Коли Ісус наводив пророцтво Захарії, Він вилишив також отсі слова: “Я ж направлю руку мою на малих. ” Мабуть причина чому Він (Ісус) не навів сих слів була та, що вони мали сповнитися по Його воскресенню. По своїм пробудженню із мертвих Він стрінув “малих” в Галилеї, як се Він обіцяв. (Мат. 28: 5-7, 16, 17; 1 Кор. 15: 6) Те друге сповнення сього пророцтва прийшло по 1918 р. Не маючи перешкоди, агенти Сатани розкинули вівці, але Бог предсказав, що Він поверне їх знову. “Я ж направлю руку мою на малих. ” (*Ром.*) “Я зверну руку свою до слабих. ” (*Лісер*) У 1919 р., Єгова ужив своєї сили в користь немочних, що були вірні Йому, і повернув їх до своєї служби доручувати свідоцтво Його. Ті, що зрадили своїх братів і стались “лукавим слугою” клясою, не знайшли такої ласки в Господа. Лише “немочні”, себто, безсильні, “малі”, що не прилучилися до “чоловіка гріха” товпи, ті знайшли ласку в Господа. Відносно сих

малих, що осталися вірними, і котрі є зіницею Господнього ока, Ісус сказав: “Хто ж зблазнить одного з сих малих, що вірують у мене, лучче йому, щоб повішено млинове жорно на шию йому, тай утоплено в глибині морській. Гледіть, щоб не погордувати одним із малих сих: глаголю бо вам: що ангели їх на небі по всяк час бачать лице Отця мого небесного.”—Мат. 18: 6, 10.

Направлення руки Єгови на малих Його значило приведення їх до Сиону, і се було доказано через чоловіка “близького мені”, і через того, що був проколений, а іменно, Ісуса Христа. Слова Єгови доручені Еремією є великою потіхою для останка, а іменно: “І позбіраю останок отари моєї з усіх земель, куди повиганяв їх, та заверну їх на їх пасовища, і будуть плодитись й намножуватись. І поставлю над ними пастирів, що їх пасти муть, і вже не будуть лякатись та пудитись і ні одна з них не загубиться, — говорить Господь.” — Ерем. 23: 3, 4.

Останок бачив сповнення сього пророцтва відносно зібрання їх і як Бог наділив їх ласкою як се Він обіцяв: “Так бо говорить Господь Бог: Самий я відшукаю собі вівці мої та й буду їх дозирати. Як вівчарь перевіряє свою отару, коли вона була розбіглась, так і я перевіряю вівці мої й приверну їх назад з усіх тих місць, куди вони хмарного дня під темряву були порозбігались. І повиводжу їх із проміж народів і позбіраю з країн, та й приведу в їх землю, й пасти му їх по горах Ізрайлевих, поблизу потоків і по всіх осаджених місцях сієї землі. Сам я пасти му вівці мої, і сам указувати їм місце опочивку, говорить Господь Бог. І поставлю над вами єдиного па-

стиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастирем над ними. І буду я, Господь їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь сказав се.” (Езек. 34: 11-13, 15, 23, 24) “Рука нашого Бога є найліпша для всіх, хто його шукає.” (Ездри 8: 21, 22) “І я (Неємія) оповідав їм про добродійну для мене руку Бога мого, а так само й слова царя, що він говорив мені. І сказали вони: будемо будувати, — і скріпляти руки свої на добре діло.” — Неємії 2: 18; Іса. 1: 25, 26.

Сталося се в 1918 р., що Єгова зачав направляти свою руку до Його малих і так Він ‘помазав їх свіжим олієм’ і радістю в Господі. (Пс. 23: 5; 92: 10) Підчас коли ті малі були розкинені вони молилися молитвою о яку Єгова постарався для них: “Рука твоя нехай буде над чоловіком правиці твоєї, над сином людським, котрого ти укріпив для себе. І не відступимо від тебе; оживи нас, і будемо взивати імя твоє. Господи, Боже сил небесних, верни нас назад! Засияй лицем твоїм, і спасемся!” (Пс. 80: 17-19) Єгова почув сю молитву і звернув свою ласку до своїх вірних малих, і сим Він заховав їх “тінню руки своєї”, і вони безпечні. — Іса. 49: 2.

Писання і факти показують, що те плачене духовенство і “чоловік гріха”, включаючи всіх, що були просвідчені правдою і опісля стались противниками Божої організації, є знарядом Сатани котрий він уживає проти Єговових малих, останка; і ті добровільні вороги будуть знищені. Вірний останок мусить бути цілковито відділений від сих фальшивих учителів, щоби вони могли бути очищені і приготовані на службу Госпо-

деві. Коли нечисті будуть відтяти і визбирані з Божої організації, тоді полишаться лише чисті. Відносно сього Захарів пророкував: “І станеться на всій землі, говорить Господь, що дві третині на ній будуть вигублені й вимруть, а тільки третина зістанеться на ній.” — Захар. 13: 8.

У книжці *Визволення*, стор. 298, сі слова, і слова девятого верша з пророцтва Захарії відносно вигублення двох третин були пристусовані до “звіря”, і “фальшивого пророка”, а та трета часть є пристусована до тих, що переживуть Армагедон. Тепер можна бачити, що таке пристусовання пророцтва — невластиве. Очевидно, що та помилка зайшла тому, що те пророцтво вияснено нім сповнення прийшло. В світлі інших писань можна бачити, що те пророцтво відноситься до роботи будовання храму нім настане битва Армагедон, і є частью роботи очищення і приготування кляси храму.

У другім верші тієї самої голови пророцтва, Захарія пророкує, що Господь заявив свій замір “повикорінювати імення ідолів і з сієї землі”, розуміючи тут землю живих, т. є земні обставини вірного останка. Як здається, то до сієї самої “землі” пророцтво відноситься у восьмім вершику; отже те вигублення мусить відноситися до забрання із між останка тих, що мають нечистого духа. Слово “части”, у восьмім вершику того пророцтва (*анг. Біб.*), походить від єврейського слова “пег”; і се одиноке місце в Біблії де те єврейське слово є переложене на “части”. Воно походить від дієслова, що значить “дунути” себто дути устами і то без ріжниць чи буквально чи символічно, і головно відноситься до

говорення. Перше значіння того слова є, що “дві третині” — се дві громаді слуг, котрих уживає Сатана; а третя часть—се слуги Єгови, котрі розказують Його свідоцтво. Напримір, псальміст каже: “Бог, губи грішника і губи зрадливі проти мене відчинились; брихливими язиками говорять проти мене. ” (Пс. 109: 2) “Уста же безбожних добро на зло перевертають. ” — Приповістки 10: 32; 15: 28.

Факти які цілковита пасують до пророцтва показують, що одна із тих “двох третин” складається із новочасних фарисеїв і Садукеїв, себто, із так званого “Християнського” духовенства, котрі відкинули Єгового Царя, Камінь, і котрі били його і говорили слова Сатани проти Єгови і Його царства. Інша часть із тих “двох третин” — се “невірний слуга”, і “лукавий слуга”, противники Божої зорганізованої роботи свідоцтва, всі котрі знаходять свій кінець у клясі “чоловіка гріха”, “сина погибелі”, на котрого Юда був типом.

Се пророцтво робить натиск на дві річі, а іменно, відрубання від Єгової організації, і пізніше, дійсна смерть. Се було в 1918 р., що Великий Суддя, Ісус Христос, прийшов до храму, і від того часу зачалась робота відрубання. Духовенство поперало Лігу Народів замість царства Божого, привитало сю огидну річ як збавителя чоловіка, і поповнило інші злочинства проти Божого царства, переслідуючи Його вірних свідків, котрі розказували про велике ймя Єгови й Його царство. Сі люди називали себе слугами Божими, але їх напрям поступовання показує, що вони є слугами Диявола. (Рим. 6: 16) “За

пригнітання [підчас Світової Війни] твого брата Якова [Божих вірних людей], тебе сором окриє, і будеш викоренений по віки. ” (Авдія 10) “Лукавий слуга” зачав відкриватися у 1918 р., про котрого Ісус сказав: “То прийде пан того слуги дня, якого не сподівається, і години, якої не відає, та й відлучить його, й долю його з лицемірами положить: там буде плач і скреготання зубів. ” (Мат. 24: 50, 51) Однак Божі люди не побачили “чоловіка гріха” аж у 1930 р. — *Вартова Башта*, 15. вересня, 1930, стор. 275.

“Бо лиходії будуть знищені; хто ж надіється на Господа, ті будуть властенцями землі. Тільки ще трохи, і не буде беззаконника; і споглянеш на місце його, та й нема його. Бо благословенні його унаслідують землю, а прокляті його будуть винищені. Дожидай Господа і пильнуй дороги його, і він удостоїть тебе мати землю. Коли будуть знищені беззаконники, побачиш її. ” (Пс. 37: 9, 10, 22, 34) “І відсіче Господь у Ізраїля голову й хвоста, зітне, пальму й тростину одного дня: Старець і знатний се — голова; а пророк, що вчить неправди, се — хвіст. Провідники сього народу поведуть його блудом, а ті, що даються їм вести погибнуть. ” (Іса. 9: 14-16) “Кожного ранку нищити му всіх беззаконних землі, щоб вигубити з города Господнього всіх, що ділають беззаконне. ” (Пс. 101: 8) Таке відсічення сконечности мусить продовжуватися аж покіль все, що опоганює і не подобається Господеві, буде осунене з Його організації. “Вибрані старші”, котрі противляться роботі свідочтва для імени Єгови й Його царства, і котрі відмовляються проголошувати Його

пiмсту проти Сатани й його організації, будуть сконечности заключені із тими, що були відтяті. В Армагедоні всі вороги Бога, по відрубанню їх від Його організації, помруть, як се пророцтво заявляє.

Захарія каже, що третя часть лишиться: “А Тільки третина зістанеться на ній” [себто у святій землі живих, або в земнім стані Єгової ласки], і ті, котрих Він зробив представителями свого царства і котрим Він поручив справи того царства. Ось такий буде щасливий стан останка, котрих Єгова схоронить підчас битви Армагедону і для тимчасової роботи на землі опісля.

ВІРНИЙ ОСТАНОК

Наступаюче пророцтво виразно показує, що третя часть, що зістанеться, — се останок. Робота очищення й переплавлення святині мусить бути виконана перед Армагедоном, тому що се часть роботи приготування. Битва великого дня Всемогучого Бога — се не час на очищення Божої признаної кляси, але для знищення чинителів беззаконня. Про сю третю часть, що лишиться в землі живих, в стані ласки, пророк Єгови каже: “І введу ту третину в огонь, і розпавлю їх, як павлять срібло, й очищу їх, як чистять золото: Вони будуть призивати ймя моє, а я вислухаю їх і скажу: Ось, се мій нарід, а вони казати муть: Господь — се Бог мій!” (Захар. 13: 9) Се пророцтво показує близьке і довіроче споріднення установлене між Єговою і вірними одиницями, котрі перейдуть “через огонь”, і є сильним доказом, що та “третина” се ті, що їх Господь признав у храмі й котрих Він помазав

і зробив їх своїми свідками. Се Він переплавлює їх неначе через огонь. Ісус Христос очищує храм і тих, що Він їх признав; і до очищення Він уживає огню, як про се говорить інший пророк. “Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілля очищуюче; і засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності.” — Мал. 3: 2, 3.

Ся третина — се останок згаданий пророком Захарією у голові 3: 1, 2 яко “головня вихоплена з огню”. Огонь випробовує роботу кожного покликаного до царства. “Коли ж хто буде на сій підвалині з золота, срібла, дорогого каменя, дерева, сіна, очерету, — кожного діло буде явне; день бо (Господень) покаже, тим що в огні відкриється, і яка в кожного робота, огонь випробує. Коли робота встоїть, хто вибудував—прийме нагороду. Коли робота згорить, понесе шкоду, сам же спасеться, тільки так, як через огонь.” (1 Корин. 3: 12-15) Вони мусять піддатися рішачій пробі. “Щоб випробувана віра ваша, геть дорожча золота пропадаючого, хоч і огнем випробуваного, знайшлась на похвалу і честь і славу в одкриттю Ісус-Христову.” (1 Петр. 1: 7) Сю то третину Єгова вживає яко своїх свідків і котрим Він дав своє ймя, кажучи до них: “Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі, дав тобі імя: ти мій. Чи ти через води йти меш, — я з тобою, чи через ріки, ти не потонеш; чи пійдеш через огонь, ти не попечешся, і полеме не обпалить тебе. А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се — я: передо

мною не було Бога, та й опісля не буде. ” — Іса. 43: 1, 2, 10.

Та огнена проба зачалась в 1918 р., і грішники і гіпокрити між Божими людьми соблазнились. Многі із слабших одиниць злякалися, що вони загублять одобрення від людей і се запровадило їх у сіти ворога. Лише ті, що цілковито вповають на Господа і бояться Бога і котрі осталися сильні й непохитні у виконанню волі Божої, змогли встояти. Єгова є прибіжищем і охороною для тих лише, що люблять і служать Йому. (Іса. 8: 13, 14) “Затремтять грішники на Сионі; переляк огорне безбожних: хто ж зміж нас зможе жити коло огню, що все пожерає, хто з нас видержить коло вічного полонні? А вже ж тільки той, хто ходить в справедливості й говорить правду; хто цурається наживи з грабежі; хто вдержує руки від підкупу, хто на задуми криваві уші затикає, й закриває свої очі, щоб зла й не бачити. Такий жити ме, мов на висотах, мов за неприступними скелями схорониться; хліб його йому подасться, й вода не зсякне в його. Очі твої побачать Царя в славі його, увидять землю далеку. ” (Іса. 33: 14-17) Потім, коли таке одрубання поступало вперед, тоді Господь дозволив своїм вірним одиницям у храмі побачити се.

Се ті, що встояли в тім огні й стали очищені, були взяті у храм і каже пророк: “І введу ту третину в огонь, і розплавлю їх, як плавлять срібло, й очищу їх, як чистять золото. ” Ся робота мусіла бути dokonana нім вони були оправдані Господом і поміщені у храм, і се сконечности мусить статися перед Армагедоном. Тоді ті очищені приносять Господеві жертву в пра-

ведності. (Мал. 3: 3) “Ти спробував нас, Боже, ти перетопив нас, як срібло перетоплюється. ” (Пс. 26: 10) “Він же путь мій знає; нехай же ж випробує мене, й я вийду, як золото, чистий. ” (Йова 23: 10) “Господь є у сьвятому храмі своєму, на небесах престол Господній; очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських. Господь випробовує праведного, а безбожного й того, хто любить насилле, ненавидить душа його. ” (Пс. 11: 4, 5) “Ось, я розплавив тебе, та все ж не так, як срібло, а очищував лиш в печі страдання. Ради себе, задля себе самого чиню я се, бо скільки ж то докорів було б проти мене, а я слави моєї нікому не дам на поталу. ” (Іса. 48: 10, 11; Ерем. 20: 12) Огнена піч проби є для тієї цілі, щоби приготувати признаних до служби. Єгова велів Гедеонові привести своїх людей до води і там “їх випробувати”, нім вони були післані на війну. — Судів 7: 4.

Ті є поставлені на пробу, щоби Бог міг приготувати їх як “людей для свого ймя”, і будучи так приготовані, “вони будуть призивати ймя моє, а я вислухаю їх. ” (Захар. 13: 9) Отся то випробувана й признана кляса тепер молиться: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю! ” (Пс. 118: 25) Серце кожного признаного є віддане цілковито оправданню імени Єгови; і вони знають, що если вони затримують їх невинність, то вони вийдуть побідоносно й до тієї міри будуть оправдувати імя Всевишнього. “Рука твоя нехай буде над чоловіком правиці твоєї, над сином людським, котрого ти укріпив для себе. І не відступимо від тебе; оживи нас, і будемо взивати імя твоє. ” (Пс. 80: 17,

18) “І призвав я ім'я Господа: Благаю тебе, Господи, спаси душу мою. Чашу спасення піднесу, і ім'я Господа призову. Тобі принесу жертву хвали; і призову ім'я Господа. ” — Пс. 116: 4, 13, 17; Іса. 12: 4; Пс. 105: 1; Йоїла 2: 32; Пс. 91: 14, 15.

Єгова не лише каже, що Він вислухає молитву вірних, але він також каже: “І скажу: ось, се мій нарід. ” Люди Єгови се ті, що народилися з Його жени і котрих Він навчає і котрим Він дав нове йм'я. (Іса. 54: 13; 62: 15) Отсих людей Єгова уживає як своїх свідків до проголошення своїх приказів. “Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сиопові: Ти мій люд. ” (Іса. 51: 16) Єгова замешкує між клясою свого храму, а не між “клясою реституції” на землі. (Захар. 2: 11; 8: 8) “І буде пробуток мій посеред них, і буду я їх Богом, а вони будуть моїм народом. І визнають невірні, що я — Господь, освячуючий Ізраїля, як буде сьвятиня моя серед них по віки. ” (Езек. 37: 27, 28) Се є інший попираючий доказ, що “третина” яка була переведена через вогонь, становить вірного останка із котрого складається частина храму. Коли Господь зачав судити у храмі, тоді ті, з котрих складається кляса Рути не були там, але пізніше були приведені. Про таких є написано: “І я посію його на землі про себе, й помилую Непомилувану, й скажу Немій-людові: Ти — мій люд, а він скаже: Ти — мій Бог! ” — Осії 2: 23.

В гармонії із сим є слідуєчі тексти: Римлян 9: 25, 26; 1 Петра 2: 9, 10. Се ті з котрих складається кляса храму і розказують про славу Єгови,

що тепер кажуть: “Єгова— наш Бог. ” (Пс. 29: 9, *А. П. В.*) Від 26 липня, 1931 р., останок виразно заявив сі слова в сповненню сього пророцтва, і від тоді вони є знані як свідки Єгови і вони кажуть: “Господь є Бог мій, і дав нам світло; привяжіть жертву на празник мотузами до рогів жертівника. Ти Бог мій, і буду прославляти тебе; Боже мій, тебе величати буду. ” (Пс. 118: 27, 28) “Хто побідить, наслідить все, і я буду йому Бог, а він буде мені син. ” (Одкр. 21: 7) “Господи! ти Бог мій; буду прославляти, буду хвалити ім'я твоє; ти бо вчинив речі дивні; задуми давні спевнились; — так! Ти бо був убогому захистом; охороною бідного тісного часу в него, в течешем під хуртовину, й тінню у спеку; бо лють гнобителів дихала на них, мов буря об мур. ” — Іса. 25: 1-4.

Свідки Єгови є його очищені люди, і мусять позістати в сім чистім стані если вони мають носити ‘посудини Господні’. Вони мусять бути цілковито відділені від кожної часті сатанської організації. Вони знають, що Сатана і його агенти воюють проти них і стараються принести їм знищення. (Одкр. 12: 17) Сатана поступає після своєї хитрої тактики у змаганню захопити останка. Агенти Сатани кажуть до свідків Єгови: “Ви не можете проповідувати вашої вістки аж поки ви не отримаєте позволення від нас. Ви мусите піддатись нам і представити вашу промову для переглянення і цензури нім ви можете передати її через радіо, а еслі ви скажете щось зневажаче проти духовенства, тоді вам не буде дозволено промовляти. ” Чи громада храму може бути правдива Господу Богу і перебувати у храмі

если б вона піддалася вимогам свідських урядників котрі належать до організації Сатани, і перше просила о дозволення проповідувати євангелію і представляти їх вість для цензури через свідських людей нім вони проповідують її? Відповідь на се питання із натиском є: Ні!

Єгова збудував клясу храму яко людей для свого імя. Той останок, що є тепер на землі, Єгова висилає яко своїх свідків і приказує їм голосити, що Він — Бог, що його царство під Христом прийшло, що Сатана є ворогом Бога і чоловіка і що Сатана і його лукава організація будуть знищені в Армагедоні. Се — вість Єгової пімсти. Духовенство “Християнства” становить стовпи сатанської видимої організації. За недбати або відмовитися розказувати людям правду про духовенство і визначних членів їх стада булoб нарушенням Божої заповіді і припоручення, яке він дав своїм людям. (Іса. 61: 1, 2) Нести сю добру новину царства до представителів Сатани, щоби вони переглянули її, то се рівнається признати їм право цензурувати сю вість перед дорученням її, і такий чин бувби прямою зневагою для Господа, бо се є переступлення Його приказу. Від самого почину апостоли були поставлені на ту саму пробу, і вони відповіли до тих, що мали бути їх цензорами: “Не можна бо нам того, що виділи й що чули, не говорити .... Більше треба коритись Богу ніж людям. ” Се є одинокий напрям який свідки Єгови можуть взяти тепер.

Єгова післав Еремію нести свідоцтво до Єрусалиму і розказувати о Його замірі знищити город. Еремія знав, що він був в небезпеченстві

свого життя, і що Сатана й його агенти, а голов-но духовенство, мали спричинити тілесну шкоду. Знаючи се, Єгова сказав до нього: “Пійдеш ти, й усе, що накажу тобі, будеш говорити. Не страхайсь перед ними, я бо з тобою, щоб тебе рятувати, сказав Господь. ” (Ерем. 1: 7, 8) Фарисеї і Садукеї були пастирями або духовенством в їх часі і тримали Жидівський нарід під своєю контролею до великої міри. Вони разом і з комерційним і політичним елементом перешкаджали Еремії і старалися стримати його від розказування людям Божої вістки правди. Чи може Еремія зараз змякнув і перестав проповідувати правду про духовенство і їх союзників в тім часі? Чи він перше представив свою промову для переглянення й цензури? Ні! Він одважно говорив правду їм хотяй він знав, що за се він заплатить своїм життям. По приказу Єгови він сказав до духовенства: “Горе пастирям, що занепасчують і розганяють вівці отари моєї, говорить Господь. Тим же то так говорить Господь, Бог Ізраїлів, до пастирів, що пасуть нарід мій: Порозганяли ви й порозпуджували вівці мої й не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ледачі ваші вчинки, говорить Господь. ” — Ерем. 23: 1, 2.

В тім часі проповідники, що називали себе “пророками”; або духовенством, говорили лож людям, так як духовенство “Християнства” се робить тепер; і се вони робили в ім'я Господа, тому що вони були гіпокритами. Бог приказав Еремії промовляти до сих гіпокритів і ложників, і до сучасних гіпокритів: “Не посилав я тих пророків, а самі вони побігли; я не говорив їм, а вони пророкували. Коли б вони стояли в моїй

раді, та й ясували людові мойому мої слова й з'упинялиб їх од ледачої дороги і від ледачих учинків їх. Я чув, що говорять пророки, та як вони в моє ім'я не правду пророкують. Вони говорять: Я бачив сон, і я бачив сон! І положу на вас вічну наругу й повсячасній, незабутній сором. ” (Ерем. 23: 21, 22, 25, 40) Єслиб Еремія не схотів був або відмовився доручувати сю вість, або єслиби він безпосередно був позволив на цензурування сієї вістки або на оброблення її так, щоб вона неvigлядала острою проти духовенства, то Бог був би знищив Еремію. Сьогодні свідки Єгови стоять як раз в такій самій позиції.

Єгова післав Езекиїла до своїх невірних завітуючих людей і приказав йому, що він мав прокувати проти них. Знаючи, що духовенство і їх союзники будуть буритися і грозити і старатися страшити його пророка, і що вони будуть старатися цензурувати або перешкаджати його мові, тому Бог сказав до Езекиїла: “Ось я вчинив твоє лице твердим, як їх лиця, і твого лоба твердим, як їх лоби. Як диямент, що твердий над камінь, вчинив я твоє чоло; не бійся їх і не лякайся перед лицем їх, хоч вони дом ворохобний. ” (Езекиїл 3: 8, 9) Езекиїл не мав нічого іншого до вибору; если він хотів затримати свою невинність до Бога, то він мусів доручувати вість, а єслиби він був занедбав се виконувати, тоді він не схоронивби був своєї невинности до Бога, і се малоб значити його смерть. “Сину чоловічий! Я поставив тебе сторожем дому Ізрайлевого, й ти будеш дослуховатись слів із уст моїх і врозумляти їх від мене. Коли я перекажу тобою безбожникові: Ти згинеш, а ти не станеш вро-

зумляти його й говорити, остерігаючи безбожника від ледачої стежки, щоб йому жити, то беззаконник той умре в своїх проступках, я ж доправлятись буду крові його з рук твоїх. Коли ж ти остерігав, а він не навернувся від безбожності своєї й не покинув беззаконної дороги своєї, так він умре в проступку своєму, а ти врятував душу твою.” —Езек. 3: 17-19.

Те що Еремія і Езекиїл зробили для Ізраїля було лише прообразом представляючи, що мусить бути зроблено тепер при кінці світа, коли Єгова приказує, щоби голосити про гріхи “Християнства” і кожної часті сатанської організації й давати осторогу а головно духовенству; бо ті річи, що сталися в Ізраїлі, були лише взірцем того, що мало прийти на “Християнство”. Єгова тепер узяв “людей для свого імя”, і сих він висилає проголошувати його Слово. Велика війна вже не далеко, і Єгова висилає осторогу ворогові і людям повідомляючи їх, що вони мусять стати по стороні Єгови если вони хочуть жити. Спевністю, що велика небезпека приближилась, і Сатана і його агенти будуть робити що лише зможуть, щоби стримати проголошення вістки; але еслиби хтось із храму пішов до агентів Сатани і просив о дозволення проповідувати вість правди, або представляв ту вість для розглянення і цензури перед виголошенням її, то се значилоб, що він став нечистий.

Єгова приготував своїх людей до війни, і їх часть в тій війні є, щоби проголошувати вість правди як се він приказав. Се не є питання чи ми будемо чемними до свідських урядників і пристосуємося до їх розказу. Та питання є, чи

свідки Єгови будуть послухні Богу? Вони мусять бути послухні Богу і ходити після його приказів єсли вони хотять жити. Безпеченство свідків Єгови спочиває в його імени, котре вони взяли на себе. (Прип. 18: 10) Ті, що лишуться чистими, будуть старанно уважати і виконувати кожду заповідь яку Єгова дав через свого Головного Чиновника, Більшого Мойсея. — Діян. 3: 22, 23.

ГОЛОВА 12

ВІЙНА

(Захарії, Голова 14)

ЄГОВА є Бог війни, могутий у битві. (2 Мойс. 15: 3; Пс. 24: 8, 10) Він воює лише по справедливості; і тому Він каже: “У цьому під небом свій час — воюватись і час миритись. ” (Еккл. 3: 1-8) Єгова знав кінець від почину. (Діян. 15: 18) Коли Сатана кинув зневагу в лице Єгови, визиваючи Його поставити людей на землі, котрі булиб правдиві й вірні йому, Єгова знав, що він дозволить Сатані на певний час протягом котрого він мавби доказати свій визов і при кінці того назначеного часу мала настати велика війна, щоби полагодити те питання або визов. Та велика війна мусить прийти перед днем вічного мира на землі і доброї волі для людей. Протягом того назначеного часу Ісус Христос, могутий Польовий Вожд Єгови, мусів чекати поки Він міг виступити проти Сатани. (Пс. 110: 1) Той назначений час скінчився в 1914 р., і зараз по тім настала війна в небі. (Одкр. 11: 17, 18; 12: 7) Єгова велів своєму пророкові Захарії пророкувати про кінець часу і що опісля настане: “Ось, надходить день Господень, і паювати муть луп по серед тебе. ” (Захар. 14: 1) День сил Єгови зачався в 1914 р., і вершок його прийде в оправданню Його святого імя в Армагедоні; і через се та війна називається: “війна в той день великий Бога вседержителя.” Се пророцтво За-

харії відноситься до першої частини того дня, коли ворог розпочав свій напад на ново-народжене царство і його земних представителів.

Царство Боже під Христом зачалось, і в Одкритті воно є назване як ‘народження сина хлопяти’. Тоді Сатана бажав, єсли можливо, знищити на землі тих, що представляли земні інтереса того царства. Робота яка мала бути виконана на землі відносно Божого царства була припоручена вірним людям, що любили Бога і Христа і котрі посвятилися несамолюбно проголошувати євангелію царства. Робота яку вони виконували через проповідання євангелії і через що вони дбали о інтереса царства, була давно представлена через пророка Ілію; і тому вона називалась “робота Ілії” через послідувателів Ісуса Христа. Ілія і Елисей були розділені колесницею і огненними кіньми, і Ілія був забраний через вихор. (2 Цар. 2: 11) Сей пророчий образ предсказував, що робота Ілії закінчиться в часі огненних пробів і війни.

“Паювати муть луп по серед тебе”. (Захар. 14: 1) Ся часть пророцтва сповнилася в 1918 р., коли робота Ілії була убита. Те пророцтво показує, що паювання лупу мусить настати перед Армагедоном і перед зібранням Божих людей до храму і помазання їх. В 1919 р., Божі завітуючі люди були випроваджені із неволі Сатанської організації і розпочали роботу яка була представлена через роботу Елисея; отже робота свідків Єгови від того часу називається “робота Елисея” через послідувателів Ісуса Христа. Від того часу обітниця Єгови відноситься до Його вірних людей: “Бо жезло без-

законня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду. ” — Пс. 125: 3.

По тім часі і нім прийде Армагедон, Бог зробив угоду мира з своїми людьми, котру він буде тримати на всегда. (Езек. 34: 25; *Оправдання* том 2, стр. 240) Гог і його лукава орда ніколи не будуть паювати лупу Божого останка, що є ясно показано в пророцтві Езекиїла (гол. 38, 39). (*Оправдання* Том 2, стр. 309-348) Гог і його сили стараються забрати луп знов, але не зможуть.

Вираз, ‘син-хлопятко народилось’ значить почин діяльності Божої головної організації. І тепер велике питання до рішення є: Чи Божа організація буде істнувати без перестанно і управляти світом в справедливості, чи Сатана буде дальше злобно володіти? Щоби відповісти на се питання раз і на всегда, то мусить настати остаточна і велика війна. Нове і справедливе правительство під Христом є назване символічно Єрусалимом, котрий є новим Єрусалимом, святим містом, зійшовши від Бога із неба. Се є свята організація Єгови. (Одкр. 21: 2) Се — свята організація проти котрої Сатана збирає свої сили щоби напасти, тому що се місце де Господь поклав своє імя. (5 Мойс. 16: 11) Тому Єгова велів Захарії пророкувати: “І позбираю всі народи на війну проти Єрусалиму, й опанують город, й пограблять будинки, й позбечестять жіноцтво, й позаймають города у полонь, тільки останок людности не викорениться з городу. ” — Захарії 14: 2.

Єгова є головним Вождом усіх сил справедливості, і Він виправляє свою армію так, що ворог є змушений зібрати всі свої сили у певне місце і там він буде цілковито знищений у великій битві. Всезнаючий і зручний Вождь вибрав місце битви де має відбутися вона. Ось так Єгова виправляючи всі сили, збирає народи проти Єрусалиму до битви, себто, проти своєї організації. Бог повідомляє ворога про напад і каже йому приготуватися до нього. Самий Він збирає свої війська у свою організацію на горі Сион; і сим чином Сатана змушений збирати свої сили до Армагедону. “Було бо се від Господа, що закаменив серця їх так, щоб вони одважувались на війну з Ізраїльом, щоб розпростирано на них проклін без милосердя і викоренювано їх, як заповідав Господь Мойсейові.” — Ісуса Навина 11: 20.

Та нім зачнеться велика битва Армагедон, Сатана нападе на Божу організацію на землі й ограбить її, як про се сказано у першій і другій верші сього пророцтва. “І опанують город”. На весну в 1918 р., прийшов найтемніший період Світової Війни і Сатана запустив у серця людей всіх народностей “Християнства” ненависть проти Божих завітуючих людей. “Тоді видавати муть вас на муки, й вбивати муть вас; і зненавидять вас усі народи задля імя мого.” (Мат. 24: 9) Відчувши біль і ненависть з причини програної битви і викинення з неба Господом, Сатана рішив, що завітуючі люди Єгови на землі ніколи не будуть давати свідоцтва про імя Єгови і Його Христа, котре то свідоцтво мало оправдати ймя Єгови. Через

те Сатана поставив усі володіючі сили “Християнства” проти Божих людей і шукав їх знищення. “А двір, що навперед храма, викінь геть, і не мір його, бо він даний поганам; і топтати муть город сьвятий, місяців сорок і два. І дам двом моїм сьвідкам, і пророкувати муть днів тисяч двісті шістьдесять, з’одягнені у веретища. А коли скінчать сьвідкування своє, то зьвір, вийшовши з безодні, заведе з ними війну, і побідить їх, і повбиває їх. І трупи їх будуть на улицах великого города, що зоветься духовно Содома й Єгипет, де і Господь, наш розпятий.” — Одкр. 11: 2, 3, 7, 8.

Велика Британія й Сполучені Держави, себто “Християнство”, головно виконали атак, почин чого взяв місце в Канаді, де Англьо-Американська система існує. Божа організація на землі була поневолена і ‘будинки пограблені’ себто, многі доми посвячених були обшукані й пограблені, й жителі були увязнені за се, що вони посідали співанники, Біблії, і інші книжки приналежні до Біблії, а головно *Виклади Св. Письма*. Вкоротці потім агенти Сатани зачали грабити і перешукувати доми в Сполучених Державах, і Головна квартира і бюро Товариства були обшукані і ограблені без легального дозволання, і рахункові книжки й інші важні папери були забрані. Тоді наступило перешукування многих приватних домів і зібрань Божих людей, і гуртово забирали їх власности, і многі були арештовані і кинуті до вязниці за се, що вони посідали Біблії і книжки в котрих містилося свідоцтво про імя Бога Єгови і Його царство.

Добра жінка не може бути гірше понижена чим бути насилувана. Пророцтво каже: “й побезчестять жіноцтво”, означуючи чистих дівиць, заручених Христові, котрі чекали на прихід Жених. (2 Корки. 11: 2; Мат. 25: 1-3) Ті вірні одиниці були вельми упокорені агентами Сатани, котрі, щоби ніби зробити світ безпечним для демократії, не зважали на ніяку дівочу непорочність і відношення вірних до Христа. Агенти лукавого старалися присилувати сих непорочних дівиць, щоби вони покинули їх стан чистоти й посвячення Христові і прилучилися до сил Диявола; і коли вірні відмовилися піддатися, тоді їх робота була убита і декотрі з них були дійсно повбивані. Ось так декотрих старались насилувати, але вони не були успішні, тому що вірні воліли умерти чим піддатися.

Але тоді були і такі, що в той час належали до Божої організації, і піддалися сатанським напасникам. Добра жінка боронить свою чесноту коштом свого власного життя, але слабша будучи спонукана страхом або якимсь іншим чином піддається напасникові. Підчас Світової Війни були такі одиниці, що сталися невірними Богу й Христу, будучи спонукані страхом і іншим чином піддалися під лукавий вплив і силу Сатани і його агентів; і такі стали опоганені, і через се вони пійшли назад до світа і відреклися Господа, або сталися членами “лукавого слуги” кляси, “чоловіка гріха”, “сина погибелі”. Такі одиниці були насилувані, після значіння св. Письма, через агентів Сатани, і вони загубили свою непорочність. Такі нечисті одиниці не могли вже дальше називатися “ді

вицями” але “жінками”. (Ерем. 51: 30) Ті, що мали страх перед чоловіком або через якусь іншу причину стягнули на себе близьке споріднення з організацією Сатани, через се сталися нечистими, і ті факти показують, що много одиниць, що були в угоді з Богом і Христом, відпали в такий спосіб. Тоді існував ясний знак відріжнення між тими а вірними, що були правдиві Господеві й воліли піддатися ріжним переслідуванням радше чим стати невірними. В часі недолі много з них були в угоді з Господом спасли себе від вязниці сим, що вони піддалися, а многі, що не хотіли піддатися впливові Сатани, були увязнені.

“Город”, Божа організація на землі, був опанований, що значить що ворог примусив завітуючих людей на землі застановити їх роботу. Робота Ілії була убита, або відрубана, і ніколи опісля не ожила. Але ті вірні члени Божої організації з Його ласки опісля встали знову й ожили й займалися роботою Господньою, що була представлена через Елисея. Се розуміється сталося потім, коли вони були визволені із вязниці сатанської організації. Ті, що були в угоді з Христом і Богом і були слабі в вірі й боязкі, відпали до сатанської організації і загубилися, декотрі з них від тоді старалися виконувати ‘умерлу роботу’, себто, роботу Ілії, котра прийшла до кінця в 1918 р. Сі одиниці, не будучи більше непорочними, тому що насилувані сатанською організацією, сталися нечистими, тому їм не дозволено увійти в дім Господень.

В 1918 р., підчас нападу агентами Сатани, люди, котрі становили тоді Божу організацію на землі, були розділені на дві громади або часті. “И позаймають половину города у полонь”, каже пророк. Сей полон як здається не відноситься до “великої громади”, як про се говорить Езекиїл в 39: 22-24, тому що “велика громада” ніколи не була в ряді до царства; коли ж пророцтво Захарії описує про тих, що відповіли на поклик до царства в часі коли Ісус Христос появився в храмі. Із тієї цілої громади або організації, що символічно є представлена через “город”, одна часть пійшла до “лукавого слуги” класи, а з тієї другої часті Господь зробив “вірного і розумного слугу” клясу. (Мат. 24: 45, 51) Із слів пророцтва Захарії можна ясно зрозуміти, що одна часть пійшла в полон і була цілковито відрубана від Божої організації. Точно в порівнанні із сим пророк каже: “Тільки останок людности не викорениться з городу.”

В сім пророцтві нема жадного доказу, що та полонена часть була колибудь привернена до міста. Се заключення є в точній гармонії із судьбою “лукавого слуги”, “чоловіка гріха” кляси. Єсли се правда, то пророцтво Езекиїла в 39 голові, відносно “великої громади” кляси, немає нічого спільного із сим пророчим образом описаним Захарією. Пророцтво Захарії говорить головно про тих, що приготавлиються до остаточної битви Армагедону, і се пророцтво указує, що вірні приготавлиються для служби Єгови. “Велика громада” не буде мати нічого до чинення із битвою Армагедон, і ті, що

піддадуться Сатані і прилучаться до його організації, зроблять се перед тією битвою. Бог заявив, що останок, котрий затримає свою невинність і непорочну чистоту, “не викорениться з городу”, і ся кляса як раз ріжниться від тих, що відпадуть до Сатани. Та “половина”, або часть, що буде полонена, прилучиться до ворожої організації. Пояснення сього пророцтва які були до тепер видані, если не годиться із повисшим поясненням, не є добрі. Повисше пояснення дане тут є вповні поперте св. Письмом і фактами які вже перейшли, на підставі котрих можна рішити чи пророцтво було властиво пояснене.

Ті, що несамолюбно виконували роботу в часі періоду Ілії і відперли напади Сатани і його агентів в часі коли робота Ілії була убита, і котра то кляса була представлена через Мардохея і Ноему, є ті, з котрих складається друга часть Господніх людей, і з його ласки є ужиті до виконання роботи Елисея. Ті не є відтяті від “города” або організації. У своїм часі ті одиниці, що були представлені через Естер і Рут, були приведені і зроблені частью “города” і вони сталися членами останка. Ті слова, “останок людности не викорениться з городу”, напевно означують, що робота Елисея і Егуя ніколи не впаде, але ті, котрим дозволено виконувати сю роботу, затримують їх невинність і будуть навіки з Господом в храмі або в святій організації Єгови.

Вірний останок, очищений і ставши частью організації храму, котрий становить людей Божих ‘взятих для Його ймя’ і котрих Бог наді-

лив своїм імям, був висланий бути Його свідками; і сій клясі Він припоручив “свідоцтво Ісуса Христа.” Проти сього то вірного останка Сатана збирає свої сили до війни. (Одкр. 12: 17) Се пророцтво є запевненням, що Сатана не може бути успішним проти вірного останка Єгови. Та вірна половина города є забудована в Сиона, і для таких Єгова є сильною баштою прибіжища, до котрої вони втікають і є безпечні. (Прип. 18: 10) Та часть Захарійового пророцтва (14: 1, 2) сповнилася, і робота приготування дальше поступає вперед, виглядаючи великої битви Армагедону.

ВИРІВНАННЯ

Єгова застановив Світову Війну в 1918 р. ‘ради вибраних’, щоби дальше приготувитися до надходячої битви. Ісус Христос тоді зачав збирати до себе вірного останка. (2 Сол. 2: 1) Останок є зібраний до храму й помазаний й висланий із приказом проповідувати сю євангелію царства во свідоцтво людям’ нім відбудеться остаточна битва. (Мат. 24: 14, 21, 22) Ті вірні, що тримаються своєї невинности і слухають Господа і радісно проповідують вість остороги володарям, і вість потіхи для тих, що люблять справедливість і котрі бажають пізнати Єгову і його царство, є дійсними ворогами Сатани на землі. Вони становлять ‘останок, котрий не буде відтятий від города’, але котрих Господь приготує для своєї служби. Вони знаходяться в храмі, і виконують роботу храму через постійне проголошування Божого імя й

співання про його хвалення, оголошуючи Царя і Його царство.

Єгова привів ту велику ‘воєнну колесницю’ перед очи останка. (Езек. 1) Захарія каже: “Тоді Господь (Єгова) виступить. ” (Захар. 14: 3) Єгова звернув свою увагу на річи приналежні до землі, де відбудеться його велика битва/ і сим чином він “виступив”. Єговів головний представитель, Ісус Христос, узяв своє місце на чолі воєнної сили Єгови, їдучи на справедливому воєнному “білому коні”. Він появивсь в ряді битви на горі Сион, на чолі Єгової великої організації. (Одкр. 19: 11, 14) Із ним співтоваришать сили могутих ангелських воїнів. (Мат. 25: 31) Там на горі Сион він зібрав до себе усіх 144, 000 членів його тіла, включаючи вірного останка на землі, всі котрі прилучилися до побідоносної пісні хвалення Єгови і його могутого Помазанника. Завваж, що ті із Ним не були “опоганені жінками (як інші люди); бо вони непорочні”, і вони не є відрубані від “города”, але вони ідуть за їх Головою і Проводарем де б він не йшов і слухають його приказів. Вони є представлені, що вони знаходяться на горі Сион, себто, в Господній організації, проголошуючи хвалення Єгови і його Царя. (Одкр. 14: 1, 4) Се є зібрання разом Єгового справедливого правительства під Христом, котре то правительство відбере від Сатани його мильне правління, а само буде володіти в праведності.

Сатана, пробудившись від удару який він отримав в часі коли він був скинутий з неба, тепер одважно збирає всі свої воєнні сили, “знає бо, що короткий йому час”, і тому він

спішить приготувитися до битви. Сатана має три особливі слуги, а іменно, (1) Гог, його головний представитель, і котрий є представителем “змія” і котрий збирає його сили; і (2) “звір”, себто, ціла видима або світова організація Диявола, і (3) “фальшивий пророк”, котрим є Англьо-Американська імперіялістична система або “Християнство”. (Одкр. 16: 13) Ті останні прибирають мудрий вигляд і висказують великі і зневажаючі слова, щоби ошукати і звести людей, і тому є названі “фальшивими пророками”. Вони головно проголошують вість, що вони зроблять світ відповідним місцем до життя. Усі сили Сатани уживають великої власті і впливу над народами землі, і показують себе побожним людям за чудотворних. “Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день великий Бога Вседержителя.” — Одкр. 16: 14.

Воєнна організація Сатани тут символічно представлена через колесниці, котрі він поспішно збирає в одно місце, і робить много галасу і шуму очевидно для тієї цілі, щоби зробити вражіння на несвідомих людях, підчас коли він поспішно приготовляється до битви. “Улицями котяться колесниці, грімлять майданами; блищать огнем вони, миготять блискавками. ” (Наум 2: 4) Серед великого галасу, хвальби і шуму Сатана і його агенти приготовляються до війни: “Ось, у тобі чути ляскання пуг, гуркотання обертаючих ся коліс, ржання коней, торохтіння підсакаючого воза. ” — Наума 3: 2.

Одно здається певним є, що від часу коли Господь “виступив”, як се зазначено в 3 верші сього пророцтва Захарії, аж до початку “битви”, є досить довгий період часу, протяг котрого не є знаний. Єгова, коли виступив, є представлений пророком яко такий, що стоїть над всією організацією. “І стануть ноги його на горі Оливній, що навпроти Єрусалиму до сходу сонця, й розпадеться Оливна гора на двоє по середині на схід сонця й на захід, вельми великою долиною, і половина гори відхилиться д’півночі, а друга — д’полудню. ” (Захар. 14: 4) “Поставивши свої ноги” представляло, що вся його могуча сила є під його розказом. Подібні слова були висказані про Барака, котрий одного разу провадив Господні сили, і так “десять тисяч чоловіка йшло за ним слідом. ” В той час Бог воював за своїх завітуючих людей, і се пояснює, як він знов виступить і буде воювати за них. (Суд. 4: 10; 5: 20) Єгова є великий Воєвода і його воєнна організація в ногах його. “Десять тисяч” — се символ цілої організації. — 5 Мойсея 33: 3.

Каже пророк: “І стануть ноги його на горі Оливній, що на проти Єрусалиму” і котра є всесвітною організацією Єгови із котрої він вислав свого Помазанника, Ісуса Христа, як головного представителя. Се він зробив коли він вислав Ісуса Христа, голову своєї столичної організації, і приказав йому царювати між воєрогами. (Пс. 110: 2; Дан. 12: 1) Початок того періоду часу, або “того дня”, зазначив початок царювання Христа, а іменно, в 1914 р. Від того часу Єгова виступив яко правиця попераючи

свого Помазанника. “Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує.” — Пс. 110: 5, 6.

Слово “Єрусалим”, у четвертім вершику того пророцтва, включає усіх одиниць народжених з духа на землі, а головню вірного останка, котрий становить видиму частъ Єгової організації. Невидима або небесна частъ Єгової організації заступає видиму частъ, так як гора Оливна на східній часті Єрусалиму заступила те місто. Се “на горі Оливній”, всесвітній організації Бога Єгови, Його ноги стали і з котрої Він слідить за рухами своєї армії проти ворожих народів і сил зібраних проти Єрусалиму. Та гора знаходилася на “сході”, з котрої то сторони Ісус урочисто віхав в Єрусалим, коли Він представляв себе яко Цар. (Луки 19: 35, 38) Із того самого місця Він, яко великий Чиновник Єгови, оглядав землю, як про се написано в Захарії 1: 10. Ісус був на горі Оливній в часі коли Він виповів пророцтво відносно кінця світа, про що Захарія тут пророкував. Зі сходу Господь зійшов як ангел “і мав печать Бога живого”. — Одкр. 7: 2, 3; *Світло*, том, 1, стр. 86.

Одного часу і Люцифер був чиновником в організації Єгови, котра то організація була представлена через гору Оливну, але за його бунт він був скинутий із “гори” як нечистий. (Езек. 28: 14, 16) Нога Єгови стояти ме на горі в часі коли фальшивий Єрусалим, себто гіпокритичне “Християнство” буде знищене: “Тоді підняли херувими крила свої, а колеса з ними,

слава же Господа Бога Ізрайлевого була над ними. І знялась слава Господня зпосеред засудженого міста та й зупинилась над горою, що на востоці од города. ” (Езекиїла 11: 22, 23) Се пророцтво Захарії відкриває, що коли ноги Єгови стануть на горі Оливній, то вона розколиться на середині і повстане дві гори, і потім Господь називає їх “мої гори”. (Захар. 14: 5, *П. В. замітка*) Се сталося в 1914 р., що Єгова “виступив” із своєї всесвітньої організації і тоді зійшов безпомочи рук великий “камінь”, котрим є Його помазаний Цар, Христос. Той камінь, відрубаний із “гори Оливної”, стався великою горою, яка наповнила цілу землю. — Дан. 2: 34, 44, 45.

Коли ноги Єгови стали на горі Оливній, каже пророк, тоді настало розколення в напрямі (в користь) Єрусалиму, котрий мав бути на західнім кінці того розколу або долини, і в прямій лінії із сим. Се був наслідок чину Єговових ніг, коли Він поставив їх на горі і установив своє царство. В той час відбувалася велика війна в небі, а пізніше, коли ті факти були відкриті посвяченим Божим людям на землі, що ‘Нація народилась’, тоді настало велике потрясення між ними. Пояснення дванацятої голови Одкриття у *Вартовій Башті*, під титулом “народження Нації” спричинило велике потрясення між Божими завітуючими людьми. Із розколенням (Зливної гори повсталала велика долина, і се отворило дорогу або напрям до великого шляху. (Іса. 35: 8, 9) Се є долина Царства.

Та “половина гори”, що посувалася на північ, представляла царську родину Єгови, Христа, те-

пер в силі царства. “Північ”—се висша позиція, яко столиця Сиону, організація Єгови; про що псалміста писав: “Стремить у воздух гора Сион, радість землі цілої, на самій півночі город царя великого! Бог живе в палатах їх, знають його там, як високу твердиню. ” (Пс. 43: 2, 3) Єгова мавби бути звернений лицем до Єрусалиму; отже його права нога малаб спочивати на північній половині гори, або столиці його організації, і се представляло Єгову яко Голову Христа. (1 Кор. 11: 3) Його ліва нога мала спочивати на південній половині гори, або на другій часті його організації, себто, його все-світній організації.

Одного часу Сатана старався посунути свою позицію “на краю півночі”, але йому не вдалось. (Ісаїї 13, 14) Із сієї сторони походить найвисша власть, і з відтам прийде знищення “Християнства” і всіх інших частей організації Сатани. “Я розбудив його від півночі, й він прийшов; та й на сході сонця буде він призивати ім'я моє, й топтати можних, як болото, й місити, мов той ганчар глину. ” (Ісаїї 41: 25) Езекиїл пророкував: “Видиво се було таке ж саме ... яке я бачив прийшовши заповісти пагубу містові. ” (Езек. 43: 3) Потім, як Ісус Христос був наставлений Головою царського дому, решта Єгової організації була підчинена йому; і се є представлено через гору на полудневім розколі або долині, на котрій то горі ліва нога Єгови стояла.

Те пророцтво тепер указує напрям для тих, що люблять Бога, кажучи: “Ви ж утікати мете в долину моїх гір. ” (Захар. 14: 5) Останок,

“вірний і розумний слуга” кляса, є перші, що побачили і оцінили сю провізію для їх охорони і безпеченьства. Вони бачуть, що царство наближалося і “Християнство” установило гидоту замість його, і вони втікають на гори: “Осе ж, як побачите гидоту спустіння, що сказав Даниїл пророк, стоячу на місці святому (хто читає, нехай розуміє), тоді, хто в Юдеї, нехай втікає на гори. ” (Мат. 24: 15, 16) “Хто в Юдеї” — се ті, що були відділені на службу і хвалення Єгового імя. “Як же побачите, що обгорнуто таборами [невірний] Єрусалим, [котрим є ‘Християнство’] окружене армією Єгови, тими шістьма мужами і знарядом до вбивання, про котрих описується в Езекиїла дев’ятій голові], тоді знайте, що наближалося спустінне його. Тоді, хто в Юдеї, нехай біжать у гори; а хто в середині в йому, нехай виходять; а ті, що по селах, нехай не ввійдуть в него. Бо се дні мести, щоб справдилось усе писане. ” (Луки 21: 20-22) Свідки Єгови, будучи в тій “долині”, є охоронені півною половиною (Христом) і полудневою частию (“ангелами” Єгової організації). “Ангел Господень чатує кругом боящихся його; і визволяє їх. ” (Пс. 34: 7) “Бо він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх. ” — Пс. 91: 11.

Від невідпертого дотику ніг Єгови “гора” уступається й розділюється після Його волі, формуючи долину дуже близько останка і до котрої останок має легкий приступ, що було представлено через “Єрусалим”. Се було показано словами пророка, котрий сказав: “Бо долина... буде простягатися аж до Асиру” (За-

харії 14: 5), що значить “близько осягнути” (*Ром.*), і що є в першій мірі для користи тих, що не були відтяті від “города”. “Ви ж утікати мете” значить, що останок буде утікати в ту долину. (Захар. 2: 6, 7) “Втікайте з посеред Вавилону й рятуї кожне душу свою, щоб і вам погибнути за беззаконство його; се бо година помсти Господньої, — він віддає йому заплату його. ” (Ерем. 51: 6) “Як утікали за царя Юдейського Озії від земного трусу. ” Озія, Ізраїльський Царь, хотів принести невластиву жертву і за се був поражений смертельною проказою і був “відтятий від дому Господнього”, і сей чин має звязь із землотрусом. (Гл. *Йозефуса Том IX*, 10, 4; 2 Паралип. 26: 16-21) Се сходиться з часом коли “Християнство” було відтяте від Господа, і по сповненню видива, яке мав Ісаїя, відносно Господа, в Його храмі. (Іса. 6: 1-10) Ті пророцтва указують на час ‘утечи останка’ який прийшов по 1918 р. “Велика громада” і кляса Йонадаба втечуть у сю долину охорони в назначенім Богом часі.

Те пророцтво представляє з першу, що ноги Єгови стоять на горі; і тепер через свого Повновласника, Ісуса Христа, Він йде до Єрусалиму до храму чинити суд і оправдати своє ймя, відносно чого пророк Захарія сказав: “Й прийде Господь, Бог мій”. (Захар. 14: 5) Дальші слова пророцтва здається були висказані пророком Єгови, коли він сказав: “Й усі святі з ним [з Єговою]. ” (Захар. 14: 5) Очевидно, ті “святі” — се святі серафими і ангели, що служать кузові в храмі. (Мат. 25: 31; Юди 14, 15; Іса. 6: 1, 2) Усі сі іства є невидимі для тих, що втікають

у долину і котрі забирають їх позиції, пригтовляючись до великої битви яка вскорі наступить.

Приготовлення до битви продовжується далше, і (воєнні) сили забирають їх різні позиції. Підчас мраки буває дещо світла, але не ясне. Ся мрака здається поясняє слідуючі слова пророцтва: “І не буде сьвітла в той день, сьвітла, наче позникають. ” (Захар. 14: 6) Після перекладу *Роттердама*, ті слова звучать: “Не буде тоді світла, ясні зорі тоді позникають. ” Еврейське слово “темрява” значить “скорчене, або густе”, як згущене молоко (Йова 10: 10) або замерзла вода. (2 Мойс. 15: 8) В часі хмарного дня лише трохи світла можна бачити. Той період часу підчас котрого не було ясного світла здається мав початок при закінченню 1914 р. і продовжався аж до кінця 1260 днів періоду, а іменно, до вересня 1922 р. (Одкр. 12: 6, 13, 14) Се був період часу коли не було ясного світла, але час балаканини й здогадів і особистого пояснення зі сторони Божих завітуючих людей. Тоді “тайна Божа” єще не була скінчена. (Одкриття 10: 7; *Світло*, Том 1, стор. 180, *анг. вид.*) Бід того часу пророцтва поступенно відкривалися для тих, що цілковито посвятилися Богу, але той день є ще далше темний для тих, що не ходять кормитися поживою о яку постарався Єгова для люблячих Його.

Отже, почавши від 1914 р. аж до Армагедону, сей протяг часу назначений з окрема. “І се буде єдиний день, звісний тільки Господу: ні то день, ні то ніч; тільки надвечір розвидніється. ” (Захарії 14: 7) Сей протяг часу від по-

чатку царства аж до оправдання Єгового ймя в Армагедоні, є відділений і відріжнений від тисяч років царювання Христа, і через се становить день самий собою. Се піддає думку, що “тисяч років” згаданих в Одкриттю 20: 4, зачнуться від звязання Сатани, а не від народження царства. В сім “єдинім дні” світло для кляси храму стає чим раз яснійше оскільки Єгова відкриває їм своє пророцтво для їх науки й потіхи, і воно поступово стає повним світлом совершенного дня. (Прип. 4: 18) Отже той “день”, або протяг часу, — се день самий в собі. Се є Господень день, і що за день благолсовенств він є для тих, що затримують їх невинність до Єгови, а головнo від 1926 р.! — Даниїла 12: 12.

“Се буде єдиний особливий день” (*Лісер*), і сей єдиний день буде “звістний тільки Господом”. Се значить, що він головнo належить до служби Єгови від початку царства аж до оправдання його імя, і для тієї цілі він був відложеной. Спевністю, Єгова предвидів сей день, бо всі річи є звісні Йому; однак се не є думка тексту, але, після иншого перекладу, то сі слова звучать: “Се буде єдиний особливий день, котрий буде знаний як Господень [день].” Свідки Єгови є єдині, що знають, і оціняють його, і тепер вони звіщають про нього иншим.

Той період часу описаний пророком Захарією — се протяг часу згаданий Даниїлом, коли то будуть ‘бігати сюди й туди’, себто, будуть студіювати написане Слово Єгови, а головнo пророцтва, щоби дістати вирозуміння і світло про правдивий шлях яким би поступати після висказаної волі Божої; тому сей протяг часу

називається “ні то день, ні то ніч”. Блискавиці блискають із храму Єгови і достарчають світла для його людей, і се світло є нагородою за їх ‘бігання сюди й туди’ шукаючи більшого знання. (Одкр. 11: 19; Дан. 12: 4) Се час у котрім мудрі зрозуміють. (Дан. 12: 10) Тепер дітей Сиона навчає Бог і вони, з його ласки, ростуть в мудрості. (Іса. 54: 13) Їх світло прийшло, і вони встали і сяють. (Іса. 60: 1, 2) Постепенно те світло буде сяяти аж до повного дня. “Вже не сонце буде тобі світлом щоденним, не місяць — яснотою; а сам Господь буде вічним світлом тобі, і Бог твій — славою твоєю. І не зайде вже сонце твоє й місяць і не згасне, бо Господь буде тобі вічним світлом, і скінчаться дні смутку твого. ” (Іса. 60: 19, 20) “І тоді засвітить місяць світлом сонця, а світло соняшне буде все-меро яснійте, як світло сімох днів, — того часу, як Господь рани люду перевяже, та погоїть синці йому завдані. ” (Ісаїї 30: 26) “І не потребує город той сонця, ані місяця, щоб світили в ньому, бо слава Божа освітила його, а світильник його — Агнець. ” — Одкриття 21: 23.

Для Божих помазаних людей сей день був чудовою річею; тому Захарія пророкував: “І потечуть того часу живі води з Єрусалиму: половина їх — у море на всхід, а половина в море на захід; так буде літом і зимою. ” (Захар. 14: 8) Се пророцтво показує, що се день чудів, день котрий Єгова сотворив. (Пс. 118: 22, 23) Єгова посилає чудову струю правди, котру пророк називає “живими водами”, котрі виходять із храму Єгови. (Езек. 47: 1) Свідкам Єгови тепер на землі дано приказ, щоби вони запро-

шували “хто хоче, нехай приймає воду життя дармо. ” (Одкр. 22: 17) “І буде того часу: капати муть гори [Сион, Морія, Оливна] соком виноградним, а горби молоком потечуть, а всі русла Юдейські сповняться водою, з дому же Господнього пролиється джерело й засичуватиме долину Ситтим. ” — Йоїла 3: 18.

Часть із святих вод плили до “східного моря”, себто, до Мертвого або Соленого моря. Те море межувало із поколінням Юди, т. є, з тими, що хвалять Єгову, і через се представляє клясу Йонадаба котра вступила в колесницю з Егуйом. Інші води поплили до “західного моря”, очевидно указуючи на Середземне море. Се море не знаходилося у Святій Землі, але називалося “великим морем”. Кляся Йонадаба отримала життя-даючі води перед Армагедоном, а решта із людства (представлені через “велике море”) отримують правду аж по Армагедоні. Се також пояснює правду, що Він “зацарює од моря до моря, від ріки та й до кінців землі”. (Зах. 9: 10; Пс. 72: 8) У св. Письмі згадується про дві порі, т. є, ‘сійбу й жнива, холоднечу й спеку, літо й весну’ (1 Мойс. 8: 22); отже те пророцтво каже: “Так буде літом і зимою”; що значить протягом цілого року. — 1 Тим. 2: 3, 4.

В доказ сього, що “той день” зачався із народженням царства, що сталося в 1914 р., Захарія пророкував: “І царювати ме Господь над усією землею; один тоді буде Господь, і одно імя його. ” (Захар. 14: 9) “В той день” Бог, котрого імя Єгова, покаже всім сотворінням, що його замір мусить бути виконаний. Змагання Сатани бути подібним Всевишньому цілко-

вито впаде в той день. В Поправленій Версії ся часть тексту звучить: “В той день Господь буде один”; і тоді Єгова дасть себе пізнати усім, що він є ТОЙ Всемогучий Бог, котрого імя Єгова. “Та й щоб знали, що ти, котрого імя ЄГОВА, один єси найвисший над цілою землею. ” (Пс. 83: 18) Усі його вороги будуть мусіли признатися. Імя Ісусове є друге по Єгові.

Слідуюче пророцтво очевидно відноситься до останка по визволенню в 1919 р., по котрім то часі Божі вірні люди дальше перебували в добробуті і тому сказано що вони були в “країні живих”. “Вся та земля буде, якби одно поділле від Габаону до Реммому, на полудні від Єрусалиму, що стояти ме високо на своєму місці й заповниться осадниками, од Беняминової брами до місця давних воріт, до наріжних воріт, і від Ананеїлової башти до царських тискарень”. (Захар. 14: 10) “Габаон” межував на північ від царства Юдиного; “Ріммон”, на полудень від Єрусалиму був полудневою межею царства Юди й Єрусалиму. (2 Цар. 23: 8; Ісуса Навина 15: 21, 32; 1 Паралип. 4: 27, 28, 32) Назначуючи сі границі пророцтво символічно каже, що ті в організації Божій, в краю живих, будуть подібні до цвітучої долини. Єгова дає своїй організації на землі ласку і силу. Місто Єрусалим, себто, Божа організація буде заселена знову. (Захар. 8: 4, 5) Ворог убив роботу Йоана-Хрестителя-Ілїї (Мал. 4: 5, 6; Мат. 17: 10-13), по 1919 р., Бог розбудив “Елисея” замість тамтих, стримав пагубшу війну Сатани, і післав своїх свідків виконувати роботу представлену через Елисея.

Те місто “стояти ме... од Беняминової брами до місця давних воріт. ” Очевидно се не відноситься до буквальних воріт, але до входу до Божої організації. Після опису воріт сього пророцтва, у стариннім місті Єрусалимі, вони становили циркіль міста, і сим чином вони окружали місто. Від воріт Бенямина можна було перенестись на тих же до воріт полудневих а так до північних “наружних воріт”; і се піддає думку, що ціла громада храму із 144, 000 буде займати цілий простір землі. Псальміста каже: “Наші ноги стояти муть у брамах твоїх, Єрусалиме! Єрусалиме! збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господнє, на свідчення Ізрайля, імя Господнє прославляти! ” (Пс. 122: 2-4) Діти народжені від Сиона наслідять Єрусалим, котрий є Божою організацією. (Захар. 8: 4-7) Господні ангели бережуть тих воріт і не упускають нікого лише вірних.

Про се дальше описується: “Від Ананеїлової башти до царських тискарень. ” “Ананеїл” значить “Бог пощастив”. Се піддає думку, що організація Єгови на землі мала бути подібна до вежі із котрої Єгова мавби наділити свого останка ласкою і благословенством. Із ласки Єгови вони є зроблені сторожами для проголошення вістки Єгови і дати повідомлення остороги. (Іса. 52: 7, 8) Слово “тискарня” символічно говорить що тескарня вина Єгового помазаного царя буде відновлена і що він подає солодкий “плід виноградини” царському домі, пючи його новим з останком тепер на землі. Ся часть пророцтва здається каже, що “радість

Господня” (царська тискарня), як і Божо охорона, опіка і печаль і ласка є запевнені для Єгового приверненого останка; і се представлено через привернення “вежі Ананеїла”.

Слідуюче пророцтво показує очищену святиню Єгови, у котрій вже нема губителів між вірними ного людьми: “І жити муть люди там, і не буде вже прокляття а стояти ме Єрусалим безпеч. ” (Захар. 14: 11) Святиня мусить бути очищена, і ніхто необрізаний або нечистий або инносторонний не буде жити в ній. (Іса. 52: 1; 35: 8; Йоїла 3: 17) Там лише вірні будуть жити, “І не буде вже прокляття”. Ті що були введені в організацію святині і котрі осталися вірними і затримали їх невинність, — ті будуть безпечні. Та не так річ мається із бунтівниками, гіпокристичним духовенством, “чоловіком гріха”, і амбітними “вибраними старшими”, котрі остаточно прилучаться до Юдиної кляси. Тим не буде дозволено перебувати в храмі. — Іса. 43: 28; 34: 5; Мал. 4: 6.

Вірні “будуть перебувати безпеч”. Се дальше попереає заключення, що забрання города в полон, про що згадується в Захарії 14: 2, не відбудеться в будуччині, але що се взяло місце в 1918 р. Армія Сатани зібрана до Армагедону не ослабить ані не знищить безпеченства і охорони Божого останка. Напад Гога і його орди на Божих помазанників не буде успішним. Отже тут муситься заключити, що Господня робота яку останок виконує тут на землі, не буде перервана, а що ціль Єгови буде дальше виконуватися. Очищення святині Єгови є готова для його заміру, і ті з святині будуть дальше

радісно голосити хвалення Всевишнього. Чим голоснійше ті вірні голосять хвалення Єгови, тим більший повстає гнів і злоба ворога, котрий скригоче зубами і виявляє свій гнів.

Година битви наближається! Великий Польовий Вожд став на чолі своєї армії. “Очи його мов огнянна полемінь”. Він вповні приготований і ревний провадити напади проти ворога і цілковито оправдати святе ім'я його Отця. Його армії в небі, включаючи воскреслих святих, їдуть за ним на справедливих воєнних конях і машинують до перемоги. (Одкр. 19: 11-14) На землі останок несе свідчення, і вони єдині є видимі для ворога. Вони голосно співають хвалення переможного Вождя котрого ім'я має бути оправдане. Над цілою сією організацією є великий Бог Єгова, могутий Вожд, котрий не знає поразки і котрий кермує рухом його армії.

Сатана всякого часу малпував, і без сумніву буде старатися взяти позицію подібну до Всевишнього і так поставити себе на високому і піднесеному місці, звідки він буде міг кермувати своїми силами. Його головного вождя Гога попераяють сили лукавих ангелів, а на землі воєнні армії, фльоти, поліція, винаймлені вбивники, торговельні великани, і безсовісні політики, і все гіпокритичне духовенство Християнства. Всіх цих Сатана зібрав до Армагедону, і всі розумні сотворіня чекають нім затрубить воєнна труба: “І тоді виступить Господь і в'оружиться проти тих, народів, як було колись в'оружувався в день бою.” (Захар. 14: 3) Се видіння Захарії подивляюче!

БИТВА

Глянь! Всемогучий Бог устав і виступив до битви й пожере огнем всі народи. (Захар. 3: 8) Глянь на дві “мідянні горі” де великий Побідитель ногами став! І ось “чотири колесниці” виходять із між тих двох “гір”. (Захар. 6: 1) Боротьба розпочалась! Тепер велике питання зі всіх віків буде полагожене через найбільшу битву яка коли точилась, і по ній уже не буде другої. Із між тих гір вийшли разом чотири воєнні колесниці й всі женуть з великою лютістю; і сим чином ціла воєнна організація Єгови є представлена яко чотирокутник, котра же не до битви. Бог Єгова дав приказ до нападу, і битва зачалась неначе “велика буря здійметься з найдальших окраїн землі. ” (Єремії 25: 32) Шум війни дасться почути зі всіх окраїн землі, бо Бог неба і землі виступить із непобідимою силою проти сильного ворога, як невидимої так і видимої часті його; і перед сими непобідими силами Єгови ворог буде поторощений неначе зогнила будівля.

Сили Єгови нападуть на кождо часть твердині ворога. Воєнні колесниці, котрі тягнули “вороні коні”, і ті, що їх тягнули “білі коні”, напали на “північний край”, котрий є під прямим розпорядженням Гога, головного князя Диявола, і котрий то відділ ворожої армії складається із сили невидимих лукавих сотворінь. Інший відділ Єгової армії, представлений через воєнну колесницю із теркатими кіньми, кинув свою непобідиму силу проти охороненого в окопах ворога на землі, сили котрого складаються із “лукавого слуги” кляси, “чоловіка грі-

ха”, “сина погибелі”, і торговельної сили, політичної сили, наймленої поліції, і кожної частини земного відділу сатанського війська. Проти всіх цих Господні воїни кинулися з великою ревністю. “Виступить Єгова... проти тих народів, як було колись в’оружувався у день бою. ”— *А.П.В.*

Ніякі слова несовершенного сотворіння не можуть описати цієї страшної битви, але позаяк Господь заявив, що він буде воювати проти тих народів, що поставили себе в рядах битви проти Нього, як було колись Він воював, ми можемо дістати поняття відносно тієї битви із історії минулих битв, які Єгова провадив в користь своїх людей. Відносячися до попередніх битв псалміста каже: “Зроби їм те, що Мидіянім, що Сесері, що Явиму коло потоку Кисона. Котрі, знищені коло Ендора, гноєм для землі стали. ” (Пс. 83: 9, 10) Інший пророк писав: “Бо встане Господь так, як на горі Перазімі, розгніваєсь, як на долині Габаонський, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне. ” (Ісаї 28: 21) Про битву проти Сизари написано є: “Воювали з неба зорі, били на Сизару, (і з доріг своїх на його) виступили боєм. Той Кесон, бурчак (потужний), різко рвав і ніс їх. Поток Кедумен, потік Кесон. Жени, душе моя, сильних у розтріч! ” (Суд. 5: 20, 21) Сі тексти указують, що Єгова буде уживати річей природних, або видимого сотворіння, як і також своїх духових сотворінь до боротьби в своїй битві. Він воював проти Мадияніїв, як про се описано в 7 і 8 голові Суддів. Він воював за Ізраїльтянів

в часі Йосафата, як про се зазначено в 2 Паралипоменон гл. 20 від 1-26; він воював за Ізраїля в часах Езекиї (2 Паралип. 32: 1-22); і Езекиїл розказує як він буде воювати проти Гога і його армії. — Езек. 38: 18-23; 39: 1-8.

Коли Йозия виступив проти ворогів Ізраїля, то він повбивав многих мечем, а Господь кидав великими кавалками леду із неба і сим чином убив більше число ворогів чим мечем. Тоді Єгова застановив сонце і місяць аж поки битва не скінчилась, щоби люди могли бачити прогнання ворогів. “І не було такого дня, як оний, ні перете, ні навпослі, щоб Господь слухав чийого б ні було голосу: сам бо Господь воював за Ізраїля. ” (Кн. Ісуса Навина 10: 10-14) Позаяк писання показують, що Єгова воювати ме за своїх людей в Армагедоні, як се Він робив в давних часах, то ми можемо бути певні, що Він буде уживати подібного знаряду до сієї боротьби і се буде включати меч, громи і огонь, і інші дивовижні річи, щоби люди знали, що се битва Господня, а не чоловіча. Бог велів Езекиїлові пророкувати, що многі впадуть від меча, голоднечи і пошести: “Хто далеко, — помре од пошесті, а хто близько, поляже од меча, хто ж зостанеться й виратується, згине від голоднечі. Оттак я довершу гнів мій на них. І простягну проти них руку мою й зроблю країну безлюдною пусткою від Дивлат-степу по всіх осадах їх, і зрозуміють, що я — Господь. ” — Езек. 6: 12, 14.

Многі писання указують, що Єгова буде уживати знарядів знищення, що принесуть жах серцям ворога: “Ось крик по горах, наче великої

товпи людей, гомін зворушених царів та народів зібраних разом: Господь сил чинить перегляд бойового війська! Поприходили з далека, від краю неба — і Господь і знаряддя гніву його, щоб збудити весь край. О, ридайте, бо день Божий ближиться, — як опустошуюча сила рукою Всемогучого. Тим то руки в кожного зомліли, в кожній людині серце занепає. Зжахнулись; судороги й болі схопили їх, ніби породілю; стуманівши, глядять одно на одного, лиця в них зажарілись. ” (Іса. 13: 4-8) “Бо ось що сказав мені Господь: Як той лев, як левин щенок, ревучи над своїм уловом, не здригнеться, хоч би і ціла громада пастухів на його кричала, й не вступиться перед їх многотою, так і Господь сил зійде воюватись за Сиона, й загорю свою. Як птахи — свої писклята, так Господь Саваот окриє захистити, вибавити, пощадити і врятує Єрусалима. ” — Іса. 31: 4, 5.

Наслідок війни буде, що повстане велика різанина людських сотворінь і ніщо інше не принеслоб оправдання Єгового ймя. Тоді мусить настати таке об'явлення Божої сили, що всі будуть знати, що те знищення походить від Єгови. Захарія виразно вичислює ці средства, інші чим меч або подув огню із неба, коли він каже: “І от яка буде язва, що нею вдарить Господь усі народи, що будуть воювати Єрусалим; у кожного нидіти ме тіло його, як їще він стояти ме на ногах; очі його потануть у ямках своїх, а язик його висохне в роті йому. ” (Захарії 14: 12) Ці слова ясно указують, що земний відділ сатанської організації буде стояти на їх ногах, підчас походу, тоді язва повалить їх.

Перед мурами Єрусалимськими Сеннахерим зібрав своє військо, котре він вважав за непобідиме, і Господь поразив 185, 000 із них одної ночі. (Іса. 37: 33-38) В Армагедоні Єгова поразить їх язвою підчас битви, і вони будуть знати, що та поразка прийшла від великого Бога вселенної, а не від чоловіка. Коли ворожі чиновники дадуть приказ своїй армії й та армія буде старатися крикнути, тоді, каже пророк “язик його висохне в роті йому”. Підчас коли вони зачнуть уживати своїх далековидів, щоби віднайти де знаходяться вірні одиниці Єгови, тоді пророк каже, “очі його потануть у ямках своїх. ” Вороги будуть старатися настрашити маленьку армію свідків Єгови, але їх крик не допоможе їм, бо Єгова охороняти ме й обороняти ме свою армію; отже вірні не бояться ані чоловіка ані диявола. Вірний останок знаходиться в долині безпеки, між Христом з одної сторони і ангелами Господніми з другої сторони, і вороги не зможуть дістати їх. Безсумніву, що ся інформація є дана наперед тому, щоби скріпити останка тепер у вірі і щоби він мав сильну надію, і щоб вони могли далше без страху голосити остоорогу ордам Сатани, що противляться роботі Єгови. Лише вірні, що цілковито вповають на Єгову, будуть чинити се. Боязкі не будуть знаходитися в Божій армії.

В теперішнім часі самолюбство істнує до найвисшого вершка в кожній часті організації сього світа. Кожний світській чоловік глядить за своїм власним інтересом. В Армагедоні се самолюбство зросте ще більше, відносно чого Захарія пророкував: “І настане того часу між

ними велика замішанина од Господа — так що вони хапати муть одно одного за руку, й буде здійматись рука проти руки ближнього свого. ” (Захр. 14: 13) Та часть сатанської організації зложена із людей на землі не буде могла бачити своїми природними очима тих, що будуть проти них у Божій організації, лише вірних свідків Єгови, котрі будуть безперестанно й одважно голосити правду, що вельми розгніває ворога. Єгова хоронити ме своїх людей в долині безпеки, між Його “горами”, і в той самий час Єгова спричинить велике замішання або заколот між сатанською організацією на землі, так що в їх заколоті вони будуть вбивати оден одного. В сей самий спосіб Бог спричинив велике замішання між Филистиями, коли вони воювали проти Ізраїльтянів; яко ж написано: “Аж кожен підіймає меча проти товариша свого; замішання було дуже велике. . . І всі Ізраїлитяне, що поховались були в Ефраїм-горах, почувши, що филистії повтекали, сполучились із своїми до бою. Так дарував Господь Ізраїлеві того дня побіду, а побоїще простягалось аж за Бет-Авену. ” (1 Сам. 14: 20-23) Так і Захарія говорить: “І тоді виступить Єгова і в’оружиться проти тих народів, як було колись в’оружувався у день бою. ” — Захар. 14: 3, *А. П. В.*

Ліга Народів, мирові договори, розоружні угоди, і тим подібні умови між народами, не принесуть жадної пильги, тому що в критичній хвилі жадний нарід або люди не будуть вірно стояти при їх угодах. Свідські люди називають се “перехитрити” один одного. Всі такі угоди є безбожні, і Бог заявив, що вони обернуться

в ніщо. “Лучіться, народи, і ви будете розсіпані; вважайте, всі далекі землі! в’оружуйтесь, та тремтіть; заперізуйтеся до бою, але дрожить! складайте задуми, та вони в ніщо обернуться; виповідайте їх словом, та воно не збудесь, бо се — з нами Бог! Бо ось що говорив мені Господь, поклавши на мене руку й вкладаючи мені на серце, не ходити дорогою сього народа, — і промовив: Не говоріть: “змова”! бо народ сей все змовою вважає; не бійтесь того чого він боїться, і не лякайтесь. Бога сил небесних — його, як святого, шануйте; його одного вам боятись, перед ним вам дрожати!” — Іса. 8: 9-13, *анг. перек.*

Для чоловіка є лише одиноким безпечне місце, а се бути цілковито на стороні Єгови. “Християнство”, або “зроганізоване Християнство”, є гіпокритичне і самолюбне до найвисшої точки. Між тими людьми, з котрих складається та товпа, нема правдивої любови, і ніхто з них не любить Бога і його царства. Самолюбство є в цілковитій контролі. Ціла ся товпа противиться Єгові; тимто є написано проти Сатани і Гога і його організації: “І викличу меч по всіх горах моїх, говорить Господь Бог: кожного меч обернеться на брата його. І буду судитись із ним моровою пошестю і кроворозливом, і пролию на него й на ватаги його, та на безліч народів, що з ним, потопний дощ і кам’яний град, огонь і сірку; і явлю себе великим і святим і дам себе пізнати в очах многих народів і визнають, що я — Господь.” (Езек. 38: 21-23) Коли Мадияні і їх союзники вбивали один одного, тоді Гедеон і його армія гнали за ними і вбивали їх.

Рівнож і в їх замішанню підчас Армаредону, коли ворог буде вбивати один одного, Єгова зі своєю армією возьме участь у битві, щоби ворог знав, що се Бог Єгова воює проти нього. — Суддів 7: 23-25; 8: 1-21.

Тоді помазанники будуть стояти сильно разом як один чоловік; і через се коли між людьми Божими являються такі, що називають себе свідками Єгови, але котрі воюють проти тих, що дійсно чинять роботу Господню, то се є безперечний доказ, що такі ворохобники не є з Сиона. Усі в Христі мусять бути яко ціла єдність. Коли в Єрусалимі відбудовувались мури, то розказ був даний робітникам: “Бийтись за братів своїх. ” (Неємії 4: 14) В Армагедоні всі сини Сиона будуть стояти сильно разом: “Та й Юда воювати проти Єрусалиму і понагромаджують скарби всіх народів, золото, срібло та одєжу в великому множестві. ” (Захар. 14: 14) Се є дальший попереаючий доказ що “Юдеї”, себто ті, що є вірні Єгові, його останок, мусять бути в Армагедоні і виконувати їх часть, що не значить боротись тілесним оружем; але їх часть є співати хвалення Єгови, так як Ізраїльтяни робили се, коли воювали за Йосафатового часу. (2 Паралип. 20: 1-23) Вірний останок мусить ‘стояти за своїм життям’, як се робили Божі завітуючі люди, коли їх вороги старалися знищити їх. (Естери 8: 11) Се значить, що вони не будуть утікати перед ворогами, але їх лиця будуть неначе адамант, і вони будуть дальше проголошувати вість Єгови.

Се пророцтво показує, що народи, а головно “Християнство”, вжиють все своє майно й силу

проти організації Єгови, як Амон, Моаб і Сеїр-гора ужили проти Йосафата, і всі вони попадають. Вороги знають, що все їх багатство ке переможе Божих завітуючих людей, що будуть триматися їх невинності. “Багатства грішника передержуються для праведного. ” (Прип. 13: 22) Все багатство яке вороги уживуть проти Божих людей, Єгова ужие для свого ймя і царства: “Устань же тоді громадо Сионська, й молоти! я бо зроблю рога твого (силу твою), мов би з заліза, а копита твої, неначе з міді, — і потреш многі народи, й присвятиш Господеві користі їх і багатства їх — Владиці всього світа. ” (Михея 4: 13) Великий інтерес, ділаючи через своїх наймитів, тепер захопив радіо-станції й інші средства комунікації між людьми, і уживає їх для своїх самолюбних цілей проти Єгови; але нехай усі, що вповають на Єгову будуть одважні й знають, що коли прийде назначений час Єговою, то Він ужие радія й всіх інших річей для своєї слави. Він тепер ругається й сміється із тих зарозумілих “когутів” на землі, коли вони хваляться їх роботою, стараючись не допустити Його вість до людей. (Пс. 2: 4, 5) Бог дозволяє їм йти до границі, але Він промовить до них пізнійше, і вони будуть знати, що їх кінець прийшов.

Єгова спричинить, що “язва” впаде на кожний воєнний знаряд Сатани. “І така ж язва побє коні, мули, верблюди й осли та й усяку скотину, яка буде в військовому таборі в них. ” (Захар. 14: 15) В старинних часах війська уживали коней і колесниць і інших подібних знарядів до виконання їх воєнних плянів. (Суд. 6: 4, 5) Не-

ма сумніву, що вони будуть уживати подібних річей в Армагедоні, і також інших знарядів, таких як теньки, літаки, моторові вози і інші подібні знаряди; отже та язва згадана тут напевно значить, що Господь спараліжує й знищить всякий воєнний знаряд Сатани. Нічого ворожого Він не пощадить. Усі мусять пізнати, що Єгова — єдиний Бог і що Він бере участь у тій великій битві.

Ніколи перед тим не було і ніколи опісля не буде такої битви, як “битва в день Бога Вседержителя”. Се переконає усі сотворіння, що Єгова — всевишній, і що Він оправдає своє ймя; і що се головна причина сієї битви. Народи землі, а головню “Християнство” відмовилося звернути свою увагу на осторогу Єгови. Замість сього, люди й народи йшли на сліпо за Сатаною, а духовенство було головним знарядом, що провадило сих сліпих. Та приготування поступає вперед і велика битва наближається. Армії уже готові, і Бог каже до народів, а головню до “Християнства”: “Ось бо я починаю насилати лиху годину на се місто, що наречено моє ймя (зорганізоване Християнство взяло ймя Христа), а ви б то не zostались не покарані? Ні, кара не мине вас, бо направляю меча проти всіх живущих на землі, говорить Господь Саваот. Пийте й упийтесь, щоб аж вертали, та падайте, не вставайте вже од меча, що пошлю на вас. ” (Ерем. 25: 27, 29) Мечем, голоднечою і помором, і иншим знарядом Єгова поразить ворога и знищить усю його силу, і наповнить землю трупами. “І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть по

них плакати, ке будуть їх збирати ані ховати, — гноєм лежати муть верх землі. ” (Ере. 25: 33) Про сю страшну битву Ісус пророкував: “Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання сьвіту до сього часу, й не буде. ” —Мат. 24: 21.

Гог буде активним провідником, або генералом, воєнної сили Сатани, підчас коли його гетьман, самий Сатана, буде приглядатися битві із відповідного місця, тому що він старається бути “подібним Всевишньому”. Сатана буде бачити свою організацію розбиту на порох і знищену. Символічними словами Господь описує сю боротьбу сими словами: “І бачив я зьвіра, а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що прийняли п'ятно зьвіра, і що поклонялися образу його. Живцем вкинуто обох в озеро огняне, палаюче сіркою. ” (Одрк. 19: 19, 20) Потім ті вороги, що лишуться в Магог землі, - будуть знищені через Господа Ісуса Христа, великого Чиновника і могучого Меча. (Одрк. 19: 21; Езек. 39: 6) Се буде страшне потрясення для Сатани, коли він побачить усю свою організацію знищену. Тоді він побачить, що він не є такий сильний як він думав. Тоді, як здається, могучий чиновник Єгови, Ісус Христос, ‘вхопить змія, того вікодавнього вужа, котрим є Диявол, Сатана, і зробить його безчинним. (Одрк. 20: 1-3) Та нім він буде кинутий у безодню, він буде знати, що Єгова се зробив.

Пророцтво Захарії ясно відкриває сі правди, котрі, в коротці, можна зазначити в сей спосіб: Потім, як Сатана й його ангели були скинуті з неба, і коли Світова Війна скінчилася, Ісус Хри-

стос в товаристві з силами ангелів зробив оглядини всіх річей відносно землі. Господь споглянуv і завважив лукавство гіпокритичного “Християнства”. Тоді Христос зібрав разом перед себе на суд усіх тих, що безпосередпо або посередно зробили угоду з Єговою чинити Його волю й котрі були покликані до царства, і тоді Він зачав судити: Усіх вірних Він привів до храму і зробив їх частю Єгової організації. Ось так вірні стались частю Сиона і правдивими “Юдеями”. Підчас суду який взяв місце в храмі, Ісус Христос зібрав і відкинув усе “Християнство”, а головнo духовенство, що указалось невірним Богу. Він визбирав геть усіх чинителів беззаконня, самолюбних і амбітних одиниць, що становлять “лукавого слугу” класу. Він відкинув лінивого й нікчемного або безвартісного слугу, й святиня стала освячена й очищена, полишивши там лише тих, що дійсно люблять Бога і що цілковито посвятилися Йому і Його царстві. Ось так Божа святиня стала очищена. Вірних Він висилає “приносити жертву Господеві в праведності” і їх жертва є приємна для Господа, тому що вони посвятилися Йому і хвалять і служать Йому. (Мал. 3: 3, 4) Вся та робота є приготування перед і до великої війни, у котрій то битві “великого дня Бога Вседержителя” ймя і слово Єгови будуть на віки оправдані перед усіма сотворіннями.

Перед сією великою битвою Христос, головний Вожд, по приказу Єгови, висилає вірного останка проповідувати сю євангелію царства яко свідоцтво всьому світові, а головнo людям “Християнства”. Факти показують, що сей про-

рочий приказ був виконаний головно від 1922 р. до теперішнього часу. Се було dokonано серед великої опозиції ворога. Господь ужив своєї вістки правди до відділення нещирих від тих, що дійсно посвятились Йому. І так Єгова відкрив “чоловіка гріха”, “сина погибелі”, котрий називає себе організацією Божою, але вдійсності є “зборешем сатани”. Він відкрив самолюбних і амбітних людей, котрі бажали мати місце або позицію як “вибрані старші”, і котрих головна ціль мати таку позицію була особиста нажива. Наслідки очищення храму були, що всі такі були визбирані і їм не дозволено більше займати місця між вірними, але вони опинилися в клясі “лукавого слуги”. Вість правди випровадила “Християнство” й його духовенство на ясне світло, так що всі, хто бажає знати правду, може бачити, що “Християнство” є гіпокритичне до найвисшого степеня і становить часть організації Сатани. Також всі ті, що противилися Божій організації, або занедбали або відмовилися брати участь в ній, знайшлися в рядах сатанської організації.

Ось так Єгова уживає своїх вірних свідків дати повідомлення гноблущим, торговельним і політичним володарям і їх союзникам, що їх діла гноблення мусять скінчитися. Воєнні чинники, як і відділ сильного рамена, отримали їх повідомлення і остерогу. Се свідоцтво є дане світові після Божого приказу, щоби ніхто не міг сказати, що вони не мали нагоди чути. Єгова нічого не робить потайно відносно знищення ворога. Його вірні свідки мусять дати сю остерогу в ймя Єгови, і їх занедбаня се чинити бу-

лоб доказом їх невірності й провадило б їх до знищення.

В той самий час робота свідоцтва звертає увагу людям, котрі є доброї волі й чесного серця, що Єгова — Бог і що Його царство дасть цілковиту поміч людям. Сим чином смирні, або покірні, отримають знак тотожності на їх чолах і нагоду стати по стороні Єгови, щоби вони могли бути схоронені в день коли Єгова, з своєю непобідимою армією, буде воювати в Армагедоні. Все се є робота приготування, і коли вона скінчиться, Всемогучий Бог, Головний Вожд, дасть приказ своїм воєнним силам, і битва розпочнеться! Ся інформація була дана наперед у св. Письмі по приказу Єгови для останка, щоби вони могли непохитно йти вперед проти всякої опозиції і з радістю давати свідоцтво про царство, і сим чином доказати їх позицію й отримати потіху й відсвіження їх надії, що вони будуть мати часть в оправданню імя Єгови і бути навіки ужитими в гармонії з Його заміром. Як за скоро настане битва Армагедона, жадний чоловік не знає; але без різниці коли той час прийде, вірні свідки Єгови із радістю будуть виконувати їх роботу й славити муть Єгову. Із своєї ласки й доброти для їх добра Єгова дальше роставляє свій стіл із багатою й духовою поживою і кормить своїх дітей тим, що є корисне для них. Із радістю вони співають Його хвалення і воскликують: “О, глибино багатства і премудрости і розуму Божого! як не довідомі присуди Його і не досліджені дороги Його!” — Рим. 11: 33.

Єгова схоронить декотрих людей і перепроводить їх через велику битву Армагедон, і до таких пророк відносився, коли він сказав: “І буде опісля: всі, що позостаються з усіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитися що-року, щоб поклонитись цареві, Господеві сил небесних, і сьвяткувати сьвято кучок.” (Захар. 14: 16) Із поступом роботи свідочтва в ім'я Єгови обявилася громада людей, що немає співчуття із лукавою організацією сього світа і через се не приняла печатки звірської сатанської організації на свою руку або на чоло. (Одкр. 13: 16, 17) Як і Йонадаби вони увійдуть у колесницю з Більшим Егуйом, себто, вони стануть по стороні Єгови й Його Христа, і такими оголосять себе. Таких Господь називає “вівцями”, що бажають учитися й стараються чинити добро свідкам Єгови, тому що вони служать Богу. (Мат. 25: 31-40) Такі будуть наочними свідками Єгового великого діла оправдання. Єгова обіцяв, що збереже останка з між народів, що втіче (од меча): “Та я збережу останок, що між народами од меча врятуються, як ви будете розкидані по чужих країнах.” (Езек. 6: 8) “І збережу небагато з них од меча, голоднечі й мору, щоб вони розповідали про всі гидоти свої проміж народами, куди походять, і всі зрозуміли, що я, — Господь (справедливий).” — Езек. 12: 16.

Всі такі, що перейдуть через ту битву, єсли вони схотять жити, мусять бути послухними “Цареві, Господу сил”. (Захар. 14: 9) Гіпокритичне “Християнство” наробило досить мішанини тим, що воно вдавало, що воно навертало

світ, і та мішанина є далеко гірша чим ніщо. Їм не лише не вдавалось повернути світ, але вони звернули величезне число людства проти Бога. Однак по Армагедоні Христос, яко великий Первосвященник і Царь Єгови, наверне світ на правду й дійсно. Всі живучі мусять поклонятися й служити Єгові й Ісусу Христу, бо ‘перед Його ймям приклониться всяке коліно й всякий язик визнає що Він — Христос на славу Бога. ’ (Филип. 2: 10, 11) Тоді вже не будуть поклонятися і величати людей як земних царів або суддів або системи або проводарів. Царства й держава й величність їх під цілим небом будуть дані Цареві і Священникові Єгови, і всі мусять поклонятися Йому й слухати Його. Тоді всяка душа на землі буде піддана “висшим властям”, котрими то висшими властями є Бог Єгова і Ісус Христос. (Рим. 13: -1) Підчас панування Царя люди прийдуть до храму Єгови, Його святої організації, і там віддадуть славу Єгові й Його Цареві. (Езек. 45: 18-25; *Оправдання*, Том 3, стор. 288-293) Люди не прийдуть з ‘порожніми руками’ перед Господа, але вони прийдуть з хваленням й подякою й поклоняться Йому із чистого й щирого серця. (5 Мойс. 10: 16, 17; 16: 16, 17; 30: 6) Як здається, то можливо, що декотрі з останка будуть ужиті на якийсь час по Армагедоні й указувати людям дорогу до царства.

ДОБРОБУТ

Єгова дасть послушним людям землі найбільший добробут чим люди могли коли уявити собі або мріяти. Давно тому Він сказав до Авра-

ама: “І благословляться в тобі (і в потомстві твому) всі племіння землі. ” (1 Мойс. 12: 3; 22: 18) Тим обіцяним насінням є Христос, котрий володіти ме світом в праведності на славу Бога Єгови. По найбільшій битві зі всіх часів задля оправдання ймя Єгови і щоби люди могли мати мир, великий Князь Мира установить мир і добробут на землі який ніколи уже не скінчиться. (Іса. 9: 6, 7) По оправданню ймя Єгови, предвічного Царя і Господа сил, усі, що будуть оціняти життя вічне, мусять радісно слухати Його. Тимто через свого пророка Захарію, Господь каже: “Коли ж которий рід на землі та не піjde в Єрусалим упасти перед царем, Господом сил, то не буде дощу в них”. (Захар. 14: 17) Тоді не буде безробіття, терпіння й недолі задля браку матеріяльних благословенств. Тоді земля буде уроджайна, і тоді великий достаток буде для всіх, що будуть чинити правду. (Пс. 67: 6) Се буде час радості й подяки Єгові й Його Цареві, і безперестанного добробуту. Тоді закон Божий вийде з гори Сион, т. є з головної святої організації, і дорога буде прочищена для всіх людей. (Іса. 2: 3; 5 Мойс. 31: 10-13) Великий Священник, Ісус Христос, буде Єгововим урядником для людства, і той річний празник, на котрий люди будуть мусіли приходити, буде узлом, що буде взяти їх разом людей до Божої організації. Тоді нова угода буде в силі, і хто відмовиться брати участь у празнику для Господа, такий буде бунтівником котрому буде належатися й отримає справедливую кару.

“Свято кучок” згадане в повисшій пророцтві представляє тимчасовий стан замешкання й

празнику людей підчас періоду привернення людства під славним царюванням Ісуса Христа. Се буде час коли вони будуть пізнавати Бога й Його закон, час коли люди на землі будуть входити й виходити з Божої організації, і їх перебування там буде залежати від їх послуху до закону Божого царства. Отже підчас їх подорожування вони будуть мати тимчасове помешкання. “Усі роди землі”, що будуть послухні, будуть радісно йти до Єрусалиму й поклонятися Христові й Єгови сил. Слово “Єрусалим” в сім пророцтві не значить місто під тим ім’ям у Палестині, бо навіть щоби те місто і було відбудоване, то всі роди землі не могли б зібратися там. Ім’я “Єрусалим” відноситься до нового Єрусалиму, котрий є головною організацією й котрий буде управляти світом у праведності. (Одкриття 21: 2) Щоби люди могли ‘прийти до Єрусалиму’, то вони будуть мусіли подорожувати великим шляхом, котрий то шлях є цілковитим посвяченням Богу і його царству. Тоді головна організація Єгови, його царський дім або палата, станеться домом молитви для всіх народів, в котрім люди будуть поклонятися. — Ісаїї 56: 7.

Від усіх людей на землі буде вимагатися прийти разом в назначенім часі в тій цілі, “щоб вони призивали ім’я Господнє й служили йому однодушно”. (Соф. 3: 9) Ісус сказав, що прийде година коли люди не будуть поклонятися в буквальнім місті Єрусалимі, але що правдиві поклонники будуть поклонятися “Отцеві духом і правдою”. (Йоана 4: 21, 23) Дійсне місце до зібрання людей не буде в Палестині; але без

огляду на фізичне положення, усі люди будуть збиратися до Божої організації, і посвящать себе Цареві і царству. Розпорядження царства буде таке, що кожному чоловікові на землі буде дозволено чути про імя Господнє і прилучитися до хвалення Його ймя. Жадний самолюбний чоловік або комерційне підприємство не буде мати нічого до чинення із радіо-станціями; але одна велика радіо-станція буде оперувати без перешкоди, із неограниченою силою і дасть спромогу людям всякого часу слухати вість Господню і прилучитися до хвалення його імя. при помочи своїх досконалих радіо-апаратів.

Слово “дощ” у сімнацятім вершу сього пророцтва є ужите символічно. У минувших часах, коли на якусь часть землі не падав дощ, то люди в тій околиці терпіли брак поживи і інших конечностей; але під розпорядженням царства, при помочи фльоти транспортація буде улекшена, і при помочи охолоджених вагонів й складових домів, брак дощу в одній части не спричинить голоднечи в другій части. Однак, символічно, “дощ” значить ласка Божа і його зіслане благословенство. Се буде неначе “чиста ріка води життя... що виходила з престола Божого і Агнцевого,” котра то свіжа вода дасть життя послушним людям. (Одкр. 22: 1; Езек. 47: 1-5) Брак таких благословенств не значило, що зараз наступить нагла смерть, але що непослушенство отримає заслужену кару із котрої можна буде вилічитися. Але если таке непослушенство буде дальше продовжатися, тоді воно запровадить до цілковитого осунення всіх благословенств Господніх і остаточний

наслідок буде вічна смерть. (Жид. 6: 7, 8) Ті що є послушні Господеві є представлені через пророка кажучи: “Ми спізнаємо його; будемо намагатись (що раз краще) пізнавати Господа; він же явиться ранною зорею і прийде до нас мов той пізній дощ, що скроплює землю. ” (Осії 6: 3) Цар благословити ме послушних: “Нехай (цар) судить народ свій по справедливості, і бідних твоїх по правді. Він зійде, як дощ на скошену луку, як злива, наповуюча землю. В дні його зацвіте праведник, і буде достаток спокою, аж поки місяця не стане. ” — Пс. 72: 2, 6, 7.

Сі дорогоцінні правди тепер дають надію останкові, тому що вони знають, що Єгова оправдає своє ім'я і дасть їм свої благословенства і всім послушним йому, і що се їх привилей передати сю вість людям доброї волі. Сі правди, коли прийняті, устанавлять віру в умі людей доброї волі. Вони можуть бачити, що великі терпіння, несправедливість і горе на землі мають вскорі перейти і опісля настане добробут й вічна радість для тих, що знають і слухають закону Божого царства. Бачучи се, вони стали по стороні Єгови і його організації в приготуванні до великої битви.

Тоді не буде вимівки не приходити до “Єрусалиму”, котрий є Божою головною організацією. Тоді дорога буде ясна для людей. (Іса. 19: 23-25) В гармонії із сим Захарія пророкує: “І коли Єгипецьке племя не збереться в дорогу й не прийде, то й у його не буде дощу, й прийде на його така ж кара, якою побивати ме Господь народи, що не приходили на кучкове сьвято.”

(Захар. 14: 18) Єгипет не був краєм природного дощу, але його ірігація (наводнення) залежала від води ріки Нилі. (5 Мойс. 11: 10, 11) Люди старинного Єгипту мабуть не були свідомі сього факту, що вплив ріки Нилі залежав від подостатком дощу недалеко її жерел. “Єгипет”, ужитий тут, символічно представляє народи землі. Як люди в Єгипті чулись цілковито незалежні від дощу, так самолюбні і вперті люди на землі будуть чутися незалежні від Господа і будуть сподіватися жити без його благословенств. Бог ужиє пораз для упокорення їх, як се він зробив із старинними Єгиптянами. (2 Мойс. 9: 13-15) В сім пророцтві Захарії Господь зазначає, що добровільні переступники, бунтівники, і непослушні одиниці не лише не отримають “дощу”, але будуть покарані “поразами”, що символічно представляє знищення. Добровільне й вперте непослушенство не допустить таких одиниць до служби великого Лікаря, щоби він вигоїв їх із тієї “порази”. (Іса. 53: 5; Луки 5: 17; 5 Мойс. 28: 27, 35; Іса. 33: 24) Те пророцтво заявляє, що та поразка впаде на всі “народи, що не приходили на кучкове сьвято.”

Нікому не буде дозволено переступати закон царства. “Ось що буде за гріх Єгипту й за гріх усім народам, що не прийдуть обходити сьвято кучкове. ” (Захар. 14: 19) Через століття Бог дозволив чоловікові іти за його власними примхами, але коли всі прийдуть до пізнання Господа, тоді вони мусять слухати Господа або вмерти. (Ісаїї 66: 23, 24) Як Господь тепер вимагає цілковитого послушенства зі сторони

останка, так цілковитого послушенства він буде вимагати від усіх, що схотять дістати життя вічне під ласкавим і справедливим царюванням Царя над царями.

ЦІЛКОВИТА ПОСВЯТА

Цілковитої посвяти Єгови і його царству буде вимагатися від усіх підчас царювання Христа, і се буде остаточним і цілковитим наслідком. Захарія, під керівництвом Господа, пророкував: “Того часу й на кінській узді надписуватимуть: ГОСПОДЕВІ ПРИСЬВЯЧЕНО, та й казани варові в Господньому домі будуть уважатися за священі так само, як чаші перед жертівником. ” (Захар. 14: 20) Перша згадка в Біблії про коні й їзді є зроблена відносно Єгипту. (1 Мойс. 47: 17; 50: 9). Підчас царювання Сатани світ уживав коней до війни. В Армагедоні Господь знищить всякі знаряди і воєнні символи і саму війну. (Захар. 9: 10) Се не значить, що комі будуть знищені, тому що можливо вони будуть ужиті для корисної цілі. Під справедливим царюванням Христа на уздах кінських будуть дзвінки, що буде значити, що вони будуть ужиті яко знаряд у службі на славу Божу і на добро людей, тому що на тих дзвінках буде написано “ГОСПОДЕВІ ПРИСЬВЯЧЕНО. ” Се буде та сама напись що знаходилась на золотій бляшці, що була пришита на переді до мітри первосвященника. ((2 Мойс. 28: 36) Коні уже ке будуть ужиті для шкідливої і гноблючої цілі, як війни, тому що в той час, замість війни, на землі буде мир і добра воля між людьми. Тоді коні будуть тягнути плуг і будуть слу-

жити для добра чоловіка і на славу Божу. Коли вони перекують воєнні знаряди на лемиші, то вони будуть потребувати коней тягнути їх. (Ісаї 2: 4) Тоді люди будуть мати спочинок і мир в Господі, і не будуть боятися жадного сотворіння, але всі будуть ходити в ім'я Господа, посвятившись цілковито Всевишньому і Його царстві. — Мих. 4: 4, 5.

В сім пророцтві Захарія каже: “Та й казани варові в Господньому домі будуть уважатись за священні так само, як чаші перед жертівником. ” Сі річи представляють посудину нищого чину й через се меншої почеси у всесвітній організації Єгови. (2 Тим. 2: 20, 21) Ціль тих глеків, як се показує Божий пророк, є зварити річи для людей; і тому тут є ужите слово “варові”. (Ерем. 52: 18, 19; Езек. 11: 3, 7, 11) Ті казани були ужиті із почесного металю, т. є, із міді. (2 Мойс. 38: 3), отже вони представляли надлюдські старання в організації Єгови, що служать людству. “І навкруги всіх їх чотирьох — стіни, а при стінах пороблені куховарні навкруги. І сказав мені: Се куховарні, де слуги храму варити муть жертви людські. ” (Езек. 46: 23, 24) Отже ся часть пророцтва ясно відноситься до тих, що служать в храмі Єгові. “Та й казани варозі в Господньому домі будуть уважатись за священні так само, як чаші перед жертівником”. Ті казани були для кроплення і їх уживано в службі коло жертівника. — Захар. 4: 14.

Ті казани в сім пророцтві, будучи цілковито посвячені Господеві, значили, що всі інші “посудини”, себто самолюбні особи, “чоловік гріха”, духовенство, і самолюбні “вибрані старші”

були цілковито вичищені із святині; отже се малоб значити, що коли се возьме місце, то пророцтво із 2, 300 днів згадане Даниїлом сповнилося. (Дан. 8: 14) Та кляса описана словами “святійша більше чим ти”, і “виробляюча характер”, була колись визначна в Господній організації, а тепер цілковито викинена геть і так позістане на віки. (Іса. 65: 5) В сім часі всі в храмі мусять бути цілковито і всеціло посвячені Богу і його царстві, і через се мусять бути подібні до Божого дорогого Сина, Ісуса Христа, Голови храму. — Рим. 8: 29.

Пророцтво Захарії показує, що перед днем битви Армагедону кожда одиниця по стороні Єгови буде цілковито посвячена Єгові сил. Та сила буде складатися із армії святих, і праведних зайнятих у справедливій війні. “Усякий котел у Єрусалимі і у Юдеї буде присвячений Господеві сил небесних, і всі, що жертвувати муть, будуть приходити й брати їх та й у них варити, й не буде тих часів ніякого крамаря в домі Господа сил небесних. ” (Захар. 14: 21) На погляд святе, самолюбне, “вироблення характеру”, не можна замінити за правдиву святість. Свідки Єгови тепер мають властиве виrozumіння святости. Се значить усе, навіть варові котли, мусять бути цілковито і без услівно посвячені Єгові сил. Увесь вірний останок приносить жертву хвалення і подяки, овочі або тельці своїх уст і всі такі прийдуть до Єгової очищеної святині і “будуть приходити й брати їх та й у них варити. ” Се ‘варення мяса’ є під надзором Ісуса Христа, і сей процес варення є виконаний надворі храму, де свідки Єгови прино-

сять їх духові жертви. (Езек. 40: 19, 20; 1 Петр. 2: 5) Таке зварене мясо було представлене в жертву і священник їв його співучасти з Господом, і сим чином він їв із Господнього стола. (1 Корин. 10: 21) Се показує, що приносити жертву хвалення і подяки Єгови є їдою й напитком для Єговових помазаних свідків. — Йоана 4: 34.

Заключення яке можна взяти із сього пророцтва є таке: “Що в організації Єгови на землі, котрою є вірний останок, нема різниці “між казаном” і “котлом”; але усі “посудини” будучи помазані його духом, були ужиті для тієї самої загальної служби Єгови, маючи звязь із Єговою й Його царем в такій то роботі представляючи їх тіла яко живу жертву хвалення Богу серед огненних пробів і великої опозиції. Їх “зовнішній чоловік” мусить пропасти, але “внутрішній чоловік” є відсвіжений їдою з Господнього стола будучи в близькій сполуці із ним для Його слави. Помазанники Єгови, останок, тепер досвідчають сих дорогоцінних річей. Вони ходять у світлі і є очищені і співтоваришать із Господом. (1 Йоана 1: 7) Хотяй се пророцтво відноситься до ‘останка, котрий не буде відтятий від города’, то однак вірний останок, а в своїм часі “велика громада”, мусять стати по стороні Єгови проти організації Сатани. Також кляса Йонадаба, або ‘мільони тепер живучих ніколи не помруть’ кляса, мусять цілковито посвятити себе Господеві. Усі що прийдуть до організації Єгови мусять цілковито і всеціло посвятитися Богу. На се головно робиться натиск в сім пророцтві.

Се даліше показано пророчими словами, що “не буде тих часів ніякого крамаря в дому Господа сил небесних”. Тоді не буде крамара продавати правдивим поклонникам так звані “святі посудини”, котрі були признані людьми. Такі крамарі є ошуканцями і нечистими і мусять бути викинені і відділені від Божої організації перед битвою. Єгова говорить через свого пророка Осію відносно невірності Ефраїма, котрий представляв нечисту клясу: “Кананій — у нього невірна вага в руці, він любить кривдити. Ефраїм мовляє: От, я таки забагатів! придбав собі добра, та й у всіх моїх забігах не знайдешь незаконності, що була б гріхом. ” (Осії 12: 7, 8) Рівнож написано про “Християнство”, або так зване “зорганізоване Християнство”: “Тай промов: “Так говорить Господь Бог дочці Єрусалимський: Корінь твій і кодло твоє — із землі Канаанської; батько твій — Аморій, а мати Гетійка. ” (Езск. 16: 3) Ті Канаанці були не чисті і тут представляють тих, що не були “вибрані” Господом.

Ті, що були забрані геть із царства, злучилися із світом, або ‘Канаанцями’. (Мат. 13: 41) Усі маючи Кананського духа, то є, духа крамарського або самолюбної наживи, мусять бути осунені, щоби святиння цілковито була очищена. Юди, Балаами, Николаїти, самолюбні “вибрані старші”, що служать самолюбним похотям, ті що чинять зло і стараються оправдати себе, боязкі, всі вони — нечисті, і будуть википені геть. (1 Петра 5: 2; 2 Петра 2: 15; Юди 11; Одкр. 2: 14, 15; Луки 16: 15) Всі що носять посудини Господні мусять бути чисті. (Ісаїї 52:

11) Вони будуть “черпати воду з жерел спасення”. (Іса. 12: 3) Від 1918 р., суд в храмі поступає вперед, і в сім суді Господь заключає всіх, що “в зажирливості придуманими словами вас під ходити муть.” — 2 Петра 2: 2, 3.

Пророцтво Захари безперечно доказує, що “день його приготування” зачався із приходом Ісуса Христа до храму чинити суд і буде продовжатися аж до Армагедону. “Ось, я приведу слугу мого, ПАГОНЦЯ”, каже Єгова. (Захари 3: 8) Єгова вивів свого Післанця, ПАГОНЦЯ, для очищення роботи і судження храму. (Мал. 3: 1-5) Він прийшов яко “бистрий свідок” проти тих, котрі зробили дім Божий торговлею і вертепом злодіїв, і всіх таких він вичистить і відкине. (Мат. 21: 12, 13) Все се робота приготування до битви великого дня Всемогучого Бога. Аж надто многі свідоцтва пророцтв і попереаючі факти показують, що очищення храму було доконане, і що се значить, що Армагедон уже наближився.

ПОТВЕРДЖЕННЯ

Єгова ласкаво постарався для останка свого на землі о потверджаючий доказ, щоби вони могли бути сильніші в вірі й надії. Святі пророки сконечности повинні дати свідоцтво попереаючі одно друге, тому що всі такі ‘люди Божі промовляли від духа святого’. (2 Петра 1: 21) Се доказує, що їх свідоцтва є нагромаджені в тій цілі, щоби скріпити і потішити Божих вірних свідків на землі в теперішнім часі. Ми отже можемо сподіватися, що їх нагромаджені свідоцтва є дані для скріплення і потіхи

Божих вірних свідків на землі в теперішнім часі, і між іншими пророками можемо знайти доказ potwierджаючи пророцтво Захарії. Єгова дав Даниїлові видіння і спричинив, що він пророкував відносно очищення його святині, що вдійсності є роботою приготування до битви великого дня Бога Вседержителя. Те пророцтво Даниїла описує певну світову силу, яка існувала перед часом очищення храму; і се очевидно було зроблено в тій цілі, щоби помочи дітям Божим на землі, останкові, ясно пізнати того, що відбирає “щоденну жертву” і топче клясу святині, і щоби помочи їм віднайти час коли святиння буде очищена. Перше описуючи світові сили від Вавилону і тих, що настануть опісля, пророцтво Даниїла говорить: “Від одного з них виріс невеликий ріг, але він розрісся вельми, ’к півдню і ’к сходу й до прегарного краю; І підвисшився до небесного воїнства й зірок, і розтопав їх, Ба він піднявся й на проводаря сього воїнства, й зніс у нього щоденну жертву, та й спустошив місце святині його, і віддано йому задля гріхів і воїнство й щоденну жертву, й кинув він правдою об землю й що тільки чинив він, все йому щастило. ” (Дан. 8: 9-12) Над сим пророцтвом застановлялися подрібно у *Вартові Башті*, і докази подані там ясно указують на Англьо-Американську імперіялістичну систему, головну часть її “Християнства”, яко таку, що ‘відбирає щоденну жертву і топче святиню’. (Гл. *Вартова Башта*, з червня 15, до липня 15, 1933 р.)

Се сталося підчас Світової Війни, а іменно в 1918 р., що Англьо-Американська імперіялістич-

на система, “Християнство”, складаючися із комерційного, політичного і релігійного елементу Сатанської організації, кинула на землю посвячених людей Єгови і відобрала від них “щоденну жертву” служення. Божі вірні люди в той час приносили йому в “жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть овощ уст, що визнають ім’я Єгови.” (Жид 13: 15) Вони доручували свідোцтва, котре було припоручено їм, і Англьо-американська імперіялістична система стримала сю роботу силою і переступом. Се було dokonane через отримання роботи свідоцтва вірних синів Єгови на землі, і Світова Війна була вимівкою на таке діло. Ліга Народів є “гидотою спустошення”, котру Англьо-американська імперіялістична система поставила у святім “місці”, себто поставила її замість царства Божого під Христом, і що Ісус предсказав станеться при кінці світа. (Мат. 24: 15) Не скорше аж потім можна було зрозуміти видіння Даниїла. При кінці часу те видіння буде зрозуміле коли робота очищення буде dokonana. (Дан. 8: 17; 12: 10) Тоді каже пророк Даниїл: “І почув я, як один святий говорив і як відказував той святий котромусь другому, що допитувався: Аж по який час сягає се видиво про щоденну жертву й про гріхи, що навели опустошення, та доки святиння і воїнство будуть пригноблені? І відказав той йому: На дві тисячі триста вечорів та ранків; аж тоді буде святиння знов очищена.” — Дан. 8: 13, 14.

Той період із 2, 300 днів зачався від часу, коли дві річи згадані в пророцтві зачали істнувати, а іменно: (1) Відобрання “щоденної жертви”; й

(2) “Гріхи, що навели опустошення”. Коли відобрання щоденної жертви взяло місце в 1918 р., то “переступлення” не могло числитися аж від 25. травня, 1926 р., у котрім то часі сі дві згадані річи існували. “Переступ” значить ‘бунт і повстанне’, себто, свідомо і добровільно переступити Божий закон. (Рим. 7: 7) Хтось може поповнити чин добровільно і свідомо, незнаючи в той час, що се становить переступлення Божого закону, і тому він не є відвічальний за такий чин. Точно в такій позиції знайшовся був Апостол Павло, про що він самий описує в повисше наведенім тексті. “Несвідомість о законі не оправдує жадного чоловіка” —се є правило Сатанської організації а не Божого закону. Однак, коли переступникові дасться повідомлення що його чин є переступством Божого закону, від того часу він є відвічальний перед Господом.

Духовенство “Християнства” заявило перед володарями світа, що Ліга Народів мала Боже признание. Комерційні й політичні володарі могли думати, що єсли духовенство запевняло їх, що Ліга Народів має Боже признание, тому вони не робили жадного зла в установленню тоїж. Єгова наперед перегородив таку вимівку або оправдання зі сторони їх або кого иншого. Отже він точно дав їм довідома о їх мильнім діланню. На 25. травня, 1926 р., завітуючі люди Єгови, і його свідки, зібрались на конвенції в Лондоні, Англії, і прийняли і широко оголосили резолюцію звернену до володарів світа, указуючи, що Ліга Народів походила від Диявола і є гидотою в очах Бога Єгови, і що ду-

ховенство є брехунами і що вони ошукали володарів народу. Щоби схоронити сю історію свідоцтва проти “Християнства”, Божі помазані люди прийняли резолюцію на конвенції в Лондоні в місяці травні, 1926 р., і часть промови даної яко попертя такої резолюції, тут наводимо, як слідує:

СВІДОЦТВО

До Володарів Світа:

Міжнародні Дослідники Біблії зібрані на загальній конвенції заявляють їх необмежене підданство і посвяту Всемогучому Богу; і віруючи, що се їх привилей і задача чинити так, в послушенстві до Божих приказів, вони посилають се свідоцтво до правлячих сил світа, а іменно:

Перше. Що найважнішою зі всіх річей є признати, що Єгова, Сотворитель неба і землі, є правдивий і всемогучий Бог, окрім котрого нема іншого; що його замір відносно чоловіка є поданий в Біблії, котра є Його Слово правди, і що Ісус Христос є Виконателем присудів Єгови; що се є ясным тепер для всіх, що народи світа знаходяться у страшній недолі й заколоті; що велике горе, страшніше чим коли люди зазнали, тепер загрожує; що змагання володарів установити бажане правительство або світову силу не вдалось; і тепер, нехай се буде відомо вам, що викінчення Божого заміру відносно чоловіка, і се єдине, зможе установити світ, і принести вічний мир, добробут і щастя для людей; і що уже прийшов час для тих, що уживають володіючої сили над людьми, признати сі великі правди.

Друге. Що причина сих існуючих обставин замішання і недолі є, що чоловік став непослушним правдивому

Богу і піддався лукавому впливі Сатани і фальшивому богу; що Люцифер, з почину правильний сторож чоловіка, зза його невірности до Бога, стався Сатаною, Дияволом, основателем всякого зла, противником Бога і найбільшим ворогом чоловіка; що Диявол відтягнув чоловіка від правдивого Бога і привів його до гріха, через що чоловік стратив свій совершенний дім і своє право до життя і щастя; що від тоді чоловік організував правительства і світові сили в змаганню володіти собою, але чиняче се, він понехав слово Боже і піддався контролі Сатани, Диявола; що аж до тепер Бог не перешкаджав Сатані, щоби чоловік міг бути вільним вибрати добро або зло... ало що тепер прийшов час коли Бог перешкодить йому для добра людей.

Трете. Що Ісус Христос, через свою вірність аж до смерти, стався відкупителем і визволителем людства; що на землі він навчав, що час на визволення людей зачнеться коли сей лукавий світ, під провідництвом Сатани, скінчиться; і що він, Ісус Христос, поверне і установить Боже царство справедливости, щоби люди могли знати і йти правдивим шляхом; і зза сієї причин він навчив своїх послідувателів молитися, ‘нехай прийде твоє царство, нехай буде твоя воля як в небі так і на землі’; що в сім часі були зорганізовані і підтримувані ріжні світові власти для володіння і контролі людьми; і що сі світові власти є названі в св. Письмі символічно “звір”, для сієї цілі, що вони є наслідком злучених змагань комерційних, політичних і духовних проводарів, і знаходяться під впливом і панованням Сатани, бога сього світа; і що сі сили були і є духа воєнного, строгі, жорстокі і гноблючі, і показують духа Сатани, невидимого володаря або бога; і що тепер постійний крик гноблючого людства дійшов до ушей Бога небес, котрий вислухає їх і визволить їх.

Четверте. Те божественне пророцтво, що вже сповнилося і є в процесі сповнення, свідкує, що прийшов кінець Сатанський власті, що старий світ скінчився, і що прийшов час коли Ісус Христос, екзекутивний чиновник Єгови і правильний цар землі, звяже Сатану лукавого й зачне своє справедливе правління, через що Він установить волю Божу на землі; що з початком 1914 р., божественне пророцтво, в процесі сповнення, дало свідокство, що кінець світа був зазначений Світовою Війною, голоднечою, пошестю, землотрусами, революціями,... а пізніше наступило загальне горе і нещастя на народи світа; що се свідокство божественного пророцтва було виразно дане володіючим властям світа, і сим чином положено неминучу відвічальність на раменах володарів.

Пяте. Що хотяй Бог Єгова дав безперечний доказ, що лукавий світ скінчився і що прийшов час на царювання його любого Сина, однак се свідокство було і є відкинене через тих, що повинні знати краще; і впротивенстві до Божого слова, комерційні, політичні і склезіястичні володарі старалися установити світ і тримати людей під контролею через прийяття підробки так званої Лігі Народів і котра була мильно і богохульно нринята як політичний вираз Божого царства на землі; що дійсний автор і отець Лігі Народів є Сатана, Диявол, бог сього лукавого світа, котру він вивів як його останнє розпучливе змагання ошукати людей, відвернути їх від правдивого Бога, і тримати їх під своєю лукавою контролею; і що тепер по сімох роках тяжкого змагання зі сторони пропонувателів тієї угоди установити мир і добробут, можна признати, що Ліга Народів є цілковитою невдачою і що вона цілковито завалиться в дуже короткім часі, що навіть тепер, коли її прихильники стараються знов зібрати їх сили щоби підтримати сю огидну і безбожну злуку, то люди слухають урочистої пересто-

роги Божого пророка відносно цього союзу, кажучи: “Лучіться, народи! Та ви будете розсипані на порох; і слухайте, всі ви далекі краї: підпережіться, та ви будете розбиті.... Радьте раду, то вона обернеться в ніщо; промовте слово, та воно не встоїть. ” — Ісаїї 8: 9, 10, *анг. перек.*

Шесте. Що з причини засліплюючого впливу Сатани уми володарів і підданих є відвернені від правдивого Бога, і злі сили збирають цілий світ до великої битви Господа Бога Вседержителя; що тепер наближається час горя якого світ ніколи не знав, і протягом тієї боротьби Сатанська могутня організація впаде, щоб вже ніколи не встати і тоді настане таке об'явлення божественної сили, що всі народи пізнають, що Єгова — Бог і що Ісус Христос — Цар над царями і Пан над панами.

Семе. Що велике горе відкриє людям царство Боже, котре то царство буде спочивати на раменах його любого Сина, Князя мира; і миру того царства не буде кінця. Воно принесе бажання сердець усіх людей доброї волі, і в тім царстві сліпа несвідомість, якою люди були через довгий час поражені, буде на віки осунена; і що знання Бога і послушенство йому принесе людям вічний мир, добробут, здоровля, життя, свободу і щастя; і те царство буде цілковитим сповненням пророчої пісні ангелів, ‘мир на землі, добра воля між людьми’.

Отже ми щиро несемо вам се свідоцтво: Що Єгова є Бог, і що він установив Христа свого Сина, як Царя землі, і велить вам бути в повні послушними тому правильному Цареві землі. Робіть се і вживайте вашого впливу, щоби звернути умисли людей до ПРАВДИВОГО БОГА, щоби нещастя не впало на вас . — Пс. 2: 2-12.

Із промови даної в той час в попертя резолюції наводимо слідуючі витяги, а іменно:

Клопіт сього світа є наслідком із слідуючих причин: (1) Закон Бога Єгови був зневажений і зігнорований; (2) що через віки світові сили були зорганізовані і наступали одні по других, і тепер прийшли до вершка в Бритийській Імперії; (3) що у всіх сих світових силах практикувалося свобідно ошуство в імя релігії і в імя Всемогучого Бога, головно через духовенство; (4) прийшов час, коли Всемогучий Бог дасть себе пізнати людям і виразить свій гнів проти всякого гінокрнцтва. (5) Що для сієї цілі Бог помазав свого Царя на своїм престолі власти і суду; (6) що царство Боже є цілкотим ратунком від усякого людського лиха і що нема ишного; і (7) що володарі землі повинні чути і зважати на сі факти.

* * * *

СВІТОВІ СИЛИ

Світові сили були з'організовані людьми, із Сатаною яко невидимим володарем або сторожом. Щоби докอนати своєї цілі і тримати чоловіка під своєю контролею, Сатана всякого часу уживав підступу; і сим чином він захопив і контролював світовими силами, які існували протягом усіх віків, минувших і теперішних.

Світова сила — се організація сформована і оперована в тій цілі, щоби володіти людьми, Сих великих світових сил які існували є слідуючі: Египет, Ассирія, Вавилон, Медо-Персія, Греція, Рим, і Бритийська Імперія. Солодіючими чинниками кожної із сих світових сил були три, а іменно: комерція, політика і релігія. Бог або невидимий володар кожної з них був Сатана, Диявол, як се св. Письмо заявляє. (2 Корин. 4: 3, 4; Йоана 12: 31) Коли Рим прийняв Християнство яко свою релігію, в той час він гіпокритично називав себе іменем Господнім; але вдійсности він дальше представляв Диявола, як

се робилося за днів Еноса. — 1 Мойс. 4: 26, *замітка* анг. Бібл.

ЗВІРЯ

Усі світові сили є назначені Єговою в Його Слові, і кожда із них є названа Господом Богом під символом “звір”. (Дан. 7: 3) Очевидно причина сього є, що всі світові сили були строгі, жорстокі і гноблючі. Комерційний елемент в зимний, хитрий, воєнний і строгий. Політичний елемент є масний, дипломатичний і безвірний. Релігійний елемент є, і всякого часу був, на погляд побожний, гіпокритичний, ошуканчий і зводничий. Все се відбиває успособлення їх невидимого володаря, Сатани, Диявола. Згідно із божественним пророцтвом сі світові сили навіть називали себе під символом “звірями”. Напримір Бритийська Імперія приняла лева яко свій символ.

ВІКОВІЧНЕ ЦАРСТВО

У Слові Єгови є виразно зазначено його замір установити царство справедливости із його помазаним Сином, Месією як Царем. Устами свого святого пророка Єгова описав звірячі світові сили або царства, з котрих Бритийська світова сила є семою; предсказуючи їх воювання одна із другою і тоді заявляє: “А по часах тих царств здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й се царство не перейде до другого народу; воно повалить і поторощить усі царства, а само стояти ме по віки вічні.” — Дан. 2: 44.

Се пророцтво відноситься до царства предсказаного всіма святими пророками Єгови. Се є те царство о котре Ісус наочав своїх послідувателів молитися, “нехай прийде твоє царство, нехай буде твоя воля як в небі

так і па землі. ” Се є те царство, котре духовенство всіх віроісповідань, в минувших часах, заявило що воно прийде в будучім часі. Тепер самий Бог дав безперечний доказ, котрий то доказ можуть бачити всі люди, а головно володарі, що прийшов Його властивий час; і тепер він накликає на володарів землі, щоб вони пізнали і служили його помазаному Цареві, котрого він посадив па своїм престолі. — Пс. 2: 2-12.

* * * *

Коли війна устала, тоді поважні і мудрі люди світових сил зібрались на конференцію в Парижі. Там володарі радили раду разом, наслідок котрої то ради був: заговор проти Єгови і проти Його помазаного Царя. Сконечности Сатана, бог сього світа, мав знати ціль Єгови в установленню Його царства; і тому Сатана постаповив зробити щось, щоби знищити те царство, і сим чином відвернути уми володарів від Бога. Щоби се доконати, він знову віддався ошувстві і підступові.

Комерційні і політичні первотини, становлячи воєнну силу світових держав, неначе сказали: “Щоби установити світ ми мусимо мати договір народів, у котрім всі народи згодяться, що наш комітет має управляти і контролювати ними. ” Наслідок сього був, що Ліга Народів сформувалася. Помимо того, що світові сили приписують собі вдасть володіти світом Богом даною силою, то однак ані імя Єгови ані його помазаного Сина не було навіть згадане в договорі Лігі Народів. Але щоби надати святочний погляд тому, і щоби можна дальше ошукати людей, Сатана, через духовенство світових сил, на погляд побожними словами заявив, що Ліга Народів має бути “політичний вираз царства Божого на землі”....

Сі визначні духовники, супроти науки Князя Мира котрого вони кажуть, що представляють, і прямо ломля-

чи Його закон, вони проповідували людям, щоби вони ішли в окопи і витали Світову Війну як средство зробити світ безпечним для демократії. Сим чином вони ошукали молодих людей і післали їх передчасно до гробу. (Ерем. 2: 34) І тоді по війні вони цілковито погордили Господом Богом через отверте прилучення і попирання диявольської заміни за Боже царство.

Ліга Народів є проти Бога і його Помазанника. В пій нема нічого лише темрява. Її признання духовенством, як заміну за царство Месії, спричинило велику темряву для людей світа. (Ісаїї 6: 2) Люди уже більше не вважають духовенства за безпечних проводарів. Їх провідництво скінчилося. — Пс. 82: 1-5.

ЛІГА ПРЕДСКАЗАНА

Бог предсказав сім світових сил, а іменно, Єгипет, Ассирію, Вавилон, Медо-Персію, Грецію, Рим і Бритийську-Імперію, і також предсказав, що із тих сім виросте восьма. Та останна є також знана під символом “звір” тому що її замір є володіти і контролювати людьми землі, Господь предсказав її народження, її коротке істновання, і її вічний кінець. — Одкр. 17: 10, 11; Ісаїї 8: 9, 10.

Володіючі чинники світових сил, а головнo еклeзіастичний елемент, привлаштуючи собі право володіти світом Богом-данної їм властю сим признають, що Слово Боже — правда. Отже вони мусять бути суджені Словом і не можуть заперечити доказів св. Письма, котрі відкривають їх злі діла. Ніхто не може заперечити, що Бритийська імперія не є тим земним чинником, що є відвічальний за сформовання Лігі Народів. Бритийська Імперія є твердиною її. Нехай Британія відступить, тоді і не стане Лігі Народів.

Але хто ж то є відвічальний за умову Лігі Народів? Чи вона є сформована і існує через Божий закон і вдасть? Я відповідаю, Ні! Диявол є її отець, Бритийська Імперія — її мати, а інші народи, що поперають її, є її няньками....

Диявол спричинив, що володіючі чинники так званого “Християнства” увійшли в сю угоду проти Єгови й його Помазаного царя і через се, в сповненню пророцтва, не-наче сказали: “Ми не дамо свого підданства і попертя Єгові й його Цареві, а радше відкиньмо їх від себе і тримаймося теперішньої злої організації. ”

Тепер, прошу, вислухайте натхнених слів Божого святого пророка, котрі були написані три тисячі років тому назад, відносячися до сього часу і до сієї години: “Чого ворущаться народи, і люди промишляють про нікчемне? Піднімаються царі землі, і князі радять раду проти Господа й проти Помазанця його: Розорвім пута і скиньмо з себе посторонки їх! Господь, що сидить на небесах, сьміється, і ругається над ними. Тоді промовить до них у гніві своїм і яростю своєю перелякає їх. Се ж я помазав царя мого над Сионом, сьвятою горою моєю. Извіщу проповідь, що сказав Господь до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе. Проси в мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінці сьвіта у владінне. Жезлом залізним розібеш їх, як череповину поторошиш їх. ” — Пс. 2: 1-9.

Але щоби ті, що були замотані в Дияволські сіти могли побачити їх помилку і покаятися й утечи, Бог дальше каже до них через свого пророка: “Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі. Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрожанням. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погинути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його. ” — Пс. 2: 10-12.

Духовенство, се найбільше огидне зі всіх первотин з котрих складаються правлячі сили світа. Називаючи себе учителями Слова Божого, їх задача була знайти правду і пояснити її. Та замість сього, вони спричинили, що володарі світа поповнили перелюбство із невірною церковною системою, і напоїли людей фальшивими науками. (Одр. 18: 3) Політичні та комерційні володарі прийняли духовенство в ряди своїх радних, очевидно із тією думкою, що їх побожність осуне прокляття із їх власних гунів; але тепер вони бачуть, що сі духовники практикували ошукство на них, тому що вони не є вдійсности представителями Бога, як се вони приписують собі.

Ся резолюція із промовою була широко оголошена по “Християнстві” і повідомлення було дане володарям, що їх діла були переступом Божого закону і гидотою в Його очах. Від того часу зачали існувати дві річи згадані повисше, а іменно: “Гидота спутосшення” (котрою є Ліга Народів), і “переступи” спричини “гидоти”, котрі то переступи є зазначені тому, що “Християнство” поперало Лігу Народів, котра є противенством Божого царства, по отриманню повідомлення, що се було переступом Божого закону.

Се певним є, що очищення храму зачалося коли Господь Ісус, Великий Суддя, явився в храмі 1918 р. (1 Петра 4: 17) Ті що були правдиві і вірні, і встояли в часі суду, були установлені в храмі, а невідповідні були відложені на бік і викинуті геть. (Мат. 24: 48, 51) Питання поставлене в Даниїла 8: 13 і 14 верш є таке: ‘Як довго буде від часу переступу аж до очищення?’ відповідь була така: ‘Аж до дві тисячі

триста днів, тоді святиння буде очищена. ’ Після методи св. Письма щодо обчислення часу, то дві тисячі триста днів станолять шість років, чотири місяці, і двацять днів, і котрий то час зачався 25. травня, 1926 р., і мав скінчитися 15. жовтня, 1932 р.

Здається, що Єгова уживає своїх завітуючих людей виконати певні річи в сповненню пророцтва і опісля відкрити їм значіння їх. Робота очищення святині значить, що духовенство і головні члени стада так званого “Християнства”, з причини їх невірности і бунту, є на віки загороджені від організації Єгови. Всі, що вживають Божої організації в який спосіб для самолюбної цілі, мусять бути забрані геть, тому що, як се показано пророцтвом Захарії, в організації Єгови все мусить бути цілковито ‘Посвячене Єгові Сил’. “Чоловік гріха”, “син погибелі”, лінивий і невірний слуга кляса, самолюбні “вибрані старші”, котрі уживали свого уряду для особистої приємности або користи; ті що оправдують себе в злочинах або стараються чинити так; і ті, що бояться і бажають угодити сотворінню більше чим Богу, — всі такі є нечисті в очах Єгови і мусять бути осунені з його організації.

Через *Вартову Башту* із 15. серпня, і 1. вересня, 1932 р., Господь дав до відома своїм завітуючим людям, що у св. Письмі нема уповажнення на уряд “вибраних старших”, через голосовання інших сотворінь, але що всі є приведені до певної єдности в Христі в часі Його приходу до храму, і котрі є вибрані й помазані, вони є старшими вдійсности. Се дальше пояснено і

підчеркнено пророцтво Захарії 14: 21, як повис-те згадано. На 15. жовтня, 1932 р., як раз при кінці дві тисячі триста днів, *Вартова Башта* помістила резолюцію, яка була принята відносно методи св. Письма щодо організованя Господньої роботи і що виключило самолюбних “вибраних старших”. Так далеко як ми знаємо, то в часі видання сієї резолюції, ніхто на землі не знав, що се зазначило кінець дві тисячі триста днів періоду. Сі факти вповні попереають се заключення відносно пророцтва, і тому се заключення є добре. Отже звідси мусимо заключити, що очищення храму взяло місце в той час.

“СКРЕГОТАННЯ ЗУБІВ”

Сконечности се спричинило, що ті викинуті із храму кляси спротивилися чистій організації Єгови. Факти показують, що духовенство й головні члени з їх стада дальше противляться останкові Єгові. По приході Господа до Його храму були такі, що колись були в лінії до царства, але сталися беззаконними котрі наставили сіти для своїх братів і вперто ходили їх самолюбними дорогами, і тепер вони противляться і переслідують свідків Єгови. Навіть тепер є ще такі одиниці, що співтоваришать часами з свідками Єгови і котрі колись були “вибраними старшими” у зборах Божих людей, але котрі тепер є відложені через приняття повисше згаданої резолюції, і котрі то люди тепер гірко противляться свідкам Єгови і роботі служби, і нарікають і опрокидають роботу і плачуть і ридають, тому що вони не мають власного способу і не дозволено їм дальше служити як “виб-

рані старші”. Чи се значить, що святиня не чиста, і що ще є робота очищення?

Слова Ісуса показують, що по очищенню святині опозиція буде дальше продовжатися проти тих, що навіть іменуються бути по стороні Господа. Сі мусіли колись бути в лінії до царства, і відносно них Ісус сказав: “Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконне, та повкидають їх ув огнюну піч: там буде плач і скреготання зубів. ” (Мат. 13: 41, 42) Відносно таких Ісус заявив, що вони є безкорисні і не можуть мати часті в службі, і тому Він відобрав від них “талант” і віддав тим, що є вірні у виконанню їх угоди. “І викиньте слугу нікчемного у темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів. ” (Мат. 25: 28-30) “А на дворі будуть пси, і чарівники [ті, що затроюють людські умисли проти Бога і його царства], і перелюбники [ті, що ідуть назад до світа і продають себе за свідські річи], і душегубці [ненависники братів, або ненависники тих, що колись були їх братами], і ідольські служителі, і кожний, хто любить і робить ложь. ” — Одкр. 22: 15.

Така кляса плаче крокодилячими сльозами, ридаючи тому, що правда відкриває їх, і вони скригочать зубами проти тих, що є вірні в розказуванню правди відносно Єгови і його царства і заявляють гнів Єгови проти організації Сатани. Вони не лише плачуть і ридають, але повідомляють людей у світі, що вони цілковито відлучені від тих, що називають себе свідками Єгови. І таке повідомлення є єдиною правдою

яку вони розказують відносно сієї справи. Ось так вони одяглися в одержи організації Сатани і дають себе пізнати з його організацією.

Ті що в святині не мають причини або часу плакати, а вони використовують сей час і нагоду для безперестанної і радісної служби. (Ісаїї 12: 2-6; 29: 19) Будучи тепер у храмі і навчені Єговою через великого Учителя, Ісуса Христа, вони радуються і мають великий мир. Вони пють нове вино царства з Ісусом Христом. Вони даліше виконують прикази Єгови із радістю, тому що вони цілковито посвятилися йому. “Блаженні, що творять заповіді його, щоб мали власть до дерева життя, і увійшли ворітьми в город.” — Одкр. 22: 14.

Ангели Господні бережуть воріт храму, і если хтось із храму стає невірним, тоді сі небесні сторожі викидають його геть негайно. Храм, будучи очищений, усі в нім є праведні з ласки Божої через заслуги Ісуса Христа. Тимто Ісус каже до них: “Тоді праведні сияти муть, як сонце в царстві отця свого. Хто має уші слухати, нехай слухає.” (Мат. 13: 43) Від тепер вірний останок не буде займатися сваркою із тими, що противляться йому.

Вони не мають часу ані приємности займатися такою сваркою. Вірні є цілковито посвячені Єгові сил. Вони вірно будуть даліше виконувати роботу несення свідоцтва для імя і заміру Бога Єгови і Його царства. Тримтячи і боячися Бога за свої недостатки, вони радісно виконують даліше свою службу. Вони є безпечні в імени Єгови через вірне послушення Його заповідям. Із сієї Божої організації Він засияв

на землі. (Пс. 50: 2); вірні свідки Єгови несуть вперед його вість правди і доручують Його свідоцтво, і сим чином Бог сияє для тих, що мають уші до слухання.

Імя “Захарія” значить “Єгова памятає”. В сим пророцтві Захарія представляє останків Єгови, котрі цілковито посвятилися Богу і є членами його храму кляси; і тому ті, що є даліше вірні, мають часть в оправданню його святого імя. Те пророцтво отвирається з видінням, що Ісус Христос робить оглядини в товаристві з своїми ангелами. Се показує взяті наперед кроки в приготуванні до битви великого дня Бога Вседержителя. Воно відкриває, що перед битвою і підчас битви все в організації мусить бути цілковито посвячене Всевишньому. Те пророцтво закінчується відповідними словами (А. П. В.):

“ДІМ ЄГОВИ СИЛ”

“Благословен Господь! День в день щедрить нам Бог нашого спасення. Бог наш, Бог спасення, і в руках Господа Бога збавлення від смерти. Річ певня, що Бог розторощить голову ворога свого. ” (Пс. 68: 19-21) “Тай щоб знали, що ти, котрого імя єдиного

ЄГОВА

оден єси найвисший над цілою землею. ” — Пс. 83: 18, *Ром.*

СВІТ В ЗАКОЛОТІ! ЧИ ВСЕ ТАК БУДЕ?

Безсумніву, що ти, читачу, є думаючий чоловік і бачиш, що всі змагання володарів і проводарів випровадити світ із сього заклоту і завести добробут — не вдалися! Свобода зникає, люди більше терплять чим колибуть вперед і не бачуть надії на ратунок! Хто ж є винуватий за сі злидні? Що маємо робити? Де шукати ратунку? На сі й многі інші важні питання відповідає Суддя Рутерфорд у слідуєчих книжках.

**Гарфа Божя,
Примиреннє**

**Визволеннє
Сотвореннє**

Правительство

Усі повисші книжки є дійсним жерелом інформації для шукаючого правди. Кожда книжка обнимає поверх 330 сторін, і містить прекрасні кольорові образки. Одна коштує лише 35 ц., або всі пять лише \$ 1. 70. Пересилку оплачуємо самі.

Пишіть на адресу:

The Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.
в Канаді:

The Watch Tower 40 Irwin Ave.,

Toronto, Ont.

Чи Ви Бажаєте — ЗДОРОВЛЯ?

ЩАСТЯ?

СВОБОДИ?

ЖИТТЯ?

Ісус Христос сказав: “Зрозумійте правду, й правда визволить вас. ”

Міліони людей були визволені од пекольних мук, коли вони перечитали книжечку: **Пекло, Що Воно є?**

Многі інші були увільнені од огню чистилища по перечитанню книжечки: **Небо і Чистилище.**

Знов інші освободились од журби по перечитанню книжечки: **Де Знаходяться Померші?**

Ще інші стали потішені і відсвіжені надією, коли вони перечитали слідуєчі книжечки:

**Всесвітка Війна Близько
Другий Прихід Христа
Останні Дні
Нетерпимість
Добробут Певний
Небо і Чистилище
Справедливий Володар**

**Утеча до
Розділення Людей
Царство, Надія Світа
Ангели
Війна Чи Мир, Що?
Кріза
Хто Володіти ме Світом?**

Правительство — Захорання Правди Чому?

Усі повисші книжечки написав Суддя Рутерфорд, впираючись на неомильнім Слові Бога Єгови. Кожда книжечка обнимає по 64 сторони і коштує 15 ц, або всі вісім коштують з пересилкою 80 ц.

Пишіть на адресу:

The Watch Tower

117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

В Канаді:

40 Irwin Ave., Toronto 5, Ont.

The Headquarters of the

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

and the International Bible Students Association

are located at

117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Address of the Society's branches

In other countries:

Argentina,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australia,	7 Beresford Rd.,	Stnathfletd, N. S. W.
Belgium,	66 Rue de l'Intendant,	Brussels
Brazil,	Av. Celso Garcia 951,	Sao Paulo
British Guiana,	Box 107,	Georgetown, Demerara
Canada,	40 Irwin Ave.,	Toronto 5, Ont.
Chile, Avda.	Buenos Aires 80,	(Bianqueado) Santiago
China,	Box 1903,	Shanghai
Czechoslovakia,	Tylova ul. 16,	Praha-Smichov
Denmark,	Sondre Fasanvej 54,	Copenhagen-Valby
England,	34 Craven Terrace,	London, W. 2
Estonia,	Suur Tartu - Maantee 72-3,	Tallinn
Finland,	Vainamoisenkatu 27,	Helsinki
France,	129 Faubourg Poissonniere,	Paris IX
Germany,	Fuchsberg 4/5,	Magdeburg
Greece,	Lombardou 44,	Athens
Hawaii	1228 Pensacola St.,	Honolulu
India,	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaica, B. W. I.,	151 King St.,	Kingston
Japan,	58 Ogikubo, 4-Chome,	Suginamiku, Tokyo
Java,	Post Box 59,	Batavia Centrum
Latvia,	Cesu Iela 11 Dz. 25,	Riga
Lithuania,	Aukstaiciu g. 8, b. 1,	Kaunas
Luxemburg,	37 Elcnerberg,	Luxemburg
Mexico,	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexico, D. F.
Netherlands,	Camplaan 28,	Heemstede
New Zealand,	Box 252,	Wellington
Norway,	Inkognitoeten 28, b.,	Oslo
Philippine Islands,	1132 Rlzal Ave.,	Santa Cruz, Manila
Poland,	Rzgowska. ul. 24,	Lodz 7
Rumania,	Str. Crisana No. 33,	Bucuresti 2
South Africa,	Boston House,	Cape Town
Spain,	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Straits Settlements,	Post Box 566,	Singapore
Sweden,	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Switzerland,	Alimendstrasse 39,	Berne
Trinidad, B. W. I.,	Box 194,	Port of Spain
West Africa,	71 Broad St., Box 695,	Lagos, Nigeria
Yugoslavia,	Visegradska ul. 15,	Beograd

Please write direct to the Watch Tower Bible & Tract Society at the above addresses for terms on our literature in those countries. Some of our publications are printed in 73 languages.